ἐπιθεώρησις χωροφυλακῆς

HELLENIC GENDARMERY REVIEW

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1974, ΕΤΟΣ 5ον, ΤΕΥΧΟΣ 60ον

ΚΕΝΤΗΜΑ

ΜΕ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

Σ Ε Μ Α Ι Ν

Χαρούμενο καὶ ὄμορφο σχέδιο. Θὰ κεντήσετε σὲ Καμβᾶ Νο 9 ΧΑΚΙ μὲ ΜΟΥΛΙΝΕ D. M. C. (ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ) διπλῆ κλωστὴ σὲ σταυροβελονιὰ στὰ χρώματα:

Κόκκινο 606, Χρυσαφὶ 680, Καφὲ 3031 Λευκόν, Πράσινο 3345.

ἐπιθεώρησις χωροφυλακῆς

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΧΩΡΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Γραφεῖα: Ἰουλιανοῦ 36 - Ἀθῆναι
τηλ. 835.446, 836.361 εσωτ. 99

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1974, ΕΤΟΣ 5ον, ΤΕΥΧΟΣ 60ον

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Οἱ ἥρωες τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη» 706
Ὁ ἐπίσημος ἑορτασμὸς τῆς μάχης τοῦ Μακρυγιάννη 708
Ἡ ἱστορία ἑνὸς κτιρίου ποὺ ἔγινε σύμβολο ἀγῶνος καὶ θυσίας..... 710
«Τὸ νέο Χάνι τῆς Γραβιᾶς»..... 712
Οἱ ἥρωες νεκροὶ τοῦ Μακρυγιάννη.... 714
Διεθνεῖς σχέσεις καὶ διεθνεῖς διαφοραί, κ. Κων)νου Σκαλτσᾶ, Δρος Νομικῶν—Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 716
Ἄνθρωποι καὶ Ἄνθρωποι 722
Ἐδῶ Ἄμεσος Ἐπέμβασις 723
Ἀπὸ τὸ βιβλίο Συμβάντων 724
Νέα ἀπὸ τοὺς Νέους 726
Παγκόσμιο ἀστυνομικὸ περισκόπιο.. 728
Γνωριμίες 730
Πνευματικοὶ ἀντίλαλοι 732
Ἀθλητικὴ Ἐπιθεώρησις 734
Ὁ Ἰατρὸς σᾶς συμβουλεύει..... 736
Μπροστὰ στὴν φάτνη, Πάνου Σπάλα, Δημοσιογράφου 738
Πῶς εἶδαν τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦ οἱ μεγάλοι ζωγράφοι 740
Ἡ ἠθικὴ κατάστασις καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς προχριστιανικῆς ἀνθρωπότητος, κ. Παναγ. Χατζῆ, Φιλολόγου..... 742
Τὰ Χριστουγεννιάτικα τσαρούχια (Διήγημα), κ. Γεωργίου Ἀθάνα, Λογοτέχνου—Ἀκαδημαϊκοῦ 744
Ἡ Χριστιανικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Δικαίου κ. Παναγ. Ζέπου, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου—Ἀκαδημαϊκοῦ 748
Ἕνα σοβαρὸ ἀδίκημα (ἀστυνομικὸ διήγημα)..... 752
Χριστιανικὰ μηνύματα 755
Ἡ τραγωδία τῶν Καλαβρύτων κ. Γεωργίου Τσετσέκου, Μοιράρχου.... 756
Οἱ πρῶτοι Ἀξ)κοὶ τῆς Χωροφυλακῆς (Νικόλαος Φιλάρετος) κ. Νικολ. Κτενιάδη, Δημοσιογράφου 758
Ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο..... 760
Διασκεδάζετε.... μαθαίνοντας 762
Νέα τοῦ Μηνὸς 764

ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ

Ἐκστατικοὶ μένουν οἱ ἄνθρωποι μπροστὰ στὸ θεῖο ὅραμα τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Ἰησοῦ στὴν ταπεινὴ φάτνη τῆς Βηθλεὲμ καὶ εὐλαβῶς κλείνουν τὸ γόνυ στὸν λυτρωτὴ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙ

★ Ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ στὰ 141 χρόνια τῆς ζωῆς της ἔδωσε πάντα τὸ παρὸν στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες καὶ μὲ τὸν ἡρωϊσμό της δικαίωσε ὅλους ἐκείνους ποὺ προσέβλεφαν σ' αὐτὴν μὲ ἐμπιστοσύνη.

★ Ἡ ἐποποιΐα ὅμως τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944, εἶναι κάτι ξεχωριστὸ στὴν σύγχρονη Ἑλληνικὴ ἱστορία ποὺ φθάνει τὰ ὅρια τῆς ἐθελοθυσίας.

★ Πρὶν ἀπὸ 30 ἀκριβῶς χρόνια λίγοι ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ γίγαντες στὴν ψυχὴ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, στὸ φρούριο τοῦ Μακρυγιάννη, κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰ τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, πρόταξαν τὰ στήθη τους καὶ τὰ ἔκαναν πύργους ἀπόρθητους ποὺ πάνω τους γκρεμίστηκε σὲ συντρίμμια ἡ μανία τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

★ Δέκα πέντε Ἀξ/κοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἑκατὸν σαράντα Ὑπαξ/κοὶ καὶ Χωρ/κες ἔδωσαν τὴν ζωή τους γιὰ νὰ γραφῆ τὸ " ἔπος Μακρυγιάννη". Ἡ θυσία τους ὅμως δὲν ἦταν μάταιη. Τὸ φρούριο ἔμεινε ἀπόρθητο πίσω ἀπὸ τὴν ἑκατόμβη τῶν ἀνδρῶν του ποὺ ἔπεσαν κάνοντας τὰ κορμιά τους μετερίζια γιὰ νὰ ζήση ἡ Ἑλλάδα.

★ Σ' αὐτοὺς τοὺς ἥρωες, στρέφεται σήμερα ἡ μνήμη καὶ γονατίζει εὐλαβικὰ μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τους ποὺ θὰ μείνη γιὰ πάντα βαθειὰ χαραγμένο στὶς ψυχὲς ὅλων.

"Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ"

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἀξιωματικοὶ – Ἀνθυπασπισταὶ	Δρχ.	120
Ὑπαξιωματικοὶ – Χωροφύλακες	»	100
Πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι – Ἰδιῶται	»	120
Σύλλογοι – Σωματεῖα – Ὀργανισμοὶ	»	200

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 10

1944 — 30 — 1974

ΧΡΟΝΙΑ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

ΤΙΜΗ Σ'ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΟΠΟΥ
ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΩΡΙΣΑΝ
ΚΑΙ ΦΥΛΑΓΟΥΝ ΘΕΡΜΟ-
ΠΥΛΕΣ.
ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΗ
ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ·

. . . . . .

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
Α Ρ Χ Η Γ Ο Σ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ 3ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1974

'Αξιωματικοί, 'Ανθυπασπισταί, 'Οπλῖται, Πολιτικοί 'Υπάλληλοι.

Πρίν ἀπό 30 χρόνια, τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἐνῷ ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας ἀνέτελε καί τά μαῦρα φασιστικά σύννεφα διελύοντο, ὁ 'Ελληνικός λαός ἐπέπρωτο νά ἀντιμετωπίση τήν μανίαν καί τήν καταστρεπτικήν θύελλαν, τήν ὁποίαν ξενοκίνητοι ὀρδαί ἐξαπέλυσαν, πρός κατάληψιν τῆς ἐξουσίας καί βιαίαν ἀνατροπήν τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

'Η 'Ελλάς καταπονημένη καί αἱμάσσουσα ἀκόμη ἐκ τῆς φασιστικῆς κατοχῆς εὑρίσκετο εἰς ἀδυναμίαν νά ἀντιδράση ἀποφασιστικῶς καί νά ἀποτρέψη τά καταχθόνια καί ἀντεθνικά σχέδια τῶν ἀρνητῶν τῆς 'Ελληνικῆς πατρίδος καί τῆς Δημοκρατίας.

Αἱ ἑστίαι ἀντιστάσεως ἐντός τῶν 'Αθηνῶν, παρά τήν γενναίαν καί ἡρωϊκήν ἄμυναν τῶν ὑπερασπιστῶν των, κατέρρευσαν ἡ μία μετά τήν ἄλλην καί ἡ ἐρυθρά κυριαρχία ἐφαίνετο βεβαία.

'Η ἀπελπισία εἶχεν ἁπλωθῆ παντοῦ, ὅταν ἀπό τόν χῶρον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη ἔλαμψε τό φῶς τῆς ἐλπίδος. Τά βλέμματα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου ἐστράφησαν πρός αὐτό. 'Εκεῖ ἐστηρίζοντο αἱ προσδοκίαι ὅλων. 'Ο μικρός αὐτός χῶρος ἦτο ἡ καρδιά τῆς 'Ελλάδος. 'Η πτῶσις του θά ἐσήμαινε πτῶσιν τῆς 'Ελλάδος καί θά ἐπηρέαζε ἴσως τήν μοῖραν τῆς Εὐρώπης.

Οἱ ἡρωϊκοί ὑπερασπισταί του, ἐγνώριζον καλῶς τί ἀντεπροσώπευον. 'Εστάθμισαν τάς εὐθύνας των ἔναντι τῆς 'Ιστορίας, ἔναντι τῆς 'Ελλάδος, ἔναντι τῆς ἀνθρωπότητος καί ἔλαβον τήν μεγάλην, τήν ἱστορικήν ἀπόφασιν "δέν θά περάσουν". Μέ ἀπαράμιλλον αὐτοθυσίαν παρά τάς δυσχερείας, τήν ἀσύγκριτον ὑπεροχήν τοῦ ἀντιπάλου, τήν ἔλλειψιν ἐφοδίων καί ἐπικοινωνιῶν, ἔδωσαν τόν ὑπέρ πάντων ἀγῶνα. 'Εκράτησαν καί ἐνίκησαν. Μετέβαλον μέ τόν ἡρωϊσμόν των τόν χῶρον αὐτόν εἰς ἄλλο "Χάνι τῆς Γραβιᾶς", καί ἀπέσπασαν τόν θαυμασμόν τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ καί τήν εὐγνωμοσύνην τῆς πατρίδος.

'Η Χωροφυλακή σεμνύνεται καί κλίνει εὐλαβῶς τό γόνυ πρό τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη.

Θεματοφύλαξ τῶν ἱερῶν καί ὁσίων τῆς Πατρίδος καί φύλαξ ἄγγελος τῆς τάξεως καί ἀσφαλείας τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, ὑπόσχεται νά ἀντιμετωπίση οἱονδήποτε ὅστις θά ἐπεχείρει καί εἰς τό μέλλον νά ἐπιβουλευθῆ τήν ἀσφάλειαν καί τήν γαλήνην αὐτοῦ.

Καί ἡ ὑπόσχεσις αὕτη, ἀποτελεῖ τό ὡραιότερον μνημόσυνον πρός ΕΚΕΙΝΟΥΣ.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ
ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ο Α Ρ Χ Η Γ Ο Σ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΣ
'Υποστράτηγος

1944 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ – 1974
30 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΑΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΣ

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς τὸν χῶρον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη» μὲ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα ἑωρτάσθη ἡ 30ὴ ἐπέτειος τῶν μαχῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944.

Παρέστησαν: Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφείμ.

Οἱ Ὑπουργοί, Δημοσίας Τάξεως κ. Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἐ. ΑΒΕΡΩΦ—ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Β. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Α. ΠΑΠΑΔΟΓΚΩΝΑΣ, οἱ Ὑφυπουργοὶ Ἐσωτερικῶν κ. Δ. ΜΟΑΤΣΟΣ, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Ν. ΜΠΡΙΣΙΜΗΣ.

Ὁ Ἀρχηγὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων Στρατηγὸς κ. Δ. ΑΡΜΠΟΥΖΗΣ, ὁ Ἀρχηγὸς Στρατοῦ Ἀντιστράτηγος κ. Ι. ΝΤΑΒΟΣ, Ἀεροπορίας Ἀντιπτέραρχος κ. Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ὁ Διοικητὴς τῆς ΑΣΔΕΝ Ἀντιστράτηγος κ. Μ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Ἀντιστράτηγος κ. Ι. ΚΡΙΤΣΕΛΗΣ, οἱ Ἀρχηγοί, Χωροφυλακῆς Ὑποστράτηγος κ. Ν. ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΣ, Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Β. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Τ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ. Οἱ Ὑπαρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Ἀνώτατοι καὶ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῶν τριῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Κ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δ. ΜΠΛΕΤΣΑΣ, ἐκπρόσωποι τῶν Δικαστικῶν, Διοικητικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀντιπροσωπεῖαι Ἐφεδροπολεμιστικῶν Ὀργανώσεων, ἐπιζῶντες μαχηταὶ τοῦ Συντάγματος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις χοροστατήσαντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἡμέρας, μετὰ δὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ καὶ ἀνεκρούσθη ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Πρὸ 30 ἐτῶν, ἀρχὰς Δεκεμβρίου, εἰς τὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον εὑρισκόμεθα ἐγράφετο μία νέα ἱστορικὴ σελίς. Ἐγράφετο μὲ τὸ ἅλικον αἷμα τῶν νεαρῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ ὁποῖα μνήμονα τῶν ἡρωϊκῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους μας, μὲ ἀφθαστον ψυχικὸν σθένος, μὲ φλογερὸν πατριωτισμὸν καὶ μὲ ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος, ὑπερήσπισαν ὅ,τι ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον των ἔναντι τῆς πατρίδος, ἔναντι τῆς τιμῆς τοῦ Σώματος, ἔναντι τῆς προστασίας τοῦ στρατῶνος των.

Μόλις ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν τριπλῆν ξενικὴν κατοχὴν καὶ πρὶν ἢ αἰσθανθῇ τὴν χαρὰν τῆς ἀπελευθερώσεως, ὁ κίνδυνος καὶ νέας κατοχῆς ἐπεκρέματο ἐπὶ τῆς τόσον δοκιμασθείσης χώρας μας. Κατοχῆς, ἥτις προοιωνίζετο σκληρά, ζοφερά, διαρκῆς, ἀκατάλυτος. Μὲ πῦρ καὶ σίδηρον καὶ μὲ πάσης φύσεως ἀγριότητας, ὁ Σταλινικὸς κομμουνισμὸς εἶχε προπαρασκευάσει τὴν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τὴν σύρῃ δεσμίαν εἰς τὸ ἐρυθρὸν παραπέτασμα.

Αἱ ὁμάδες τῆς πραγματικῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως κατεπνίγοντο εἰς τὸ αἷμα. Καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιωτικαὶ μονάδες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς αἱ ὁποῖαι προπαρεσκευάζοντο ἵνα μετάσχουν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος καὶ διεκδίκησιν τῶν Ἐθνικῶν δικαίων, διελύοντο ἀπὸ κομμουνιστικὰ κινήματα καὶ συνωμοσίας. Ἡ ἐποποιΐα τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Πολέμου, τῆς ἀμύνης τῶν ὀχυρῶν τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ, τῆς μάχης τῆς Κρήτης, τοῦ Ἐλ Ἀλαμέϊν, τοῦ Ρίνιμι, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀξιοποιηθῇ.

Οἱ Ἕλληνες ἐσφάδαζον ὑπὸ τὴν κομμουνιστικὴν λαίλαπα ἥτις εἶχεν καλύψει ὁλόκληρον τὴν χώραν. Αἱ Ἀθῆναι περισφίγγοντο πανταχόθεν. Μικραὶ νησίδες ἀντιστάσεως ἐκρατοῦντο χάρις εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας διὰ νὰ ὑπενθυμίζουν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐπισήμου Κράτους καὶ νὰ δίδουν μικρὰν ἐλπίδα σωτηρίας εἰς τοὺς μελλοθανάτους.

Εἰς τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τὴν Σχολὴν Χωροφυλακῆς, εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς Φυλακὰς Χατζηκώστα καὶ Ἀβέρωφ, εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων καὶ εἰς ὀλίγας ἄλλας θέσεις ὅπου ὑπῆρχον δυνάμεις ἀσφαλείας διεξήχθησαν ἐπικοὶ ἀγῶνες τιμῶντες τοὺς ὑπερασπιστὰς τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν μας.

Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως ἀντίστασις, ἡ ἀποτελεσματικωτέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποφασιστικωτέρα εἰς τὰς ζοφερὰς ἐκείνας ἡμέρας ἦτο ἡ πραγματοποιηθεῖσα εἰς τὸν χῶρον τοῦτον εἰς τὸν ὁποῖον εὑρισκόμεθα, εἰς τοὺς στρατῶνας τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη. Ἐδῶ ἐγράφη πραγματικὸν ἡρωϊκὸν ἔπος.

Τὴν 5 Δεκεμβρίου 1944 παραμονὴν τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἐλασιτῶν, ἡ δύναμις τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς ἀνῆρχετο εἰς 100 Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστὰς καὶ 429 ὁπλίτας. Διοικητὴς των ἦτο ὁ Συνταγματάρχης Σαμουὴλ Γεώργιος, Ὑποδιοικητὴς ὁ ἀντισυνταγματάρχης Σοφρᾶς Εὐάγγελος, Διοικητὴς δὲ τῆς Ἀμύνης ὁ ἐθελουσίως προστρέξας εἰς τοῦ Μακρυγιάννη ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ Κωστόπουλος Κωνσταντῖνος, γενναῖος πολεμιστὴς καὶ ἔμπειρος τακτικός. Ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Συντάγματος εἶχεν ἐνισχυθῇ δι' ἑνὸς τεθωρακισμένου ὀχήματος τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ διὰ 2 πυροβόλων

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Α]Τ τῶν 37 χιλ. μὲ τὸ προσωπικόν των ἐκ 10 ἀξιωματικῶν καὶ 5 ὁπλιτῶν τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς. Ὁ ὑπόλοιπος ὁπλισμὸς τοῦ Συντάγματος ἦτο πεπαλαιωμένος, μεγάλης ποικιλίας καὶ μὲ μικρὰς ποσότητας πυρομαχικῶν.

Οἱ ἀμυνόμενοι γενικῶς εὑρίσκοντο εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν ἐπιτιθεμένων, λόγῳ σημαντικῆς διαφορᾶς ἀριθμοῦ μαχητῶν, ποιότητος καὶ ποσότητος ὁπλισμοῦ, ὁδῶν καὶ μέσων ἀνεφοδιασμοῦ, διαβιβάσεων, διακομιδῆς τραυματιῶν, συνδέσμου μὲ φιλίας μονάδας κ.λ.π.

Ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ μεγάλη ὑπεροχὴ Διοικήσεως καὶ τακτικῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀνδρῶν καὶ μέσων τὰ ὁποῖα διέθετεν ἡ φρουρὰ Μακρυγιάννη, ὥστε ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ μαχητικότης τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Συντάγματος νὰ ἀξιοποιηθοῦν ἐπωφελῶς καὶ νὰ ἀποδώσουν ἀποτελέσματα ἀνάλογα πρὸς τὰς θυσίας εἰς αἷμα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς γενικωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς μάχης ταύτης τῶν Ἀθηνῶν.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι εἰς τὴν μάχην τοῦ Μακρυγιάννη ἐπετεύχθη ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο αὐτῶν ἀπαιτήσεων: Ἀξία Διοίκησις καὶ ἡρωϊσμὸς ἀνδρῶν καὶ βαθμοφόρων.

Ἡ μάχη τοῦ Μακρυγιάννη μὲ ἐναλλασσομένας φάσεις διήρκησε κυρίως ἓξ ἡμερονύκτια μὲ συνεχῆ ἔντασιν. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς δὲν εἶχον ἐκπαιδευθῆ διὰ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐν τούτοις ἔδειξαν προσόντα ταχείας προσαρμογῆς των.

Καὶ μὲ τὸν φλογερὸν ἐνθουσιασμόν των, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα, τὴν ἀκαταπόνητον προσπάθειαν, τὴν αὐτοθυσίαν των ἐπέτυχον νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ μαινόμενα στίφη τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ ἐξουδετερώσουν τὰς ἀνηλεεῖς ἐπιθέσεις των.

«Δὲν θὰ περάσουν» ἦτο τὸ ἐπικρατοῦν σύνθημα τῶν ἡρώων τοῦ Μακρυγιάννη καὶ πράγματι οἱ ξενοκίνητοι ὁρδαὶ δὲν ἐπέρασαν.

Ἡ νίκη τοῦ Μακρυγιάννη, περιφανὴς αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια μιᾶς τοπικῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ ἐρυθρὸς ἐχθρὸς διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὰς ἐπιδιώξεις του δὲν ὑπελείπετο παρὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, νὰ σχηματίσῃ τὴν Κυβέρνησίν του καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τῆς χώρας στυγνὴν τυραννίαν του. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως τοῦτο-προέλασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων—ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ μόνον εἰς τὴν πορείαν του ἀνθιστάμενον σημεῖον. Ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶχε προτάξει τὸ στῆθος της ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ καὶ τοῦ ἔδιδε τὰς διαστάσεις καὶ τὴν δύναμιν ἀπροσίτου, φοβεροῦ φρουρίου.

Τὸ φρούριον δὲν παρεβιάσθη καὶ ἡ καρδία τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐπλήγη. Ἀλλὰ συχρόνως ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ πίεσις ἡ ὁποία ἠσκεῖτο εἰς τὸ ἄλλο κέντρον ἀντιστάσεως, εἰς τὸ Γουδί, καὶ νὰ ἀρχίσουν ὀργανούμενα μὲ ταχὺν ρυθμὸν τὰ τάγματα ἐθνοφυλακῆς, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι καὶ τῶν ὀλίγων Ἀγγλικῶν τμημάτων εἰσῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ νὰ ἀλλάξῃ ἡ πορεία τῆς ἱστορίας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Βαρὺ ἦτο τὸ εἰς αἷμα τίμημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Χωροφυλακὴ ἐπέτυχε τὴν ἱστορικὴν νίκην της.

Αἱ συνολικαὶ ἀπώλειαι τοῦ Σώματος Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθη εἰς τοῦ Μακρυγιάννη κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ ἦσαν αἱ ἑξῆς:

Νεκροί:	Ἀξιωματικοὶ	6	ὁπλῖται	34
Τραυματίαι	»	7	»	51

Ἐκτελεσθέντες παρὰ τῶν ἐλασιτῶν

Ἀξιωματικοὶ 11 ὁπλῖται 109

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς δὲν ἀναφέρονται αἱ ἀπώλειαι τῶν ἄλλων μονάδων Χωροφυλακῆς οὔτε αἱ τοῦ ἀδελφοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὸ ὁποῖον δὲν ὑστέρησεν εἰς θυσίας τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην περίοδον.

Ἡ θυσία τῶν ἡρωϊκῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τοῦ Μακρυγιάννη δὲν προσεφέρθη ὡς ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος —διότι ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη.

Ἐπαναλαμβάνω ὀλίγα λόγια διαπρεποῦς δημοσιογράφου, τοῦ ἀειμνήστου Ν. Κρανιωτάκη, λεχθέντα εἰς μνημόσυνον τῶν νεκρῶν τοῦ Μακρυγιάννη κατὰ τὸ 1945.

«Ἡ Χωροφυλακή...Ἡ γενναία, ἡ μαρτυρική, ἡ ἀδικημένη, ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακή..Ἔρριψαν τὴν ὑπόληψίν της βορὰν εἰς τὸν κόκκινον λύκον τοῦ ἀναρχισμοῦ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὴν θυσιάσουν εἰς τὴν οὐτοπίαν τοῦ ἐξευμενισμοῦ του. Τὴν εἶχαν διαλύσει ἠθικῶς μὲ μίαν ἀσυγχώρητον ἀποκήρυξιν, τὴν εἶχαν καταλύσει διὰ Νόμου καὶ ἐπρόκειτο νὰ τῆς πάρουν τὰ ὅπλα. Εὐτυχῶς ὅτι κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν μερικὰ ὅπλα εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς χεῖρας της. Εὐτυχῶς ὅτι καμμία μνησικακία δὲν ἐφώλευεν ἐντὸς της καὶ καμμία πικρία δὲν ἐπηρέασε τὴν προθυμίαν της νὰ θυσιασθῇ διὰ τὸ καθῆκον».

Καὶ πραγματικῶς, ἡ Χωροφυλακὴ ἐκπληροῖ πάντα τὸ χρέος της. Εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν της δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπιδείξῃ μόνον τίτλους τιμῆς, συμμετέχουσα εἰς ὅλας τὰς θυσίας.

Ἡ χρυσῆ ὅμως σελὶς τῆς ἱστορίας της εἶναι ἡ σελὶς τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν, ἡ σελὶς τοῦ ἔπους τῆς ἀντιστάσεως τοῦ Μακρυγιάννη.

Τιμῶμεν σήμερον τὴν Χωροφυλακήν.

Τιμῶμεν τὰ ἀδελφά της Σώματα Ἀσφαλείας.

Τιμῶμεν τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς των καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των.

Τιμῶμεν τοὺς μετασχόντας καὶ ἐπιζήσαντας ἡρωϊκοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μακρυγιάννη.

Τιμῶμεν ἀλλὰ καὶ ἐπαγρυπνῶμεν».

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Ἡ ἱστορία ἑνός κτιρίου πού ἔγινε σύμβολο ἀγῶνος καὶ θυσίας.

Εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως, κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Παρθενῶνος, ἀνηγέρθη τὸ πρῶτον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον εἰς τὴν νεαρὰν πρωτεύουσαν τοῦ νεοσυστάτου Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου ἤρχισε τὸ ἔτος 1834 καὶ ἐπερατώθη τὸ 1836. Ἀρχιτέκτων καὶ κατασκευαστὴς του ὑπῆρξεν ὁ Βαυαρὸς Γουλιέλμος Βάϊλερ εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται καὶ αἱ πρῶται πινακίδες τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης. Τὸ κτίριον ἐχρησιμοποιήθη ὡς Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον μέχρι τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου. Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο ὑπηρέτει καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς Μιμίκος τοῦ ὁποίου ἡ αὐτοκτονία μετὰ τῆς ἀγαπημένης του Μαίρης τὸ ἔτος 1893 συνετάραξε τὴν μικρὰν κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μετὰ τὸν Α΄ παγκόσμιον πόλεμον τὸ κτίριον ἐχρησιμοποιήθη δι' ἑτέρους στρατιωτικοὺς σκοποὺς μέχρι τῆς παραχωρήσεώς του εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἡ ὁποία ἐστέγασε εἰς αὐτὸ τὸ περιώνυμο Σύνταγμα Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη» καθὼς καὶ ἑτέρας βοηθητικὰς Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δεκεμβριανῆς ἀνταρσίας πρὸς κατάλυσιν τοῦ κράτους διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν Λαϊκῆς Δημοκρατίας ἀνατολικοῦ τύπου οἱ κατέχοντες τὸ κτίριον ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς μὲ Διοικητὴν τὸν Συντ]ρχην καὶ μετέπειτα Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς ἀείμνηστον Γεώργιον Σαμουὴλ συνεπικουρούμενοι ἀπὸ εὐ-

Τὸ Σύνταγμα Χωρ]κῆς Μακρυγιάννη ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνέγερσίν του. (Λιθογραφία τοῦ ἔτους 1836. Μουσεῖον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας).

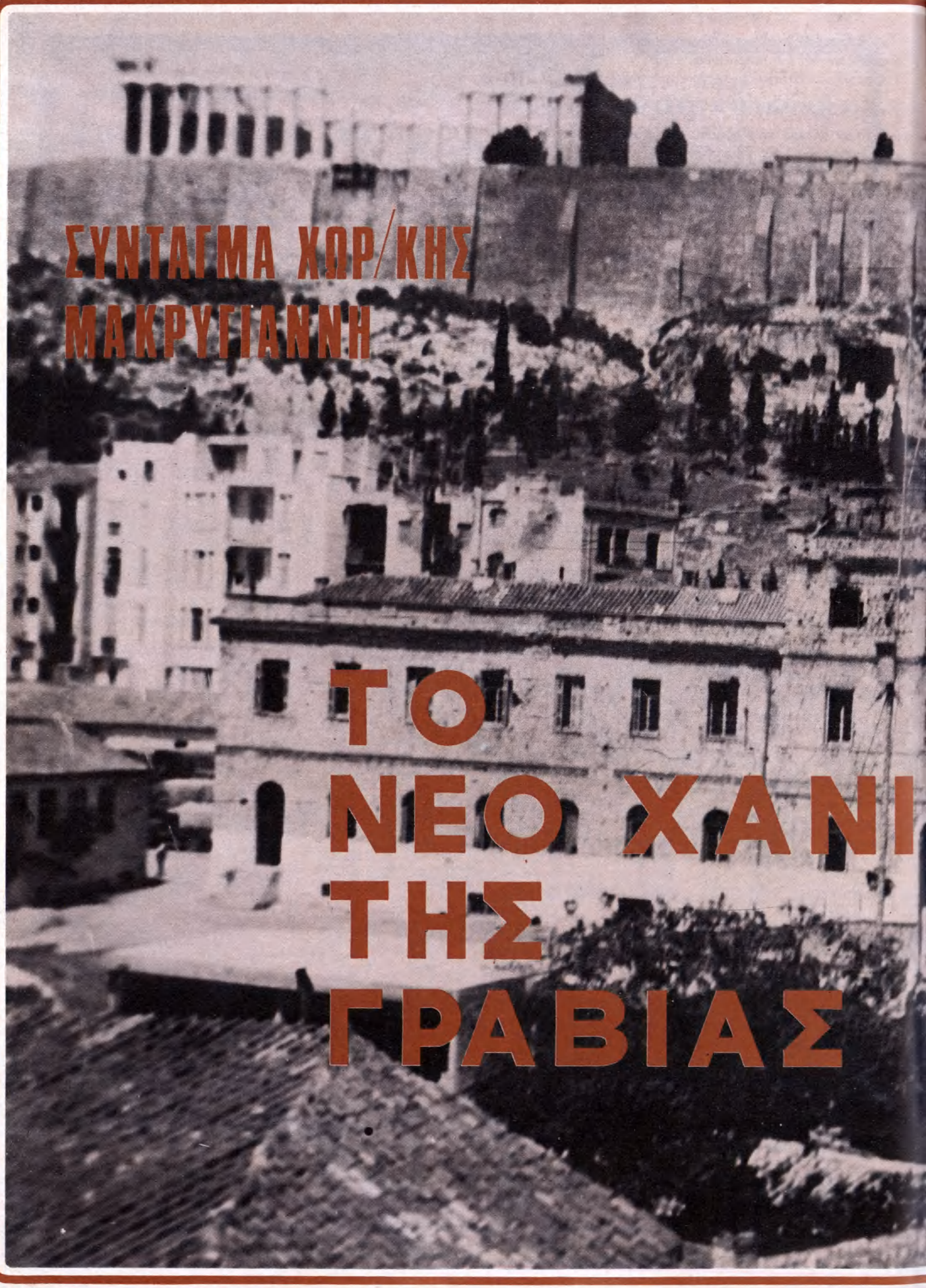
ἀριθμους Ἀξ]κοὺς τοῦ Στρατοῦ ἀπεφάσισαν νὰ μὴ παραδοθοῦν καὶ νὰ ἀντιτάξουν ἄμυναν μέχρις ἐσχάτων. Ἀπὸ 5ης ἕως 12ης Δεκεμβρίου 1944 πέριξ τοῦ κτιρίου διεδραματίσθησαν ἐπικαὶ συγκρούσεις αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς θριαμβευτικὴν νίκην τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Χωροφύλακες ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς. Τὸ κτίριον ἐπίσης ὑπέστη πολλὰς καταστροφὰς ἀπὸ τὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις. Βραδύτερον τὸ κτίριον τοῦ ἡρωϊκοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς ἐπεσκευάσθη ἐκ τῶν καταστροφῶν τῆς ἐπιθέσεως, εἰς δὲ τὸ προαύλιόν του ἀπενεμήθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἡ πολεμικὴ σημαία εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος θυσίας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος. Σήμερον τὸ αἰωνόβιον κτίριον ἐξωραϊσμένον, ὅσον αἱ συνθῆκαι ἐπέτρεπον, ὑψώνει ὑπερήφανον τὸ ἀνάστημά του διὰ νὰ θυμίζῃ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ὀλίγων ἐκείνων γενναίων ὑπερασπιστῶν του οἱ ὁποῖοι ἀψηφοῦντες τὴν λογικὴν τῶν ἀριθμῶν ἐδημιούργησαν τὸ «Ἔπος Μακρυγιάννη».

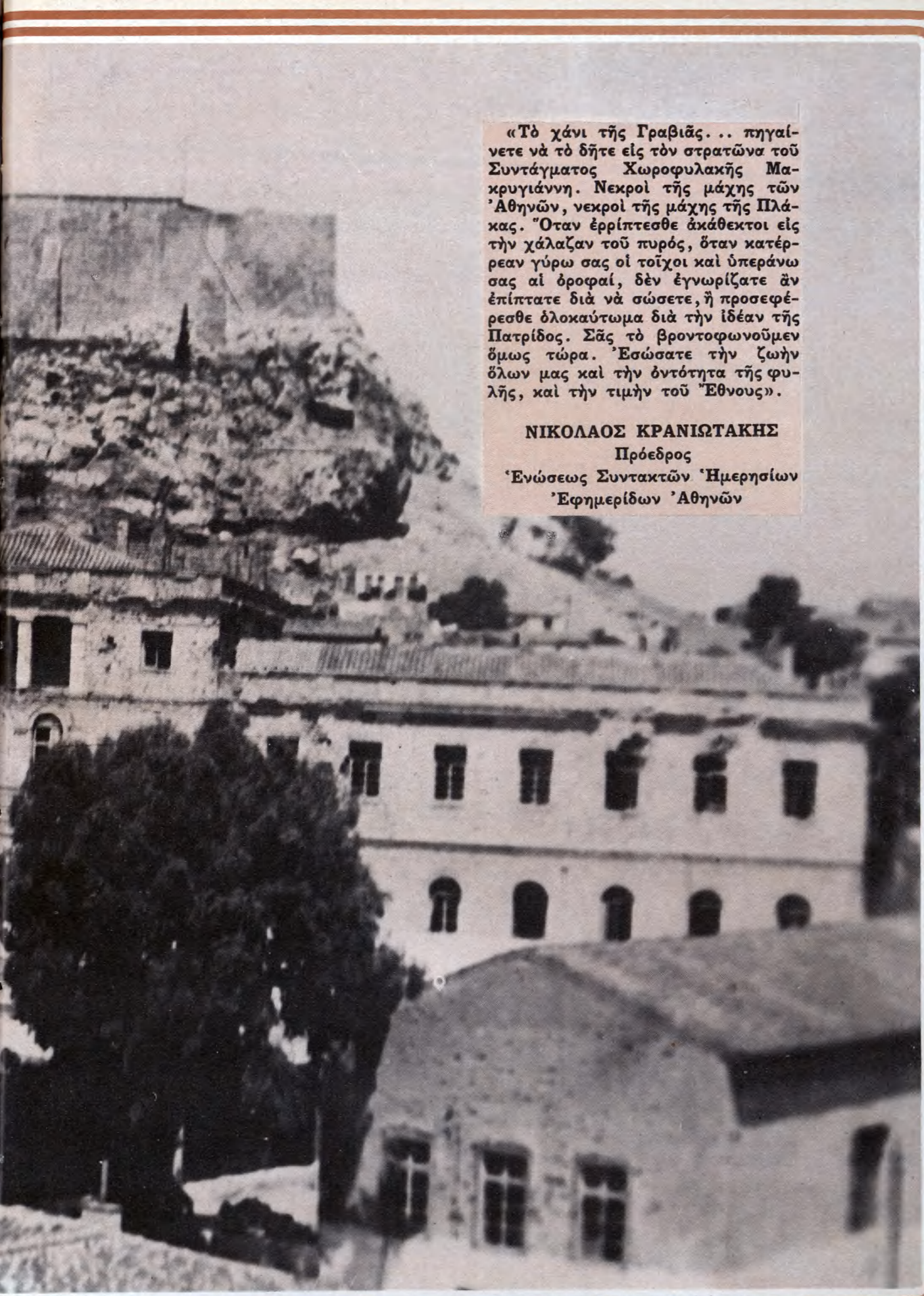

Ἄνω: Δεκέμβριος 1944. Ἡ ἡρωϊκὴ ἄμυνα τοῦ Συντάγματος γίνεται θρῦλος.

Κάτω: Τὸ Σύνταγμα Χωρ]κῆς Μακρυγιάννη ὅπως διατηρεῖται σήμερον.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ
ΤΟ
ΝΕΟ ΧΑΝΙ
ΤΗΣ
ΓΡΑΒΙΑΣ

«Τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς... πηγαίνετε νὰ τὸ δῆτε εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη. Νεκροὶ τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν, νεκροὶ τῆς μάχης τῆς Πλάκας. Ὅταν ἐρρίπτεσθε ἀκάθεκτοι εἰς τὴν χάλαζαν τοῦ πυρός, ὅταν κατέρρεαν γύρω σας οἱ τοῖχοι καὶ ὑπεράνω σας αἱ ὀροφαί, δὲν ἐγνωρίζατε ἂν ἐπίπτατε διὰ νὰ σώσετε, ἢ προσεφέρεσθε ὁλοκαύτωμα διὰ τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος. Σᾶς τὸ βροντοφωνοῦμεν ὅμως τώρα. Ἐσώσατε τὴν ζωὴν ὅλων μας καὶ τὴν ὀντότητα τῆς φυλῆς, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Ἔθνους».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Πρόεδρος
Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν

"ΜΙΑ ΚΛΙΝΗ ΚΕΝΗ
ΦΕΡΕΤΑΙ ΕΣΤΡΩΜΕΝΗ
ΤΩΝ ΑΦΑΝΩΝ"

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ
ΤΟΥ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

"Η ΠΑΤΡΙΔΑ
ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΗΣ"

Παιδιά μου ὅσοι προφῆτες μου
στρατιῶτες, ἀρχηγοί,
σάν τά λιοντάρια σηκωθεῖτε
ψυχμιά καί σάν τά κάτασπρα,
. . . . . .
πνοές ἄν πλανᾶσθε σ' ἄλλη ζωή,
λείψανα καί ἄν κοιμᾶσθε
σᾶς λειτουργῶ στήν σόξα μου.
Μακαρισμένοι νάσθε.

Κωστῆς Παλαμᾶς

ΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

Νιαρχάκος	Παν.
Παπακώστας	Κων.
Στεφανάκης	Κων.

ΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

'Αντύπας	Διον.
Καπᾶτος	Διον.
Τριγώνης	'Αθαν.

ΑΝΘΥΠΟΜΟΙΡΑΡΧΟΙ

Βλάχος	Νικ.
Δελῆς	Παν.
Καφίρης	'Απ.
Κοράλλης	Γεώργ.
Σπυριδάκης	Νικ.
Ψαρρὸς	Γεώρ.

ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

Βισβίκης	Στ.
Παπασπυρόπουλος	'Αλέξ.
Στρογγυλάκος	Δημ.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

'Αλεβίζος	'Αν.
"Ανθης	Σπ.
Βελῆς	Δημ.
Γκλεζάκος	Κυρ.
Δικαῖος	Θεόδ.
Ζαμπὸς	"Αγ.
Ζευγαρᾶς	Θωμᾶς
Καραβίτης	'Αλ.
Μπιτσιβῆς	'Αν.
Νάσκος	Κων.
Παπαδάκης	'Αρ.
Παπακωνσταντίνου	Σπ.
Παπαπολίτης	Κων.
Τσακμάκης	Σωκ.
Τσάμης	'Ιωαν.
Φίνος	Δημ.
Ψυλλάκης	Εὐάγ.

ΥΠΕΝΩΜΟΤΑΡΧΑΙ

'Αντωνόπουλος	Λέων
'Αποστολόπουλος	Δημ.
Βλαχιώτης	Θεόδ.
Γαλάνης	Νικ.
Γουργούρης	Γεώργ.
Γῶγος	Δημ.
Δάρας	Νικ.
Δημητρακόπουλος	Κων.
Δημητρίου	'Ιωάν.
Δρίβας	Δημ.
Ζωγράφος	Λάμ.
'Ηλιόπουλος	Ξεν.
Καμπάνης	Παν.
Κανναβὸς	Κων.
Καποῦτσος	Κοσμᾶς
Καραχάλιος	Χρ.
Κίτσος	'Αν.
Κοντάκος	Νικ.
Κουρουβάνης	Δημ.
Κουταλιᾶς	Κων.
Κωστογιάννης	Λ.
Λαμπρόπουλος	Σ.
Λούτας	Γεώργ.
Μαναὸς	Θωμᾶς
Μανωλόπουλος	'Ελ.
Μπλέσσας	'Ιωάν.
Μπουτᾶς	'Ηλίας
Μῶρος	Γεώργ.
Οἰκονόμου	'Αθ.
Παναγιώτου	Κωνζ.
Πασσαλῆς	Βλ.
Πετράκης	Χαρ.
Ποταμιᾶνος	'Ιωάν.
Ρέππας	Λεων.
Σουξὲς	Γεώργ.
Τσαντόπουλος	Φώτιος
Τσούκης	Τρ.
Φιλιππίδης	'Αλ.
Χειμῶνας	'Ηλ.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ

'Ανδροῦτσος	'Ιωάν.
'Αποστολάκης	Γεωργ.
Βακαλάκης	Στ.
Βαρλάμης	Χρ.
Βενιερᾶτος	Νικ.
Βλάμης	Σπ.
Γεωργιόπουλος	Δημ.
Γιαλαμᾶς	Στ.
Γκαϊτατζῆς	Δημ.
Δάμος	Μεν.
Δέλιος	Κων.
Διαμαντόπουλος	'Αθ.
Διολίτσης	Νικ.
Δούνας	Δημ.
Εὐσταθίου	Νικ.
Ζαχαριουδάκης	Γεώργ.
Ζουγανέλης	'Ιωάν.
Θεοδωρόπουλος	Βασ.
Θεόκας	Κων.
'Ιωάννου	Σπ.
Καλφόγλου	Χαρ.
Κάντζος	Νικ.
Καπνᾶς	Σπ.
Καραγκούνης	Τρ.
Καρούσιας	Χρ.
Καυκαλάκης	'Ιωσὴφ
Κιμιτσῆς	Χρ.
Κιούσης	Θρ.
Κολοκούρης	Γεώργ.
Κομπιλίδης	Γεώργ.
Κοτσαύτης	'Αρ.
Κότσιας	'Ιωάν.
Κουβέλης	Χρ.
Κούρκουλας	'Ονούφ.
Κουρμπᾶς	Ματ.
Κουσουρῆς	Γεώργ.
Κοτσολάκος	Γεώργ.
Κωνσταντικάκος	Εὐάγ.
Κωσταξενάκης	Εὐάγ.
Λιώσης	Φίλ.
Μάζης	Χαρ.
Μαλοῦκος	Δημ.
Μανιάτης	Θεόδ.
Μανῖνος	'Ηλίας
Μαρίνης	'Απ.
Μαφαφούρης	Βασ.
Μυτιλήνης	Γεώργ.
Μῶρος	Δημ.
Νικολάου	Δημ.
Νικολόπουλος	Εὐάγ.
Πάλλας	Κων.
Παπαδόπουλος	Γεώργ.
Παπαδόπουλος	'Εμ.
Παπουτσῆς	'Αν.
Πάτρας	'Ιωάν.
Πετρόπουλος	Στ.
Πηλιχὸς	Βασ.
Πολυμίλης	'Ιωάν.
Πουλημένος	'Αλ.
Πρέπης	Γεώργ.
Προγουλάκης	Στ.
Ρῖγος	Δημ.
Σάλτας	'Αν.
Σάλτος	Κων.
Σαπουνᾶς	Γεώργ.
Σιδέρης	Φώτιος
Σπερδούλης	'Αθ.
Στεφανάκης	'Ιωάν.
Σπύλιος	Δημ.
Τερζῆς	Νικ.
Τραπατᾶς	'Αθ.
Τριάντης	'Ιωάν.
Τσάκλας	Βλ.
Τσάμης	'Ιωάν.
Τσάτσαρης	Θεοδ.
Τσώνης	Σωτ.
Φιλοσοφόπουλος	Παν.
Φλωράκης	'Εμ.
Φωκᾶς	Στ.
Χαλκιᾶς	Δημ.
Χατζηδιάκος	Δημ.
Χατζηκαλῆς	Στ.
Χεκίμογλου	Γεώργ.
Ψυχουδάκης	Εὐτ.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αἱ διεθνεῖς σχέσεις εἶναι προϊὸν μακρᾶς ἐξελίξεως, τὰ ἴχνη τῆς ὁποίας εὑρίσκομεν εἰς τὴν ἀρχαιότητα.

Θεμελιωτὴς τοῦ κλάδου τῶν διεθνῶν σχέσεων θεωρεῖται ὁ ἱστορικὸς Θουκιδίδης, ὅστις εἰς τὸ σύγγραμμά του: 'Ιστορία τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου, ἀνεφέρθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἰσχύος τῶν κρατῶν. (1)

Αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις κανόνων συμπεριφορᾶς μεταξὺ διαφόρων κρατῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀναφέρονται εἰς μεμονωμένα προβλήματα τῶν διεθνῶν σχέσεων. Τοῦτο δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ γεγονὸς τῆς ἀπομονώσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἑκάστου λαοῦ.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διαμόρφωσιν κανόνων συμπεριφορᾶς εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις μεγάλως συνέβαλον οἱ ἰβηρικοὶ μεταςχολαστικοὶ θεολόγοι —διεθνολόγοι, ὡς ὁ VITORIA, ὁ SUAREZ κ. ἄ.

'Εξ αὐτῶν ὁ VITORIA (1480—1546) ὑπεστήριξε τὴν θεωρίαν τῆς ὑποχρεωτικῆς (OBLIGATORIUM) συνάψεως καὶ διατηρήσεως διεθνῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν κρατῶν. (2)

'Η θεωρητικὴ αὕτη ἄποψις τοῦ VITORIA περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀναπτύξεως σχέσεων μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἀντικρούεται ἀπὸ τὸν διεθνολόγον ROUSSEAU, θεμελιωτὴν τῆς θεωρίας περὶ Λαϊκῆς Κυριαρχίας, καθ' ἣν εἰς τὸ κυρίαρχον κράτος ἐναπόκειται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς συνάψεως ἢ μὴ διεθνῶν σχέσεων μετ' ἄλλων κρατῶν. (3)

'Η σύναψις τῆς συνθήκης Εἰρήνης τῆς Βεστφαλίας (1648) θεωρεῖται ὡς ἀφετηρία τοῦ συγχρόνου διεθνοῦς δικαίου καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ GROTIUS (1583—1645), πατρὸς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἐθεωροῦντο ὡς ρυθμιζόμεναι ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου. (4)

Τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης (1815) ἀποτελεῖ νέον σταθμὸν μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων. Τέλος, αἱ Συνθῆκαι Εἰρήνης, αἵτινες ἔθεσαν τέρμα εἰς τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ ἡ ἵδρυσις διεθνῶν ὀργανισμῶν ἀποτελοῦν νέαν περίοδον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς διεθνοῦς κοινότητος καὶ τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Εἰς τὴν ραγδαίαν ἐξέλιξιν τῶν διεθνῶν σχέσεων δέον νὰ τονισθῇ καὶ ἡ συμβολὴ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς, λόγῳ τῆς ἐξόδου των ἐκ τοῦ ἀπομονωτισμοῦ μετὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ τῆς συστάσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου Γούδρου Οὐΐλσων τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν, εἶτα δὲ τῆς ἱδρύσεως τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ τῶν ἄλλων διεθνῶν ἢ περιφερειακῶν ὀργανισμῶν. 'Ενεκα τούτου ὁ κλάδος τῶν διεθνῶν σχέσεων ἐκαλλιεργήθη καὶ ἀνεπτύχθη ἐν Η. Π. Α., κατ' ἐξαίρεσιν, ἀπετέλεσε δὲ κεχωρισμένον κλάδον τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν διδασκόμενον ἐν τοῖς ἀμερικανικοῖς πανεπιστημίοις. (5) Εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ δέον νὰ ἀποδοθῇ καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐπιστήμης τῶν διεθνῶν σχέσεων ὡς ἀμερικανικῆς. (6)

ΚΩΝ) ΝΟΥ ΣΚΑΛΤΣΑ
Δρος Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν 'Επιστημῶν Παν)μίου Θεσσαλονίκης

Αἱ διεθνεῖς σχέσεις δὲν ἔχουν σαφῶς καθωρισμέναὅρια. (7) Τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κλάδος αὐτῶν εὑρίσκεται εἰσέτι ἐν ἐξελίξει, διότι τὰ ὑπ' αὐτοῦ διερευνώμενα φαινόμενα εἶναι δυναμικῆς φύσεως, τουτέστιν παρουσιάζουν συνεχῆ καὶ ταχεῖαν ἐξέλιξιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δυσχεραίνεται ἡ διαμόρφωσις παγίων κανόνων καὶ ὁ ἀκριβὴς ὁρισμὸς (8) τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Μέχρι τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου ἡ μελέτη τῶν διεθνῶν σχέσεων συνίστατο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς θεωρίας. (9) Μετὰ ταῦτα ἡ ἔννοια τῶν διεθνῶν σχέσεων διευρύνθη καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ περὶ τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἀπασχολουμένου συνεκεντροῦτο εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν, τὴν διεθνῆ διπλωματίαν, τοὺς διεθνεῖς 'Οργανισμούς, τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς καὶ οἰκονομικὰς σχέσεις κ.λ.π.

Σήμερον ἡ μελέτη τῶν διεθνῶν σχέσεων ἀπαιτεῖ, ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς ἱστορίας, τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων κλάδων, ὡς εἶναι τὸ διεθνὲς δίκαιον, ἡ φιλοσοφία, ἡ κοινωνιολογία, ἡ δημογραφία, ἡ ψυχολογία, ἡ γεωγραφία κ.λ.π. Τοὺς κλάδους αὐτοὺς ὁ Q. WRIGHT ἀναβιβάζει εἰς 32. Διὰ τοῦτο αἱ

διεθνεῖς σχέσεις θὰ ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς διεπιστημονικὸς κλάδος. (10).

Ὁ κλάδος τῶν διεθνῶν σχέσεων ἐντάσσεται ἐντὸς τοῦ εὐρυτέρου πλαισίου τῆς πολιτικῆς καὶ οὐχὶ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ὡς διακεκριμένος κλάδος αὐτῆς. Ἡ ἄποψις αὕτη ἐπικροτεῖται ἀπὸ Ἀμερικανοὺς καὶ Βρετανοὺς συγγραφεῖς ἐξ ὧν οἱ τελευταῖοι διατείνονται μάλιστα, ὅτι ὁ κλάδος τῶν διεθνῶν σχέσεων περιλαμβάνει τὸ διεθνὲς πολιτικὸν σύστημα, τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμούς. (11)

Ἐν Ἑλλάδι, ὁ κλάδος τῶν διεθνῶν σχέσεων δὲν ἔχει ἀναπτυχθῆ ἐπαρκῶς οὔτε διδάσκεται κεχωρισμένως. Συνήθως οἱ καθηγηταὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου διδάσκουν παραλλήλως καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις. (12)

Εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὴ ἡ πληροφορία, καθ' ἣν εἰς τὸ νεοσύστατον Δημοκρίτειον Πανεπιστήμιον τῆς Θράκης πρόκειται νὰ ἱδρυθῆ καὶ ἕδρα τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.

Διὰ τοῦ ὅρου Διεθνεῖς Σχέσεις εἴθισται νὰ νοοῦνται αἱ διακρατικαὶ σχέσεις. Ἐν τούτοις, εἰς τὰς σχέσεις ταύτας περιλαμβάνονται καὶ αἱ σχέσεις ἢ δραστηριότητες μὴ κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, ὡς π.χ. εἶναι ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κ.λ.π.

Ὁ ALGER παρατηρεῖ, ὅτι αἱ Διεθνεῖς Σχέσεις ἀποτελοῦν ἀνθρωπίνην δραστηριότητα κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἀλληλεπίδρασις ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Ἔθνη. (13)

Τὸ βασικὸν ἀντικείμενον τῆς ἐρεύνης τῶν διεθνῶν σχέσεων εἶναι ἡ παρακολούθησις καὶ μελέτη τῆς πολιτικῆς συμπεριφορᾶς τῶν «παικτῶν» ὁμάδων ἢ ἀτόμων τοῦ διεθνοῦς στίβου καὶ πρόγνωσις ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν ὑφισταμένας ἢ ἀναπτυσσομένας σχέσεις.

Ὁ Mc CLELLAND παραλληλίζει τὴν ἐπιστήμην τῶν διεθνῶν σχέσεων μὲ τὴν ἐπιστήμην τῆς μετεωρολογίας καὶ σημειοῖ, ὅτι: «Οἱ μετεωρολόγοι ἔχουν καθιερώσει σύστημα παρατηρήσεως τοιοῦτον, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα νὰ τοὺς δίδουν ἔνδειξιν περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι πιθανὸν νὰ βρέξῃ ἢ νὰ εἶναι ἡλιοφάνεια εἰς μίαν συγκεκριμένην περιοχήν. Ἕκαστος γνωρίζει, ὅτι αἱ προβλέψεις εἶναι συχνάκις ἐσφαλμέναι ἀλλ' ἀντιλαμβάνεται ἐπίσης, ὅτι ὁ μετεωρολόγος ἀντιμετωπίζει πληθώραν μεταβλητῶν καὶ συνδυασμῶν. Ἐν συντομίᾳ οὗτος εἶναι τροφοδότης πιθανοτήτων καὶ ὄχι βεβαιοτήτων».

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν διεθνῶν σχέσεων προχωρεῖ βάσει μιᾶς παρομοίας κατευθύνσεως ἀσχολουμένη μὲ ζητήματα, ὡς ποία εἶναι ἡ πορεία τῶν προγραμμάτων, πῶς συνδυάζονται αἱ μεταβληταὶ καὶ ποῖα τὰ δυνατὰ καὶ πιθανὰ ἀποτελέσματα. (14)

Ἐπακόλουθον τῶν διεθνῶν σχέσεων εἶναι αἱ διεθνεῖς διαφοραί, τῶν ὁποίων ἐπιλαμβάνεται τὸ διεθνὲς δίκαιον. Τὸ διεθνὲς ὅμως δίκαιον δὲν καθιεροῖ μέσα ἐξαναγκασμοῦ, ὡς συμβαίνει μὲ τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον τῶν κρατῶν. Ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς ὁ μηχανισμὸς ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν εἶναι βραδύς, δυσχερὴς καὶ πολλάκις ἀτελέσφορος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμούς, ὡς θὰ καταφανῇ κατωτέρω.

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

α) Μέσῳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (Κ.τ.Ε.).

Πρὸ τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου δὲν ὑπῆρχεν ὡρισμένη διαδικασία πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν. Δὲν ὑπῆρχεν, ὁμοίως, διαδικασία προβλέπουσα τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν διαφορῶν. Ἡ κήρυξις πολέμου δὲν ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιον. Ὁ λόγος εἶναι, ὅτι δὲν ὑφίσταντο διεθνεῖς κανόνες ἀπαγορεύοντες τὸν πόλεμον ἢ ὑπαγορεύοντες τὴν δι' εἰρηνικῶν μέσων διευθέτησιν τῶν ἀναφυομένων διαφορῶν. (15)

Μετὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον, σημειοῦται μία νέα ἐποχὴ ἀναπληροῦσα τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχον κενὸν καὶ προβλέπουσα καινοφανεῖς μεθόδους εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν, τότε μὲν διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, σήμερον δὲ διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ὁ Χάρτης τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δὲν ἐπέτρεπε, κατ' ἀρχήν, ἀλλὰ οὔτε ἀπηγόρευε τὸν πόλεμον ἐκ μέρους Κράτους —Μέλους ταύτης, ἐν περιπτώσει ἀναφυομένης διεθνοῦς διαφορᾶς. Ἡ δυαδικὴ αὕτη συμπεριφορὰ ὠφείλετο εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν Κράτος —Μέλος ἐπέτρεπε νὰ χωρήσῃ εἰς πόλεμον πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς μετὰ τοῦ ἄλλου κράτους. Ἡ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς ἔδει νὰ γίνῃ δι' ὑποβολῆς ταύτης εἰς τὴν διαιτησίαν ἢ τὸν δικαστικὸν διακανονισμὸν ἢ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὠφείλετο ἐπίσης εἰς τὴν ὁμόφωνον ἢ μὴ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπαγόρευσις προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον ἦτο ὑποχρεωτικὴ μόνον ἐν περιπτώσει ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἀντιθέτως, ἐν περιπτώσει μὴ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, τὰ Μέλη —Κράτη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς θὰ ἔκριναν ἀναγκαῖον πρὸς τήρησιν ἢ ἐπιβολὴν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Δικαιοσύνης (ἄρθρ. 15, παρ. 7). Τοῦτο ἐσήμενε καὶ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον.

Ἡ ἐπίλυσις τῶν διαφορῶν ἠδύνατο νὰ ἀχθῆ καὶ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὸ ἄρθρον 11 παρ. 2, ὡριζεν ὅτι, πᾶν Μέλος τῆς Κοινωνίας ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπικαλεσθῆ φιλικῶς τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης περιπτώσεως δυναμένης νὰ θίξῃ τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ κατ' ἀκολουθίαν ν' ἀπειλήσῃ ἢ ταράξῃ τὴν εἰρήνην.

Πρὸς ἐπιτυχῆ ἐπιβολὴν τοῦ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου, τὸ Σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καθιέρου καὶ ὡρισμένα κυρωτικὰ μέτρα, διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τούτου.

Τὰ μέτρα αὐτὰ ἦσαν οἰκονομικὰ καὶ στρατιωτικά. Τὰ πρῶτα συνίσταντο εἰς τὴν παραχρῆμα διακοπὴν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πάσης μετὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου ἐμπορικῆς ἢ δημοσιονομικῆς σχέσεως, τὴν ἀπαγόρευσιν πάσης σχέσεως μεταξὺ τῶν ἰδίων ὑπηκόων καὶ τοῦ ἐν ῥήξει πρὸς τὸ Σύμφωνον διατελοῦντος Κράτους, τὴν παῦσιν πάσης οἰκονομικῆς ἐμπορικῆς ἢ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας, μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους τούτου καὶ τῶν ὑπηκόων παντὸς ἄλλου Κράτους —Μέλους ἢ μὴ τῆς Κοινωνίας (ἄρθρον 16, παρ. 1).

Τὰ στρατιωτικὰ μέτρα συνίσταντο εἰς τὴν διάθεσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, κατόπιν συστάσεως τοῦ Συμβουλίου, τελεσφόρων στρατιωτικῶν, ναυτικῶν ἢ ἀεροπορικῶν δυνάμεων πρὸς ἐπιβολὴν κυρώσεων (ἄρθρον 16, παρ. 2).

Πρὸς τοῦτο τὰ Μέλη ὑπεχρεοῦντο νὰ διευκολύνουν τὴν διέλευσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων (δικαίωμα διελεύσεως) παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας συμμετέχοντος εἰς κοινὴν δρᾶσιν (ἄρθρον 16, παρ. 3).

Τὰ στρατιωτικὰ ὅμως μέτρα τοῦ ἄρθρου 16 δὲν ἐθεωροῦντο ὑποχρεωτικὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοιαῦτα οὐχὶ δεσμευτικά, κατὰ τὴν ἄποψιν πολλῶν Μελῶν—Κρατῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. (17) Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῆ καὶ ἡ ἀπροθυμία ἔν τινι μέτρῳ τῶν Κρατῶν —Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐνισχύσουν ταύτην διὰ τῆς λήψεως στρατιωτικῶν μέτρων κ.λ.π., κατὰ τὰς πρώτας συρράξεις, αἵτινες ἐξησθένησαν καὶ τελικῶς κατέλυσαν τὴν Συμμαχίαν.

Πράγματι, ἀφ' ἧς στιγμῆς μία χώρα ἀγνοεῖ τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνεστήθη εἷς Διεθνὴς Ὀργανισμὸς καὶ υἱοθετεῖ τὴν ἐπιθετικὴν μέθοδον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν της, ἢ ἐπιβολὴν τῶν κατακτητικῶν βλέψεών της, ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος εἶναι καταδικασμένος εἰς ἀποτυχίαν. Οὕτω, π.χ. ἡ ἐπίθεσις τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τῆς Μαντζουρίας (1931) καὶ τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Αἰθιοπίας (1935) καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ παρεμποδίσῃ ἢ τιμωρήσῃ ταύτας κατέστησαν μοιραῖαι διὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ τότε ἐλπιδοφόρου οἰκοδομήματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεγερθῆ ἐπὶ τῷ τέλει διαφυλάξεως τῆς εἰρήνης καὶ ἀποτροπῆς ἑνὸς δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἀπέφυγεν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, παρὰ τὰς ἀδυναμίας της, εἰς ἃς δέον νὰ προστεθῆ καὶ ἡ ἀπουσία τῶν Η.Π.Α., αἵτινες ἐπηρέαζον ἀμέσως τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ τὴν ὅλην πορείαν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, βάσει τοῦ διαμορφωθέντος εἰδικοῦ θετικοῦ δικαίου αὐτῆς, συνέβαλον κατὰ πολὺ εἰς τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ εἰς τινας περιπτώσεις ἀπεσόβησε τὸν πόλεμον ἢ ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς ἐχθροπραξίας. (18)

Τὰς ἀδυναμίας αὐτὰς τῆς ἐκλειψάσης Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἦλθε νὰ καλύψῃ ὁ Διεθνὴς Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἄλλοι Περιφερειακοὶ Ὀργανισμοί, οἵτινες, ὡς βασικὸν σκοπὸν των θέτουν τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ τὸν διακανονισμὸν πάσης διεθνοῦς διαφορᾶς δι' εἰρηνικῶν μέσων κ.λ.π., πρὸς διαφύλαξιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἀλλ' ὡς διεπιστώθη ἤδη καὶ θὰ καταφανῇ κατωτέρω, εἰδικῶς ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ὁ σκοπὸς αὐτὸς καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς, θυσιάζονται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτικῶν συμφερόντων ὡρισμένων χωρῶν,

καπηλευομένων τοὺς λαούς, ὡς τὸν Κυπριακόν, καὶ διακυβευόντων τὰ συμφέροντα καὶ τὰς τύχας των, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ «πιονίων» εἰς τυχηρὸν παίγνιον.

β) Μέσῳ τοῦ 'Οργανισμοῦ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν (ΟΗΕ).

'Ο Καταστατικὸς Χάρτης τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν, ἀπαγορεύει πάντα πόλεμον καὶ πᾶσαν προσφυγὴν εἰς τὰ ὅπλα, πρὸς διευθέτησιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

'Επ' αὐτοῦ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὁρίζει ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι: «Πάντα τὰ Μέλη θὰ ἀπέχωσιν εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις τῆς ἀπειλῆς ἢ χρήσεως βίας κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἱουδήποτε Κράτους ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν».

'Ο Καταστατικὸς Χάρτης τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν εἰς τὸ ἄρθρον 33 αὐτοῦ καθορίζει, ὡς μέσα ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν, αἵτινες δύνανται νὰ θέσουν ἐν κινδύνῳ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας τοῦ κόσμου:

α) τὰς διαπραγματεύσεις, β) τὴν ἔρευναν, γ) τὴν μεσολάβησιν, δ) τὴν συνδιαλλαγήν, ε) τὸν δικαστικὸν διακανονισμόν, στ) τὴν προσφυγὴν εἰς τὰς τοπικὰς ὀργανώσεις ἢ συμφωνίας ἢ ἄλλα εἰρηνικὰ μέσα τῆς ἐκλογῆς των.

Τὰ διάδικα Μέρη—Κράτη τοῦ Διεθνοῦς 'Οργανισμοῦ δύνανται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας τὴν διαφοράν των, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας διευθετήσεως ταύτης, ἡ παράτασις τῆς ὁποίας θὰ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν (ἄρθρον 33, παρ. 1).

'Η διεθνὴς διαφορὰ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἢ εἰς ἀμφότερα, ὑπὸ παντὸς ἁρμοδίου ἢ ἐνδιαφερομένου Μέρους.

'Ως τοιοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ: α) πᾶν Κράτος —Μέλος τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, β) πᾶν Κράτος—μὴ Μέλος, ὅπερ εἶναι διάδικον εἰς τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν διαφοράν καὶ ἀποδέχεται ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν διένεξιν τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ, γ) ὁ Γενικὸς Γραμματεύς. Τέλος, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας ἐπὶ μιᾶς διαφορᾶς ἢ καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐγκυμονεῖ κίνδυνον διὰ τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν (ἄρθρον 11 παρ. 3).

'Ομοίως, τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν οἱονδήποτε ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν τοῦ Κόσμου (ἄρθρον 11 παρ. 2).

'Επὶ τοῦ προκειμένου, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἀναφερθῇ ἡ 'Απόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου 1950, γνωστὴ ὡς «'Ηνωμένοι διὰ τὴν Εἰρήνην» «(UNITED FOR PEACE RESOLUTION). 'Η ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς ἣν προσέφυγε τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας μὴ δυνάμενον, λόγῳ τοῦ Σοβιετικοῦ VETO, νὰ λάβῃ ὁμόφωνον ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. προτάσεως περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν Κορέαν στρατευμάτων ἐκ μέρους τῶν Μελῶν—Κρατῶν τοῦ Διεθνοῦς 'Οργανισμοῦ. (19)

Φρονοῦμεν, ὅτι παρομοία ἐνέργειαν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν πρόσφατον τραγικὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, ἀντὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Γενεύης.

Τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐξαιροῦνται: α) τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς Κράτους (ἄρθρον 2, παρ. 7).

'Η παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. ἔχει ὡς ἑξῆς: «Οὐδεμία διάταξις ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην θὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ 'Ηνωμένα "Εθνη νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς ζητήματα ἀνήκοντα οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν οἱουδήποτε Κράτους ἢ θὰ ὑποχρεοῖ τὰ Μέλη νὰ ὑποβάλλωσι παρόμοια ζητήματα πρὸς διακανονισμὸν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην. 'Η ἀρχὴ αὕτη ἐν τούτοις δὲν θὰ παρεμποδίζῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τὸ Κεφάλαιον 7».

β) Τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἐπιλυθοῦν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μελῶν ἑνὸς τοπικοῦ Συμφώνου, ὡς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ 8ου Κεφαλαίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὁρίζει. Τὸ ἄρθρον 52 ὁρίζει ὅτι: «1. Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι Χάρτῃ διαλαμβανομένων ἀποκλείει τὴν ὕπαρξιν τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ ὀργανώσεων διὰ τὰ ζητήματα ἅτινα, σχετιζόμενα μὲ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, εἶναι κατάλληλα διὰ τοπικὴν ἐνέργειαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι παρόμοιαι συμ-

Τὸ τεράστιο κτίριο τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν στὴν Νέα 'Υόρκη ποὺ ἐνσαρκώνει τὶς ἐλπίδες τοῦ ἀνθρώπου γιὰ εἰρήνη καὶ πρόοδο.

φωνίαι ἢ ὀργανώσεις καὶ αἱ ἐνέργειαί των τυγχάνουν σύμφωνοι πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν.

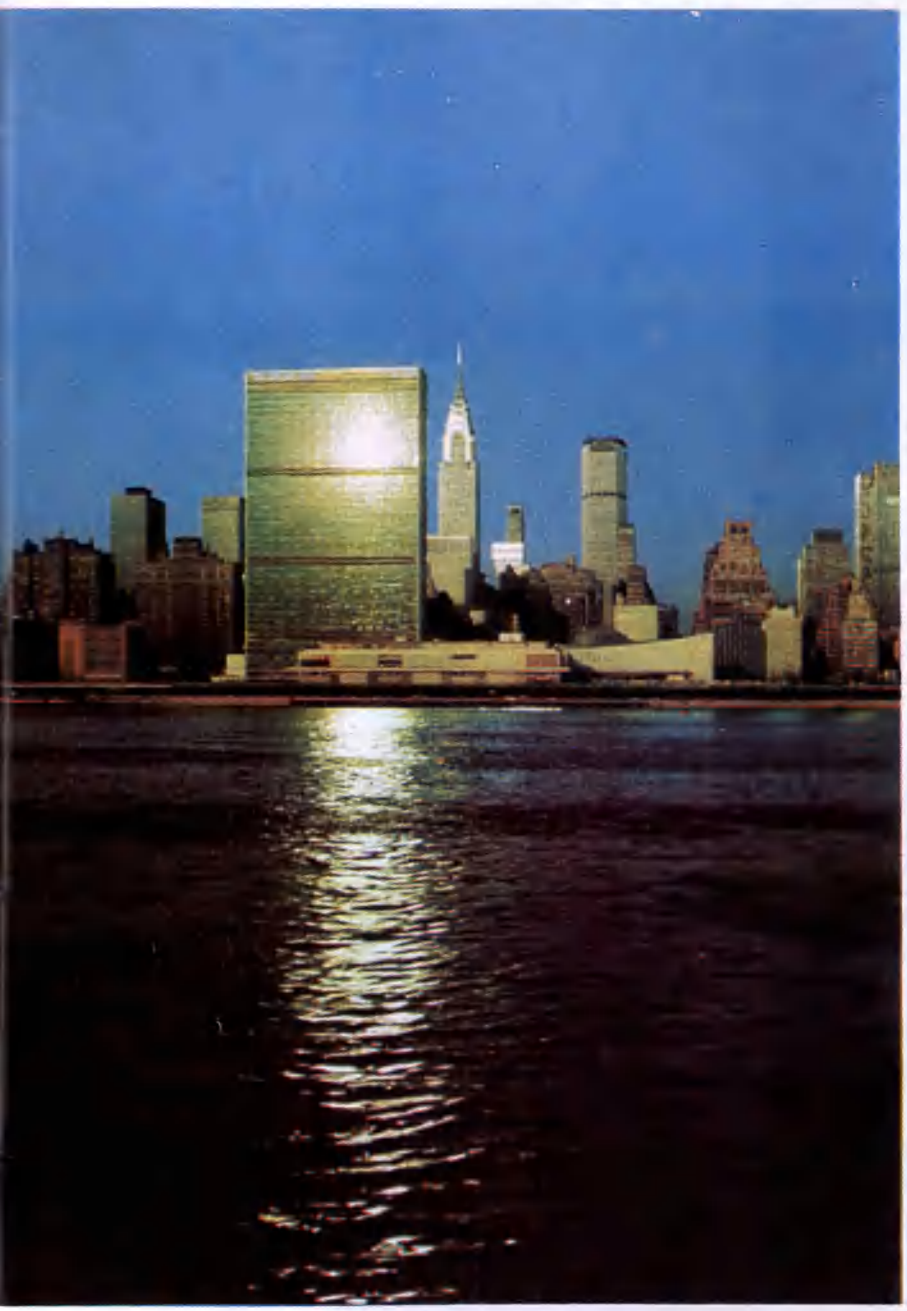
2. Τὰ Μέλη τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν προσχωροῦντα εἰς παρομοίας συμφωνίας ἢ συνιστῶντα παρομοίας ὀργανώσεις θὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχουν εἰρηνικὴν διευθέτησιν διαφορῶν διὰ μέσου τοιούτων τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ διὰ τῶν τοιούτων τοπικῶν ὀργανώσεων πρὶν ἢ ἀναφέρωσι ταῦτα εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας.

3. Τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν τοπικῶν διαφορῶν διὰ μέσου τῶν τοιούτων τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ διὰ τῶν τοιούτων τοπικῶν ὀργανώσεων εἴτε ἐκ πρωτοβουλίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν εἴτε ἐκ τοιαύτης τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας.

4. Τὸ παρὸν ἄρθρον κατ' οὐδὲν θίγει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 34 καὶ 35».

'Η ἐξαίρεσις, ὅμως, αὕτη εἶναι δυνατὴ ὑπὸ δύο ὅρους: α) τὸν ὅρον καθ' ὃν, αἱ ἐνέργειαι, ἐν προκειμένῳ, εἶναι σύμφωνοι πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν (ἄρθρον 52 παρ. 1) καὶ β) τὸν ὅρον, ὃν θέτει ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, συμφώνως τῇ ὁποίᾳ: οὐδεμία ἐνέργεια ἐξαναγκαστικὴ θὰ λαμβάνηται δυνάμει τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ ὑπὸ τοπικῶν ὀργανώσεων (π.χ. NATO) ἄνευ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας.

'Ο Καταστατικὸς Χάρτης τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν διαθέτει ἰσχυρότερα καὶ περισσότερα μέτρα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ διαφύλαξιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης, ἐν περιπτώσει διαταράξεως ταύτης.

Τὰ μέτρα ταῦτα δέον νὰ διακριθοῦν εἰς προσωρινὰ καὶ ἐξαναγκαστικά.

Τὰ προσωρινὰ μέτρα διαγράφονται εἰς τὰ ἄρθρα 39 καὶ 40 τοῦ 7 Κεφαλαίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα αὐτά, τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας θὰ ἀποφαίνηται περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπειλῆς κατὰ τῆς εἰρήνης κ.λ.π. καὶ θὰ προβαίνῃ εἰς συστάσεις ἢ θὰ προσκαλῇ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰ προσωρινὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα ἢ εὐκταῖα (20)

Τὰ ἐξαναγκαστικὰ μέτρα διακρίνονται εἰς τὰ μὴ συνεπαγόμενα τὴν χρῆσιν ἐνόπλου βίας, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 41, καὶ τὰ συνεπαγόμενα τὴν χρῆσιν ἐνόπλου βίας, ἤτοι τὰ στρατιωτικὰ μέτρα, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 42 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Ηνωμένων 'Εθνῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα εἶναι σημαντικὰ καὶ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α) Ἄρθρον 41: «Τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας δύναται νὰ ἀποφασίζῃ τίνα μέτρα, μὴ συνεπαγόμενα τὴν χρῆσιν τῆς ἐνόπλου βίας δέον νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεών του καὶ δύναται νὰ προσκαλῇ τὰ Μέλη τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ τοιαῦτα μέτρα. Ταῦτα δύναται νὰ περιλαμβάνουν διακοπὴν πλήρη ἢ μερικὴν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, τῶν σιδηροδρομικῶν, θαλασσίων ἐναερίων, ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν, ραδιοφωνικῶν καὶ λοιπῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων».

β) Ἄρθρον 42: «'Εὰν τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας ἤθελε θεωρήσει τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41 μέτρα μὴ τελεσφόρα ἢ ἤθελον ταῦτα ἀποδειχθῆ μὴ τελεσφόρα θὰ δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ ἀέρος, θαλάσσης ἢ διὰ στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς, τὴν δρᾶσιν ἥτις θὰ εἶναι ἀναγκαία ὅπως διατηρηθῆ ἢ ἀποκατασταθῆ ἡ διεθνὴς εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια. Παρομοία δρᾶσις θὰ δύναται νὰ περιλαμβάνῃ στρατιωτικὰς ἐπιδείξεις, ἀποκλεισμὸν καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἀπὸ ἀέρος, θαλάσσης ἢ ξηρᾶς ὑπὸ Μελῶν τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν».

γ) Ἄρθρον 43: «1. Πάντα τὰ Μέλη τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως συμβάλωσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ἀναλαμβάνουσι νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας, τῇ προσκλήσει τούτου καὶ συμφώνως πρὸς εἰδικὴν συμφωνίαν ἢ συμφωνίας, ἐνόπλους δυνάμεις, συνδρομὴν καὶ εὐκολίας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος διελεύσεως, ἀναγκαίων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

2. Παρομοία συμφωνία ἢ συμφωνίαι θὰ καθορίζουν τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὸν βαθμὸν τῆς ἑτοιμασίας καὶ τῆς γενικῆς θέσεώς των, ὡς καὶ τὴν φύσιν τῶν εὐκολιῶν καὶ τῆς συνδρομῆς ἅτινα θὰ πρόκειται νὰ παρασχεθῶσι.

3. 'Η συμφωνία ἢ αἱ συμφωνίαι τίθενται ὑπὸ διαπραγμάτευσιν τὸ ταχύτερον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας. Θὰ συνάπτωνται μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καὶ Μελῶν ἢ μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καὶ ὁμάδων Μελῶν καὶ θὰ ὑπόκεινται εἰς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα τὰς ὑπογράφουσι συμφώνως πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν συνταγματικοὺς κανόνας».

'Αποτελεῖ δδυνηρὰν ἀνάγκην ἡ ὑπόμνη-

σις, ὅτι κατὰ τὴν τουρκικὴν ἔνοπλον ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Κύπρου, Μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, οὐδὲν μέτρον προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἐλήφθη.

Τέλος, ἐν μέσον διευθετήσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν εἶναι ὁ πόλεμος.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ διεθνοῦς δικαίου πόλεμος εἶναι πᾶς ἔνοπλος ἐγών, ὅστις ἐπιχειρεῖται κατὰ παράβασιν τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ διέπεται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ πολέμου δεδομένου ὅτι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀπαγορεύει μὲν τὸν πόλεμον, δὲν καταργεῖ ὅμως τοὺς νόμους τούτου. (21)

Τὸ παρὸν ἄρθρον θὰ ἠδύνατο νὰ τελειώσῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Τὰ γεγονότα ὅμως τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου μᾶς ἐπιβάλλουν, ἐφ' ὅσον δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλο τι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, νὰ ὑπομνήσωμεν ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐτάχθησαν πρὸς εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν καὶ ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου, καταφώρως δὲ παρεβιάσθησαν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν ἔνοπλον ἐπέμβασιν ταύτης εἰς τὸ Κράτος τῆς Κύπρου.

Τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος 4, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ ὁρίζει ὅτι: «Πάντα τὰ Μέλη θὰ ἀπέχωσιν εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις τῆς ἀπειλῆς ἢ τῆς χρήσεως βίας κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἱουδήποτε Κράτους ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν»

Ἐκ τούτου σαφῶς προκύπτει, ὅτι ὁ Χάρτης δὲν ἀπαγορεύει μόνον τὴν χρῆσιν βίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἱουδήποτε Κράτους. Συνεπῶς ἡ Τουρκία παρεβίασε τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ ΟΗΕ ἀπειλήσασα καὶ χρησιμοποιήσασα ἔνοπλον βίαν ἐναντίον τοῦ Ἀνεξαρτήτου καὶ Κυριάρχου Κράτους τῆς Κύπρου.

Γενικῶς, πᾶσα τουρκικὴ ἐνέργεια κατὰ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συνιστᾷ παραβίασιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ, διότι εἶναι ἀντίθετος πρὸς τοὺς θεμελιώδεις σκοποὺς τούτου, καθ' οὓς πάντα τὰ Μέλη —Κράτη ὀφείλουν νὰ διευθετοῦν δι' εἰρηνικῶν μέσων τὰς διαφοράς των οὕτως, ὥστε ἡ διεθνὴς εἰρήνη, ἀσφάλεια καὶ δικαιοσύνη νὰ μὴ τίθενται ἐν κινδύνῳ (ἄρθρον 2, παρ. 3), νὰ ἀναπτύσσουν φιλικὰς σχέσεις μεταξύ των, βασιζομένας εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν (ἄρθρον 1, παρ. 2).

Πέραν τῶν ἀνωτέρω φραγμῶν ἐπεμβάσεως, ὑφίστανται καὶ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἄρθρων 53 καὶ 103 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ.

Ἐξ αὐτῶν, τὸ ἄρθρον 53 ὁρίζει ὅτι: «Οὐδεμία ἐνέργεια ἐξαναγκαστικὴ θὰ λαμβάνηται δυνάμει τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ ὑπὸ τοπικῶν ὀργανώσεων ἄνευ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας». Ἡ Τουρκία, λοιπόν, δὲν δύναται νὰ κάνῃ χρῆσιν τοῦ ἐκ τῆς Συμβάσεως ἐγγυήσεως τοῦ Λονδίνου ἀπορρέοντος δικαιώματος περὶ συλλογικῆς ἢ μονομεροῦς ἐπεμβάσεως ἐν Κύπρῳ, ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ. Συνεπῶς ἡ πρόσφατος τουρκικὴ ἐπέμβασις εἰς Κύπρον συνιστᾷ ὠμὴν καὶ κυνικὴν παραβίασιν τοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ.

Αἱ διασκέψεις τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων, ἢ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν των ἀποτελοῦν σήμερον τὴν καλυτέραν ἐλπίδα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνόπλων ἀναμετρήσεων.

Ἐπιπροσθέτως, τὸ ἄρθρον 103 ὁρίζει ὅτι: «Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην ὑποχρεώσεων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης Διεθνοῦς Συμφωνίας θὰ προέχουσιν αἱ κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην ὑποχρεώσεις αὐτῶν».

Δεδομένου ὅτι ἡ Κύπρος τυγχάνει Κράτος Ἀνεξάρτητον καὶ Μέλος τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι προστατεύεται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπερ, ὡς ἀναγκαστικὸν δίκαιον (JUS COGENS), κατισχύει τοῦ συμβατικοῦ δικαίου, ἤτοι τοῦ δικαίου ὅπερ διέπει τὰς Συμβάσεις, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως. Κατὰ συνέπειαν ἡ Σύμβασις Ἐγγυήσεως εἶναι ἀνίσχυρος διότι εἶναι ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐν συμπεράσματι, οὐδόλως ὑφίσταται, οὔτε δύναται νὰ ὑφίσταται, δικαίωμα στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Τουρκίας ἐν Κύπρῳ, τοιαύτη δὲ ἐνέργεια γενομένη, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀπέτυχεν εἰς τὸν προορισμόν της, δηλαδὴ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης, διότι ἐστερεῖτο δυνάμεως ἐπιβολῆς καὶ διότι τὰ μέλη της ὑπῆρξαν ἀπρόθυμα νὰ συμβάλουν εἰς εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν των. Ἀντ' αὐτοῦ ἠκολούθησαν τὴν ἐπιθετικὴν μέθοδον. Οὕτω, π.χ. ἡ Ἰαπωνία κατὰ τῆς Μαντζουρίας (1931), ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Αἰθιοπίας (1935) κ.λ.π. Τὰς στρατιωτικὰς ταύτας ἐπεμβάσεις ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ παρεμποδίσῃ οὔτε νὰ τιμωρήσῃ. Οὕτως ἤρχισε βαθμηδὸν ἡ κατάρρευσίς της καὶ ἡ διάλυσίς της.

Κατ' αὐτάς, ὁ ΟΗΕ ἀντιμετώπισε παρομοίαν τραγικὴν κατάστασιν, λόγῳ τῆς τουρκικῆς ἀπροκλήτου καὶ ἀνάνδρου στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὸ κυρίαρχον Κράτος τῆς Κύπρου, κατὰ παράβασιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΟΗΕ καὶ παντὸς διεθνοῦς κανόνος δικαίου καὶ ἠθικῆς.

Ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διαθέτει τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα πρὸς ἐπιβολὴν τῆς διαταραχθείσης διεθνοῦς ἐννόμου τάξεως. Ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Κεφαλαίου 7 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου αὐτοῦ, ἐξουσιοδοτεῖ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὅπως ἀναλάβῃ τελεσφόρα μέτρα, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν εἰρηνικῶν τοιούτων, πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Τὰ μέτρα ταῦτα συνίστανται εἰς δρᾶσιν ἀπὸ ἀέρος, θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, εἰς στρατιωτικὰς ἐπιδείξεις, ἀποκλεισμὸν καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ. Ὁ ΟΗΕ, οὐδὲν τῶν μέτρων τούτων ἐφήρμοσε διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Κύπρου. Ἡ παράλειψις εἶναι ἀπογοητευτικὴ καὶ ἴσως καταστροφικὴ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν Διεθνῆ Ὀργανισμόν, ἐὰν δὲν ἐξευρεθῇ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Παγκοσμίου Ὀργανισμοῦ.

Ὁ ἱδρυτὴς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον, W. WILSON, ἤθελε νὰ εἶναι αὕτη τὸ Δικαστήριον τῆς Κοινῆς Γνώμης, εἰς ὃ ἡ συνείδησις τοῦ Κόσμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐτυμηγορίαν της. Τὸ αὐτὸ ἐτόνισεν καὶ ὁ Ἀμερικανὸς γερουσιαστὴς VANDENBERG, χαρακτηρίσας τὸν ΟΗΕ «τόπον συγκεντρώσεως τῆς ὑφηλίου» δυνάμενον ν' ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν πρὸς ὄφελος τῆς εἰρήνης.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἐτυμηγορία τοῦ ΟΗΕ ἐξεδόθη καὶ εἶναι καταδικαστικὴ διὰ τὴν Τουρκίαν. Ἡ τουρκικὴ ὅμως ἰτα-

μότης ἀποδεικνύει ὅτι μία ἀπόφασις τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι καταδικαστική, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματική, διότι εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν θὰ εἶναι καταδικαστικὴ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν Διεθνῆ Ὀργανισμόν, δηλαδὴ τὸν ΟΗΕ, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφάσεις ἀπεδείχθη, μέχρι σήμερον, ὅτι ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Τὸ κυπριακὸν δρᾶμα μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς λόγους τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ Γούδρου Οὐίλσων, καθ' οὓς:

«Οἱ Λαοὶ καὶ αἱ ἐπαρχίαι δὲν πρέπει νὰ τυγχάνουν καπηλείας καὶ νὰ διακυβεύονται, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ λίθων εἰς τυχηρὸν παίγνιον, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται διὰ τὸ πάντοτε κακόφημον παίγνιον τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων.

Ὅλαι αἱ ἐδαφικαὶ διαφοραὶ πρέπει νὰ ρυθμίζωνται συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, εἰς ὃν ἀφοροῦν ἢ τῶν λαῶν, οἵτινες κατοικοῦν τὰ ἐδάφη ταῦτα καὶ οὐχὶ βάσει τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀνταγωνιζομένων δυνάμεων. Ὅλα τὰ προβλήματα, συμπεριλαμβανομένων τῶν προβλημάτων ρυθμίσεως κρατικῶν διαφορῶν καὶ χαράξεως συνόρων, πρέπει νὰ ρυθμισθοῦν βάσει τῆς ἐλευθέρας παραδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου». (22)

Διὰ τὸν Κυπριακὸν Λαόν, δὲν ἐφηρμόσθη ἡ ἀρχὴ τῆς Αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, διδαχθεῖσα ὑπὸ ἑνὸς Ἀμερικανοῦ Προέδρου καὶ λησμονηθεῖσα ὑπὸ τῆς Πατρίδος του, τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἰς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν προὐξένησεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δεινῶν, καὶ βαθεῖαν ἀπογοήτευσιν.

Ἀλλά, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ πάλιν τὴν φράσιν τοῦ Γούδρου Οὐίλσων. (23).

«...Μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶναι ἀγνωστικισταὶ τοῦ κόσμου δύνανται νὰ πιστεύουν, ὅτι ἓν ἔθνος, ἔστω καὶ τόσον μέγα, ὅσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, δύναται νὰ σταθῇ μόνον του καὶ νὰ διαδραματίσῃ μοναδικὸν ρόλον (TO PLAY A SINGLE PART) εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Εἴμεθα συνεταῖροι (PARTNERS) τοῦ λοιποῦ κόσμου εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα καὶ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἄλλων».

Πράγματι, ἡ πεῖρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ ἔθνη εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον δὲν ἀποτελοῦν ἀνεξαρτήτους μονάδας, ἀλλὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας, ἡ δὲ συνείδησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔχει δεχθῇ μερικῶς, ἂν ὄχι πλήρως, τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Τὰ ἔθνη δύνανται νὰ καταστρέψουν τὸ ἓν τὸ ἄλλο ἢ νὰ βοηθήσουν τὸ ἓν τὸ ἄλλο, ἀλλὰ τὸ ἕν δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ τὰ ὑπόλοιπα καὶ νὰ εὐημερήσῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος αὐτοῦ καὶ παρέχει μέγα δίδαγμα πρὸς τὸν διαδεχθέντα ταύτην Διεθνῆ Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις ἔχει ἀκόμη καιρὸν νὰ ἀποδείξῃ τὴν σκοπιμότητα καὶ χρησιμότητα τῆς ὑπάρξεώς του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τενεκίδου Γ., Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, Α', Ἀθῆναι 1959, σελ. 195.
2. Κωνσταντοπούλου Δ., Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον, Θεσσαλονίκη 1961, σελ. 69—70.
3. Κωνσταντοπούλου Δ. ἐθν. ἀνωτ. σελ. 70 κ. ἑπ.
4. DOUGHERTY J.—PFALTZGRAFF R., CONTENDING THEORIES OF INTERNATIONAL RELATIONS J. B. LIPPINCOTT COMPANY, PHILADELPHIA, NEW YORK, TORONTO 1971, σελ. 2 καὶ ἑπ.
5. WRIGHT. THE STUDY OF INTERNATIONAL RELATIONS, NEW YORK, 1965, σελ. 28.
6. Ρούκουνα Ἐμ. ,Σκέψεις ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν διεθνῶν σχέσεων. Ἀνάτυπον Θεσσαλονίκη 1966, σελ. 65.
7. ARON R. PAIX ET GUERRE ENTRE LES NATIONS, 1966, T.A., σελ. 6.
8. Κίννη Ι. Σύγχρονοι τάσεις ἐρεύνης εἰς τὸν τομέα τῶν διεθνῶν σχέσεων «Σπουδαὶ» Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, Τόμος ΚΒ', Τεῦχος 1, Πειραιεὺς 1973, σελ. 218.
9. DOUGHERTY J.—PFALTZGRAFF R. ,CONTENDING THEORIES OF INTERNATIONAL RELATIONS, PHILADELPHIA, NEW YORK, TORONTO 1971, σελ. 3.
10. Κίννη Ι., ἔθν. ἀνωτ. σελ. 218.
11. RESEARCH IN POLITICAL SCIENCE SSRC REVIEW, LONDON 1968, σελ. 18.
12. Τενεκίδου Γ., ἔνθ, ἀνωτ. σελ. 195.
13. ALGER CH. INTERNATIONAL RELATIONS, I. THE FIELD, ἐν INTERNATIONAL ENCYCLOPEDIA OF SOCIAL SCIENCES, VOL.H.σελ. 61.
14. Mc CLELLAND CH. ,INTERNATIONAL RELATIONS, WISDOM OR SCIENCE εἰς J. ROSENAN INTEPNATIONAL POLITICS AND FOREIGN POLICY, REV. ED., NEW YORK, 1969, σελ. 4.
15. Κωνσταντοπούλου Δ., ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 126.
16. Σπυροπούλου Ι., Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, Ἀθῆναι 1954, σελ. 285.
17. MURRAY G. FROM THE LEAGUE OF NATIONS TO THE UNITED NATIONS, LONDON, NEW YORK, TORONTO, 1948, σελ. 18.
18. Σκαλτσᾶ Κ. Ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Γούδρου Οὐίλσων καὶ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, Ἀθῆναι 1968, σελ. 36.
19. Εὐσταθιάδου Κ., Διεθνὲς Δίκαιον, Ἀθῆναι 1963 σελ. 25 κ.ἑπ.
20. Τὰ ἄρθρα 39 καὶ 40 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α) Ἄρθρον 39. «Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ ἀποφαίνηται περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπειλῆς κατὰ τῆς εἰρήνης, διαταράξεως τῆς εἰρήνης ἢ ἐπιθετικῆς πράξεως καὶ θὰ προβαίνῃ εἰς συστάσεις ἢ θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 41 καὶ 42 πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας».

β) ἄρθρον 40: «Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν ἐπιδείνωσιν καταστάσεώς τινος, δύναται, πρὶν εἰσηγηθῇ ἢ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν μέτρων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 39, νὰ προσκαλέσῃ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς οἷα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα ἢ εὐκταῖα προσωρινὰ μέτρα. Τὰ προσωρινὰ ταῦτα μέτρα δὲν θὰ παραβλάπτωσι τὰ δικαιώματα ἢ τὰς ἀξιώσεις ἢ τὴν θέσιν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ σημειώνῃ δεόντως τὴν παράλειψιν συμμορφώσεως μέρους τινὸς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ προσωρινὰ μέτρα.

21. Σπυροπούλου Ι., Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, Τετάρτη Ἔκδοσις, Ἀθῆναι 54, σελ. 91 305.
22. Κωνσταντοπούλου Δ., ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 150.
23. WOODROW WILSON, ADDRESS IN SUPPORT FOR THE LEAGUE OF NATIONS, SEPTEMBER 5, 1919.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ....

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΤΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΥΝ

Ο ΒΑΡΥΣ

Ο ΑΦΕΛΗΣ

ΚΑΙ... Ο ΑΝΑΠΟΔΟΣ

—Προχτὲς τὸ βράδυ τὴν εἶχα ἀράξει λάσκα καὶ πολυθρονᾶτα μπροστὰ στὴν Τελεμπανιστήρα. Δηλαδὴς τὴν τελεόραση ὅπως τὴν λένε περὶ διὰ γραμμάτων. Ἔκανα χάζι ἕνα ἀστερᾶτο σερίφη καὶ πέντε —ἓξ σαΐνια μὲ ἀλόγατα καὶ σιδερικὰ στὸ χέρι καθὼς τρέχανε ἀπάνω —κάτω καὶ ἀφαλοκόβανε κάτι μασκαρεμένους μόρτες ποὺ εἶχανε χτυπήσει τὸ μπεζαχτᾶ σὲ μιὰ Τράπεζα κατὰ Τέξας μεριά, καὶ πηγαίνανε νὰ γίνουν τῆς ἀφαντης μὲ τὸν ξένο παρᾶ στὸ χέρι. Τότες ἤτανε ποὺ πῆγε νὰ μοῦ τὸ χαλάση ἡ κερία μου.

Θρασύβουλα ξέρεις ὅτι πλησιάζουν οἱ γιορτές; μοῦ βγαίνει ἄνευ προοειδοποίησι. Μέσα μου ἀνάψανε τότες ὅλα τὰ λαμπάκια τῆς τσατίλας. Εἶπα νὰ τὸ γυρίσω στὸ σαματᾶ ἀλλὰ στὸ φινάλε ἔκανα μπράκ ἕνεκα τὸ θέαμα. Ὅταν πιὰ τελείωσε ἡ ταινία καὶ ἀρχίσανε οἱ ρεκλάμες περὶ σαπουνόσκονες, τσιχλόφουσκες, ἀλοιφὲς γιὰ τοὺς κάλους καὶ τὰ τοιαῦτα, μὲ ρωτάει ἡ κερία μου:

Ρὲ Θρασύβουλα εἶχες κάνει λέπι τὸ βλέφαρο ἕνεκα τὸ ἔργο ἢ στὸ ἐπὶ τούτου μοῦ παρίστανες τὸ βαρὺ πεπόνι;

—Χαμήλωσε τὴν ἔντασι καὶ ἐξηγήσου στὸ ὅμορφο προτοῦ γίνωμε μανταλλάκια! τῆς ὁρμάω στὰ ἴσια.

«Θρασύβουλα ξέρεις ὅτι πλησιάζουν οἱ γιορτές; Βγαίνει μὲ τὸ ἴδιο ζάρι ἐκείνη.

—Γιορτὲς εἶναι καὶ ἄστες νὰ πλησιάζουν. Δὲν εἶναι αὐτοκίνητα γιὰ νὰ μᾶς φᾶνε λάχανο ἐκτὸς διάβασι πεζῶν καὶ μὲ ἐρυθρὸ φῶς. Ἄ—πάγαινε τώρα νὰ ρίξης τουμποφλὸ στὸν νεροχύτη καὶ παράτα με ἥσυχο τῆς εἶπα γεμᾶτος ζωχάδα. Ρὲ μυστήρια φτιάξη ποὺ εἶναι αἱ γυναῖκαι... Ἂν ἤμουνα ρέστος ἀπὸ κονόμι θἄλεγα πὼς καλὰ σοῦ τὰ λέει ρὲ Θρασύβουλα γιατὶ ἔτσι ὅπως κατάντησες φτωχὸς μπατήρης, εἶσαι πιὸ στεγνὸς καὶ ἀπὸ τὰ φρεσκοψημένα κουλούρια...Ἐνῷ τώρα...Δόξα τῷ Θεῷ ἀπὸ ὅλα ὑπάρχουν. Ἀκόμα καὶ παραδάκι ρεζέρβα γιὰ νὰ κάνωμε χαρτοῦρες. Τουτέστιν νὰ κολλᾶμε χονδρὸ χαρτονόμισμα στὴ μάπα τοῦ πᾶσα ἕνα ἀσίκη μπουζουξῆ ὅταν μᾶς ἀνεβάζη τὸν σεβντᾶ ἕνεκα τὸ βαρὺ ἄσμα. Ἔτσι εἶναι γιά. Γιορτὲς ἄνευ ξεφάντωμα σὲ μπουζούκια μὲ ἀσήκωτη διπλοπενιὰ σοῦ φέρνουν χλίψη καὶ ἀπορπισία ὅπως ἡ συννεφιασμένη Κυριακὴ τοῦ Τσιτσάνη. Νομίζω;

Θρασύβουλας Κάργας

Στὸ δίμηνο Δεκεμβρίου—Ἰανουαρίου δημιουργεῖται μιὰ ἀλυσίδα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἑορτές. Εἶπα τὴν λέξι ἀλυσσίδα καὶ θυμήθηκα μιὰ δυσάρεστη περιπέτεια μὲ τὴν ἀνεψιά μου τὴν Σπυριδούλα ποὺ γιόρταζε προχθές. Ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα πρὶν ἡ ἀξιαγάπητη γυναικούλα μου ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ τῆς κάνωμε δῶρο ἕνα μονόπετρο. Ἐγὼ πάλι ἐπέμενα ὅτι μιὰ χρυσῆ ταὐτότητα μὲ χοντρὴ ἁλυσίδα θὰ ἦταν τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ τὴν ἡλικία της. Τελικὰ ἐπεκράτησε ἡ δική μου γνώμη ποὺ εἶχε ὅμως μοιραῖα ἀποτελέσματα. Τὴν ἑπομένη κιόλας τῆς γιορτῆς τῆς ἀνεψιᾶς μου δέχθηκα ἕνα ὁλόκληρο ἀνδοδοχεῖο στὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν ἐξαργιωμένη γυναικούλα μου. Ὁ ἀφιλότιμος ὁ χρυσοχόος ἀντὶ γιὰ «Σπυριδούλα» ἔγραψε ἐπάνω στὴν ταὐτότητα τὸ ὄνομα «Κούλα». Ὅσο ὅμως καὶ ἂν προσπάθησα, στάθηκε ἀδύνατον νὰ πεισθῇ ἡ γυναικούλα μου ὅτι δὲν εἶχα παραγγείλει χρυσὲς ταὐτότητες γιὰ δύο διαφορετικὲς γυναῖκες. Καὶ τί δὲν μοῦ εἶπε.... Μὲ ἀπεκάλεσε Καζανόβα ἐλεεινῆς μορφῆς, ἄπιστο, τύραννο, σαδιστή, καὶ τόσα ἄλλα. Τὰ ἄκουσα ὅλα ἀμίλητος καὶ μὲ ψυχικὴ συντριβή, γιὰ τὴν δοκιμασία ποὺ περνοῦσε ἐξ αἰτίας μου. Ἀλλὰ νὰ δῆτε πόσο πονηρὸς εἶμαι καὶ ἐγώ. Τῆς χάρισα ἕνα θαυμάσιο μπριγιὰν καὶ ἔτσι ἐξαγόρασα τὴν δικαιολογημένη ἀγανάκτησί της. Ἀλλὰ δὲν σταμάτησα ἐδῶ. Γιὰ νὰ ἀποκαταστήσω ὁριστικῶς τὴν οἰκιακὴ μου γαλήνη κατέστρωσα πρὸς χάριν της ἕνα καταπληκτικὸ σχέδιο γιὰ τὶς γιορτὲς ποὺ ἔρχονται. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τῶν ἐκπλήξεων τὸ κρατάω γιὰ λόγους εὐνοήτους μυστικό. Ἡ γυναικούλα μου ὅμως κάτι ἔχει μυριστῆ. Γι' αὐτὸ κάθε φορὰ μὲ ρωτάει:

—Ἰλαρίων γιατὶ χαμογελᾶς μονάχος σου σὰν χάνος;

Ποῦ νὰ ξέρη ὅμως ὅτι γελάω πλημμυρισμένος ἀπὸ εὐτυχία γιὰ τὶς ἑορταστικὲς ἐκπλήξεις ποὺ ἑτοιμάζω...Ἄλλες φορὲς πάλι τὴν στενοχωρῶ μὲ τὸ ἀμίλητο καὶ θλιμμένο ὕφος μου. Τότε εἶναι ποὺ ξεσπάει.

—Ἰλαρίων τί σ' ἔπιασε καὶ μὲ κοιτᾶς σὰν μπουῦφος; μὲ ρωτάει ἀγανακτισμένη. Ἂν ἤξερε ὅμως ὅτι τρέμω στὴν σκέψι μήπως ναυαγήση τὸ θαυμάσιο σχέδιό μου δὲν θὰ μὲ ρωτοῦσε...Αὐτά.

Ὑμέτερος
Ἰλαρίων Σύξυλος

—Ἂν ἄκουσα καλῶς κύριε Σωτηράκη μὲ ρώτησες τί πρόγραμμα ἔχω γιὰ τὶς γιορτὲς ποὺ ἔρχονται. Κανονικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ σὲ ἐξαποστείλω' ἀντιλαμβάνεσαι ὑπὸ ἔτω τοῦ ἐννοῶ. Γιατὶ εἶναι ἡ ὀγδόη ἢ ἡ ἐνάτη φορὰ ποὺ ἀκούω τὴν βλακώδη αὐτὴ ἐρώτησι σὲ διάστημα μιᾶς ἑβδομάδος. Μὴ μοῦ πῆς τώρα ὅτι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σοῦ ἐγχειρίσω εἰδικὴ ἔγγραφη ἀναφορὰ ὥστε νὰ ἔχης πλήρη ἐνημέρωσι περὶ τοῦ τί θὰ ἀγοράσω, τί θὰ φάω, τί θὰ πιῶ καὶ ποῦ θὰ πάω τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά. Πολὺ φοβᾶμαι κύριε Σωτηράκη ὅτι ἔχεις ἀνάγκη ἰατρικῆς παρακολουθήσεως. Γιατὶ αὐτὸ ποὺ μὲ ρωτᾶς δὲν προέρχεται ἀπὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ ἀπὸ νοσηρὴ περιέργεια. Πῶς εἶπες; Ρωτᾶς ἀπὸ συνήθεια; Νὰ τὴν βράσω ἐγὼ αὐτὴ τὴν συνήθεια! ...Ὥρα εἶναι νὰ μοῦ πῆς ὅτι ἔχει γίνει τῆς μόδας νὰ ἀνακοινώνωνται καὶ ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο τύπο οἱ ἑορταστικὲς προετοιμασίες κάθε οἰκογενείας. Ἄφησε με καλὲ μου ἄνθρωπε στὴν δυστυχία μου. Μοῦ εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἐπίμονη ἀνάκρισις ἀπὸ τὴν γυναίκα μου. Νύχτα μέρα μοῦ τριβελίζει τὸ μυαλὸ μὲ τὶς ἴδιες ἐρωτήσεις. Εὐλάμπιε ποῦ θὰ κάνωμε ρεβεγιόν; Εὐλάμπιε τί θὰ φορέσω τὶς γιορτές; Εὐλάμπιε τί δῶρο θὰ κάνωμε στὴν γιορτὴ τοῦ κυρίου Χρήστου Καρακουδούνογλου; Εὐλάμπιε θὰ ἀγοράσωμε ἐφέτος καινούργιο δέντρο; Εὐλάμπιε θὰ μὰς φτάσουν οἱ δύο γαλοποῦλες; Εὐλάμπιε τὸ ἕνα, Εὐλάμπιε τὸ ἄλλο ποὺ νὰ μοῦρθη ταμπλᾶς καὶ νὰ κουφαθῶ γιὰ νὰ μὴν ἀκούω τὴ φωνή της. Δὲν μὲ ρώτησε ὅμως ποτέ: Εὐλάμπιε πῶς θὰ ἀντιμετωπίσης τὰ σπρωξίματα καὶ τὴν κλωτσοπατινάδα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο συρφετὸ στοὺς δρόμους; Θ' ἀντέξουν τὰ νεῦρα σου τὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς ὅταν θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ σου δεκάδες μαντράχαλοι γιὰ νὰ σοῦ ποῦν τὰ κάλλαντα μὲ γραμμόφωνα, κλαρίνα, ντραούλια, τρουμπέτες καὶ πίπιζες; Πῶς θὰ ἀνεχθῆς τόσες γελοῖες φάτσες στὶς ἐπισκέψεις ποὺ θὰ κάνωμε; Πῶς θὰ ἀντιδράσεις ὅταν θὰ ἰδῆς τὴν πεθερά σου νὰ κουβαλιέται ἀπὸ τὴν προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων; Μὲ τί κουράγιο θὰ τὴν φιλήσης στὸ φτιασιδωμένο μάγουλο μὲ τὶς ἀπαίσιες κρεατοελιές;

Αὐτὰ καὶ μὴ χειρότερα.

Εὐλάμπιος Σουτιδίνης

Ἐδῶ ΑΜΕΣΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

"ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ„

ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΡΥΠΝΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ ΜΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἡ ὑπόθεσις ποὺ θὰ ἐξιστορήσωμε ἀπασχόλησε πρὸ ἡμερῶν τὸ Κέντρον Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Ἀμαρουσίου. Ἡ ὥρα ἦταν 3.17' μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος ἀκούστηκε μιὰ κουρασμένη ἀνδρικὴ φωνὴ ποὺ ζητοῦσε λίγο... νερό.

Πῶς εἴπατε κύριε; ρώτησε ὁ τηλεφωνητής.

—Λίγο νερὸ παιδί μου... ἐπανέλαβε ἡ ἴδια φωνή. Εἶμαι ἡλικιωμένος καὶ δὲν μπορῶ νὰ βγῶ ἀπὸ τὸ διαμέρισμά μου αὐτὴ τὴν ὥρα...

—Ἔχετε δηλαδὴ ἀνάγκη ἀπὸ εἰδικὸ ἐμφιαλωμένο νερό;

—Ὄχι ἕνα ποτῆρι κοινὸ νερὸ ζητάω. Ἔχει σταματήσει ἡ ὑδροπαροχὴ στὴν πολυκατοικία μας καὶ βασανίζομαι ἀπὸ τὴν δίψα... Νὰ μὲ συμπαθᾶτε, ἀλλὰ δὲν ἔχω κανένα νὰ μὲ βοηθήσῃ. Ζῶ ὁλομόναχος....

—Μείνετε ἥσυχος καὶ θἄρθωμε ἀμέσως, εἶπε ὁ τηλεφωνητής.

—Ἄντε νἄχετε τὴν εὐχή μου καλὰ μου παιδιὰ συμπλήρωσε, ὁ ἡλικιωμένος κύριος καὶ κατέβασε τὸ ἀκουστικό.

Σὲ λίγα λεπτὰ οἱ ἄνδρες ἑνὸς περιπολικοῦ μετέφεραν στὸ διαμέρισμα τοῦ διψασμένου ἀνθρώπου μιὰ καράφα μὲ νερὸ ποὺ εἶχαν δανειστῇ ἀπὸ κάποιο νυκτερινὸ κέντρο. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ Ἄμεσος Ἐπέμβασις τῆς Χωροφυλακῆς εἶχε σημειώσει «ἄριστα» στὴν μεγάλη κοινωνικὴ ἀποστολή της. Τὸ γνωστὸ μας σύνθημα «εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πολίτου» ἐπιβεβαιώθηκε καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἁπλὸ περιστατικὸ ποὺ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται διασκεδαστικό. Στὸ βάθος του ὅμως κρύβει μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: Τὸν ψυχικὸ δεσμὸ ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ πολιτῶν καὶ Χωροφυλακῆς. Χαλάλι λοιπὸν οἱ κόποι καὶ τὰ ξενύχτια μας...

★★

Ἀναστατώθηκε ἐκεῖνο τὸ πρωῒ τὸ Κέντρον Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Ἀμαρουσίου. Αἰτία: Ἡ ξαφνικὴ ἐξαφάνισις ἑνὸς μικροῦ ἀγοριοῦ λίγα λεπτὰ πρὶν ξεκινήσῃ γιὰ τὸ Σχολεῖο του. Εἶχαν κινητοποιηθῆ δύο περιπολικὰ ὅταν ἡ μητέρα του ξαναπῆρε τηλέφωνο γιὰ νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι τὸ παιδί της βρέθηκε.

—Εὐχαριστοῦμε ποὺ μᾶς πήρατε κυρία μου εἶπε ὁ τηλεφωνητής. Θὰ δώσωμε ἐντολὴ νὰ σταματήσουν οἱ ἀναζητήσεις...

—Ὄχι σᾶς παρακαλῶ. Εἶναι ἀνάγκη νἄρθη ἀμέσως ἐδῶ ἕνα περιπολικό. Ὁ γιὸς μου βρέθηκε ἀλλά...

—Τοῦ συνέβη μήπως κανένα ἀτύχημα; τὴν διέκοψε γεμᾶτος ἀνησυχία ὁ τηλεφωνητής.

—Ὄχι ἀλλὰ φοβᾶμαι ὅτι μπορεῖ νὰ τοῦ συμβῆ.

—Δηλαδή;

—Ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ πάῃ στὸ Σχολεῖο ἔχει ἀνεβῆ σ' ἕνα πεῦκο. Ἀπειλεῖ μάλιστα ὅτι θὰ πέσῃ ἀπὸ ἐκεῖ ἂν εἰδοποιήσω τὸν μπαμπᾶ του ἢ τὸν δάσκαλο. Κάνετε κάτι καλοί μου ἄνθρωποι...

Ὅταν τὸ πλήρωμα ἑνὸς περιπολικοῦ ἔφθασε ἐπὶ τόπου, ἡ γειτονιὰ εἶχε ἀναστατωθῆ. Ὁ πεισματάρης μπόμπιρας ἔμενε ἀσυγκίνητος καὶ ἀμετακίνητος στὴν θέσι του. Τελικὰ οἱ Χωροφύλακες τὸν.... περισυνέλεξαν ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ ὑποσχέθηκαν ὅτι: Θὰ μεσολαβήσουν ὥστε νὰ ἀποφύγῃ τὸ ξύλο ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, καὶ θὰ τὸν μεταφέρουν γιὰ λόγους... ἀσφαλείας μὲ τὸ περιπολικὸ μέχρι τὸ Σχολεῖο του. Ἡ «συμφωνία κυρίων» τηρήθηκε μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια. Ὁ ἀτίθασος μικρὸς ἀμίλητος καὶ καμαρωτὸς στρογγυλοκάθησε στὸ πρῶτο κάθισμα τοῦ περιπολικοῦ κοιτάζοντας μὲ σημασία τοὺς ἄλλους μπάτσους ποὺ τὸν ἔβλεπαν μὲ φανερὴ ζήλεια καθὼς περιεργαζόταν τὸ ραδιοτηλέφωνο. Τί σοῦ εἶναι τέλος πάντων αὐτὰ τὰ παιδιά...

Τὰ παληὰ χρόνια ἔβλεπαν Χωροφύλακα καὶ πάγωναν ἀπὸ τὸν φόβο τους. Σήμερα «τὸ συζητᾶνε» μαζί τους ὅπως οἱ μεγάλοι... Μήπως τὰ παιδιὰ τοῦ 74 δὲν εἶναι ὅπως λένε τόσο «τρομερά» ἀλλὰ ἁπλῶς χρειάζονται κάποια εἰδικὴ μεταχείρισι;

★★

Ὁ νεαρὸς στάθηκε νευρικὸς καὶ ἀναποφάσιστος μπροστὰ στὸ περίπτερο.

—Ὁ κύριος παρακαλῶ; ρώτησε μὲ εὐγένεια ὁ ἡλικιωμένος περιπτερᾶς.

—Θέλω νὰ κάνω ἕνα τηλεφώνημα, εἶπε μὲ κάποιο δισταγμὸ στὴν φωνή του.

Ὁρίστε ἐκεῖ εἶναι ἡ συσκευή.

—Ξέρετε.. δὲν μπορῶ... δὲν ἔχω....

—Χρήματα; Δὲν πειράζει τηλεφωνῆστε.

—Ὄχι...ὄχι... ἔχω χρήματα...Τὰ χέρια μου ὅμως εἶναι .....

«...Φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάπηρος...Δυστυχισμένο παιδί...» μουρμούρισε ὁ περιπτερᾶς καὶ ἀνασηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

Ποῦ θέλετε νὰ τηλεφωνήσετε κύριε; τὸν ρώτησε καθὼς σήκωνε τὸ ἀκουστικὸ τῆς συσκευῆς.

—Πάρτε παρακαλῶ τὸ 634....Εἶναι μία ἀποθήκη ξυλείας. Σὲ ὅποιον σηκώσει τὸ ἀκουστικὸ πῆτε πὼς τηλεφωνεῖ ὁ Α.Β. καὶ ζητάει νἄρθουν ἐδῶ μ' ἕνα αὐτοκίνητο γιατὶ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη...

Ὁ περιπτερᾶς ἔριξε μιὰ περίεργη ματιὰ πρὸς τὸν νεαρό, εἶδε, καὶ...ἀνεπήδησε. Στὰ χέρια του ἦταν περασμένες... χειροπέδες (!)

—Βοήθεια! Ληστής!... δραπέτης....κακοῦργος! φώναξε ἔντρομος καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῆ πίσω ἀπὸ τὴν χαμηλὴ πόρτα τοῦ περιπτέρου. Μαζεύτηκε κόσμος... Σταμάτησαν περαστικὰ αὐτοκίνητα... Ἀναστατώθηκε ἡ γειτονιά... Μαζί της ἀναστατώθηκε καὶ τὸ Κέντρον Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Ἀμαρουσίου. Δέχθηκε περισσότερες ἀπὸ πενῆντα τηλεφωνικὲς κλήσεις ποὺ εἶχαν τὴν ἐξῆς περίπου στερεότυπη ἀρχή.

—Ἐλᾶτε στὴν ὁδὸ Β... Ἕνας ἐπικίνδυνος δραπέτης τριγυρίζει στὴν γειτονιά μας...

Κάποιος μάλιστα ποὺ φαινόταν περισσότερο ἐνημερωμένος ἀλλὰ καὶ τρομοκρατημένος ἔδωσε περισσότερα συγκλονιστικὰ στοιχεῖα.

—Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐλᾶτε!... εἶπε λαχανιασμένος. Ἕνας ἐπικίνδυνος δραπέτης φυλακῶν τραυμάτισε τὸν περιπτερᾶ τῆς γειτονιᾶς μας καὶ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ σκοτώσῃ δύο ὁμήρους ποὺ ἔχει στὰ χέρια του ἂν δὲν τοῦ διαθέσωμε χρήματα καὶ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ ξεφύγῃ...

Ὅταν ἔφθασαν ἐπὶ τόπου δύο περιπολικά, ἕνας πυκνὸς ὅμιλος ἀνθρώπων εἶχε συγκεντρωθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ περίπτερο. Περιέργως ὅμως ὅλοι χαμογελοῦσαν. Οἱ Χωροφύλακες δὲν ἄργησαν νὰ γελάσουν καὶ ἐκεῖνοι μὲ τὴν σειρὰ τους. Τί εἶχε συμβῆ; Ὁπωσδήποτε κάτι τὸ ἀνεπανάληπτο στὰ χρονικὰ τῆς Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως. Ὁ νεαρὸς ἐργαζόταν σὲ μιὰ ἀποθήκη ξυλείας. Καθὼς ἀνασήκωνε μερικὲς σανίδες σὲ μιὰ οἰκοδομὴ ποὺ κατεδαφιζόταν, βρῆκε ἕνα ζευγάρι σκουριασμένες χειροπέδες Ἀγγλικοῦ τύπου. Πῶς βρέθηκαν ἐκεῖ εἶναι ἄγνωστον. Ὁ ἐργοδότης του τὸν παρακίνησε νὰ τὶς παραδώσῃ στὸ πλησιέστερο Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐνῷ ὅμως βρισκόταν καθ' ὁδὸν πρὸς τὸ Τμῆμα, τὶς πέρασε ἀπὸ περιέργεια στὰ χέρια του. Ὅταν δοκίμασε νὰ τὶς βγάλῃ στάθηκε ἀδύνατον. Οἱ χειροπέδες ἦταν ἀπὸ τὶς λεγόμενες αὐτόματες. Αὐτὲς δηλαδὴ ποὺ ἀνοιγοκλείνουν μὲ εἰδικὸ κλειδί—βίδα. Σκουριασμένες καθὼς ἦταν δὲν ἄνοιγαν καὶ μάλιστα ἀπὸ ἄνθρωπο ἀμύητο στὰ «μυστικά» τους. Τὰ ὑπόλοιπα μᾶς εἶναι ἤδη γνωστά. Καὶ ὁ ἐπίλογος: Ὁ ἀθῶος ἀλλὰ καὶ ἐκούσιος δεσμώτης ὡδηγήθηκε στὸ πλησιέστερο Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ὅπου μὲ τὴν βοήθεια κάποιας πένσας ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὰ δύο σκουριασμένα.. βραχιόλια. Ἂν εἶχε πάῃ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅλα θὰ εἶχαν τελειώσει χωρὶς φασαρίες. Μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ὁ νεαρὸς αὐτὸς ξυλουργὸς εἶχε πέσει σὲ μία φοβερὴ...πλάνη ποὺ εἶχε ἐξέλιξι φαρσοκωμωδίας....

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

ΦΥΓΟΠΟΙΝΟΣ .... ΜΑΜΟΥΘ

Μία ἀξιοθρήνητη κατηγορία ἀνθρώπων τῆς παρανομίας εἶναι οἱ φυγόποινοι. Εἶναι δηλαδὴ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ὅπως λέει καὶ ἡ λέξις, ἐνῶ ἔχουν παρανομήσει καὶ θὰ πρέπει νὰ «πληρώσουν» γιαυτό, δὲν ἐννοοῦν νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ αὐτὴ τὴν ἰδέα καὶ παίρνουν τῶν ὀμματιῶν τους, κρυπτόμενοι «νυχθημερόν», γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ...τσιμπίδα τῆς Δικαιοσύνης. Ἕνας τέτοιος φυγόποινος—φάντασμα μὲ πλούσιο καὶ ... συμπυκνωμένο σὲ λιποταξίες, ἀπάτες, πλαστογραφίες (καὶ τὰ τούτοις ὅμοια καὶ παρόμοια) ἐνεργητικό, συνελήφθη στὴν Ἀργυρούπολι ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς τῆς περιοχῆς καὶ ἔτσι τερματίσθηκε τὸ ἀμαρτωλὸ πκρελθὸν τοῦ Χ.Κ. ἢ Ψ. ἢ Β. ἢ Σ. κ.λ.π., κ.λ.π. (Σταματοῦμε, γιατὶ μὲ τὰ παρώνυμα καὶ τὰ ψευδώνυμα, ποὺ τὸν κοσμοῦσαν, θὰ συμπληρώναμε τὸ κείμενο μὲ ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ....Ἄλφα—βηταρίου). Αὐτός, λοιπόν, ὁ ὥριμος πενηντατεσσάρης, κατεζητεῖτο ἀπὸ τὸ 1954 μὲ βούλευμα τοῦ Διαρκοῦς Στρατοδικείου Ἀθηνῶν γιὰ λιποταξία καὶ μὲ μιὰ σειρὰ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ποὺ ἀπεκάλυπταν μιὰ πλούσια συγκομιδὴ παρανόμου δραστηριότητος. Γιὰ τὴν ἱστορία ἀναφέρομε ὅτι ὁ ....«τύπος» εἶχε φιλοδωρηθῆ μὲ τρία ἐντάλματα τῶν Ἀνακριτῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσ]νίκης καὶ μὲ δέκα τρεῖς ἐρήμην καταδικαστικὲς ἀποφάσεις, ποὺ προστέθηκαν σὲ βάρος του ἀργότερα, γιὰ ἀπάτες καὶ πλαστογραφίες. Τὶ νὰ πρωτοθαυμάση κανεὶς στὸν δραστήριο φυγόποινο ἀπατεῶνα, δὲν ξέρει. Ὁπωσδήποτε, ὅμως, θὰ πρέπει νὰ θαυμάζεται γιὰ τὴν ἀπύθμενη ἀφέλεια ποὺ διέθετε, πιστεύοντας ὅτι μπορεῖ ἀνεξέλεγκτα νὰ παρανομῆ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, χωρὶς νὰ δίνη λόγο σὲ κανένα. Νά, ὅμως ποὺ ἔρχεται κάποτε ἡ τιμωρὸς Νέμεσις καὶ μὲ τὴν πύρινη ρομφαία της κατακεραυνώνει τοὺς ἀδικοπραγήσαντας, ἔστω καὶ ἂν ἔχει περάσει ὁλόκληρη εἰκοσαετία ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς παρανομίας τους. Βλέπετα ἡ ἴδια δὲν πάσχει ἀπὸ ἀμνησία, ἀλλὰ οὔτε καὶ μακροθυμία διαθέτει γιὰ τοὺς ἀδίστακτους κακοποιούς, ποὺ δὲν ἐννοοῦν νὰ θεραπευθοῦν ἀπὸ τὴν ἀνίατη ὑποτροπή, ἡ ὁποία ἔχει προσβάλλει τὰ... νοσογόνα καὶ κακοποιὰ κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ τους, γιαυτὸ γίνεται—ἔστω καὶ ἀργὰ κάποτε—ἡ σωστικὴ διάγνωσις.

ΚΑΛΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΑΣ ΑΛΛΑ .... ΚΑΚΟΠΟΙΟΣ

Ἀφοῦ σὲ παγκόσμια κλίμακα—καὶ σὲ ὅλους τοὺς τόνους—προπαγανδίζονται τὰ μέτρα λιτότητος καὶ περισυλλογῆς, γιατὶ τάχα νὰ μὴ συμβῆ κάτι παρόμοιο καὶ στὸν ...διαρρηκτικὸ τομέα. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε, προσφάτως, σὲ κωμόπολι τῆς Μακεδονίας, ὅπου ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του πεπειραμένος κλέφτης—ἐπιχειρηματίας μὲ ...τζίρο, ἑνὸς μόνον τριμήνου, μισοῦ ἑκατομμυρίου... ἀφορολογήτου. Ὁ Ι.Κ.Χ. συνελήφθη ἀπὸ τὴν Χωρ]κὴ τοῦ Σταυροῦ Θεσ]νίκης, ὕστερα ἀπὸ ἐνταντικὴ παρακολούθησι καὶ ἀφοῦ προηγουμένως διέπραξε «σωρεία κλοπῶν» στὴν Ν. Ἀπολλωνία, Ἀσπροβάλτα, Περαία, Ἁγία Τριάδα, Λαγκαδᾶ κ.λ.π., κ.λ.π. ἀπ' ὅπου συναπεκόμισε τὸ χρηματικὸν ποσὸν ποὺ προαναφέραμε, σὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα νομίσματα, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη καὶ τιμαλφῆ, ὅπως φωτογραφικὲς μηχανές, μαγνητόφωνα... εἴδη προικὸς καὶ ἄλλα. Ὁ δραστήριος κλέφτης διέθετε μοτοποδήλατο γιὰ τὶς μετακινήσεις του, τὶς ὁποῖες πραγματοποιοῦσε κατὰ προτίμησι ἡμέρα, γιὰ νὰ μὴ δίνει ὑποψίες στὰ ὄργανα Ἀσφαλείας. Ὅταν ἔφθανε στὸ χωριό, ποὺ εἶχε ἐπιλέξει γιὰ στόχο, παρουσιάζονταν σὰν μικροπωλητὴς μὲ τὴν λιγοστὴ του «πραμάτια» σὲ..λευκὰ εἴδη, καθὼς καὶ σὲ ἄλλα παρόμοια εἴδη ρουχισμοῦ καὶ ..ὑποδήσεως.

Συνήθως «κτυποῦσε» σπίτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλλειπαν οἱ ἔνοικοι καὶ ἔπαιρνε κατὰ προτίμησι, χρήματα καὶ ἴδη ρουχισμοῦ ἀπὸ τὰ πιὸ καινούργια ποὺ ἦταν φυλαγμένα στὸ μπαοῦλο. Τὰ φόρτωνε στὸ «μηχανάκι» του καὶ ἐξαφανιζόταν γιὰ κάμποσο καιρό, ὥστε νὰ μὴ δίνη λαβὴ σὲ ὑποψίες, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν μπλέξουν σὲ «δαιδαλώδεις ἀνακριτικοὺς κυκεῶνες», ὅπως χαρακτηριστικὰ κατέθεσε στὴν ἀποκαλυπτική του ἀπολογία ποὺ ἔκανε στὴν Ἀστυνομία. Ἀπὸ τὴν ἐνεργηθεῖσαν στὸ σπίτι του ἔρευνα, ἀπεκαλύφθη τὸ δεύτερο καὶ τελευταῖο μέρος τῆς ὑποθέσεως μὲ τὴν ἀνεύρεσι καὶ κατάσχεσι τῶν κλοπιμαίων, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ εὐκαταφρόνητα ἦταν. Βρέθηκε λοιπόν, ἕνα χαρτόδεμα μὲ 290.000 δραχμὲς, ἕνα βιβλιάριο Ταπέζης μὲ καθατέσεις 110.000 δρχμ. καὶ τὰ διάφορα εἴδη ποὺ προαναφέραμε. Οἱ διαπιστώσεις μας ἀπὸ τὴν ὅλη ὑπόθεσι εἶναι ὅτι ὁ δράστης—ἐπιχειρηματίας —διαπνεόταν ἀπὸ πνεῦμα οἰκονομίας, λιτότητος καὶ...περισυλλογῆς καὶ δὲν ἔρρεπε στὶς σπάταλες διασκεδάσεις, ὅπως ἡ πλειοψηφία τῶν συναδέλφων του. Αὐτό, ὁπωσδήποτε, εἶναι ἕνα θετικὸ προσόν, γιαυτὸ καὶ ἐμεῖς τοῦ εὐχόμεθα—μὲ τὴν σειρά μας—νὰ συνετισθῆ στὴν φυλακή, ὥστε ὅταν μὲ τὸ καλὸ βγῆ νὰ ἐπιδείξη τὸ ἴδιο πνεῦμα λιτότητος, ἀλλὰ—πρὸς Θεοῦ!—γιὰ τὸ δικό του καλὸ πρῶτα καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου γενικώτερα.

ΑΠΑΤΕΩΝΩΝ... ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Οἱ ἀπατεῶνες «σκαρφίζονται» τοὺς πιὸ ἀπίθανους τρόπους, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν ἀντικειμενικό τους στόχο, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει—σύμφωνα μὲ τὴν οἰκονομικὴ ὁρολογία-στὴν..εἰσοδηματικὴ μεγιστοποίησι καὶ στὴν... διεύρυνσι τῆς χρηματικῆς τους ἐπιφανείας. Οἱ τρόποι καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν εἶναι, ὁμολογουμένως, πρωτότυπα καὶ καταπληκτικὰ καὶ θὰ μποροῦσαν, μὲ πολλὴ εὐκολία, νὰ καταλάβουν ἐπίζηλη θέσι στὸ..«χῶρο» τῶν ἐπαναστατικῶν ἐπινοήσεων τῆς ἐποχῆς μας. Μιὰ τέτοια ἀγορανομικὴ ἔμπνευσις—ἐπινόησις παρουσιάσθηκε τελευταῖα στὸ Βόλο καὶ ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ἡ σχετικὴ ἐγγραφὴ τοῦ Βιβλίου Ἀδικημάτων καὶ Συμβάντων τῆς Ὑπηρεσίας Ἀγορανομίας τῆς πόλεως, ἔχει ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα τῆς πρωτοτυπίας καὶ τῆς ἀδίστακτης νοοτροπίας ὡρισμένων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ πλουτίσουν σ' αὐτὴ τὴν ζωή, πατώντας ἐπὶ πτωμάτων, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἄγνοια ἢ τὴν ἀφέλεια τῶν συνανθρώπων τους. Ὕστερα ἀπὸ στενὴ παρακολούθησι τοῦ παντοπώλη Α.Β.Α. οἱ ἄνδρες Χωρ]κῆς τῆς Ἀγορανομίας Βόλου, κατώρθωσαν νὰ ἐντοπίσουν ἐργαστήριον νοθεύσεως ἐλαιολάδου μὲ βαμβακέλαιον, τὸ ὁποῖον λειτουργοῦσε ἐπάνω στὸ πατάρι τοῦ παντοπωλείου του καὶ νὰ συλλάβουν τὸν φανοποιὸν Δ.Γ.Κ., συνεργάτην καὶ συνένοχον τοῦ παντοπώλη.

Ἡ νόθευσις γινόταν ἀργὰ τὸ βράδυ τῶν ἡμιεργασίμων ἡμερῶν, ποὺ τὰ καταστήματα ἦταν κλειστὰ ὥστε νὰ μὴ κινοῦνται ὑποψίες στοὺς περιοίκους καὶ στὰ ὄργανα τῆς Ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας. Στὸ πατάρι βρέθηκαν καὶ κατασχέθηκαν ὅλα τὰ σύνεργα τῆς δουλιᾶς (πένσες, ψαλλίδια, φλόγιστρα, κομμάτια τσίγκου, κασσιτέρου (καλάι), χωνιά, χιλιόλιτρα) καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ ὀκτὼ (8) δοχεῖα ἐλαιόλαδο, νοθευμένο μὲ βαμβακέλαιο σὲ ποσοστὸ 62 — 79% καθὼς ἐπίσης καὶ πλαστικὲς φιάλες γεμάτες βαμβακέλαιο, ποὺ προοριζόταν γιὰ τὴν νοθεία. Τὶ νὰ πρωτοθαυμάσῃ καὶ τὶ νὰ μυκτηρίσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ὅλη ὑπόθεσι, εἶναι τρομερὰ δύσκολο, μιὰ καὶ οἱ πρωταγωνιστὲς, σὰν «μαίτρ» τῆς ἀτσιδοσύνης, διέθεταν ἀναμφισβήτητα προσόντα, μὲ τὰ ὁποῖα μάλιστα θὰ μποροῦσαν νὰ σταδιοδρομήσουν σὰν ἐπιτυχημένοι ἐπαγγελματίες ἢ ἀκόμη καὶ σὰν... ἐφευρέτες. Ἀντίθετα προτίμησαν τὸ ταλέντο τους νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν γιὰ τὴν φοβερὴ καὶ ἀπάνθρωπη παρανομία, ἡ ὁποία τοὺς «ἀνέδειξε» μὲν ἀλλὰ σὰν «μαίτρ» τοῦ κακοῦ καὶ τῆς συμφορᾶς

ΚΛΕΦΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟ(ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΟΣ)

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ τῶν εἰδικεύσεων καὶ ἐξειδικεύσεων ἡ μόρφωσις εἶναι ἀναγκαία ἀκόμη καὶ στοὺς κακοποιούς, οἱ ὁποῖοι δὲν μποροῦν, χωρὶς αὐτὴ νὰ κάνουν σωστά, ἄνετα καὶ ἀποδοτικὰ τὴν...δουλιά τους. Τρανὴ καὶ ἐπιβεβαιωτικὴ αὐτοῦ ἀπόδειξις εἶναι ἡ περίπτωσις, ποὺ δανειζόμαστε ἀπὸ τὴν σχετικὴ ἐγγραφὴ τοῦ βιβλίου Συμβάντων τῆς Ὑποδ]νσεως Ἀσφαλείας Χωρ]κῆς Θεσ]νίκης. Ὁ Ι.Γ.Δ. ἦταν βασικὰ μικροδιαρρήκτης μὲ ἀρκετὰ «βεβαρυμένο» παρελθόν, ποὺ ἤθελε ὅμως νὰ πετύχῃ τὸ στόχο του καὶ νὰ «πιάσῃ τὴν καλή» μὲ μιὰ μεγάλη καὶ..προσοδοφόρα δουλιά, τερματίζοντας ἔτσι τὴν ἐπικίνδυνη διαρρηκτική του καρριέρα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ εἶχε στὸ μεταξὺ ἀποφέρει πολλὰ καὶ καλὰ κέρδη, ποὺ θὰ τοῦ ἐξασφάλιζαν νὰ ζήσῃ μὲ ἄνεσι τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του. Σκέφθηκε, λοιπόν, στὰ πενήντα του νὰ ...«χτυπήσῃ» τὴν πλούσια λεία, ὅταν τοῦ δινόταν ἡ κατάλληλη εὐκαιρία, γιαυτὸ καὶ καραδοκοῦσε τὴν στιγμή, ποὺ θὰ εὕρισκε τὸ μεγάλο θῦμα. Ὕστερα ἀπὸ ἄγρυπνη παρακολούθησι τῶν μεγάλων ξενοδοχείων τῆς πόλεως καὶ ἰδιαίτερα τῶν πολυτελῶν «ρεσεψιῶν», ποὺ ὑποδέχονταν τοὺς ἐρχόμενους γιὰ «μπίζνες» ἢ γιὰ ἄλλες παρεμφερεῖς ἐργασίες μεγαλόσχημους χρυσοκάνθαρους (ἡμεδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς), ἐντόπισε τὸ θῦμα του. Κρατοῦσε μεγάλο, παχὺ καὶ βαρὺ χαρτοφύλακα, τὸν ὁποῖον ἄφηνε—ἢ σωστότερα πετοῦσε σὲ καμιὰ ἄδεια πολυθρόνα, ὅση ὥρα θὰ ἀπολάμβανε τὸ οὐΐσκυ του (μετὰ ἢ ἄνευ σόδας), χωμένος μὲ πολλὴ ἄνεσι στὴν ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα. Γιὰ δυὸ μέρες γίνονταν τὰ ἴδια ἀκριβῶς πράγματα, γιαυτὸ καὶ τὴν τρίτη ἀποφάσισε νὰ δράσῃ. Τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ ἐκφωνήτρια τοῦ ξενοδοχείου κάλεσε ἀπὸ τὴν μεγαφωνικὴ συσκευὴ τὸν κύριον Τζώρτζ Πε.... (ἀγγλικῆς καταγωγῆς) νὰ προσέλθῃ στὸ τηλέφωνο, γιὰ νὰ συνδεθῇ μὲ τὸ ἐξωτερικό, ὁ καραδοκῶν Ι.Γ.Δ. μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνησι ἅρπαξε τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἐξαφανίσθηκε. Στὸ ἄντρο του, ποὺ βρίσκοταν σὲ μακρυνὴ συνοικία τῆς πόλεως, ἄνοιξε τὸν χαρτοφύλακα καὶ διαπίστωσε ὅτι περιεῖχε γραμματόσημα ἀξίας 800.000 δραχμῶν περίπου, 420 χάρτινες λίρες Ἀγγλίας καὶ 3000 ἑλληνικὲς δραχμές. Ἀφοῦ πῆρε τὶς λίρες καὶ τὰ χρήματα, πέταξε στὴν συνέχεια τὸν χαρτοφύλακα μὲ τὰ γραμματόσημα σὲ κεντρικὴ λεωφόρο τῆς πόλεως. Ἐκεῖ βρέθηκε καὶ ἐρευνήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια καὶ τὴν Ἐγκληματολογικὴ Ὑπηρεσία Χωρ]κῆς καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἐξονυχιστικὴ ἀνάκρισι ἐντοπίσθηκε ὁ διαρρήκτης. Ἡ σύλληψις καὶ ἡ ὁμολογία του ἦταν τὸ «κλοὺ» τῆς ὑποθέσεως. Ἀπεκάλυψε σειρὰ ὁλόκληρη ἀπὸ μικροδιαρρήξεις καὶ μικροκλοπές, καθὼς καὶ τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια ποὺ εἶχε γιὰ τὸ μέλλον. Οἱ ἀτυχίες, ὅμως, τοῦ θλιβεροῦ κλέφτη ἦταν ἀπανωτὲς καὶ ἀναπάντεχες, ἀλλὰ καὶ ἡ συγκομιδή, ἀπὸ τὴν διαρρηκτική του δραστηριότητα εὐτελὴς καὶ.. ἀμελητέα. Στὴν συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωσι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν περίμενε μεγάλα κέρδη, στάθηκε πολὺ ἄτυχος, ἀφοῦ λόγῳ παχυλῆς ἀγνοίας, πῆρε τὰ...ψιλὰ καὶ ἄφησε τὸν θησαυρό. Περίτρανα, λοιπόν, ἀποδεικνύεται αὐτὸ ποὺ εἴπαμε στὴν ἀρχή. Ὅτι δηλαδὴ χρειάζεται μιὰ κάποια μόρφωσις ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ εἶσαι (στὴν ἐποχή μας) ἕνας κλέφτης τῆς προκοπῆς. Νομίζω;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Ειδικό ἀφιέρωμα

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΞΙΩΜ/ΚΩΝ, ΥΠΑΞ/ΚΩΝ, ΧΩΡ/ΚΩΝ ΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Καμαρῶστε αὐτὰ τὰ παιδιά!...

Αὐτὸς ὁ τίτλος θὰ ταίριαζε περισσότερο γιὰ ἕνα τόσο εὐχάριστο καὶ σημαντικὸ γεγονὸς ποὺ φιλοξενεῖ σήμερα ἡ ὄμορφη νεανικὴ μας στήλη. Δὲν ξέρομε ἐὰν καταφέραμε νὰ συγκεντρώσωμε ἐδῶ ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν παιδιῶν μας ποὺ ἐπέτυχαν ἐφέτος σὲ διάφορες 'Ανώτατες Σχολές. Ἂν δὲν ἀναφέραμε κάποιο ὄνομα ἐπιτυχόντος ἢ ἐπιτυχούσης, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῆ σὲ συντακτικὸ ἢ τυπογραφικὸ λάθος, ἀλλὰ σὲ ἀκούσια παράλειψι ὅλων ἐκείνων τοὺς ὁποίους ρωτήσαμε νὰ μᾶς πληροφορήσουν ποιὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ γονέων —μελῶν τῆς Μεγάλης Οἰκογενείας τῆς Χωροφυλακῆς, πῆραν ἐφέτος τὸ πολυπόθητο εἰσιτήριο γιὰ τὶς διάφορες 'Ανώτατες Σχολές. Δὲν νομίζομε ὅτι θὰ ὑπάρξουν παράπονα ἐπειδὴ ἀφιερώνομε ὁλόκληρη τὴν στήλη γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Χωροφυλακῆς. Αὐτὸ ὅπως θὰ ἔλεγε κανεὶς συμβαίνει «κατὰ συνθήκην». Ἂν ἐξαιρέσωμε τὴν σημερινὴ στήλη, ὅλες οἱ ἄλλες προηγούμενες ἔχουν ποικίλο περιεχόμενο. Ἄλλωστε αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ ἀρχή μας: Νὰ καταχωροῦμε σ' αὐτὲς τὶς δύο σελίδες ὅ,τι δήποτε ἔχει σχέσι μὲ τὴν νεανικὴ δραστηριότητα ὅπως ἀκριβῶς τὴν παρακολουθοῦμε ἢ μᾶς τὴν γνωστοποιοῦν κάθε φορὰ οἱ φίλοι μας μὲ ἐπιστολὲς καὶ φωτογραφίες. Ἐπιθυμία μας ἦταν νὰ δημοσιεύσωμε ὅλες τὶς φωτογραφίες τῶν ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν μας ποὺ πέτυχαν στὶς διάφορες Σχολές. Ἀλλὰ ὅπως βλέπετε ὁ διαθέσιμος χῶρος εἶναι περιωρισμένος. Ἔτσι ἀναγκασθήκαμε ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ δημοσιεύσωμε τὶς φωτογραφίες ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατέλαβαν μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες θέσεις. Ἂν ὑπάρχουν ἐπιτυχόντες σὲ διάφορες πρῶτες θέσεις ἀλλὰ παρὰ ταῦτα δὲν ἀναφέρονται τυπογραφικῶς καὶ ...φωτογραφικῶς, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀγνοούσαμε τὸ γεγονός. Λυπούμεθα εἰλικρινὰ ποὺ δὲν εἴχαμε τὸν χρόνο γιὰ νὰ ἐξακριβώσωμε τὰ στοιχεῖα τῶν ἐπιτυχόντων παιδιῶν ἀποστράτων 'Αξιωματικῶν, 'Υπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων. 'Ωστόσο ὅμως εἴχαμε τὴν χαρὰ νὰ πληροφορηθοῦμε τὴν ἐπιτυχία τῆς δεσποινίδος 'Αλεξάνδρας Παπαδοπούλου (5η εἰς Νομικὴν 'Αθηνῶν) κόρης τοῦ 'Υποστρατήγου Χωροφυλακῆς ἐ. ἀ. κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου ὁ ὁποῖος διετέλεσε καὶ ἄμεσος προϊστάμενός μας κατὰ τὸ πρόσφατο παρελθόν. Ἐπίσης καὶ τὴν ἐπιτυχία εἰς τὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν Χωρ]κῆς τῶν Μποζίκη Κων]νου τοῦ Νικολάου (υἱοῦ 'Ενωμοτάρχου ἐ. ἀ.), Μπέτσιου Νικολάου τοῦ Γεωργίου (υἱοῦ 'Ανθ]ρχου ἐ. ἀ. ποὺ ἐπέτυχε ἐπίσης εἰς Πάντειον καὶ Στρατιωτικὴν Σχολὴν 'Αξ]κῶν Σωμάτων (Τμῆμα Στρατολογικὸν) 'Αναγνωσταπούλου Γεωργίου τοῦ Νικολάου (υἱοῦ 'Ανθ]στοῦ ἐ. ἀ.) καὶ Κουσουνῆ Σπυρίδωνος τοῦ Γεωργίου (υἱοῦ 'Ενωμ]ρχου ἐ. ἀ.). Ἐπειδὴ συνηθίζομε νὰ βλέπωμε πάντα τοὺς ἀποστράτους μὲ τὰ ἴδια ὅπως καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναισθήματα σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, σπεύδομε νὰ ἀναγγείλωμε ὅτι εὐχαρίστως θὰ δημοσιεύαμε στὸ ἑπόμενο τεῦχος—ἀργότων παιδιῶν ἀποστράτων 'Αξιωματικῶν, 'Υπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων.

'Εξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά:

Μποζίκης Κων]νος τοῦ Νικολάου (υἱὸς 'Ενωμ]ρχου ἐ. ἀ.) 1ος εἰς Σχολὴν 'Αξιωματικῶν Χωρ]κῆς (κατηγορίας ἰδιωτῶν).

Κωνσταντάκης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου (υἱὸς 'Αντ]ρχου). Εἰσήχθη εἰς Στρατιωτικὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν Σωμάτων (1ος εἰς 'Οδοντιατρικὸν Τμῆμα καὶ 9ος εἰς 'Ιατρικὸν).

Παπαδοπούλου 'Αλεξάνδρα τοῦ Γεωργίου (κόρη 'Υποστρατήγου Χωρ]κῆς ἐ. ἀ.) 5η εἰς Νομικὴν 'Αθηνῶν.

Παπαγεωργίου Δημήτριος τοῦ Σταύρου (υἱὸς Ἐνωμοτάρχου) 1ος εἰς τὴν Νομικὴν Θεσσαλονίκης, μὲ βαθμὸν ἀπολυτηρίου ἐκ τοῦ Γυμνασίου 19,6.

τερα τὸ θέμα ἀπομακρύνεται σημαντικὰ ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα–περιπτώσεις ἐπιτυχιῶν παιδιῶν ἀποστράτων καθὼς καὶ φωτογραφίες ὅσων ἐπέτυχαν στὶς πρῶτες (τὸ τονίζομε αὐτὸ) θέσεις. Ἡ ὅλη προσπάθειά μας δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα προβολῆς, ἀλλὰ ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐπιτυχόντων, ὡς καὶ τῶν γονέων τους. Αὐτοὶ οἱ γονεῖς...Ἀναρωτήθηκε ποτὲ κανεὶς σὲ πόσους κόπους καὶ θυσίες ἔχουν ὑποβληθῆ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι; Δεκαοχτὼ ὁλόκληρα χρόνια περίμεναν τὴν μεγάλη αὐτὴ στιγμή. Δεκαοχτὼ χρόνια συνεχῶν μετακινήσεων σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τοὺς καλοῦσε κάθε φορὰ τὸ ὑπηρεσιακὸ καθῆκον. Ἂν κρίνωμε ὅτι ὁ μέσος χρόνος παραμονῆς στὴν ἴδια Ὑπηρεσία κάθε Ἀξιωματικοῦ Ὑπαξιωματικοῦ ἢ Χωροφύλακος εἶναι 3—4 χρόνια, αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ γονεῖς τῶν σημερινῶν φιλοξενουμένων μας εἶχαν τοὐλαχιστον 4 ὑπηρεσιακὲς μετακινήσεις μέσα στὰ 18 αὐτὰ χρόνια. Ἂν μάλιστα οἱ μεταθέσεις συνέπεσε νὰ γίνουν ὅταν τὰ παιδιὰ αὐτὰ διέτρεχαν τὴν μετανηπιακὴ ἡλικία, εἶναι εὔκολο νὰ συμπεράνη κανεὶς τὶς προσπάθειες ποὺ κατέβαλλαν κάθε φορὰ γιὰ νὰ προσαρμοσθοῦν στὸ καινούργιο τους Σχολικὸ περιβάλλον. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ τῆς Χωροφυλακῆς ἔχομε συνηθίσει νὰ ξεπερνᾶμε ἀποτελεσματικὰ ὄχι μόνο τὶς ὑπηρεσιακές, ἀλλὰ καὶ ὁποιεσδήποτε ἄλλες ἀντιξοότητες. Τὸ γεγονὸς πάντως εἶναι ἕνα καὶ ἀδιαφιλονίκητο: Πάντα ἐξασφαλίζομε μία καλὴ σταδιοδρομία γιὰ τὰ παιδιά μας. Μαζὶ μὲ τὴν δυνατότητα γιὰ νὰ ζοῦν

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά:

Θεοδώρογλου Χαρίκλεια τοῦ Δημοσθένους (κόρη Ὑπεν]ρχου) 10η εἰς Γεωπονικὴν Θεσσαλονίκης.

Κώτσης Κων]νος τοῦ Χρήστου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου). Ἐπέτυχε 3ος εἰς Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Σωμάτων (Τμῆμα Ἰατρικῆς)

Κουσουνῆς Σπυρίδων τοῦ Γεωργίου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου ἐ. ά.) πτυχιοῦχος Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς. Εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς.

Ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω:

Ρουσάκη Μαρία τοῦ Ἀριστοτέλους (κόρη Ἐνωμ]ρχου) 2α εἰς Φυσικομαθηματικὴν Θεσσαλονίκης (Τμῆμα Χημικόν).

• •

Πατσωνάκης Φραγκῖσκος τοῦ Νικολάου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) 8ος εἰς Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων.

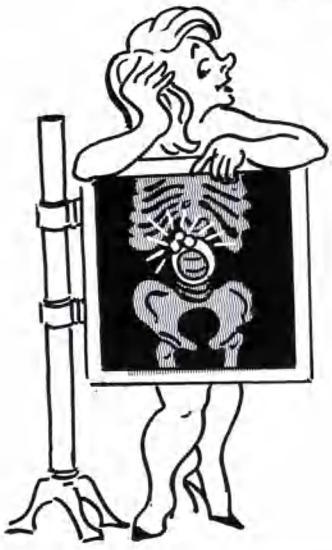
• •

Συρογιάννη Αἰκατερίνη τοῦ Θεοδώρου (κόρη Ἀντισυνταγματάρχου) 20η εἰς Νομικὴν Ἀθηνῶν.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 759).

ΔΥΣΠΕΠΤΕΣ.... ΚΛΟΠΕΣ

Τὸ κλεμμένο δακτυλίδι ποὺ δὲν μπόρεσε μὲ ἄλλο τρόπο νά... ἐξαφανίση ἡ λονδρέζα κλέπτρια, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, τό... κατάπιε—ἡ ἀθεόφοβη!. .—μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδειχθῆ ἀκτινοσκοπικῶς ἡ ὕπαρξίς του στὸ στομάχι της, ὅταν μὲ φρικτοὺς πόνους μετεφέρθη στὸ Νοσοκομεῖο. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς σπάνιες περιπτώσεις «διακεκριμένης κλοπῆς», ὅπως θὰ ἔλεγαν οἱ ποινικολόγοι καὶ τερπνῆς συνάμα θὰ συμπληρώναμε ἐμεῖς, αὐτὴ ποὺ διαβάζομε στὶς ἀγγλικὲς ἐφημερίδες καὶ ποὺ συνέβη τελευταῖα στὸ Λονδίνο. Ἡ ὑπόθεσις ἡ ὁποία ἀπεκαλύφθη, ὅπως εἴπαμε, ἀκτινολογικῶς—καὶ ὄχι ἀνακριτικῶς!—ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς: Ἡ Λὺν Χάρτ... σὰν σύγχρονη, μοντέρνα καὶ κοκέττα γυναίκα, ἤθελε νὰ. . ἐμπλουτίση τὴν «μπιζουτιέρα» της μὲ διάφορα κοσμήματα ἀξίας καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε χρήματα ἀπεφάσισε—κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα—νὰ ἐπισκέπτεται «ἐναλλὰξ» τὰ κοσμηματοπωλεῖα τῆς πόλεως. Μπῆκε, λοιπόν, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα μὲ ἀπώτερο σκοπό, ὄχι γιὰ νὰ ἀγοράση ἐπὶ πληρωμῇ, ἀλλὰ γιὰ νὰ . . . σουφρώση τὸ κόσμημα ποὺ θὰ τῆς «κτυποῦσε στὸ μάτι». Μετὰ ἀπὸ τὴν πρώτη (ἐποπτική!) ματιὰ τῶν προθηκῶν καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς ἐκθέσεως στάθηκε σὲ ἕνα περίτεχνο δακτυλίδι πολλῶν καρατιῶν καὶ σμαραγδιῶν, ἀλλὰ καὶ σπανίας τέχνης. Τὸ ἐπεξεργάστηκε λεπτομερῶς καὶ τὸ ἀπεθαύμασε μὲ ὅλη της τὴν καρδιά, γιατὸ καὶ σκέφθηκε ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ χρονοτριβῆ μὲ ἄσκοπες ἐρωτήσεις καί... ἀνατολίτικα παζάρια. Τὸ πῆρε, τὸ δοκίμασε, τό... ξαναδοκίμασε καὶ ἀφοῦ φόρεσε τὰ λευκά γάντια της, (συμπλήρωμα τῆς ἀλά — γκρὰν τουαλέττας της...) ἀπεφάσισε νά... φύγη, «χωρὶς νὰ διέλθη ἐκ τοῦ ταμείου». Οἱ ἄνδρες τῆς Ἀσφαλείας, ὅμως, ποὺ περιπολοῦν καὶ συγχρόνως ἐποπτεύουν τὰ καταστήματα τῶν... κινητῶν θησαυρῶν, ἐνετόπισαν ἀμέσως τὴν... ἀπουσία τοῦ δακτυλιδιοῦ ἀπὸ τὴν προθήκη καὶ ἀπευθύνθηκαν στὴν Χάρτ... σὰν τὸ περισσότερο ὕποπτο ἄτομο. Αὐτὴ μὲ μιὰ ἀστραπιαία ταχυδακτυλουργικὴ κίνησι, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, κατάπιε τὸ δακτυλίδι μὲ τὰ διαμαντάκια καὶ τοὺς σαπφείρους, χωρὶς νὰ γίνη ἀντιληπτὴ ἀπὸ κανένα. Δυὸ μέρες, ὅμως, ἀργότερα εἰσήχθη ἐπειγόντως στὸ νοσοκομεῖο μὲ ἰσχυροὺς πόνους στὸ στομάχι. Ἐκεῖ ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρη—καὶ σ' ὅλη της τὴν ἔκτασι—ἡ ἀλήθεια.

Τό... περιπετειῶδες δακτυλίδι, ποὺ εἶχε κάνει φτερὰ ἀπὸ τὴν προθήκη τοῦ χρυσοχοείου, «φιγουράριζε» μὲ ὅλη τὴν μεγαλόπρεπη λάμψι του μέσα στὸ στομάχι τῆς Χάρτ... ἀνάμεσα σὲ «τόστ μὲ ζαμπόν» καί... γαστρικὰ ὑγρά. Ἄτυχη στὴν κυριολεξία ἡ φιλάρεσκη κλέπτρια, ἡ ὁποία ἀπεκαλύφθη τόσο ἄδοξα, ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ παρακολούθησι τοῦ... γαστρεντερικοῦ της συστήματος, μιὰ καὶ τὸ κλεμμένο δακτυλίδι ἀπεδείχθη τρομερὰ δύσπεστο καὶ προξένησε—στὴν δύσμοιρη!—ἀθεράπευτη βαρυστομαχιά.

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ... ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ἡ μάχη κατὰ τῶν θορύβων, τῶν καυσαερίων καὶ γενικώτερα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος δὲν κερδίζεται οὔτε μὲ... ἀφορισμούς, οὔτε μὲ ἐνημερωτικὲς διαλέξεις, οὔτε καὶ μὲ διαφωτιστικὰ σεμινάρια. Ἔτσι κατέθεσε ἡ... μίσις Νταίηλυ Οὐΐγκλεϋ, ἀπὸ τὸ Μπαρκάϊλαντ τῆς Κομητείας τοῦ Ὑορκσάϊρ τῆς Ἀγγλίας, στὴν ἀπολογία της, ὅταν ἐκλήθη ἀπὸ τὴν τοπικὴ Ἀστυνομία, ποὺ ἐνεργοῦσε τὴν ἀνάκρισι. Ἀποφάνθηκε μάλιστα δογματικά, ὅτι τὸ παράδειγμά της πρέπει νὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλοι οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι, ποὺ τὰ ἀκουστικά τους τύμπανα ταλαιπωροῦνται δεινὰ ἀπὸ τὸν καθημερινὸ βομβαρδισμὸ τῶν θορύβων. Τὴν εἴδησι διαβάσαμε σὲ ἀγγλικὸ ἀστυνομικὸ περιοδικὸ καὶ τὴν βρήκαμε ἐνδιαφέρουσα γιὰ τὴν στήλη τοῦ «Περισκοπίου μας», γιαυτὸ καὶ σᾶς τὴν μεταφέρουμε μὲ τὰ σχετικὰ σχόλια καὶ τὶς ἀνάλογες συμπληρώσεις τοῦ συντάκτου μας. Ἡ κυρία, λοιπόν, ποὺ προαναφέραμε ἀπελπίστηκε ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Ἀρχὲς τῆς πόλεως, στὶς ὁποῖες ἀπευθύνθηκε ἐπανειλημμένως, δὲν θὰ τὴν ἐπροστάτευαν ἀπὸ τοὺς ἐνοχλητικοὺς θορύβους καὶ τὰ καυσαέρια, ποὺ δημιουργοῦσαν τὰ περαστικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα της αὐτοκίνητα, γιαυτὸ καὶ ἀποφάσισε νὰ... ἀντιδράση μόνη της, ἐφαρμόζοντας μιὰ «ἰδιόρρυθμη αὐτοάμυνα». Πετοῦσε πέτρες καὶ ἄλλα βαρειὰ ἀντικείμενα κατὰ τῶν διερχομένων αὐτοκινήτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκαλέση σοβαρὲς ζημίες σὲ πολλὰ ἀπὸ αὐτά. Στὴν διεξοδικὴ ἀπολογία της ἔδωσε διαφωτιστικὲς καὶ συνάμα ἀποκαλυπτικὲς ἐξηγήσεις γιὰ τίς... μαχητικὲς ἀντιδράσεις της, τὶς ὁποῖες ἐδικαιολόγησε ὡς ἑξῆς: «Σκοπὸς μου δὲν ἦταν νὰ προκαλέσω αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα οὔτε σωματικὲς βλάβες στοὺς ὁδηγούς. Ἤθελα μόνον νὰ προκαλέσω ὑλικὲς ζημίες στὰ αὐτοκίνητα, ὥστε νὰ ἀναγκασθοῦν οἱ ὁδηγοὶ νὰ ἀλλάξουν πορεία κατὰ τὶς διαδρομές τους». Κρίνοντες μὲ

ἀντικειμενικότητα τὰ πράγματα δὲν βρίσκομε καὶ πολύ... «ἡμαρτημένη» τὴν ἀγανάκτησι καὶ τὴν ἀντίδραση τῆς κυρίας «Νταίηλυ» (τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν τὸ ὄνομά της στὰ ἀγγλικὰ σημαίνει... καθημερινὸς—ἢ—όν), διότι εἶναι πλέον κοινὴ καθημερινὴ διαπίστωσις, ὅτι οἱ θόρυβοι καὶ τὰ καυσαέρια ὄχι μόνον ἐνοχλοῦν, ἀλλὰ στὴν κυριολεξία σκοτώνουν.

ΔΡΑΠΕΤΗΣ ΑΛΛΑ... ΣΟΥΤΕΡ

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ τὸ χαρακτηρίζουν «τραχὺ καὶ ἄχαρι», γιατὶ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ δύσκολα ἐπαγγέλματα, ποὺ ἀπαιτοῦν δυνατὴ θέλησι καὶ ἀτσάλινα νεῦρα. Ὁ Ἀστυνομικὸς ἀντιμετωπίζει στὴν καθημερινή του ὑπηρεσία ἀνθρώπους καὶ ἀνθρώπους, κάθε εἴδους, τάξεως, στάθμης καί... ὑποστάθμης, γιαυτὸ καὶ εἶναι ψυχολογικὰ προετοιμασμένος νὰ ἀντιδράση, μὲ τὰ ἰσχυρὰ «ἀνακλαστικὰ» ποὺ διαθέτει, καὶ στὴν πιὸ ἀπίθανη καὶ πρωτόφαντη περίπτωσι ποὺ θὰ τοῦ παρουσιασθῆ. Νὰ ὅμως, μιὰ ἐντελῶς ἀπρόβλεπτη περίπτωσις ποὺ παρουσιάσθηκε στὸν Ἀστυνομικὸ τοῦ Σικάγου Στῆβεν Λάνταζερ, ὁ ὁποῖος βρέθηκε ἀντιμέτωπος, κατὰ τὴν ὥρα τῆς ὑπηρεσίας του, μὲ ἕνα... καγκουρὼ—δραπέτη τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τῆς Ἀμερικανικῆς αὐτῆς μεγαλουπόλεως. Ὁ εὐσυνείδητος λοιπὸν Ἀστυνομικός, ἐκτελῶν κατὰ γράμμα τὸ καθῆκον του, ἐπιχείρησε νά... συλλάβη τὸ καγκουρὼ καὶ μάλιστα ὅταν τὸ ἐπλησίασε σέ... ἀπόστασι βολῆς, προσπάθησε νὰ τοῦ...περάση χειροπέδες σὲ «στὺλ» καὶ σχῆμα λάσσο. Αὐτό, ὅμως, ἀντέδρασε σὰν ὅλους τοὺς δραπέτες τοῦ εἴδους καὶ ἀφοῦ ἐφιλοδώρησε μὲ μιὰ δυνατή... κλωτσιὰ στὸ ὑπογάστριο τὸν δυστυχῆ Στῆβεν... ἐξηφανίσθη. Τὸ θῦμα τοῦ καθήκοντος νοσηλεύεται σήμερα σὲ κεντρικὸ νοσοκομεῖο τῆς πόλεως, εὑρισκόμενο, εὐτυχῶς κατὰ τὶς ἐπίσημες ἰατρικὲς διαβεβαιώσεις, ἐκτὸς κινδύνου. Ὅσο, λοιπόν, καὶ ἂν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως φαιδρὸ τὸ πάθημα τοῦ Στῆβεν, ἔχει ὡστόσο στὸ βάθος ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, ποὺ συνθέτουν τὴν ὑψηλὴ ἔννοια τοῦ καθήκοντος καὶ ἀποτελοῦν τὸν γνώμονα καὶ τὴν συνισταμένην τῆς ἀποστολῆς τοῦ κάθε Ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, εἴτε Ἀμερικανός, εἴτε Ἄγγλος, εἴτε ἀπὸ τὴν Μαρτινίκα εἶναι. Καὶ ἐπειδὴ ἡ στήλη μας ἔχει χιουμοριστικὸ χρῶμα, ἐπανερχόμαστε στὸ κανονικό μας «μοτίβο», γιὰ νὰ συμπληρώσωμε, ὅτι ὁ ταλαίπωρος Λάνταζερ δὲν ἐκινδύνευσε ἀπὸ τούς...περίφημους γκάγκστερς τοῦ Σικάγου, ποὺ καραδοκοῦν σὲ κάθε δρόμο, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα... ζωάκι, τὸ ὁποῖο μάλιστα ἡ Ζωολογία θεωρεῖ πολὺ ἀθῶο. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι τοὺς γκάγκστερς ξέρει νὰ τοὺς ἀντιμετωπίση, εἴτε μὲ τὸ «ρεβόλβερ», εἴτε μὲ ἕνα ἰσχυρὸ «ντιρέκτ», ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ βγάζουν νὸκ—ἄουτ τὸν ἀντίπαλο, ἐνῶ γιὰ τὸ..... ἀκίνδυνο καγκουρὼ δὲν ἔλαβε οὔτε τὰ στοιχειώδη μέτρα προφυλάξεως καὶ δὲν μεταχειρίσθηκε οὔτε τὸ κλασσικὸ ζίου—ζίτσου ποὺ τοῦ ἔμαθαν στὴν Σχολή, μιὰ καὶ δὲν ἐδιδάχθη τὴν τέχνη τοῦ θηριοδαμαστοῦ...

ΠΤΕΡΩΤΟΙ.... ΕΙΣΒΟΛΕΙΣ

Ἡ εἴδησι ποὺ μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὸ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας μπορεῖ νὰ εἶναι λίγο ἀστεία, ἀλλὰ εἶναι συνάμα πολύ... ἀνησυχητική. Διαβάστε την, ἂν θέλετε, καὶ ἀπολαῦστε την. Στὸ ἀγροτικὸ προάστιο Ντάρλιγκ Χόρστ πολλὲς οἰκογένειες, ποὺ διέμεναν στὸν ἐπάνω ὄροφο τῶν σπιτιῶν τους, ἐκάλεσεν ἐπειγόντως πρὸ ἡμερῶν—καὶ μάλιστα τὶς μεταμεσονύκτιες ὧρες—τὴν Ἄμεσο Ἐπέμβασι, γιατὶ ἄκουγαν στὸν πρῶτο ὄροφο ὑπόπτους θορύβους, καθὼς καὶ ἄλλες ὕποπτες κινήσεις. Ἔσπευσαν, ἀμέσως, τὰ περιπολικὰ τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ τὰ εἰδικευμένα «πληρώματα» τῶν ὀχημάτων, ποὺ γιὰ τὴν περίπτωσι εἶχαν ἐνισχυθῆ, μὲ πολλὲς προφυλάξεις πῆραν θέσι «ἀκροβολισμοῦ», γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ νὰ συλλάβουν τοὺς διαρρῆκτες... ἐπιδρομεῖς. Ἀφοῦ τοὺς κάλεσαν νὰ παραδοθοῦν καὶ δὲν πῆραν ἀπάντησι, σκέφθηκαν νὰ δράσουν χωρὶς χρονοτριβή. Μπῆκαν καὶ ἐρεύνησαν «ἐξονυχιστικὰ» τοὺς χώρους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχονταν οἱ θόρυβοι, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν ὅλων, οἱ νυκτερινοὶ ἐπισκέπτες δὲν ἦταν κακοποιοὶ ὁλκῆς, ἀλλὰ ἀθῶα φτερωτὰ μυρμήγκια ἀπ' αὐτὰ ποὺ... εὐδοκιμοῦν στὰ τροπικὰ κλίματα. Δὲν πρόλαβαν, ὅμως, Ἀστυνομικοὶ καὶ πολῖτες νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἔκπληξι καὶ καινούργια ἐπείγουσα κλῆσις—ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἀστυνομία αὐτὴ τὴ φορὰ—καλοῦσε τοὺς Ἀστυνομικοὺς νὰ σπεύσουν σὲ βοήθεια τοῦ... Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, γιατὶ ὑπέστη καὶ τὸ ἴδιο σοβαρὴ εἰσβολὴ ἑκατομμυρίων φτερωτῶν μυρμηγκιῶν. Ὅταν ἔφθασαν, βρέθηκαν προ... ἱλαροτραγικοῦ θεάματος. Τὰ μυρμήγκια εἶχαν καταλάβει ὅλους τοὺς χώρους τοῦ οἰκήματος, ἀπὸ κρατητηρίου μέχρι γραφείου Ἀστυνόμου καὶ ἐπιδίδονταν στό... μακάβριο ἔργο τους. Κατεβρόχθιζαν χαρτιὰ ἀπὸ τὶς ἀρχειοθῆκες, στολὲς ἀνδρῶν ἀπὸ τὶς «γκαρνταρόμπες» καὶ τρόφιμα ἀπὸ τὶς ἀποθῆκες τοῦ κυλικείου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καθίσταται ἀδύνατη ἡ συνέχισις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς παραμονῆς μέσα στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Ἡ πολιορκία ἔληξε, ὅταν συνεργεῖα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἐξόντωσαν τελικῶς τοὺς «εἰσβολεῖς» μὲ ψεκασμοὺς ἐντομοκτόνων. Τὸ

μήνυμα ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τήν... τραγωδία τοῦ Ντάρλιγκ Χὸρστ τῆς Αὐστραλίας εἶναι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβόμαστε μόνον τοὺς ἐπικίνδυνους δίποδες διαρρῆκτες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀθῶα τετράποδα φτερωτὰ «μυρμηγκάκια», τὰ ὁποῖα οὔτε συλλαμβάνονται, ἀλλ' οὔτε καί... χειροπέδες μπορεῖ ἡ Ἀστυνομία νὰ τοὺς ... περάση.

ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

Χριστόδουλος ΞΕΡΑΣ
Ἀνθιστής Χωρικῆς

Ἕνας αὐτοδίδαικτος ζωγράφος-ἁγιογράφος μὲ ἔργα ἀξιώσεων.

Τὸν Μάρτιο τοῦ '74 ἡ στήλη εἶχε ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἐκπληκτικὸ στὴν κυριολεξία ταλέντο τοῦ αὐτοδίδακτου κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος ζωγράφου Ὑπενωμοτάρχου κ. Γεωργίου Κοκολογιάννη ποὺ ὑπηρετεῖ στὸν Σταθμὸ Χωρ]κῆς Ἐρετρίας. Τὸν εἴχαμε τότε «ἀνακαλύψει» ὕστερα ἀπὸ μία αἴτησι ποὺ εἶχε ὑποβάλει πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτραπῆ ἡ ὀργάνωσις μιᾶς ἐκθέσεως στὴν Ἀθήνα μὲ δικά του ἔργα. Καὶ ἐπειδὴ ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες ἴσως ἀναρωτηθοῦν ἐὰν τοῦ ἐπετράπη ἢ ὄχι ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, τοὺς πληροφοροῦμε ὅτι ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ εἰσήγησι τοῦ Ἀρχηγείου, ἱκανοποιήθηκε τὸ αἴτημά του. Μαζί του ἱκανοποιηθήκαμε καὶ ....ἐμεῖς. Μὲ αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει ὅτι παίρνομε θέσι στὴν ἀπόφασι τῆς Ὑπηρεσίας. Ἁπλῶς ὕστερα ἀπὸ τὸ προαναφερόμενο δημοσίευμά μας τὸν «ἀνεκάλυψαν» στὸ ἀτελιὲ του πολλοὶ ἀναγνῶστες μας μὲ τὴν εὐκαιρία κάποιας ἐπισκέψεώς τους στὴν εἰδυλλιακὴ Ἐρέτρια. Ἤδη ἔχομε τὴν τιμὴ νὰ φιλοξενοῦμε στὸ ἀρχεῖο μας ἐπιστολὲς ἀνθρώπων τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶν φιλοτέχνων συναδέλφων καὶ μή, κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐγκωμιάζει μὲ τὸν τρόπο του τὸ ἔργο τοῦ Ὑπενωμοτάρχου κ. Κοκολογιάννη. Αὐτὰ σὰν εἰσαγωγὴ γιὰ νὰ περάσωμε στὴν περίπτωσι ἑνὸς ἄλλου αὐτοδίδακτου ζωγράφου μὲ ταλέντο. Πρόκειται γιὰ τὸν Ἀνθυπασπιστὴν Χωρ]κῆς κ. Χριστόδουλον Ξέραν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κατσικᾶ—Ἰωαννίνων. Τὸν «ἀνακαλύψαμε» ἐντελῶς τυχαῖα σὲ μία πρόσφατη ἐπίσκεψί μας στὴν περιοχὴ τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ]κῆς Ἠπείρου. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια μᾶς τὸν ὑπέδειξε ὁ Διοικητὴς του Ὑπομ]ρχος κ. Ὀδυσσεὺς Παράσχης, μὲ τὴν διευκρίνισι ὅτι ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ὑφισταμένου του εἶναι κάτι ποὺ πρέπει νὰ προσέξωμε ἰδιαιτέρως. Αὐτὸ τὸ διαπιστώσαμε λίγο ἀργότερα ὅταν τοῦ ἀνακοινώσαμε ὅτι ἐπιθυμοῦμε νὰ εἶναι ὁ μελλοντικὸς φιλοξενούμενος τῶν «Γνωριμιῶν». Μᾶς εὐχαρίστησε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας ὑπογραμμίζοντας ταὐτόχρονα ὅτι δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἀπὸ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ζωγραφίζει ἀπὸ «χόμπυ» τὶς ἐλεύθερες ὧρες του. Ὅλα ἔδειχναν ὅτι προσπαθοῦσε μὲ εὐγενικὸ τρόπο νὰ ἀποφύγη τὴν δημοσιότητα. Ἐπαναλαμβανόταν δηλαδὴ ἡ ἴδια ἱστορία μὲ ὅσους συναδέλφους ἔχομε «γνωρίσει» μέχρι σήμερα...Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ μεταχειρισθήκαμε ἕνα ὄχι ἀπόλυτα ἐνδεδειγμένο τρόπο ἐνεργείας. Τὸν παρακαλέσαμε νὰ μᾶς δείξη τὰ ἔργα του. Δηλαδὴ οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ζητούσαμε νὰ... παραβιάσουμε τὸ ἄσυλο τῆς κατοικίας του ἀφοῦ τὸ ἀτελιὲ του συστεγάζεται μὲ αὐτήν. Πῶς ὅμως θὰ μποροῦσε νὰ γίνη διαφορετικὰ ἀφοῦ οἱ «ἀποκλειστικὲς» πληροφορίες μας γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ ποιότητα τῶν ἔργων του ἦταν κατηγορηματικές; Ἄλλωστε ὁ Ἀνθυπασπιστὴς κ. Ξέρας σύμφωνα μὲ τὴν πατροπαράδοτη καὶ τόσο ἀνθρώπινη Ἑλληνικὴ συνήθεια, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μᾶς εἶπε νὰ περάσωμε ἀπὸ τὸ σπιτικό του. Αὐτὸ μᾶς διευκόλυνε σημαντικὰ στὴν ἀποστολή μας. Ὅταν ὅμως λίγο ἀργότερα περνούσαμε τὴν κυρία εἴσοδο τοῦ διαμερίσματός του μὲ τὸ μπλόκ ἀνὰ χεῖρας καὶ τὶς φωτογραφικὲς μηχανὲς ὑπὸ μάλης, τότε σκεφθήκαμε ὅτι αὐτὸ ὁπωσδήποτε δὲν ἦταν ἐπίσκεψις ἀλλὰ πραγματικὴ.... εἰσβολή. Ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ αὐτὴ ἀμηχανία μᾶς ἔβγαλαν οἱ οἰκοδεσπότες ποὺ μᾶς δέχθηκαν μὲ πηγαία εὐγένεια καὶ καλωσύνη. Ἐλαφρῶς «τρακαρισμένοι» περνᾶμε στὸ σαλόνι ὅπου μεταξὺ τσιγάρου καφὲ καὶ συζητήσεως, μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποθαυμάσουμε τὰ πρῶτα δείγματα τῆς δουλειᾶς του. Μερικοὺς ὄμορφους πίνακες ποὺ στολίζουν τοὺς τοίχους. Ὅπως μᾶς ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος, ἀπεικονίζουν διάφορα τοπία τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ὅπου ὑπηρέτησε τὰ τελευταῖα 15 χρόνια. Ὡραῖες συνθέσεις δοσμένες μὲ φυσιολογικὸ χρωματικὸ πλοῦτο ἀπὸ τὰ Μετέωρα, τὶς ἀκροποταμιὲς καὶ τὰ γραφικὰ χωριὰ τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου, τὶς ἐπιβλητικὲς Ἠπειρωτικὲς ἀκρογιαλιές, τοὺς ἀσημόχρωμους ἐλαιῶνες τῆς Πάργας, καθὼς καὶ διάφορα στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων. Τὰ ἴδια συναισθήματα θαυμασμοῦ δοκιμάζομε εὐθὺς ἀμέσως ὅταν περνᾶμε στὸ μικρὸ αὐτοσχέδιο ἀτελιέ του. Ἐδῶ, ἀνάμεσα ἀπὸ τελειωμένους καὶ μισοτελειωμένους πίνακες ποὺ δείχνουν ὅμορφες Γιαννιώτικες γωνιές, διακρίνομε καὶ ὡρισμένες ἁγιογραφίες. Βαθύτατα θρησκευόμενος ὁ κ. Ξέρας ἀσχολεῖται καὶ μὲ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ζωγραφικῆς. Δὲν εἴμασθε ζωγράφοι ἢ τεχνοκρίτες, ὥστε νὰ ἀξιολογήσωμε τὸ ἔργο του μὲ τὰ ἀντίστοιχα λεπτομερειακὰ κριτήρια. Ἀρκούμεθα ὅμως νὰ σημειώσωμε ὅτι ἂν βλέπαμε τοὺς ἴδιους πίνακες σὲ κάποιο σαλόνι ἢ γκαλλερὶ τέχνης, θὰ ἐκφράζαμε τὴν ἐπιθυμία νὰ εἴχαμε καὶ ἐμεῖς πολλοὺς ἀπ' αὐτούς. Σήμερα πολλοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς τοῦ κ. Ξέρα φιλοξενοῦν στὸ σαλόνι ἢ τὸ Γραφεῖο τους διάφορα ἔργα του. Ἐδῶ ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμε ὅτι ὁ κ. Ξέρας—καὶ αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμήν του—ποτὲ δὲν ἀνταλλάσσει τοὺς πίνακές του μὲ χρήματα. Ἀλλὰ ἂς παρακολουθήσωμε πῶς ξεκίνησε καὶ πῶς τελειοποιήθηκε στὴν ζωγραφική. Ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος ζωγραφίζει ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία ἀπὸ μία ἐσώτερη παρόρμησι καὶ ἔκστασι μαζὶ γιὰ τὴν φύση καὶ τὸ Θεῖο μεγαλεῖο

Μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἔργα τοῦ Ἀνθ]στοῦ κ. Χρισ. Ξέρα.

τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ της. Γεννήθηκε κοντὰ στὴν φύση ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν χαρακτηρισμό του «εἶναι ὁ μεγαλύτερος καλλιτέχνης ποὺ δὲν ἔκανε τίποτε τὸ ἀφηρημένο». Στὸν Ἀμμότοπο, ἕνα γραφικὸ χωριουδάκι τῆς Ἄρτας, εἶδε τὸ πρῶτο φῶς τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὰ μαθητικά του χρόνια προσπαθοῦσε πάντα μὲ λίγα φτηνὰ χρώματα νὰ ἀποτυπώσῃ σὲ κάποια αὐτοσχέδιο χάρτινο ταμπλὼ τὸ πέρασμα τῶν ἐποχῶν τοῦ χρόνου πάνω ἀπὸ τὶς εἰδυλλιακὲς γωνιὲς τοῦ τόπου του. Γραφικὰ ἐξωκκλήσια, ἐπιβλητικὲς λαγκαδιές, ἀνοιξιάτικα ἡλιοβασιλέμματα, φθινοπωρινὰ δειλινά, χιονοσκέπαστες βουνοπλαγιές, περήφανοι σαυραετοὶ ποὺ πετοῦσαν στὰ μεσούρανα, κοπάδια ποὺ ἔβοσκαν σὲ καταπράσινα λειβάδια, γάργαρα τρεχούμενα νερὰ ποὺ κατηφορίζουν βιαστικὰ κατὰ τὸν κάμπο πηδώντας ἀπὸ ψηλοὺς καταρράκτες καὶ σημαδεύοντας τὸ πέρασμά τους μὲ αἰωνόβια δέντρα, ἦταν τὰ συνηθισμένα του θέματα. Ὥσπου ἀποχωρίστηκε τὰ πρωτόγονα σύνεργα τῆς ζωγραφικῆς καὶ τὰ πρωτόλεια ἔργα του γιὰ νὰ βρεθῇ τὸν χειμῶνα τοῦ '51 Δόκιμος Χωροφύλαξ στὴν Σχολὴ τῆς Ρόδου. Δηλαδὴ σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ τελευταῖο πρᾶγμα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ ἦταν οἱ καλλιτεχνικὲς σπουδές...Στὴν Σχολὴ δὲν ἄργησε νὰ δείξῃ τὰ προσόντα του. Ἄρχισε μὲ σκίτσα τῆς στιγμῆς σὲ ὧρες ψυχαγωγίας μὲ τοὺς συναδέλφους του, γιὰ νὰ γίνῃ τελικὰ ὁ ἀποκλειστικὸς σκηνογράφος καὶ ντεκοράτερ στὶς διάφορες καλλιτεχνικὲς παραστάσεις καὶ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς. Στὸ πλευρό του βρισκόταν πάντα ἐμψυχωτὴς ὁ τότε συνάδελφος του κ. Εὐάγγελος Βόλλας ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς παρέας τῶν «διανοουμένων» Δοκίμων Χωροφυλάκων. Μάλιστα ἔγραφε καὶ ὄμορφους στίχους...Δὲν γνωρίζομε ἂν ἔγινε ποιητής. Ἔγινε ὅμως ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαίους σήμερα δικηγόρους τῶν Ἰωαννίνων... Κλασικὴ ἡ περίπτωσις. Ὅσοι θέλουν νὰ σταδιοδρομήσουν μέσα στὴν Χωροφυλακὴ ἢ μέσῳ τῆς Χωροφυλακῆς τὰ καταφέρνουν πάντοτε θαυμάσια. Περιττὸν νὰ διευκρινισθῇ ὅτι στὸν ὅρο «σταδιοδρομία» συμπεριλαμβάνομε καὶ κάθε οἰκογενειάρχη Ὑπαξιωματικὸν καὶ Χωροφύλακα οἱ ὁποῖοι ἐξασφαλίζουν λαμπρὴ σταδιοδρομία αὐτὸ τὸ γράφομε μὲ ὑπερηφάνεια ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ παιδιά τους. Πρὶν χαράξωμε τὶς γραμμὲς αὐτές, μὲ τὴν ἴδια ὑπερηφάνεια συντάξαμε ἕνα χειρόγραφο ποὺ ἀναφέρεται στὸν ἐφετεινὸ κατακλυσμὸ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπὸ παιδιὰ συναδέλφων ὅλων τῶν βαθμῶν..Ἀλλὰ ἂς ἐπανέλθωμε στὸ θέμα μας. Ὁ κ. Ξέρας θυμᾶται μὲ νοσταλγία τὶς συμβουλὲς τοῦ φίλου του«...Ἐὰν μάθω ὅτι ἐγκατέλειψες τὴν ζωγραφική, αὐτὸ θὰ σημαίνῃ ὅτι προδίδεις ἕνα χάρισμα...» τοῦ εἶχε εἰπεῖ ὅταν ἀποχωρίζονταν ἀπὸ τὴν Σχολή.

—Αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς βοήθησε σημαντικά, τὸν διακόπτομε.

—Αὐτὸ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη, παρατηρεῖ μὲ ἕνα χαμόγελο. Τὸ 1958, ὅταν ὑπηρετοῦσα ὡς Ἐνωμοτάρχης στὴν Καρδίτσα, εἶχα τὴν καλὴ εὐκαιρία νὰ γνωριστῶ μ' ἕνα Ἑλληνογάλλο Διευθυντὴ ἂν δὲν ἀπατῶμαι τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων τοῦ Μέγδοβα. Ὠνομάζετο κ. Ροβύθης καὶ ἦταν σπουδαῖος ζωγράφος. Ὠργάνωσε μάλιστα καὶ μία ἔκθεσι στὴν Καρδίτσα ποὺ ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία. Στὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 768)

ἐποχιακά

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ τῆς πολυσυζητημένης «βαθμιαίας πτώσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν» διατυπώνονται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὡρισμένες ἠχηρότατες ἀλλὰ ὡστόσο βραχύβιες ἢ ἀλληλοσυγκρουόμενες θεωρίες γιὰ τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐξόδου τοῦ ἀνθρώπου ἀπό κάποιο ἄγνωστο μέχρι χθὲς «κατεστημένο» καὶ τὴν εἴσοδό του στὸν ταχυκίνητο συρμὸ τῶν «συγχρόνων» καὶ ἀδιασταυρώτων πολλὲς φορὲς ἀντιλήψεων. Ὁ συρμὸς αὐτὸς ξεκινάει πάντα ἀπὸ τὸ σήμερα καὶ ὁδηγεῖ παντοῦ καὶ πουθενά. Ἔτσι ἔχομε νὰ λέμε κάθε φορὰ ὅτι ἡ σημερινὴ κοινωνία τοῦ συρμοῦ συνεχῶς ἐκτροχιάζεται. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν θέλομε νὰ μᾶς ποῦν ὀπισθοδρομικοὺς καὶ καθυστερημένους, ἀναγκαστικὰ εἴμαστε ἀγκιστρωμένοι στὴν μᾶζα ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὴν γνωστὴ λαϊκὴ διατύπωσι «τρέχει—τρέχει καὶ σταματημὸ δὲν ἔχει». Δηλαδὴ δὲν σταματᾶμε νὰ περισυλλέξωμε ἢ νὰ περιεργαστοῦμε ἂν ὄχι νὰ μελετήσωμε «πρὸς ἰδίαν γνῶσιν καὶ μελλοντικὴν συμμόρφωσιν» τὰ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα συντρίμμια ποὺ δημιουργοῦν οἱ ἀλλεπάλληλοι αὐτοὶ ἐκτροχιασμοί. Ἀρκούμεθα μονάχα νὰ ἀποδοκιμάσωμε τὸ γεγονὸς μὲ διάφορους μικροδογματισμοὺς καὶ ἀφορισμούς.

Λέμε ἐπὶ παραδείγματι:

—Φταίει ἡ κοινωνία!.....

—Φταίει ἡ Ἀστυνομία!...

—Φταῖνε οἱ γονεῖς! ...

—Φταῖνε οἱ ἐλαστικοὶ νόμοι!...

Ὅλοι φταῖνε ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς μας. Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ἄσπιλοι, οἱ ἄφθαρτοι καὶ οἱ ἀνεύθυνοι. Στὸ Ἐγώ μας ἔχομε τοποθετήσει τὴν ἰδιόγραφη ἐτικέττα τοῦ «νομοταγοῦς πολίτου» τοῦ «ἀρίστου οἰκογενειάρχου» κ.λ.π. κ.λ.π. Ἡ κοινωνία ὅμως ἀποτελεῖται καὶ ἀπὸ ἀδίκους. Πόσοι αὐτοί; Τὸν λόγον ἔχουν καὶ πάλι οἱ ἐτικέττες ποὺ γράφουν οἱ μὲν γιὰ τοὺς δέ. Ὁ ἄλφα, ὁ βῆτα, ὁ γάμα ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη. Ἄρα εἶναι ἀντικοινωνικὸς καὶ ἄδικος. Ποιὸς ὅμως διαμορφώνει τὴν κοινὴ γνώμη; Ἡ ἀνώνυμη καὶ πολυπρόσωπη μᾶζα τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ἡ ὁποία συγκροτεῖ αὐτὸ ποὺ συλλήβδην ἀποκαλοῦμε «κοινωνία». Ἂν μάλιστα ἔχει προηγηθῇ καὶ κάποια ποινικὴ καταδίκη, τότε εἶναι ποὺ τὴν ἐτικέττα μὲ τὸν χαρακτηρισμὸ «κλέφτης», «ἀπατεών», «καταχραστὴς» κ.λ.π. τὴν γράφομε μὲ πηχυαῖα καὶ ἀνεξίτηλα γράμματα. Πολλὲς φορὲς ἡ ἐτικέττα τῆς κατηγορίας αὐτῆς μετατρέπεται σὲ συστατικὸ γράμμα γιὰ νὰ περάσῃ ὁ κοινωνικῶς ἀποδιοπομπαῖος στὸν χῶρο τοῦ ὑποκόσμου. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ποινικῶς καὶ ὄχι ἠθικῶς καταδικασμένοι. Ἔχουν καὶ ἐκεῖνοι προσωπικότητα καθὼς καὶ εὐαίσθητες ψυχικὲς χορδὲς ποὺ ἠχοῦν χαρμόσυνα μιὰ κάποια στιγμὴ ὄχι μόνο ἀπὸ εἰλικρινῆ μεταμέλεια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀληθινὴ ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπό τους. Ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ νόμιμος διώκτης ἢ φρουρός τους. Πρὸ μηνὸς περίπου ἕνα αὐτοκίνητο τῆς Χωρ]κῆς μετέφερε ἀπὸ τὰ Τρίκαλα τρεῖς ὑποδίκους καὶ ἕνα κατάδικο οἱ ὁποῖοι βαρύνονται μὲ σοβαρὲς ἐγκληματικὲς πράξεις. Καθ' ὁδὸν τὸ αὐτοκίνητο ἀνετράπη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν σοβαρὰ οἱ συνοδοὶ Χωροφύλακες καὶ νὰ ὑποστοῦν ἐλαφρὲς ἀμυχὲς οἱ κρατούμενοι. Οἱ τελευταῖοι ἐνῶ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀποδράσουν ἀνενόχλητοι, ἔκαναν ὅ,τι θὰ ἔκανε ὁ κάθε νομοταγὴς πολίτης μὲ ὑψηλὰ αἰσθήματα ἀλτρουϊσμοῦ. Ἀφοῦ ἐφρόντισαν μὲ συγκινητικὸ τρόπο γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες καὶ τὴν μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν, περισυνέλλεξαν περίστροφα, χειροπέδες, διάφορα διασκορπισμένα προσωπικὰ ἀντικείμενα τῶν Χωρ]κων κ.λ.π. καὶ τὰ παρέδωσεν μαζὶ μὲ τοὺς..ἑαυτοὺς τους στὴν Ἀστυνομία τῶν Τρικάλων. Ὅπως εἶπαν ἀργότερα, ἡ καθ' ὁδὸν ἄψογη συμπεριφορὰ τῶν Χωροφυλάκων τοὺς μετέβαλε ξαφνικὰ σὲ καλοὺς Σαμαρεῖτες Μὴν ἀκοῦτε.. Ὅλοι μας γεννηθήκαμε μὲ ἀγγελικὴ ψυχή, ἀλλὰ ἀφήνομε νὰ εἰσχωρῇ κάθε φορὰ στὸ λίκνο της ἡ κάθε μορφῆς ἀδυναμία ἢ αὐτοσυμβιβασμὸς μὲ τὰ τόσο καταστροφικὰ τους ἀποτελέσματα...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ Ἀγῶνες

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

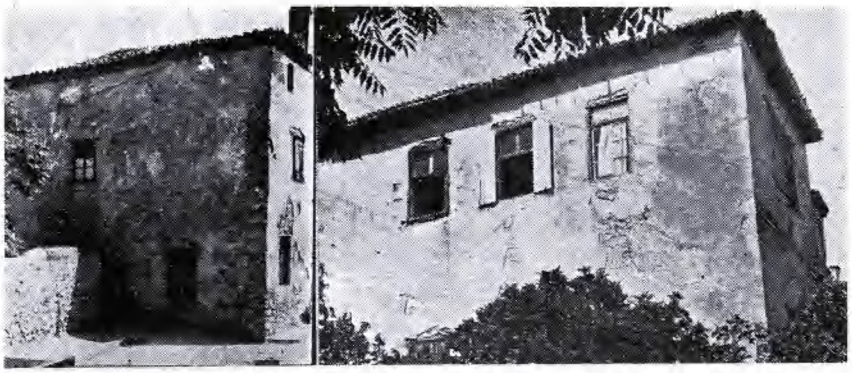
Κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ἁρμοδίων παραγόντων τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν καὶ Παιδείας μετὰ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπεφασίσθη ἡ ἔναρξι τῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀναστήλωσι τοῦ κτιρίου ὅπου ἐστεγάσθη τὸ πρῶτο Πανεπιστήμιο τῆς χώρας μας. Εἶναι ἡ οἰκία τοῦ διασήμου ἀρχιτέκτονος τῶν πρώτων μετὰ τὴν Ἐθνική μας παλιγγενεσία χρόνων Κλεάνθους Σταμάτη, ποὺ εὑρίσκεται στὴν ὁδὸ Θόλου ἀριθ. 5, στὰ Ἀναφιώτικα τῆς Παληᾶς Ἀθήνας. Τὸ πρῶτο Πανεπιστήμιο ἐλειτούργησε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1837—1841 ἀνάμεσα στὴν ὁδὸ Πρυτανείου καὶ Θόλου ὅπου ὑψώνεται ἕνα κτίριο νεοκλασσικοῦ ρυθμοῦ ποὺ ἐστέγασε τὴν Ἐπιστήμη καὶ τὴν Σοφία κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῆς Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος.

Τὸ σπίτι αὐτὸ ποὺ στὰ παλαιότερα χρόνια μὲ τὴν ἰδιότυπη ἀρχιτεκτονική, τὴν τζαμαρία, τὶς ταράτσες, τὶς κολῶνες καὶ καὶ τὴν αὐλή του ἦτο γνωστὸ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς σὰν «σπίτι τοῦ Κλεάνθη».

Ὁ ἐξαίρετος ἀρχιτέκτων Κλεάνθης ὁ ὁποῖος ἐχάρισε στὴν Ἀθήνα τῶν πρώτων μεταπαναστατικῶν χρόνων πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἀριστουργήματα ἔφτιαξε μόνος του τὰ σχέδια τοῦ σπιτιοῦ του καὶ ἦτο φυσικὸ νὰ προσέξῃ κάθε λεπτομέρεια κατὰ τὴν κατασκευή του. Ἀργότερα τὸ παρεχώρησε στὸ Ἑλληνικὸ Κράτος γιὰ νὰ στεγασθῇ τὸ πρῶτο Ἐθνικὸ μας Πανεπιστήμιο. Μιὰ παληὰ περιγραφὴ ἀναφορικὰ μὲ τὰ ἐγκαίνιά του, γράφει γιὰ τοὺς μπαρουτοκαπνισμένους ἀγωνιστές, τοὺς φουστανελάδες μὲ ροζιασμένα χέρια, τοὺς βρακοφόρους, τοὺς ἑπτανησιῶτες μὲ τὶς βελάδες καὶ τὰ ψηλὰ καπέλα τους καὶ ἄλλους τύπους πτωχῶν ἀνθρώπων μὲ τριμμένα ροῦχα ποὺ ἐμαζεύθηκαν ἀπὸ κάθε γωνιὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὸ ἱερὸ αὐτὸ τέμενος τῆς Παιδείας.

Τώρα πλέον ἦλθε ἡ ὥρα νὰ διασωθῇ τὸ ρημαγμένο ἀπὸ χρόνια ἐξαίρετο αὐτὸ «ἀρχοντικὸ» ποὺ ἀποτελεῖ μοναδικὸ ἱστορικὸ καὶ ἀρχιτεκτονικὸ μνημεῖο γιὰ τὴ χώρα μας καὶ νὰ ξαναπάρῃ τὴν ἀρχική του καλαίσθητη ὄψι καὶ ἐμφάνισι. Τὸ κτίριο αὐτὸ ἤδη παραδόθηκε ἀπὸ τὸ Δημόσιο εἰς τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ὁ πρύτανις τοῦ ὁποίου μετέβη πρόσφατα καὶ ἐμελέτησε ἐπὶ τόπου, μαζὶ μὲ τοὺς Ὑπουργοὺς Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ—Ἐπιστημῶν, ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀναστήλωσι καὶ ἀναπαλαίωσι τοῦ κτιρίου θέματα ὡς καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ πέριξ αὐτοῦ χώρου. Συνετάχθησαν μάλιστα καὶ σχετικὲς μελέτες γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Προτάθηκε δὲ ἁρμοδίως ἡ κατάλληλη ἐσωτερική του ἀνακαίνισι ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῇ σὰν ἐντευκτήριο Ὁμοτίμων Καθηγητῶν Πανεπιστημίου ὅπου θὰ εὑρίσκουν τὴν βιβλιοθήκη τους καὶ θὰ ζοῦν κοντὰ στὴν Ἐπιστήμη. Ἐπίσης θὰ κατασκευασθῇ καὶ Πινακοθήκη μὲ πορτραῖτα ὅλων ἐκείνων ποὺ διετέλεσαν Πανεπιστημιακοὶ διδάσκαλοι. Τὰ σχετικὰ συμβόλαια ὑπεγράφησαν καὶ ἐλπίζεται ὅτι σύντομα θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀναστηλώσεως γιὰ τὴν ἀξιοποίησι τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ χώρου.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν εἰκονίζεται τὸ πρῶτο Ἑλληνικὸ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιο στὴν περιοχὴ τῆς Πλάκας τῶν Ἀθηνῶν ὅπως τοῦτο διεσώθη καὶ ἐμφανίζεται στὰ μάτια τοῦ κάθε διαβάτη.

Δύο ἀπόψεις τοῦ κτιρίου τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Παν]μίου ὅπως σώζεται σήμερα.

Θ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

Στὸ Ξενοδοχεῖο ΧΙΛΤΟΝ συνῆλθε τελευταῖα [13—16 Ὀκτωβρίου) τὸ 9ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χειρουργῶν Ἰατρῶν στὸ ὁποῖο ἔλαβον μέρος (1.000) περίπου Ἕλληνες Ἰατροὶ καὶ ἀρκετὲς αὐθεντίες τοῦ Ἰατρικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Συνεκλήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ—Ἐπιστημῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐγένοντο 300 περίπου ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ ἐπικαίρων θεμάτων καὶ τῶν νεωτέρων ἐξελίξεων τῆς Χειρουργικῆς Ἐπιστήμης, τόσον ἀπὸ διαγνωστικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ θεραπευτικῆς ἀπόψεως.

Τὴν μέριμνα τῆς ὀργανώσεώς του εἶχε ἡ Ἑλληνικὴ Χειρουργικὴ Ἑταιρεία. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιφανῶν ξένων ἦτο καὶ ὁ διάσημος χειρουργὸς ἀγγείων καὶ καρδίας Ἀμερικανὸς κ. Ντὴ Μπέκεϋ ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε στὴν ὁμιλία του, τὴν ἀξία τῶν μοσχευμάτων πρὸς ἐξουδετέρωσι βλαβῶν τῶν ἀρτηριῶν, τὴν τελειοποίησι τῶν βηματοδοτῶν τῆς καρδιᾶς κ. ἀ.

Θέματα τοῦ συνεδρίου ἀπετέλεσαν ἡ χειρουργικὴ τῆς καρδιᾶς, αἱ μεταμοσχεύσεις τῶν νεφρῶν, ἡ πρόδος διαγνώσεως καὶ θεραπεύσεως τοῦ καρκίνου τοῦ μαστοῦ κ. ἀ. Διὰ τὴν κυστικὴν μαστοπάθειαν προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν ὁ κ. Νικόλαος Καβαζαράκης κ. ἀ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Χειρουργικῆς Ἑταιρείας Κύπρου κ. Μαραγκὸς ὡμίλησε γιὰ τὴν μέθοδο τοῦ βελονισμοῦ στὴ χειρουργικὴ καὶ τὴν Παθολογία. Ἐκτενὴς συζήτησις ἔγινε γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς μεταμοσχεύσεως νεφροῦ κ. ἀ. ὀργάνων—μελῶν τοῦ σώματος, τῶν μετεγχειρητικῶν ἐπιπλοκῶν, τοῦ κινδύνου ἀπορρίψεώς του ὡς καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γεννωμένων νομικῶν, τεχνικῶν κ. ἀ. προβλημάτων. Ἐτονίσθη ἐπίσης ἡ συμβολὴ τῶν ραδιοϊσοτόπων στὴ διαγνωστικὴ διαφόρων παθήσεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνεπτύχθη ἐπαρκῶς ἡ ἀναγκαιότης, ἡ παρασκευὴ καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα, τὰ Ἐργαστήρια τῶν Ἰατρικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσ]νίκης καὶ τὶς κλινικὲς τῆς χώρας μας ἀπὸ τὸν Δ]ντὴν τῆς Δ]νσεως Ἰσοτόπων τοῦ Κέντρου Πυρηνικῶν Δοκιμῶν «Δημόκριτος» ἐκλεκτὸν Ἕλληνα Ἐπιστήμονα κ. Μ. Κωσταντινίδην.

Τὴν ἔναρξι τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν παρευρέθη δὲ κατ' αὐτὴν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπισήμων, καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφείμ.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 339]74 Ν.Δ. ἀνετέθη εἰς τὸ 'Εθνικὸν Ἵδρυμα «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ» ἡ ἵδρυσις ἐν 'Αθήναις ἡμερησίου ἑξαταξίου Γυμνασίου 'Αρρένων 'Αποδήμων 'Ελληνοπαίδων, μὲ σκοπὸν τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀξιῶν τοῦ 'Ελληνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, διαπαιδαγώγησιν καὶ μόρφωσιν 'Ελληνοπαίδων 'Εξωτερικοῦ.

Τὸ Γυμνάσιον θὰ στεγασθῇ εἰς ἐγκαταστάσεις ἀνεγερθησομένας μερίμνῃ καὶ δαπάναις τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ» εἰς θέσιν Πύργου Βασιλίσσης (Ἄνω Λιόσια).

'Εν τῷ μεταξὺ καὶ μέχρις ἀνεγέρσεως τῶν νέων Κτιρίων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ. ἤρξατο λειτουργοῦν τὸ Γυμνάσιον, εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Γυμνασίου 'Αριστούχων 'Ανάβρυτα μὲ 13 ἐπὶ τοῦ παρόντος οἰκοτρόφους μαθητάς, τέκνα ἀποδήμων 'Ελλήνων, ἐξ ὧν ἕνδεκα (11) μαθηταὶ ἐξ 'Αμερικῆς, (1) ἐκ Καναδᾶ καὶ (1) ἐκ Ζαΐρ (Κογκό).

Διὰ τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. καθορίζονται λεπτομερῶς οἱ ἐν γένει ὅροι καὶ διαδικασίαι λειτουργίας τοῦ Γυμνασίου, ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις καὶ 'Εποπτεία τοῦ ὁποίου ἀνήκει εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

'Επίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προβλέπονται τὰ τῆς ἐπιλογῆς, ἐγγραφῆς, εἰσδοχῆς κ.λ.π. τῶν οἰκοτρόφων ὡς καὶ τῆς τὰ λειτουργίας τῆς Μαθητικῆς 'Εστίας, μερίμνῃ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ».

'Η ἀποστολὴ τοῦ Γυμνασίου τῶν 'Ελληνοπαίδων τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν μας εἶναι, ὡς γίνεται εὐχερῶς ἀντιληπτόν, ὑψίστης ἀπὸ πάσης πλευρᾶς σημασίας ὥστε νὰ παρέλκῃ οἱαδήποτε ἔξαρσις ταύτης ἐνταῦθα.

Τὸ περιοδικόν μας συγχαίρει θερμῶς ἅπαντας ἐκείνους οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Γυμνασίου τούτου καὶ εὔχεται ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς διὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐπιδιωκομένους ὑψηλοὺς στόχους.

ΜΟΥΣΕΙΟ "ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ,, ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

'Ιδιαίτερη χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι δοκιμάζει καὶ αἰσθάνεται κάθε ἄνθρωπος ποὺ ζῇ σ' αὐτὸ τὸν τόπο ὅταν βλέπῃ ἔμπρακτα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας ἔναντι τῆς ἱστορικῆς καὶ πολιτιστικῆς κληρονομίας μας. Ἕναυσμα καὶ ἀφορμὴ γιὰ τὴ δημιουργία αὐτῶν τῶν σκέψεων ἔδωσε μιὰ πρόσφατη συγκινητικὴ ἀνακοίνωσι τοῦ 'Υπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν. Σὲ αὐτὴ ἀναφέρεται ὅτι ἐλήφθη ἁρμοδίως ἀπόφασι γιὰ τὴν ἐπισκευὴ καὶ τὴ μετατροπὴ τῆς ἐρειπωμ νης εἰς Δελφοὺς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ 'Αγγέλου ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ, σὲ σύγχρονο ὁμώνυμο Μουσεῖο. Μέσα σὲ αὐτὸ θὰ ἐκτεθοῦν ὅλα γενικὰ τὰ διασωθέντα προσωπικὰ ἀντικείμενα καὶ ἐνθύμια τῆς ζωῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ νεοέλληνος ποιητοῦ.

'Ανάμεσα στὰ ἀντικείμενα ποὺ πρόκειται νὰ ἐκτεθοῦν στὸ σπίτι αὐτὸ—«Μουσεῖο» τοῦ ποιητοῦ ποὺ ἐργάσθηκε σὰν ἱεραπόστολος γιὰ νὰ ἀναστήσῃ τὴ «Δελφικὴ ἰδέα» θὰ ὑπάρχῃ ἕνα ἐκμαγεῖο χεριοῦ τοῦ Παλαμᾶ ποὺ τοῦ τὸ εἶχε χαρίσῃ ὁ ποιητὴς ὅταν ἀκόμη ζοῦσε καὶ μιὰ νεκρικὴ μάσκα τοῦ ποιητοῦ.

Πολὺ ἀξιόλογη πρέπει νὰ εἶναι ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ ποιητοῦ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ (1.500) περίπου τόμους βιβλίων, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων φέρουν ἰδιόχειρα σχόλιά του. 'Η 'Υπουργικὴ αὐτὴ ἀπόφασι ἐνέχει ἰδιαίτερη σημασία διότι ἔτσι θὰ μετάσχῃ καὶ ἡ χώρα μας στὴ κοινὴ προσπάθεια Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ποὺ καταβάλλεται τελευταῖα γιὰ τὴν προστασία, τὴν ἐπισκευὴ καὶ διάσωσι ἱστορικῶν μνημείων καὶ χώρων. Στὴ φωτογραφία παρουσιάζεται τὸ σπίτι τοῦ μεγάλου νεοέλληνα ποιητοῦ ὅπως σώζεται σήμερα στοὺς Δελφοὺς μέσα ἀπὸ τὴ φθορὰ τοῦ χρόνου.

'Η οἰκία τοῦ Σικελιανοῦ εἰς τοὺς Δελφοὺς ὅπως διατηρεῖται σήμερον.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

'Η Χ.Ε.Ν. ΚΗΦΙΣΙΑΣ μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων «ΚΗΦΙΣΕΙΑ '75» προεκήρυξε διαγωνισμοὺς ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ (διηγήματος—ποιήσεως) καὶ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ μὲ θέμα ἐλεύθερον, ἀνέκδοτον καὶ μὴ βραβευμένον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ (μέχρι 4 ἀσπρόμαυροι 30Χ40). Μποροῦν νὰ λάβουν μέρος σὲ αὐτοὺς Ἕλληνες καὶ 'Ελληνίδες. Εἰς τοὺς βραβευθησομένους θὰ ἀπονεμηθοῦν βραβεῖα (χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν μετάλλιον μὲ περγαμηνήν), ἔπαινοι καὶ διακρίσεις. Δὲν θὰ δοθοῦν χρηματικὰ βραβεῖα. Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 15-3-1975.

••

Αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν «ΚΗΦΙΣΕΙΩΝ '75» θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀπὸ 11-17ης Μαΐου 1975 μὲ ἐκλεκτὰ πνευματικοῦ περιεχομένου προγράμματα εἰς τὸ Κέντρον τῆς Χ.Ε.Ν. Κηφισιᾶς (Στεφ. Δέλτα 7, στάσις Κανάρη, τηλ. 80-12-114) ὅπου καὶ δίνονται σχετικὲς πληροφορίες εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

••

'Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΛΑΡΙΣΗΣ προεκήρυξε τὸν Α' Πανθεσσαλικὸ διαγωνισμὸ Λαογραφίας καὶ τὸν Δ' τοιοῦτον Ποιήματος καὶ Διηγήματος μὲ θέματα ἐλεύθερα καὶ ἀνέκδοτα. Πρέπει δὲ νὰ ἀναφέρονται στὸ Θεσσαλικὸ χῶρο τὰ θέματα τῆς Λαογραφίας. Οἱ ὑποψήφιοι πρέπει νὰ κατάγωνται ἀπὸ τὴ Θεσσαλία. Θὰ βραβευθοῦν τρία (3) ἔργα Λαογραφίας, ἓξ (6) ποιήματα καὶ ἰσάριθμα διηγήματα καὶ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ περιοδικὸ «Λαρισαϊκὰ γράμματα». Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι 31-12-1974 εἰς τὴν «Λογοτεχνικὴ 'Ομάδα Λαρίσης» (Λάρισα, Κούμα 27, τηλ. 228.240) γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ' Πανθεσσαλικοῦ Διαγωνισμοῦ Ποιήματος, Διηγήματος καὶ Λαογραφίας.

«ΣΩΣΤΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ»

Μὲ τὸν τίτλο αὐτὸ ἐκυκλοφόρησε σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἡ συγκινητικὴ αὐτὴ Κάρτα γιὰ νὰ διαφωτίση τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς γιὰ τὸ δρᾶμα τῆς ἡρωϊκῆς Κύπρου. Νὰ καταγγείλη δημοσίᾳ καὶ νὰ πληροφορήσῃ τὴν παγκόσμιο κοινὴ γνώμη γιὰ τὶς ὠμότητες τῶν Τούρκων στὴν μαρτυρικὴ μεγαλόνησο.

Τὸ σύνθημα τῆς Κάρτας εἶναι «ΣΩΣΤΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους. Σῶστε τὴν Κύπρο ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Σῶστε τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀξιοπρέπεια, τὸν πολιτισμό».

Τὴ σύνθεσί της ἐφιλοτέχνησε ὁ κ. Στῆβεν Μάρτης. Τυπώθηκε στὴν Ν. Γιόρκη γιὰ νὰ μοιρασθῇ στὰ μέλη τῆς Φιλικῆς 'Εταιρείας ποὺ εἶναι σκορπισμένα σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ στὴν 'Ελλάδα ('Αθῆναι, Περικλέους 8, Χολαργός, τηλ. 65-14-452)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ἐπιθεώρησις

ΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ ΤΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ ΠΡΟΠΟΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΝ

Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὰ ρεκὸρ στίβου γνωρίζουν διαδοχικοὺς κατόχους μέσα σὲ σχετικὰ μικρὴ χρονικὴ συχνότητα, ἐπόμενο εἶναι οἱ ἀθληταὶ νὰ καταβάλλουν ὑπεράνθρωπες προσπάθειες ὥστε νὰ εἶναι κάθε φορὰ φορμαρισμένοι. Ἔτσι, ὅσοι κατέχουν μεγάλα ρεκὸρ ἔχουν τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ τὰ διατηρήσουν ἀκατάρριπτα μὲ συνεχεῖς βελτιώσεις, ἐνῶ ἄλλοι ποὺ βρίσκονται σὲ χαμηλότερες θέσεις, ὅτι θὰ ἔρθη καὶ γι' αὐτοὺς ἡ μεγάλη στιγμὴ γιὰ νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς πρώτους ἀπὸ τὸ βάθρο τοῦ ρέκορντμεν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ παραμένουν εὐσεβεῖς πόθοι ὅταν ὁ ἀθλητὴς δὲν ἀκολουθεῖ ἐντατικὴ καὶ σωστὴ προπόνησι. Ὡς γνωστὸν τὸ μεγαλύτερο καὶ οὐσιωδέστερο μέρος τῆς προπονήσεως συμπίπτει μὲ τὴν χειμερινὴ περίοδο ἡ ὁποία γιὰ τὸν στίβο εἶναι περισσότερο γνωστὴ ὡς «νεκρή». Μὲ ἄλλα λόγια ἡ «νεκρὴ» αὐτὴ χειμερινὴ περίοδος ἐξασφαλίζει ἰδανικὲς συνθῆκες προπονήσεως ἐνῶ παράλληλα ζωντανεύει τὶς ἐλπίδες τῶν ἀθλητῶν γιὰ κάτι καλύτερο ἐν ὄψει τῆς νέας σαιζόν. Μὲ αὐτὲς τὶς προσδοκίες ἄρχισαν ἤδη τὴν προετοιμασία τους οἱ ἀθληταὶ στίβου τῆς Χωροφυλακῆς. Ὅλοι τους γυμνάζονται ἐντατικὰ καὶ αἰσιοδοξοῦν γιὰ τὸ μέλλον. Προκειμένου νὰ ἔχωμε μία σαφῆ εἰκόνα τοῦ θέματος ζητήσαμε «δειγματοληπτικῶς» πληροφορίες, ἀναφορικὰ μὲ τοὺς στόχους ὡρισμένων ἀθλητῶν μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

Χωροφύλαξ Μιχαὴλ Κούσης : Ὁ πρωταθλητὴς Ἑλλάδος τῶν 10.000 μ. μὲ 28.44,4 προβλέπει γιὰ τὸ 1975 ἕνα χρόνο τοὐλάχιστον 28.25, καὶ 13.38—13.35 στὰ 5.000 μ. Ἐπίσης 3.42—3.41 στὰ 1.500 μ. καὶ 7.54—7.55 στὰ 3.000 μ. ἀπλᾶ. Αὐτὲς εἶναι καὶ οἱ προβλέψεις τοῦ προπονητοῦ του κ. Μιχάὺ Ἰγκλόϊ, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι στὶς περισυνές του εἶχε πετύχει «διάνα». Συγκεκριμένα σὲ δήλωσί του ποὺ ἔχομε δημοσιεύσει στὸ τεῦχος Μαρτίου '74, εἶχε προβλέψει: 28.45 στὰ 10.000 μ. Ἡ μεταγενέστερη ἐπίδοσις τοῦ ἀθλητοῦ μας (28.44,4) τὸν ἐδικαίωσε ἀπόλυτα. Ἂς ἐλπίσωμε λοιπὸν ὅτι θὰ ἐπαληθεύσουν καὶ ἐφέτος τὰ προγνωστικὰ ποὺ προαναφέρομε. Ἡ πεῖρα τοῦ κ. Ἰγκλόϊ καὶ τὸ μεγάλο ταλέντο τοῦ Χωρ]κος Κούση ἀποτελοῦν ὁπωσδήποτε δύο ἀρκετὰ σοβαρὲς ἐνδείξεις. . .

Χωροφύλαξ Φώτιος Κούρτης : Οἱ ἐπιδόσεις τοῦ πολυσυνθέτου αὐτοῦ ταλέντου εἶναι οἱ ἑξῆς: 1.500 μ. (3.40.7), 800 μ. (1.49.3), 3.000 μ. στήπλ (8.57 Π.Ε.Ρ.) Μὲ τὴν νέα σαιζὸν προβλέπει ἀντιστοίχως 3.38—3.37, 1.48.5, καὶ 8.40—8.35. Ὁ προπονητής του κ. Ἰγκλόϊ, μᾶς εἶπε ὅτι ὁ Χωροφύλαξ Κούρτης ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀγωνισθῆ καὶ στὰ 5.000 μ. καὶ νὰ σημειώσει χρόνο 13.50 περίπου. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐπιδόσεις—ἴσως καὶ καλύτερες ἀκόμη—εἶναι μέσα στὶς δυνατότητες τοῦ ἀθλητοῦ μας. Τὸ μεγάλο ταλέντο του ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχει ἀποθεραπευθῆ ἀπὸ τὸ γνωστὸ τραῦμα του, ὑπόσχονται πολλά. . .

Χωροφύλαξ Γεώργιος Μανδέλλος : Ὁ μεγάλος ἄτυχος τῆς περασμένης σαιζόν.

Χωροφύλαξ Γεώργιος Μανδέλλος : Ὁ μεγάλος ἄτυχος τῆς περασμένης σαιζὸν μετὰ τὴν ἐγχείρησι στὸ πόδι του, αἰσθάνεται τώρα ἐντελῶς καλὰ Γυμνάζεται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ προπονητοῦ κ. Σταμ. Σμυρνιώτη καὶ ὑπολογίζει ὅτι θὰ σημειώση καλύτερες ἐπιδόσεις. Δη-

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΚΟΥΜΠΕΡΝΤΕΝ

Μὲ συμμετοχὴ ἀθλητῶν ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν κόσμο ἔγιναν τὸν προηγούμενο μῆνα στὸ Ρίο ντὲ Τζανέϊρο τῆς Βραζιλίας ἀγῶνες στίβου εἰς μνήμην τοῦ ἀναβιωτοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τῶν συγχρόνων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων Γάλλου Βαρώνου Πιέρ ντὲ Κουμπερντέν. Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἔλαβε μέρος ὁ ἄλτης τοῦ ὕψους Χωροφύλαξ Δημήτριος Πατρώνης, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ὁ μοναδικός μας ἐκπρόσωπος. Ὁ ταλαντοῦχος αὐτὸς ἀθλητὴς ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν μακρυνὴ αὐτὴ Χώρα τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, μὲ ἕνα ἀργυρὸ μετάλλιο. Συγκεκριμένα, ὕστερα ἀπὸ σκληρὴ ἀναμέτρησι μὲ διαφόρους ἐγνωσμένης ἀξίας ξένους ἄλτες, κατέλαβε τὴν 2α θέσι μὲ 2.09 μ. Ἐπίδοσις, ἡ ὁποία κρίνεται ἀρκετὰ ἱκανοποιητική, ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀγωνίσθηκε στὸ τέλος τῆς σαιζὸν καὶ κάτω ἀπὸ ἀσυνήθιστες γι' αὐτὸν κλιματολογικὲς συνθῆκες. Ὁπωσδήποτε ἡ ἐπιτυχία τοῦ Χωρ]κος Πατρώνη, ὁ ὁποῖος εἰκονίζεται εἰς τὴν παραπλεύρως φωτογραφία, ἔδωσε μία ξεχωριστὴ τιμὴ γιὰ τὴν Χώρα μας. Τοῦ ἀνήκουν συγχαρητήρια.

λαδή: 14—13.9 στὰ ὑψηλὰ ἐμπόδια 10,5 καὶ 21.3 στὰ σπρίντ. Οἱ ἀτομικές του ἐπιδόσεις στὰ ἀγωνίσματα αὐτὰ εἶναι ἀντιστοίχως: 14.5, 10.7, καὶ 21.7. Δὲν ἔχομε λόγους ποὺ νὰ μὴ αἰσιοδοξοῦμε καὶ ἐμεῖς μαζί του. Ὁ ἀθλητὴς—φαινόμενο τοῦ '73 μετὰ τὴν ἀποθεραπεία του ξαναβρῆκε τὸν παλιὸ ἑαυτό του καὶ ἀνεβαίνει σταθερά...

Χωροφύλαξ Δημήτριος Πατρώνης: Ὁ μεγάλος «μικρὸς» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ, μετὰ τὸ ἱκανοποιητικὸ γιὰ τὴν ἡλικία του 2.17 στὸ ὕψος, φιγουράρει ἤδη στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν Ἑλλήνων ἀλτῶν, καὶ προετοιμάζεται ἐντατικὰ γιὰ νὰ σπάση τὸ φράγμα τῶν 2.20 μ. Τὸ θαυμάσιο ταμπεραμέντο του, οἱ ἐμπειρίες ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴ συμμετοχή του σὲ μεγάλους Διεθνεῖς ἀγῶνες, καθὼς καὶ οἱ ἐντατικὲς προπονήσεις του δημιουργοῦν ἐξαιρετικὰ εὐοίωνες συνθῆκες γιὰ ἕνα νέο ἀτομικὸ ἢ Πανελλήνιο ρεκόρ. Αὐτὲς εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς οἱ μετριοπαθεῖς ὅπως θέλομε νὰ πιστεύωμε προσδοκίες τῶν ἀθλητῶν μας. Εὐχόμεθα ὄχι μόνο νὰ ἐκπληρωθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερβληθοῦν...

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

Οἱ φίλοι τῆς σκοποβολῆς ἀναμένουν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες καραμπίνας ΣΤΑΝΤΑΡΝΤ γυναικῶν—ἐφήβων, οἱ ὁποῖοι θὰ διεξαχθοῦν μαζὶ μὲ τοὺς Πανελληνίους ἀεροβόλων ὅπλων τὴν 15 Δεκεμβρίου στὸν χῶρο τῶν σκοπευτηρίων Ὑμηττοῦ καὶ Ἁγίου Κοσμᾶ. Ὅπως πληροφορούμεθα, ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς, θὰ λάβη μέρος πλήρης σκοπευτικὴ ὁμάδα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἐπίσης ὅτι οἱ σκοπεύτριες Χωρ. Τσέλλου Ἑλένη, Χωρ. Τιαλάκα Ἑρμίνα, Χωρ. Βασιλάκου Πολυξένη καὶ Χωρ. Ἀγγελετοπούλου Βασιλ. θὰ λάβουν γιὰ πρώτη φορὰ μέρος στὶς ἑξῆς κατηγορίες: Ἀεροβόλον τυφέκιον, καὶ καραμπίνα ΣΤΑΝΤΑΡΝΤ τῶν 22, πρηνηδὸν καὶ 3Χ20. Οἱ νέες αὐτὲς συμμετοχές, ἀνεξάρτητα ἂν ἔχουν περισσότερο τὸν χαρακτῆρα τῆς «ἐπίσημης γνωριμίας» μὲ τὶς προαναφερόμενες κατηγορίες τοῦ ἀθλήματος, δὲν παύουν νὰ εἶναι ἕνα ἐλπιδοφόρο ξεκίνημα. Ἂς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες συνθῆκες ξεκίνησαν πρὶν ἀπὸ ἕνα περίπου χρόνο, καὶ οἱ σκοπεύτριες Χωρ. Καρακώστα Σπυριδούλα καὶ Ὑπεν]ρχης Νικολοπούλου Βασιλικὴ γιὰ νὰ καταλήξουν σήμερα νὰ εἶναι ἡ πρώτη κάτοχος τοῦ Πανελληνίου ρεκὸρ στὴν κατηγορία τοῦ ἀεροβόλου πιστολίου γυναικῶν μὲ 352]400, καὶ ἡ δεύτερη σὲ ἀπόστασι ἀναπνοῆς μὲ 351]400 Οἱ δύο τελευταῖες σκοπεύτριές μας προβλέπεται ὅτι θὰ διακριθοῦν. Ἐὰν βρεθοῦν σὲ καλὴ ἡμέρα, δὲν ἀποκλείεται νὰ βελτιωθῆ ἀπὸ τὴν μία ἢ τὴν ἄλλη ἡ στάθμη τοῦ Πανελληνίου ρεκόρ. Τὴν ἀνδρικὴ ὁμάδα θὰ ἀποτελέσουν οἱ Μοίραρχος Κοτρώνης Δημήτριος, Ὑπομ]ρχος Ἀσπρούδης Νικηφόρος, Ὑπεν]ρχης Ρούσσης Νικόλαος καὶ οἱ Χωρ]κες Βασιλειάδης Βασίλειος, Ἠλιάδης Πελοπίδας, Δημούλας Ἀνδρέας, Ζέρβας Νικόλαος καὶ Ζέρβας Γεώργιος.

ΟΙ ΔΟΚΙΜΟΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ἡ ὁμὰς τῶν Δοκίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς τάξεως 1973-74 ἡ ὁποία διεκρίθη εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου μὲ ἐξαιρετικὲς ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν της.

Ἡ ἐφετεινὴ τάξις τῶν Δοκίμων Ὑπαξιωματικῶν τῆς Σ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν φιλοδοξεῖ νὰ διατηρήση μία ὡραία παράδοσι ποὺ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὴν ἀμέσως προηγούμενη. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ μεγάλη ἀθλητικὴ ἐφημερίδα «Ἀθλητικὴ Ἠχώ», ὀργανώνει κάθε χρόνο μὲ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων ἀθλητῶν ποὺ δὲν ἀνήκουν στὰ Σωματεῖα τοῦ ΣΕΓΑΣ, ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου ἐπὶ ἀποστάσεως 4.000 μέτρων. Κατὰ τὴν 15η διοργάνωσι τοῦ '74 ποὺ εἶχε γνωρίσει τὴν ἐκπληκτικὴ συμμετοχὴ τῶν 833 ἀθλητῶν, ἡ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν ἐκτὸς ἀπὸ 2η, 3η νίκη καθὼς καὶ πολλὲς ἄλλες στὶς τρεῖς πρῶτες δεκάδες, κατέλαβε καὶ τὴν πρώτη θέσι στὴν ὁμαδικὴ βαθμολογία. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπαναληφθῆ καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴ 16η διοργάνωσι τῆς «Ἀθλητικῆς Ἠχοῦς». Ἤδη ἡ Σχολὴ ὠργάνωσε εἰδικὴ ἀθλητικὴ ἡμερίδα καθὼς καὶ σειρὰ εἰδικῶν τέστ μὲ τὴν συμμετοχὴ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Δοκίμων. Τελικὰ γιὰ τὴν σύνθεσι τῆς ὁμάδος ἐπελέγησαν οἱ Δόκιμοι Χουλιάρας Ἰωάννης, Θεοχάρης Κων]νος, Ζεμπίλης Δημήτριος, Δημητρίου Ἰωάννης, Βλάχος Μιχαήλ, Ναστούλης Ἀναστάσιος, Κεχαγιᾶς Ἀχιλλεύς, Ἀρβαντῆς Ἰωάννης, Σιδερίδης Δημήτριος, καὶ Σιῶμος Ἰωάννης. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀθληταὶ προπονοῦνται ἐντατικὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ προπονητοῦ τῆς ὁμάδος στίβου τοῦ Σώματος Χωρ]κος κ. Γεωργίου Ἀποστολοπούλου. Ὅπως μᾶς εἶπε ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, εἶναι ἀρκετὰ αἰσιόδοξος ἐπειδὴ οἱ δέκα αὐτοὶ Δόκιμοι ἔχουν στὸ ἐνεργητικό τους ἀξιόλογες ἐπιδόσεις στοὺς δρόμους ἀντοχῆς ἀπὸ τὶς πρόσφατες Γυμνασιακὲς σπουδές τους. Ὅλα αὐτὰ δίνουν μιὰ σοβαρὴ ἔνδειξι ὅτι ἡ Σχολὴ Ὑπαξ]κῶν ἔχει ὅλα τὰ φόντα γιὰ νὰ πρωταγωνιστήση καὶ ἐφέτος στὴν ὡραία αὐτὴ διοργάνωσι τῆς «Ἀθλητικοῦς Ἠχοῦς». Ὑψόμεθα λοιπόν...

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΡΣΕΩΣ ΒΑΡΩΝ

Μὲ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας, Ρουμανίας καὶ Τουρκίας, διεξήχθησαν μεταξὺ 23—24 Νοεμβρίου στὴν Βουλγαρικὴ πόλι Μπουργκάς, οἱ Βαλκανικοὶ ἀγῶνες ἄρσεως βαρῶν. Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς διεκρίθησαν οἱ Χρῆστος Ἰακώβου (κατηγορία 82,5 κιλῶν) 2ος ἀφοῦ ἀνύψωσε συνολικὰ 325 κιλά, Νικόλαος Ἠλιάδης (κατηγορία 90 κιλῶν) 2ος (σύνολον 307,5 κιλά). Ἐπίσης καὶ οἱ Χωροφύλακες Ἐλευθέριος Στεφανουδάκης (κατηγορία 67,5 κιλῶν) 3ος (ἀκυρώθηκε στὴν κίνησι «ἁρασσὲ» καὶ κατετάγη 3ος στὸ «ζεττὲ» μὲ 150 κιλὰ) καὶ Ἀντώνιος Κουτσουριδάκης (κατηγορία 60 κιλῶν) 4ος ἀφοῦ ἀνύψωσε συνολικὰ 210 κιλά. Στὴν ὁμαδικὴ βαθμολογία ἡ Χώρα μας κατετάγη τελικὰ 4η πρὶν ἀπὸ τὴν Τουρκία. Τὶς τρεῖς πρῶτες θέσεις κατέλαβαν κατὰ σειρὰν ἡ Βουλγαρία, Ρουμανία καὶ Γιουγκοσλαβία.

Ὁ πρωταθλητὴς τῆς ἄρσεως βαρῶν Χωρ]λαξ Ἑλ. Στεφανουδάκης εἰς μίαν χαρακτηριστικὴν προσπάθειαν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

Δρος
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗ
Ἐπιάτρου Χωροφυλακῆς
Παθολόγου — Γαστροεντερολόγου

Λίγα θὰ εἶναι τὰ ἄτομα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἔχουν κρυολογήσει μία δύο ἢ καὶ περισσότερες φορὲς στὴν ζωή τους, ἐνῶ τὰ περισσότερα τοὐλάχιστον μία φορὰ τὸν χρόνο ὑφίστανται τὴν ταλαιπωρία τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος.

Τὰ συμπτώματα του εἶναι σὲ ὅλους γνωστά. Λίγος πόνος στὸ λαιμό γενικὴ κακοδιαθεσία πυρετὸς καὶ τὸ ἐνοχλητικὸ βούλωμα τῆς μύτης μὲ τὸ ἐπακόλουθο συνάχι. Παρ' ὅτι ὅμως τὸ κοινὸ κρυολόγημα εἶναι μία τόσο συχνὴ πάθησις ἡ αἰτιολογία της δὲν εἶναι γνωστὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸν περισσότερο κόσμο. Ἡ ἐπικρατοῦσα γενικῶς ἀντίληψις εἶναι ὅτι τὸ κρύωμα, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο προκαλεῖ ὅλα τὰ παραπάνω συμπτώματα. Ἡ πραγματικότης ὅμως εἶναι διαφορετικὴ καὶ σ' αὐτὴν θὰ ἀναφερθοῦμε στὴν συνέχεια.

Ἴσως φανῇ λίγο παράξενο, ἀλλὰ τὸ κοινὸ κρυολόγημα εἶναι μία λοιμώδης νόσος ἡ ὁποία ὀφείλεται σὲ ἰό. Οἱ ἔρευνες γιὰ τὴν ἀνεύρεση τῆς αἰτίας τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος εἶχαν ἀρχίσει ἐδῶ καὶ 20 χρόνια περίπου μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα νὰ ἔχουν γίνει γνωστὰ πάρα πολλὰ πράγματα σχετικὰ μὲ τοὺς ὑπευθύνους ἰούς.

Οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ἰοί οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὸ κοινὸν κρυολόγημα ὀνομάζονται ρινοϊοὶ καὶ ὑπάρχουν περίπου 80 διαφορετικοὶ τύποι τούτων. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς ρινοϊοὺς καὶ ἄλλοι ἰοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσουν τὰ συμπτώματα τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος ἀλλὰ σὲ πολὺ μικρότερο ποσοστό. Εἰς αὐτοὺς περιλαμβάνονται ὡρισμένοι ἀδενοϊοί ὁ ἰὸς τῆς παραϊνφλουέντζας οἱ ἰοὶ κοξάκι καὶ ἄλλοι.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγένοντο προσπάθειαι γιὰ τὴν παρασκευὴ ἑνὸς ἀποτελεσματικοῦ ἐμβολίου κατὰ τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος, πλὴν ὅμως ἐμβόλιον πρακτικῶς ἐφαρμόσιμον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ παραχθῇ. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ πλῆθος τῶν τύπων τῶν ρινοϊῶν οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὸ κοινὸν κρυολόγημα, εἰς τρόπον ὥστε διάφορα ἄτομα πάσχοντα συγχρόνως, νὰ εἶναι προσβεβλημένα ἀπὸ διάφορον τύπον ἰοῦ. Διὰ νὰ ἦτο ἀποτελεσματικὸν ἕνα ἐμβόλιον θὰ ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνῃ σχεδὸν καὶ τοὺς 80 τύπους τῶν ρινοϊῶν καὶ τοῦτο δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μέχρι σήμερον. Τὰ παρασκευασθέντα μέχρι τοῦδε ἐμβόλια παρέχουν ἀνοσίαν ἐναντίον δύο ἢ τριῶν τύπων ἰοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου λίαν περιωρισμένην προστασίαν. Μία σκέψις διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν ὑπευθύνων ἰῶν σὲ κάθε ἐπιδημία κοινοῦ κρυολογήματος καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ εἰδικοῦ ἐμβολίου ἐναντίον τῶν συγκεκριμένων αὐτῶν τύπων τοῦ ἰοῦ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Ἔτσι μέχρι σήμερα, τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλοῦς προφυλάξεως ἀπὸ τὸ κοινὸν κρυολόγημα δὲν ἔχει ὁριστικῶς λυθῇ. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως καὶ ὡρισμένα ἄλλα σχετικὰ προβλήματα παραμένουν ἄλυτα ἢ ἀσαφῆ. Δὲν εἶναι π.χ. γνωστὸν γιατὶ ὡρισμένα ἄτομα προσβάλλονται σπανίως ἢ καθόλου ἀπὸ κοινὸν κρυολόγημα, καθ' ὅσον διεπιστώθη ὅτι τοῦτο δὲν ἐγκαταλείπει ἀνοσία. Διεπιστώθη δηλαδὴ ὅτι ἄτομα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν ἤδη ἀντισώματα ἐναντίον τῶν ρινοϊῶν προφανῶς ἀπὸ προηγούμενες λοιμώξεις, προσεβάλοντο ἐκ νέου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ τίτλος (πυκνότης) τῶν ἀντισωμάτων εἰς τὸ αἷμα ἦτο πολὺ ὑψηλός.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον τὸ θέμα τῆς ἀνοσίας κατὰ τῆς παθήσεως ἀσαφὲς καὶ μὲ ἄλυτα προβλήματα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν μικροεπιδημιῶν. Κατὰ μίαν θεωρίαν, ὁ ὑπεύθυνος ἰὸς ἐγκαθίσταται στὸν βλεννογόνον τῆς ρινὸς τοῦ πάσχοντος καὶ μεταδίδεται εἰς ἄλλα ἄτομα διὰ τῆς εἰσπνοῆς τῶν σταγονιδίων τὰ ὁποῖα ἐκπέμπονται κατὰ τὸ πτάρνισμα. Κατ' ἄλλην θεωρίαν, αἱ ἐξάρσεις τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος δὲν ὀφείλονται εἰς μετάδοσιν τοῦ ἰοῦ ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον, ἀλλὰ οἱ τυχὸν ὑπάρχοντες εἰς τὸν βλεννογόνον τῆς ρινὸς ἑκάστου ἀτόμου ἰοί, ἐνεργοποιοῦνται διὰ τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑγρασίας καὶ προκαλοῦν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς νόσου. Δὲν ξέρουμε ποιὰ ἀπὸ τὶς δύο θεωρίες εἶναι ἡ σωστή. Πολὺ πιθανὸν νὰ εἶναι καὶ αἱ δύο καὶ ἔτσι ἡ ἐμφάνισις καὶ μετάδοσις τῆς νόσου νὰ πραγματοποιῆται καὶ μὲ τοὺς δύο τρόπους.

Αἰτιολογικὴ θεραπεία ἐναντίον τοῦ κρυολογήματος δὲν ὑπάρχει. Δηλαδὴ δὲν ὑπάρχουν φάρμακα τὰ ὁποῖα νὰ προσβάλλουν τὸν ἰό. Ἄλλωστε ἡ νόσος εἶναι τόσο ἠπία καὶ σχετικῶς μικρᾶς διαρκείας ὥστε νὰ μὴν δημιουργῇ ἐπὶ τὸ πλεῖστον προβλήματα. Λίγη ἀσπιρίνη καὶ μερικὰ χαρτομάνδηλα συνήθως εἶναι ὑπεραρκετὰ ἐναντίον τῆς νόσου. Τὰ ἀντιβιοτικὰ παρ' ὅτι χρησιμοποιοῦνται εὐρέως, τοὐλάχιστον στὸ τόπο μας, οὐδεμία ἀπολύτως ἔνδειξιν ἔχουν πλὴν ὡρισμένων ἐξαιρέσεων.

Ἀνακεφαλαιώνοντας μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι:

1. Τὸ κοινὸν κρυολόγημα εἶναι μία λοιμώδης νόσος ἡ ὁποία ὀφείλεται σὲ ἰό.

2. Ἡ ἔκθεσις στὸ ψῦχος, ὑγρασία κ.λ.π. δυνατὸν νὰ ὑποβοηθῇ τὴν ἐμφάνιση τῆς νόσου χωρὶς νὰ εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν τὸ αἴτιον τῆς νόσου.

3. Δὲν ὑπάρχει μέχρι σήμερον ἀποτελεσματικὴ προφύλαξις κατὰ τῆς νόσου.

4. Ἡ θεραπεία τῆς νόσου εἶναι συμπτωματικὴ καὶ οὐδόλως ἐνδείκνυνται τὰ ἀντιβιοτικά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ
ΔΟΞΑΣΑΤΕ

Ἂς ἀφήσουμε αὐτὲς τὶς λυτρωτικὲς στιγμὲς τοῦ ἀνθρώπου—μέσα στὴν ὑποβλητικὴ αἰωνιότητα—νὰ γυρίσῃ ὁ νοῦς στὸ ἀπέριττο σπήλαιο!....

Τὶ ἐξαίσιο θαῦμα! Τὶ μεστὸ σὲ οὐσία μήνυμα! Ἀρτιώτερο πραγμάτωμα «τοῦ μεγαλείου ἐν τῇ ἁπλότητι» δὲν εἶναι ἐφικτό.

Τὸ σπήλαιο εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς λυτρώσεως ποὺ αἰῶνες προσδοκοῦσε ἡ οἰκουμένη μὲ ἀγωνία.

Καὶ ἡ λύτρωσι αὐτὴ ἔχει τοῦτο τὸ θαυμαστό: Ἀξιώνει μιὰ θυσία γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπο, δίχως εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ δωρητή! Εἶναι ἀπὸ τὶς ἀντινομίες ἐκεῖνες τῆς ζωῆς, ποὺ εὐρύνουν τὸ χάος ὅσο μοχθεῖς νὰ γεφυρώσῃς τὰ ρήγματα τοῦ κενοῦ.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ στοχασθῇ ὁ ἄνθρωπος τὶς ἱερὲς αὐτὲς ὧρες τὸν μεγάλο δρόμο, ὁ ὁποῖος ἀνοίγεται μπροστά του καὶ περιμένει νὰ ὁδηγήσῃ τὰ κουρασμένα βήματα τῆς ἀνθρωπότητος ὅπου ἡ ἀνθρώπινη φύσι ὁδηγεῖται γιὰ τὴν τελείωσι τῆς δημιουργίας καὶ τὴν δόξα τοῦ Δημιουργοῦ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΦΑΤΝΗ

ΠΑΝΟΥ ΣΠΑΛΑ
Δημοσιογράφου

Η στιγμὴ εἶν' ἐπίσημη καὶ τὸ δίδαγμα μέγα! . . .
Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννιέται σ' ἕνα σπήλαιο κ' ἕνα ἀστέρι λαμπερό, ποὺ καρφώθηκε ἀπὸ πάνω του, ρίχνει τὴν ὑπερκόσμια φωτοχυσία του. Σὰν σπαθιὲς τὰ φτερὰ τῶν ἀγγέλων ἀνοίγουν φωτεινὲς ρωγμὲς στὸ οὐράνιο παραπέτασμα κι' ἀποκαλύπτουν τὶς μυστικὲς πηγὲς τοῦ Γαλαξία, ποὺ παρασέρνει στὴ ροή του τὶς μυριάδες τῶν ἄλλων ἀστεριῶν. . . Νύχτα ἐπίσημη, φωτεινὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ τὸ μυστήριο τῆς δημιουργίας! . . .

Καὶ μέσα στὸ σπήλαιο, κοντὰ σὲ μιὰ φάτνη τῶν ἀλόγων, μιὰ γυναίκα, ποὺ ἀντικρύζει μὲ μίαν τρυφερότητα, ποὺ δὲν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου, τὸ νιογέννητό της. Μιὰ γυναίκα, ποὺ δείχνει καθαρὰ στὴν ἔκφρασί της, πὼς ἔχει ξεφύγει πιὰ ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς λαχτάρας καὶ τῆς ταλαντεύσεως—πὼς ἔχει ξεφύγει πιὰ ἀπὸ τὴν ἀγωνία τῆς περιπλανήσεως καὶ τὴν ἀνησυχία. Κάποιο καινούργιο καὶ ἀνεξήγητο συναίσθημα μιᾶς ἀπέραντης εὐτυχίας, ποὺ τὴν πλημμυρίζει ὁλόκληρη, ἔχει ἁπλώσει στὴ μορφὴ της τὴν ἀδιατάραχτη ἡσυχία τοῦ φυτοῦ. Εἶναι ἡ Μάννα, πού, ἔπειτα ἀπὸ τὶς πικρὲς στιγμὲς τῆς γέννας, ὄντας ἀκόμη μέσα σὲ ὀδυνηρὸν ἀγῶνα, μποροῦσε πιὰ νὰ αἰσθανθῇ γιὰ καλὰ τὴ δημιουργικὴ στοργή, ποὺ ἔδωκε τὴ ζωὴ στὸ παιδί. . . Τώρα μποροῦσε πιὰ ν' ἀκούσῃ καθαρὰ τὶς πρῶτες του φωνὲς—μποροῦσε νὰ τ' ἀγκαλιάσῃ μὲ τὰ μάτια της κι' ἀκόμα μὲ τὰ χέρια της, ἀφοῦ ἦταν ἕνα ὑπαρχτὸ πλάσμα, μιὰ ζωὴ νέα, πού, πρὶν ἀπὸ λίγο, βρισκόταν στὸ ἄδυτο τῆς δημιουργίας καὶ ποὺ τώρα βρισκόταν δίπλα της. Ὁ δρόμος ποὺ εἶχε κάμει—δρόμος ἐπίπονος—ὥς τὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, εἶχε ξεχαστῆ. Τὸ ἴδιο κι' ὁ πόνος. Ἔμειναν ἡ εὐτυχία καὶ τὸ μειδίαμα. Γιατί εὐτυχία, καὶ μάλιστα ὑπέρτατη, εἶναι τὸ νὰ εἶσαι μητέρα..Κι' αὐτὴν τὴν εὐτυχία δὲν τὴν ἀλλάζουν διόλου ὁ πόνος καὶ τὰ δάκρυα. Τὸ ἀντίθετο: μόνο μὲ μιὰ τέτοια πεῖρα ὡριμάζει ἡ βαθειά της εὐτυχία! Εἶναι ἡ μητέρα, ποὺ ἔχει, ὡς φαίνεται, ξεμάθει τὸ πλατὺ γέλιο, γιατί ἔχει κερδίσει κάτι πολὺ σπουδαιότερο: Τὸ γεμᾶτο ἐγκαρτέρησι καὶ βαθύτερη γνῶσι χαμόγελο. . .

Καὶ πόσον ὡραῖα δὲν μᾶς τῶχουν ἀποδώσει, ἀλήθεια, τὸ χαμόγελο αὐτό, τὴν μητρική, γενικά, αὐτὴν εὐτυχία, οἱ πιὸ ξακουστοὶ ζωγράφοι. Οἱ ποιητὲς δὲν κατάφεραν καὶ σπουδαῖα πράγματα, γιατί, ὅπως φαίνεται, ἡ εὐτυχία τῆς μητρότητας, ξεπερνάει τὴ μαγεία καὶ τὴ δύναμι τοῦ λόγου. Μόνο μὲ σύμβολα, μονάχα στὴν εἰκόνα, βρῆκε αὐτὴ τὴν ἔκφρασί της. Χιλιάδες πολλὲς χρόνια πρίν, γεννοῦσαν οἱ μανάδες. Γεννοῦσαν, ὅμως, γιατί ἔπρεπε νὰ γεννοῦν, γιατί ἔπρεπε ἡ ζωὴ νὰ διαιωνίζεται. Πολὺ κάτω οἱ γυναῖκες, πολὺ ὑποδεέστερες, ὥσπου νἄρθη τὸ ἀποκαλυπτικὸ δημιουργικὸ φῶς τῆς Βηθλεὲμ γιὰ νὰ τοὺς φωτίσῃ τὸ μεγάλο δρόμο τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς τους. Ἔπρεπε νἄρθη ἡ Μάννα, ποὺ διάλεξε ὁ Θεὸς γιὰ τὸ παιδί Του, γιὰ νὰ φωτιστῇ ἡ θεόσταλτη ἀποστολὴ τῆς μάννας. Κ' ἔπρεπε, γιὰ νὰ καταρρεύσῃ ὁ ἀνδρικὸς ἐγωϊσμὸς ὁ ἀδυσώπητος, νὰ συλλάβῃ ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον!

Ἰδοὺ τὸ μέγιστον δίδαγμα, πού, πρὸ παντός, θὰ πρέπει βαθιὰ νὰ ἐννοήσουν οἱ γυναῖκες. Σκεύη ἡδονῆς καὶ ἀσυνείδητες τεκνοποιητικὲς μηχανὲς ἦσαν πρὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σκοτάδι τῆς ἀμάθειας ἐσκέπαζε τὴν ἀξία τῆς βαθύτερης ἀποστολῆς τους καὶ ἡ φυσικὴ δύναμι τοῦ ἀνδρὸς τυραννικὰ τὶς κατέθλιβε.

Ἦρθε ὅμως, ἡ στιγμὴ ἡ ἐπίσημη, ποὺ ὁ ἐνανθρωπισμένος Θεὸς ἐδιάλεξε γιὰ Μάννα Του τὴν πάναγνη καὶ ἐνάρετη κόρη γιὰ νὰ πλησιάσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι ἡ μεγίστη τῆς Βηθλεέμ. Οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν ἄνθρωποι, γιατί ἕνας καινούργιος κόσμος γεννήθηκε μαζὶ μὲ τὸ Θεϊκὸ Βρέφος!

Ὅλα φθαρτὰ στὸν κόσμο τοῦτο. Ὅλα ὑποκείμενα σὲ ἀλλοιώσεις καὶ σὲ ἀναπόφευκτες παλινδρομήσεις. Κι' αὐτὰ ποὺ βλέπουμε κ' ἐκεῖνα ποὺ δὲν βλέπουμε. Κι' ἀκόμη κ' οἱ σκέψεις κ' οἱ ἰδέες—ὅλα ἀναθεωροῦνται, ὅλα ἀποβάλλονται κι' ὅλα συμπληρώνονται κι' ἀφαιροῦνται. Ἀνάλογα μὲ τοὺς καιροὺς καὶ τὰ ρεύματα καὶ τὶς κάθε τόσο κοινωνικὲς πεποιθήσεις. Βιολογικὸς νόμος—ρευστὴ ἀτμόσφαιρα καὶ περιρρέουσα—πράγματα τόσο γνωστὰ ἀπὸ καταβολῆς ἀνθρώπου. Ἡ Μάννα, ὅμως; Τὸ Βρέφος; Τὸ λίκνο, ἀπ' ὅπου ξεπηδάει πάντα τὸ μυστήριο τῆς καινούργιας ζωῆς; Δὲν διαφοροποιοῦνται—δὲν ἀλλάζουν ποτὲ τους. Οὔτε σὰν θέσις, οὔτε σὰν οὐσία, οὔτε σὰν ἰδέα. Αὐτὴ ἡ φάτνη εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια. Ἡ στιγμὴ εἶν' ἐπίσημη καὶ τὸ δίδαγμα μέγα! . . .

Πῶς εἶδαν οἱ μεγάλοι ζωγράφοι τὴν Γέννησι τοῦ Ἰησοῦ

Τὸ ἀσύλληπτο εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ταπεινὴ φάτνη τῆς Βηθλεὲμ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐνέπνευσε πάρα πολλοὺς καλλιτέχνας οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ τάλαντόν των, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν ἐδημιούργησαν ἀριστουργήματα ἄξια θαυμασμοῦ. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους καλλιτέχνας ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦ ἦσαν οἱ ζωγράφοι. Ὁ χρωστὴρ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ μὲ ἀποκορύφωμα τὴν Ἀναγέννησι, ἐδημιούργησε πλῆθυν ἔργων σχετικῶν μὲ τὸ κοσμοσωτήριον γεγονὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, τὰ ὁποῖα κοσμοῦν σήμερον τὰ μεγάλα Μουσεῖα τοῦ κόσμου καὶ ἀποθαυμάζονται ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτῶν.

Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (Ἐλ—Γκρέκο). Ἡ προσκύνησι τῶν ποιμένων. Ἐλαιογραφία σὲ μουσαμᾶ γύρω στὸ 1500 . μ. Χ. Μουσεῖον Πράντο – Μαδρίτης.

Σάντρο Μποτιτσέλι. Ἡ προσκύνησι τῶν Μάγων. Πίνακας μὲ τέμπερα σὲ σανίδι γύρω στὸ 1500 μ. Χ. Πινακοθήκη Οὐφίτσι—Φλωρεντίας.

Κορρέτζιο. Ἡ προσκύνησι τοῦ Θείου Βρέφους. Ἐλαιογραφία σὲ μουσαμᾶ γύρω στὸ 1520 μ.Χ. Πινακοθήκη Οὐφίτσι —Φλωρεντίας.

Ρέμπραντ. Ἡ προσκύνησι τῶν ποιμένων. Ἐλαιογραφία. σὲ μουσαμᾶ γύρω στὸ 1646 μ. Χ. Πινακοθήκη Μονάχου

Φρὰ—Ἀντζέλικο. Ἡ προσκύνησι τῶν Μάγων. Ζωγραφικὴ σὲ σανίδι γύρω στὸ 1450 μ. Χ. Μουσεῖον Οὐάσιγκτων - Η.Π.Α.

Τζορτζιόνε. Ἡ προσκύνησι τῶν ποιμένων. Ζωγραφικὴ σὲ σανίδι γύρω στὸ 1500 μ. Χ. Μουσεῖον Οὐάσιγκτων –Η.Π.Α.

Ἡ ἠθικὴ κατάστασις καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς προχριστιανικῆς ἀνθρωπότητος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΑΤΖΗ
Φιλολόγου Καθηγητοῦ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ τῆς μεγίστης χριστιανικῆς ἑορτῆς, τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ τὴν ὁποίαν ἡ χριστιανοσύνη ἑτοιμάζεται μὲ χαρὰν καὶ εὐλάβειαν νὰ ὑποδεχθῇ καὶ νὰ ἑορτάσῃ μὲ κατάνυξιν παρέχομεν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀσθενῆ εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ, ἵνα νοηθῇ πόσον ἐβελτιώθη ἔκτοτε ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἑορτασθῇ συνεπῶς ἡ περίδοξος ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων μὲ μεγαλυτέραν αἴσθησιν.

Πρὶν γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἐστέναζε ἀπὸ ἀφάνταστον δι' ἡμᾶς σήμερον δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν περιπέσει. Ἡ ἀνθρωπότης ἦτο διηρημένη εἰς δύο τάξεις: Εἰς ἐλευθέρους καὶ δούλους. Οἱ δοῦλοι οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὴν μεγίστην πλειονότητα (70%) ἐπὶ τοῦ συνόλου ἦσαν προωρισμένοι νὰ ἱκανοποιοῦν πᾶσαν κτηνώδη τοῦ κυρίου των διάθεσιν.

Δὲν εἶχον οὔτε αὐτὰ τὰ δικαιώματα τῆς προστασίας τὴν ὁποίαν ἔχουν παρ' ἡμῖν τὰ ζῶα. Οἱ κύριοι εἶχον ὅλα τὰ δικαιώματα. Εἶχον δικαιώματα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τῶν δούλων. Χάριν διασκεδάσεως ὁ κύριος ἔρριπτεν μερικοὺς δούλους εἰς τὸ θηριοτροφεῖον διὰ νὰ εὐφρανθῇ βλέπων τοὺς συνανθρώπους του νὰ σπαράσσωνται ὑπὸ τῶν λεόντων καὶ τῶν τίγρεων. Εἶχον ἐπινοηθῇ μάλιστα τὰ φρικτότερα βασανιστήρια διὰ τοὺς δούλους καὶ τὰ ἀγριώτερα ὄργια.

Χάριν διασκεδάσεως οἱ κύριοι, οἱ προνομιοῦχοι συνεκεντρώνοντο εἰς τὰ θέατρα —στάδια, ἄφηναν ἐλεύθερα τὰ θηρία ἀπὸ τοὺς κλωβοὺς των μέσα εἰς τὸν στίβον καὶ κατεσπάρασσον τοὺς δυστυχεῖς δούλους ποὺ ἦσαν κατάδικοι δι' ἀσημάντους ἀφορμάς.

Ἐκ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὀλίγων τούτων γραμμῶν ἀντιλαμβάνεταί τις ποία ἦτο ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ἀνθρωπότητος πρὶν γεννηθῇ ὁ Χριστὸς. Ἡ ἀνθρωπότης ἐβάδιζε τυφλὴ πρὸς τὸν κρημνόν, τὸν ὄλεθρον, τὴν καταστροφήν. Ποία λοιπὸν δύναμις ἦτο ἱκανὴ νὰ σταματήσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὸν κατηφορικὸν τῆς καταστροφῆς δρόμον του καὶ νὰ τὸν διαφωτίσῃ καὶ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως;

Τοιαύτη κραταιὰ δύναμις ἱκανὴ νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος βαδίζον πρὸς τὴν καταστροφὴν ἦτο βέβαια ἡ Θρησκεία.

Ταύτης ἡ δύναμις εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον ὅτι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν μεταβολὴν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλ' ἀτυχῶς αἱ Θρησκεῖαι ὅλων τῶν λαῶν πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐδούλευον τὴν ἐσχάτην ἠθικὴν κατάπτωσιν καὶ διαφθορὰν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ τῶν Ἑλλήνων Θρησκεία, οἱ δώδεκα τοῦ Ὀλύμπου

Θεοί, ἦσαν φορτωμένοι μὲ τὰ χειρότερα τῶν ἀνθρωπίνων ἐλαττωμάτων.

Ἡ αἰσχρότης καὶ ἡ διαφθορὰ εἶχε εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἄδυτα τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας καὶ εἶχε καταντήσει γενικῶς ἡ θρησκεία τῶν Ἀρχαίων ὄργανον τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀκολασίας. Οὔτε ἡ μονοθεΐα τῶν Ἰουδαίων, ἡ διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν Προφητῶν δοθεῖσα εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, δὲν ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα διότι καὶ αὐτὴ εἶχε ἐκπέσει σημαντικῶς καὶ εἶχε παρερμηνευθῆ τελείως.

Τὸ δὲ ταλαίπωρον ἀνθρώπινον γένος ἐτυραννεῖτο, ἐβασανίζετο φρικτῶς, διότι ἐδούλευεν τὴν στυγερωτέραν καὶ ἀπαισιωτέραν ἠθικὴν δουλείαν. Οὔτε καὶ αἱ ἄλλαι θρησκεῖαι ἐστάθη δυνατὸν νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν. Ἐκ τῆς τοιαύτης παγκοσμίου ἀθλιότητος καὶ φρικτῆς δυστυχίας προῆλθεν ἀμυδρὰ κατ' ἀρχὰς ἐλπὶς βελτιώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ὁλόκληρον δηλαδὴ τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅλοι οἱ Ἀρχαῖοι λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἀνέμεναν μὲ ἐλπίδα γλυκυτάτην τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκαλλιτέρευεν ἡ ἀθλία καὶ ἀφόρητος ζωὴ των. Οἱ Αἰγύπτιοι ὁ ἀρχαιότερος τῶν πολιτισμένων λαῶν σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις

ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

των ἐπερίμεναν νὰ γεννήσῃ ἡ θεὰ Ἶσις τὸν Ὧρον ὁ ὁποῖος ἔμελλε (νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Τυφῶνος) νὰ σώσῃ δηλ. τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ τὴν δυστυχίαν. Οἱ Ἰνδοὶ μὲ τὰ ἱερὰ βιβλία των γονυπετεῖς εἰς τοὺς ναούς των μὲ ὕμνους καὶ μὲ δεήσεις παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ φανῇ ὑπὸ μορφὴν ἀνθρώπου νὰ τοὺς φωτίσῃ καὶ νὰ τοὺς χαρίσῃ ζωὴν εὐτυχῆ.

Οἱ Πέρσαι, οἱ Χαλδαῖοι εἶχον ζωηροτέραν ἐλπίδα, ἐπίστευαν ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς (Μίθρας) καὶ θὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα (θὰ καταστρέψῃ τὸν Ἀρειμάνην διάβολον).

Ὁ Κομφούκιος ἐδίδασκε τοὺς Σίνας ὅτι θὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἷς ἁγιώτατος ἄνθρωπος καὶ κραταιὸς ὅστις θὰ ἀπολυτρώσῃ τὸ τυραννούμενον ἀπὸ τὰ δεινὰ ἀνθρώπινον γένος.

Οἱ Ἕλληνες, οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ πρόγονοί μας, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν πολιτισμὸν ὑπέροχον καὶ ἀνυπέρβλητον, πολιτισμὸν διὰ τὸν ὁποῖον καυχᾶται ὁ σημερινὸς πεπολιτισμένος κόσμος, οἱ μεγαλοφυεῖς ἐκεῖνοι π.Χ. Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι προσεπάθουν νὰ εὕρουν τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἐξηγήσουν τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ γῆς εἶπαν, ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ἕνας Θεὸς εἰς τὴν γῆν μὲ μορφὴν ἀνθρώπου, ἵνα διορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ ἀπολυτρώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τὴν φρικτὴν ἀθλιότητα. Ὁ σοφώτερος ὅλων τῶν σοφῶν τοῦ κόσμου Σωκράτης ἐδίδασκε τοὺς συμπολίτας του Ἀθηναίους 400 π.Χ. ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν δυστυχίαν ἂν ὁ Θεὸς δὲν στείλῃ ἐλευθερωτήν. «καθεύδοντες θέλουσι διατελεῖ ἂν μὴ ὁ Θεὸς κηδόμενος αὐτῶν ἔπεμπεν αὐτοῖς ἐλευθερωτήν». Οἱ μεγάλοι ἱστορικοὶ καὶ φιλόσοφοι τῆς Ρώμης ἑρμηνεύοντες τὰς παλαιὰς παραδόσεις τῆς ἀνθρωπότητος ἔλεγον, ὅτι μέλει νὰ ἔλθῃ ἐξ Ἀνατολῆς κραταιὸς μονάρχης βασιλεὺς ἰσχυρότατος ὁ ὁποῖος θὰ κυριαρχήσῃ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ θὰ γίνῃ βασιλεὺς ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς βασιλέων. Ὁ δὲ ποιητὴς Βιργίλιος ἀναφέρει ὅτι ὑπῆρχε ἀρχαία παράδοσις καὶ σταθερὰ γνώμη ἐξηπλωμένη εἰς ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν ὅτι ἔμελλεν νὰ ἀναφανῇ ἐκ τῆς Ἰουδαίας κάποιος ἰσχυρὸς ἄνθρωπος ὡς βασιλεὺς τοῦ κόσμου. Ἀμυδραὶ λοιπὸν ἐλπίδες ἐφώτιζον τὸν σκοτεινὸν πνευματικὸν ὁρίζοντα καὶ προσδοκίαι ἀόριστοι μέν, ἀλλὰ σταθεραὶ περὶ σωτηρίας εἶχον γεννηθῆ εἰς τὴν καρδίαν τῆς δεινοπαθούσης ἀνθρωπότητος. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου αἱ ἐλπίδες αὐταὶ καθίσταντο καὶ ζωηρότεραι ὥστε εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις νὰ κρατῇ ἡ πεποίθησις πλέον περὶ γενικῆς τοῦ κόσμου μεταβολῆς. Καὶ οὕτως ἡ γλυκυτάτη αὐτὴ ἐλπὶς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δὲν διεψεύσθη ἀλλὰ ἐπραγματοποιήθη διότι τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶχεν ἔλθει πλέον. Ἐκ τῶν ὀρέων τῆς Ἰουδαίας ἀνέτειλεν ὁ παρήγορος καὶ ζωογόνος ἥλιος. Ἐγεννήθη πρὸ 2.000 ἐτῶν εἰς ἓν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ ὁ ἀπὸ αἰώνων προσδοκώμενος ὑπὸ τῶν λαῶν Μεσσίας, ὁ Χριστός, ὅστις ἔμελλε νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ δεινά.

Τὴν ἀσθενῆ ταύτην εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καταστάσεως καὶ τῶν προσδοκιῶν τῆς πρὸ Χριστοῦ ἀνθρωπότητος τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν δι' ἰσχνῶν γραμμῶν ἔχων τις ὑπ' ὄψιν δύναται νὰ κρίνῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ πόση μεγάλη ὑπῆρξε ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ κόσμου καὶ ἠθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἀνθρώπου ὡς παρουσιάζεται οὗτος σήμερον.

Ὁ Χριστιανισμὸς βεβαίως δὲν ἱκανοποίησεν ἀπολύτως τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τοῦτο διότι παρενοήθησαν καὶ δὲν ἐφηρμόσθησαν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ αὐτοῦ διδάγματα. Ἀλλ' ἕνεκα τούτου βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ κακίζωμεν τὸν Χριστιανισμόν ὅπως δὲν δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι «ὁ ζωογόνος ἥλιος βλάπτει διότι μερικοὶ ἀποθνήσκουν ἐξ ἡλιάσεως».

Ἐπίκαιρο δίηγημα

Τὰ Χριστουγεννιάτικα Τσαρούχια

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑ
Λογοτέχνου — Ἀκαδημαϊκοῦ

Ἀπὸ μικρὸς εἶχε μιὰ μανία: νὰ κοιτάζῃ στὸ χωριό του τὰ πόδια τῶν ἀνθρώπων, κι ὅταν ἦταν ποδεμένοι—τίς πιὸ πολλὲς φορὲς μπορεῖ νὰ ἦταν ξυπόλητοι—νὰ περιεργάζεται τὰ τσαρούχια τους, ἢ τὰ παπούτσια τῶν γυναικῶν, μὲ κάποιον τρόπο ποὺ θάκανε τὸν ἄλλον νὰ πιστέψῃ πὼς ὁ μικρὸς τσοπανάκος ἤξερε νὰ κρίνῃ ἂν ἦταν τάχα καλὰ ἢ κακὰ φτιασμένα ἀπὸ τὸ μάστορά τους. Αὐτὸς φοροῦσε γουρνοτσάρουχα, πέδιλα καμωμένα ἀπὸ τὸ πετσὶ τοῦ χριστογεννιάτικου γουρουνιοῦ. Στὰ μέρη μας σφάζουν τὰ θρεφτὰ γουρούνια τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων. Κ' εἶναι τὰ μόνα γουρούνια ποὺ γίνονται γδαρτὰ κι ὄχι μαδητά. Γιατὶ εἶναι μεγάλα καὶ τετράπαχα. Δὲν ξένονται γιὰ νὰ ροδοκοκκινίσῃ ἡ πέτσα τους καὶ νὰ τρώγεται κριτσανιστά ποὺ νὰ εἶναι σὰ μύγδαλο καβουρδισμένο. Τώρα τὸ πετσί τους γδέρνεται, ἁλατίζεται καὶ ἁπλώνεται στὸν ἥλιο. Ἀπ' αὐτὸ βγαίνουν τὰ γουρνοτσάρουχα τῆς φαμελιᾶς. Τὸ πάχος γίνεται γλύνα, οἱ χοντράδες γίνονται τσιγαρῆθρες, κι' ἔπειτα μένουν τὰ κόκκαλα γιὰ μαγειρευτά, τὰ ἐντόσθια γιὰ πηχτὲς καὶ γιὰ ματιές, τὸ κρέας γιὰ λουκάνικα καὶ γιὰ παστουρμά. Μ' ἕνα καλὸ γουρούνι περνάει τὸν ὑπόλοιπο χειμῶνα ἡ φτωχοφαμελιά.

Ὁ Θανάσης ἤθελε ἀπὸ ἐννιὰ χρονῶν νὰ φκιάνῃ μόνος του τὰ γουρνοτσάρουχά του. Καὶ τὰ κατάφερνε τόσο περίφημα, ποὺ σὲ λίγα χρόνια αὐτὸς ἔφκιανε καὶ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μάνας καὶ τῆς γειτονιᾶς ἀκόμα. Ὅμως τὴν πιὸ μεγαλύτερη χαρὰ τῆς μικρῆς του ζωῆς εἶχε δοκιμάσει ὅταν κάποια παραμονὴ Χριστουγέννων ἦλθε ὁ πατέρας ἀπὸ τὴ Χώρα καὶ τοῦ ἔφερε ἕνα ζευγάρι τσαρούχια. Δικά του! Δὲν εἶχε ξαναφορέσει ποτὲ ὡς τότε. Τ' ἀνάρπαξε μὲ λαχτάρα, τοὺς χάϊδευε τίς φοῦντες, τοὺς ἄγγιξε τὸ λουστρίνι, καὶ τὰ ξεμάκρυνε λίγο νὰ καμαρώσῃ τὸ ζωηρὸ κατακόκκινο χρῶμα. Μὰ σὰν πέρασε ἡ πρώτη χαρὰ τῆς ἀπόχτησης, εἶχε δοκιμάσει μεγάλη λύπη. Καλοκοίταζε τὰ τσαρούχια του καὶ τὰ βρῆκε ἄσχημα, κακοφκιασμένα. Τὶ ἄγαρμπο σουλούπι ἦταν ἐκεῖνο ποὺ εἶχαν! Καὶ τόσο κακοδουλεμένα! Μὲ κάτι ἄτσαλες φοῦντες. Μὲ κάτι ἄνοστα κεντίδια! Ὤ, ἂν τὰ εἶχε φκιάσει ὁ ἴδιος, πόσο θὰ ἦταν καλύτερα καὶ γερότερα! Τὸ εἶπε τοῦ πατέρα του αὐτό. Κ' ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε

—Τότε νὰ σὲ στείλουμε κάτου νὰ γίνῃς τσαρουχᾶς.

—Μακάρι!

—Θέλεις;

—Ἂν θέλω;. . . .

Τὸ μέλλον του εἶχε κριθῆ. Ὁ μικρὸς τσοπανάκος μὲ τὰ γουρνοτσάρουχα θὰ γινόταν ὁ μεγαλύτερος τσαρουχᾶς τοῦ τόπου. Θὰ πόδενε τοὺς πιὸ ντερτιλῆδες λεβέντες καὶ τίς πιὸ ἀσίκησες κοπέλες. Στοὺς γάμους καὶ στὰ πανηγύρια, ἀπάνω στὴν ἄναψη τοῦ χοροῦ, τὰ δικά του τὰ τσαρούχια καὶ τὰ δικά του τὰ παπούτσια θὰ κάνανε τὴ μεγαλύτερη φούβα! Ἦταν γεννημένος γιὰ τσαρουχᾶς. Πῶς ἀλλιῶς θὰ κοιτοῦσε μὲ τόση περιέργεια τὰ ποδήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ θἀφκιανε μὲ τόσην τέχνη τὰ γουρνοτσάρουχα ὅλης τῆς γειτονιᾶς; Κανεὶς δὲν ξεφεύγει τὸ γραφτό του!

Μὲ τὶ περηφάνεια φόρεσε τὴν ἄλλη μέρα τὰ καινούργια τσαρούχια! Ἦταν σὰ νὰ πρωτόγβαινε στὸν κόσμο. Τὰ γουρνοτσάρουχα τὸν κρατοῦσαν στὴν ἀφάνεια καὶ στὴν ἀσημαντότητα. Τώρα ἔκανε κι αὐτὸς τὴν ἐπίσημη ἐμφάνισή του. Καθὼς περπατοῦσε κ' ἔτριζαν, τὸ τριζοβόλημά τους ἔμοιαζε σὰ γαμπριάτικο τραγούδι. Ἕνα ζευγάρι τσαρούχια δίνει πολλὲς φορὲς στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τὴ σημασία της!

—Μὲ γειά, Θανάση!

—Τοῦ χρόνου ποὺ θὰ τὰ φκιάσω μόνος μου, νὰ ἰδῆτε τὶ λογιὰ τσαρούχια θάχω!

Περνώντας τὰ Χριστοήμερα, τὸν κατέβασε ὁ πατέρας του στὴ Χώρα. Εἶχε κάποιο σταυραδερφὸ τσαρουχά, μαγαζάτορα, καὶ σ' αὐτὸν πέτονταν. Τοῦ πῆγε δυὸ λουκάνικα κ' ἕνα τσουβάλι πηχτή. Αὐτὰ ἦταν τὰ δίδαχτρα, νὰ ποῦμε, τοῦ Θανάση.

—Κουμπάρε (ἦταν ψευτοκούμπαροι) σοῦ παραδίνω τὸ παιδί. Ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ στὰ χέρια σου! Ἔχει μεγάλο ζῆλο γιὰ τὴν τέχνη σου. Θὰ ἰδῆς.

Ὁ κουμπάρος τὸν κράτησε. Καὶ εἶδε. Ὄχι ἄλλο! Τεχνίτης γεννητᾶτος. Πρόωρη μεγαλοφυΐα τῆς τέχνης τῶν τσαρουχιῶν. Τὸν εἶχε δὰ ὁ κουμπάρος μὴ στάξη καὶ μὴ βρέξη. Ὁ Θανάσης κι ὁ κόσμος ὅλος! Καμάρωνε ὁ Θανάσης ὅταν κατέβαιναν οἱ χωριανοὶ νὰ ψωνίσουν καὶ τὸν παίνευε ὁ κουμπάρος, κι ἀγόραζαν ἐκεῖνοι τὰ τσαρούχια ποὺ εἶχε βάλει κι αὐτὸς τὸν κόπο του καὶ τὴν τέχνη του. Τοῦ φαινόταν πὼς τάστελνε πεσκέσι στὸ χωριό του. Θὰ τριζοβολοῦσε καὶ θὰ κατακοκκίνιζε τὸ χοροστάσι ἀπ' τὰ δικά του ἔργα.

Πέρασ' ἕνας χρόνος. Ζηλευτικιὰ τέχνη. Ὅλο καὶ τὸν τραβοῦσε πιὸ πολύ. Δούλευε ὅλη μέρα. Ἔκανε καὶ νυχτέρι, ἂν ἦταν βολετὸ νὰ ποδέσῃ αὐτὸς ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ρούμελης καὶ ὅλα τὰ εὐζωνικὰ συντάγματα τῆς Ἑλλάδας! Ὅμως, ἀπ' τὴν πολλὴ δουλειὰ εἶχε κόψει, εἶχε ἀχαμνήνει λίγο. Κάποτε ποῦρθε ὁ πατέρας του, τὸ πρόσεξε. Μὴν ἦταν τίποτα ζαμπούνης; Μὴν τὸν πείραξε κανένα κρυφομάζωμα; Νὰ κράξῃ τὸ γιατρό;

Ὁ Θανάσης γελοῦσε κι ὁ κουμπάρος ξηγήθηκε:

—Εἶναι στὴ δουλειά του νταμαχιάρης. Πέφτει ἀπάν'—καταπάν'. Ἐγὼ τὸν μαλώνω. Δὲ μ' ἀκούει.

—Γιατί, ὀρέ, δὲν κάνεις νισάφι;

—Ἀφοῦ ἔχουμε δουλειά;

—Βάλε καλὴ σειρά, γιατὶ θὰ σὲ πάρω στὸ χωριό!

—Παραπέρα, τὰ Χριστοήμερα, ἄς ἔρθη, εἶπε τ' ἀφεντικό, νὰ ξεκουραστῆ.

Τὶ καλὸς λόγος! Ναί, τὰ Χροστοὺγεννα πρέπει νὰ πάη χωρὶς ἄλλο στό χωριό. Νὰ τοὺς ἰδῆ καὶ νὰ τὸν ἰδοῦν. Κι ὅλο τὸ νειρευόταν πιὰ αὐτὸ τὸ ταξίδι. Καὶ τὸ ἑτοίμαζε μέσα στὸ μυαλό του. Πῶς νὰ πάη; Αὐτὸς καλά, θὰ εἶχε καινούργια ροῦχα καὶ καινούργια τσαρούχια. Μὰ νὰ πάη μὲ ἄδεια χέρια; Δίχως πεσκέσι γιὰ τὴ μάνα καὶ γιὰ τὸν πατέρα; Δὲ γίνεται. Θυμήθηκε τὰ τσαρούχια ποὺ τοῦ εἶχε πρωτοφέρει ὁ πατέρας χωρὶς νὰ τοῦ τὰ ζητήση. Μὲ τὶ χαρὰ εἶχε γιορτάσει, φορώντας τα τίς ἅγιες μέρες! Ἔτσι πρέπει νὰ τοῦ πάη τώρα κι αὐτός, χωρὶς νὰ τοῦ τάχη ζητήσει, ἕνα ζευγάρι τσαρούχια. Κι' ἕνα ζευγάρι παπούτσια τῆς μάνας! Αὐτὸ εἶναι. Θὰ τὸ μάθη ὅλο τὸ χωριό. Θὰ χαροῦν οἱ φίλοι καὶ θὰ σκάσουν οἱ ὀχτροί. Ἄ! χωρὶς ἄλλο καλύτερα νὰ μὴν πάη καθόλου, παρὰ νὰ πάη χωρὶς τὰ δῶρα τῶν γονέων!. . . Μὰ πῶς νὰ τὰ πάρη; Δὲ μπῆκε ἀκόμα σὲ μεροδούλι. Λογαριάζεται πὼς ἀκόμα μαθαίνει τὴν τέχνη. . . Τὸν ταΐζει καὶ τὸν ντένει τ' ἀφεντικό, μονάχα. . . Ὅμως, κάπως πρέπει νὰ τὰ οἰκονομήση!. . . . Ὄχι ,ὄχι ἔτσι! Θὰ πῆς, δὲν θὰ τὸ καταλάβη ὁ κουμπάρος. Ἔχουν τόσο πολὺ ἑτοιμο πράμα στὸ μαγαζί!. . . Μὰ δὲν κάνει, δὲν κάνει!. . . Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ τὰ κλέψη. . . νὰ τὰ κλέψη!. . . Πῶς τοῦ ἦρθε τέτοιος πειρασμὸς στὸ νοῦ; Καὶ τὶ ἀξία θὰ εἶχαν τὰ κλεμμένα τσαρούχια; Καταραμένα θὰ ἦταν. Θὰ γλίστραγε ὁ πατέρας μ' αὐτὰ νὰ τσακιστῆ. Θεὸς φυλάξοι!. . . Ἡ θὰ ἐρχόταν τὸ ἀπόσπασμα νὰ τοὺς πιάση ὅλους, θὰ τοὺς κρέμαγε ὁ νωματάρχης τὰ κλεμμένα τσαρούχια στὸ λαιμὸ καὶ θὰ τοὺς πόμπευε σ' ὅλο τὸ χωριό. Φαντάσου ντροπή!. . . Μπά, σὲ καλό! Τὰ κάνει αὐτὸς τέτοια πράγματα;....

—Τί λές, Θανάση, θὸ πᾶς ἢ ὄχι;

—Πῶς νὰ πάω, ἀφεντικό;

—Μὲ τὰ ποδαράκια σου. Παιδὶ πράμα.

—Ὄχι αὐτό... Δὲν ἔχω ἀλλοιῶς τὸν τρόπο...

—Θὰ σοὺ δώσω τὸ χαρτζιλίκι σου... Πάρε μπρὸς μεριὰ τὸ μποναμὰ ἐσύ.

Μποναμά; Χαρτζιλίκι; Κάτι θὰ γίνη, σώπα!... Νὰ τοῦ τὸ πῆ; Τί θὰ χάση:... Τὸ καὶ τό!...

Ὁ καλὸς ἀφεντικός, ὁ καλὸς κουμπάρος συγκινήθηκε. Τέτοια παιδιὰ ἀξίζουν. Τοῦ εἶπε ἕνα μπράβο, καὶ τὸν χρέωσε μ' ἕνα ζευγάρι τσαρούχια κ' ἕνα ζευγάρι παπούτσια. Τὰ καλοδιάλεξε ὁ Θανάσης καὶ τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τάβαλε στὸ σακκούλι του, μαζὶ μὲ τὰ καινούργια τὰ δικά του, τὸ κρέμασε στὸν ὦμο καὶ τράβηξε γιὰ τὸ χωριό, συντροφιὰ μ' ἄλλους χωριανοὺς καὶ μ' ἄλλους γειτονοχωρίτες.

Ἦταν μιὰ χαρὰ στὸ δρόμο, καθὼς περπατοῦσε γρήγορα κἀὶ κουβεντιαστὰ τὸ χαρούμενο ἀσκέρι. Ὅλοι πήγαιναν τὰ ψώνια τους, κι' ἄλλος συλλογιόταν τὴ νιόνυφη γυναίκα του, ἄλλος τὴ μάνα του, κι ἄλλος τὴν ἀδερφή του. Ἔλεγαν ποιὸς ἔχει τὸ μεγαλύτεριο θρεφτάρι φέτο στὸ χωριὸ καὶ ποιὸς ἔχει τὸ καλύτερο κρασί. Ἀλλὰ τοὺς ἔπιασε στὸ δάσος μὲ τὶς μεγάλες δρῦς βροχή, κι αὐτὸ ἦταν πολὺ κακό. Οἱ ἄλλοι εἶχαν τὶς καπότες τους καὶ κάτι γλύτωσαν. Ὁ φτωχὸς ὁ Θανάσης ἔγινε μουσκίδι. Εἶδαν κι ἔπαθαν ὅσο νὰ φτάσουν στὸ χάνι τοῦ Ρουπακιᾶ. Ἄναψαν ἐκεῖ μεγάλη φωτιὰ καὶ στέγνωσαν. Οἱ ἄλλοι κίνησαν σὲ λίγο νὰ φύγουν. Θὰ τραβοῦσαν ὅλη νύχτα. Εἶχαν ἀκόμα τέσσερες ὧρες δρόμο. Βγῆκαν ὄξω—σιγόβρεχε... Θεοσκόταδο· ποὺ νὰ πάη αὐτός; Θὰ μείνη νὰ περάση ἡ βροχή, νὰ ξαστερώση κιόλα. Ἂς δώσουν χαμπάρι πὼς ἔρχεται καὶ θὰ ξημερώση κι αὐτὸς στὸ χωριό. Πῶς ἄλλιῶς νὰ γίνη; Γύρισε μέσα καὶ ξανάκατσε ν' ἀποστεγνώση στὸ παραγώνι. Ἦταν κι ἄλλοι πεντέξη ἀπὸ κοντινότερα χωριά. Αὐτοὶ δὲν βιαζόνταν πολὺ κ' ἔκατσαν νὰ πυρωθοῦν καλά. Δὲν τοὺς γνώριζε τὰ ὀνόματά τους. Ὁ ἕνας τώρα ἔβγαινε ἀπὸ φυλακή· τέσσερα χρόνια γιὰ ζωοκλοπή. Βλαστήμαγε τὸν ἀποσπασματάρχη ποὺ τὸν εἶχε πιάσει καὶ τὸν πρόεδρο ποὺ τὸν εἶχε δικάσει. Ἄλλος ἦταν ἀκόμα τώρα φυγόδικος, γιὰ ὅμοια δουλειά.—«Ὅταν τὰ τρώγατε, ἦταν καλά!», τοὺς ἔλεγε ὁ χαντζής. Ἔβγαλε ὁ Θανάσης ἀπ' τὸ σακκούλι τὰ καινούργια του τσαρούχια νὰ τὰ πυρώση. Εἶχαν βραχῆ κι αὐτὰ πολύ.

—Ποῦθε τἄκλεψες; τὸν ρώτησε ὁ φυγόδικος.

—Δὲν τἄκλεψα. Τὰ δούλεψα!

—Τίνος εἶσαι;

—Τοῦ πστέρα μου...

—Εἶναι τ' Θωμαχρήστ' ἀπὸ τὰ Βαρικά, τὸ γνώρισα! εἶπε ὁ χαντζής.

—Μὲ τὸν πατέρα σ' ἔχουμε κλέψ' μαζὶ δυὸ τραγιά! εἶπε ὁ κατάδικος.

—Δὲν τὸ πιστεύω νὰ λὲς ἀλήθεια, εἶπε ὁ Θανάσης πειραγμένος. Ἂν ἔκλεβε ὁ πατέρας μου, θάηταν σὰν καὶ σένα στὴ φυλακή!

—Εἶν' ἄξιος καὶ νὰ σκεπάζεται.

—Ἄλλη κουβέντα ἔχεις;

Ἡ βροχὴ εἶχε δυναμώσει. Δείπνησαν μὲ ψωμὶ κι ἐλιές. Ἔπειτα τοὺς πῆρε ὁ ὕπνος. Ὁ Θανάσης πλάγιασε ρίζα στὸν τοῖχο. Βεργόπλεχτο ἦταν τό χάνι, μόνο ἡ σκεπή του ἦταν μὲ κεραμίδια. Κι ἀπὸ μέσα τὸ πλέμα τοῦ τοίχου του ἦταν ἀλειμμένο μὲ πηλό. Ἐκεῖ ποὺ πλάγιασε ὁ Θανάσης, ἕνα μεγάλο κομμάτι πηλὸς εἶχε φαγωθῆ καὶ φαινόταν τρυπητὸς ὁ βεργοπλεγμένος τοῖχος. Ὅμως ἀπέξω ἦταν ἕνα χαμηλὸ ὑπόστεγο, σὰ μαγειριὸ καὶ σὰν ἀποθήκη, κολλημένο στὴν καλύβα. Ἔτσι δὲν ἔφτανε νὰ μπῆ ἡ βροχὴ ἀπ' τὸ χάλασμα ἐκεῖνο—τὸ πρόσεξε καλὰ ὁ Θανάσης κι ἀσφαλισμένος ἔγειρε νὰ κοιμηθῆ.

Ἡ φωτιὰ εἶχε κατακάτσει, μόνο ἡ θράκα, μπόλικη, ἔκαιγε. Κουκουλώθηκε σ' ἕνα βρωμερὸ τσόλι τοῦ χαντζῆ, καὶ τὸν πῆρε βαριά.

Χίλια ὀνείρατα ἔβλεπε στὸν ὕπνο του. Τὸ χωριό του, τὸ σπίτι του, τοὺς γονιούς του, τὸ γουρούνι τους σφαγμένο. Ἀκόμα εἶδε τοὺς καλλικαντζάρους, καμιὰ δεκαριὰ νὰ πολεμᾶνε νὰ κατεβοῦνε ἀπὸ τὸ μποχαρὶ μέσα στὸ σπίτι τους. Αὐτὸς ἦταν τάχα ἀπέξω καὶ τοὺς ἔβλεπε. Καμώθηκε νὰ φωνάξη γιὰ νὰ τοὺς διώξη, μὰ πάλι θυμήθηκε πὼς δὲν ἔκανε. Τώρα λοιπὸν νὰ κατεβοῦν στὸ σπίτι, νὰ τοὺς μαγαρίσουν τὸ ἀμπάρι μὲ τἀλεύρι:...Ὄχι!... Ἰδές τους πῶς φεύγουν παρασανταλιασμένοι! Ἡ μάνα τὰ ξέρει αὐτά, εἶχε βάλει ἕνα παλιοτσάρουχο στὸ τζάκι. Ὅπου φύγει—φύγει οἱ καλλικαντζαραῖοι!...

Ἄξαφνα τὸν ξύπνησαν κάτι φοβερὰ σκουξίματα. Λαβάτωσε! Οἱ καλλικαντζάροι, οἱ καλλικάντζαροι χωρὶς ἄλλο! Θὰ μπῆκαν στὸ χάνι, θὰ τούς μολέψουν—μπορεῖ νὰ τοὺς φᾶνε τ' ἀφτιά! Κουκλώ-

Τά Χριστουγεννιάτικα Τσαρούχια

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστούγεννα, κι ὁ Κόσμος ὅλος
ξαρθῆ ξανά στήν ἐκκλησιά
νά σοῦ προσφέρη τήν ἀγάπη
πού ἔχει γιά Σένα, στήν καρδιά.

Στεῖλε Χριστέ μας τήν ἀγάπη,
αὐτή πού νοιώθεις, Σύ βαθειά,
δεῖξε Χριστέ μας τήν καμία,
κι' ὅλα τοῦ Κόσμου τά δεινά.

Τότε σοῦ πρόσφεραν λιβάνι,
ἀπό τῆς Φύσης τήν ἀγάπη,
Σμύρναν, Χρυσόν οἱ τρεῖς οἱ Μάγοι
μ' αὐτά δέν ἤθελες Ἐσύ.

Ἐμεῖς καί πάλι δέ νάρθοῦμε,
μοντά στήν Φάτνη, τή φωτή,
νά δοῦμε δέ πού λάχαροῦμε,
Δέ πού γεννήθηκες στή γῆ.

Ὁ Κόσμος ὅλος, Δέ προσμένει
νάρθῆς ξανά, πάλι στή γῆ,
γιά νά χαρίσης τήν εἰρήνη
πού τόσο τώρα τήν ποθεῖ.

Χριστούγεννα, κι ὁ Κόσμος ὅλος,
ξαρθῆ ξανά στήν ἐκκλησιά,
νά προσευχήση Δέ Χριστούλη
μ' ὅσο μπορεῖ ἀγνή καρδιά.

Παυλίνα Β. Κουνουλέτσου
Μαθήτρια ΣΤ' Τάξεως
Γυμνασίου Γαλατσίου

θηκε στό τσόλι. Τά σκουξίματα βύσταξαν λίγην ὥρα κ' ἔπειτα ἔπαψαν μεμιᾶς. Θάφευγαν κι ἀπό δῶ... Σκοτάδι στό χάνι...

Ἔβγαλε τό κεφάλι του ἔξω. Κάποιος ρουχνοῦσε. Μά ἔφεγγαν ζωηρά οἱ χαραμάτιές ἐκεῖ στό χάλασμα πλάϊ του. Ἀπό κεῖ εἶχαν ἔρθει τά σκουξίματα. Τί φλόγα ἦταν αὐτή; Μήπως ἔβαλαν φωτιά στήν καλύβα οἱ καλλικαντζάροι;... Κόλλησε τό μάτι του στίς χαραμάτιες—καί τί νά ἰδῆ. Δύο χωριάτες ντυμένοι μέ κοντοκάπια, ἴδιοι καλλικαντζάροι, εἶχαν σφάξει ἕνα γουρούνι μικρό. Καί τώρα τό βουτοῦσαν σ' ἕνα καζανάκι βραστό νερό καί τό μαδοῦσαν γρήγορα—γρήγορα. Ἀλήθεια σάν καλλικαντζάροι, σάν παγανά ἔμοιαζαν τήν ὥρα ἐκείνη, μέ τά κοντοκάπια τους γύρω στή φωτιά. Καί τό γουρουνάκι ἔμοιαζε σάν ἀνθρωπάκος, σάν παιδόπουλο πού τόχαν τά ἐξωτικά καί τό βασάνιζαν. Ἀνατρίχιασε...

—Ἀμ' πῶς; Δέ θά κάνουμε κ' ἐμεῖς Πάσχα ἐδῶ στήν ἐρημιά; ἔλεγε ὁ ἕνας χωριάτης.

—Ἀπό ποῦ τόκλεψες, μωρέ; ρωτοῦσε ὁ ἄλλος, πού ἦταν ὁ ἴδιος ὁ χαντζής.

—Αὔριο μεθαύριο θά τ' ἀκούσης... Τί μοναχά πρόσεξε μή μέ ζεματίσης μέ τό θερμό!...

Πετάχτηκε ὁ Θανάσης νά φύγη, νά μήν κολαστῆ κι αὐτός ἐκεῖ πέρα. Σιάχτηκε, ἁπλώνει νά πάρη τό σακκούλι του—πουθενά σακκούλι!.. Μπήχνει τίς φωνές:

—Μ' ἔκλεψαν!... τό σακκούλι μου!...

Ξυπνοῦνε οἱ ἄλλοι τρέχει ὁ χαντζής.

—Ποῦ τόχες ἀπιθώσει;

—Τόχα κρεμάσει στό καρφί!

—Μήν ἔπεσε κάτω;

Ἔψαξαν ὅλο τό χάνι μέσα κ' ἔξω.

—Καλά καί σέ κουβεντιάζω!... Νά μοῦ φέρης τό σακκούλι καί τά τσαρούχια πού εἶχε μέσα!

Ἀνοίγει μεγάλος καβγάς.

—Θά τόκλεψαν αὐτοί πού σηκώθηκαν κ' ἔφυγαν πιό νύχτα, λέει ὁ χαντζής. Τώρα μόλις ἔφυγαν.

—Θά τούς βροῦμε -ποῦ θά μᾶς πᾶν!

—Ἐσύ τόκλεψες! φωνάζει ὁ Θανάσης. Ἐσύ, ὅπως ἔκλεψες καί τό γουρνόπουλο πού μαδᾶτε κεῖ ἀπόξω!

—Θά τόκλεψαν τά παγανά! εἶπε κάποιος χωρατατζής.

—Ξανάειδες καλλικαντζάρους μέ καινούργια τσαρούχια; ρώτησε ἄλλος κοροϊδεύοντας.

Ἔσκασαν στά γέλια ὅλοι. Ἕνα βαθύ παράπονο ἔνιωσε ὁ Θανάσης. Κοροϊδεύουν; Εἶναι γιά κοροΐδια; Εἶχε μιά κρυφή ὁρμή νά τούς σκοτώση ὅλους. Ὅλοι τους τέτοιοι εἶναι. Κακοῦργοι, κλέφτες! Παραμονή Χριστουγέννων, τήν ὥρα πού γεννιέται ὁ Χριστός στή σπηλιά του, αὐτοί κλέβουν τά ξένα γουρουνόπουλα καί τά ξένα τσαρούχια. Τί χειρότετα θάκαναν οἱ καλλικαντζάροι τά ὄργανα τοῦ Σατανᾶ;

Ἦταν ἕτοιμος νά κλάψη.

—Μήν κάθεσαι παιδί μου, τοῦ εἶπαν οἱ ἄλλοι. Αὐτός πόκανε τήν πράξη δέν εἶναι μακριά φτασμένος... Κυνήγησέ τον, σάν παιδάκι πού εἶσαι. Ἅμα τόν φτάσης, θά ντραπῆ καί θά τό πετάξη τό σακκούλι.

Τούς κοίταξε ἀμίλητα, κουτά, ντράπηκε νά κλάψη, δέν εἶχε τί ἄλλο νά κάμη καί χώθηκε στό σκοτάδι ἔξω ἀπ' τό χάνι.

Μόλις χώριζε ὁ δρόμος καταγῆς. Ἔτρεξε βιαστικά τόν ἀνήφορο, μιά τρομαγμένος καί μιά ἀγαναχτισμένος. Ὁ ἀέρας τίναζε τά δέντρα κ' οἱ βροχοσταλίδες τόν χτυποῦσαν στά μοῦτρα. Ἔτρεξε κάμποσο. Δέν ἀπάντησε ψυχή. Ἀφουγκράστηκε. Δέν ἀκουγόταν ἄλλη περπατησιά. Κοντοστάθηκε. Τόν περόνιαζε τό κρύο. Εἶπε νά γυρίση πίσω. Ποῦ νά πάη;... Πάλι στό χάνι;... Μπορεῖ καί νά τόν σκοτώσουν κιόλας, καί νά τόν ζεματίσουν σάν τό γουρουνόπουλο!

Προχώρησε... Ἀνήφορος... Βγῆκε στό ψηλό διάσελο... Ἀγνάντεψε τή μεγάλη χούνη τῶν βουνῶν, πού ἦταν γιομάτη πηχτό σκοτάδι. Εἶχε ξαστερώσει καί τά κορφοβούνια ξεχώριζαν ἀνάμεσα στά σκόρπια καί στ' ἀνάρια τ' ἀστεράκια.

Τσουχτερὸ κρύο στάλαζε ἀπὸ γύρω του. Κι ἀπὸ μέσα του ἀνάβλυζε μυστικὸς τρόμος. Τάχασε. Κάποια συντέλεια προφήτευε ἡ ψυχή του. Ζοῦσε ἢ δὲ ζοῦσε ἐκείνη τὴν ὥρα; Ὅπως καὶ νάναι, δὲ θὰ ζήση ἄλλο, ποτὲ πιά!

Κάποτε, μέσα στὴν κατασκότεινη χούνη, πρόσεξε λίγα μακρινὰ φωτεράκια. Κι ἄλλα πιὸ κεῖ. Κι ἄλλα πιὸ πέρα, τρεμόσβηναν σὰν ἀστέρια τ' οὐρανοῦ σὰν σπίθες ἀπὸ παραγώνι... Τὰ χωριὰ εἶναι! Τὰ χωριά!... σκέφτηκε. Βέβαια. Ξυπνοῦν τώρα πιὰ γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Χριστούγεννα. Θὰ εἶναι οἱ παπάδες, οἱ ψάλτες, οἱ καντηλανάφτες. Οἱ πρῶτοι ποὺ ξυπνοῦν κάθε χρόνο.

Σὲ λίγο ἀκούστηκε ἡ πρώτη καμπάνα. Ἔπειτα καὶ δεύτερη. Ἔπειτα καὶ τρίτη. Ποιὰ νάναι ἀπ' τὸ δικό του χωριό; Τὰ φωτεράκια πυκνώσανε, κ' ἔπειτα ὅλα, ὅλα σχεδόν, κουνηθήκανε καὶ πήγαιναν σὲ κάθε χωριό, κατὰ ἕνα μέρος ὅλα.

Πήγαιναν κατὰ τὴν ἐκκλησία... Ἦταν οἱ χωριανοὶ μὲ τὰ κλεφτοφάναρα καὶ μὲ τὰ δαδιά, ποὺ βάδιζαν γιὰ τὴ φάτνη τοῦ Χριστοῦ!

Ζεστάθηκε ἡ καρδιὰ τοῦ Θανάση. Ἄλλαξε ὅλος ὁ τόπος γύρα. Ἡ σκοτεινὴ χούνη σὰ νὰ γιόμισε φῶς. Σὰ νὰ τὴν κατσίκεψαν ἄγγελοι κι ὄχι πιὰ καλλικαντζάροι.

Ἔτσι. Ἂς τρέξη κι αὐτὸς στὸ χωριό του. Νὰ προφτάση τὴν ἐκκλησία. Ν' ἀκούση τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις.

Προχώρησε δύο βήματα. Καί στάθηκε πάλι. Πῶς νὰ πάη ἔτσι, μὲ ἀδειανὰ χέρια, χωρὶς δῶρο γιὰ τοὺς γονιούς, χωρὶς κἂν δικά του καινούργια τσαρούχια:... Ὄχι δὲν θὰ πάη! Καλύτερα νὰ γυρίση στὴ Χώρα. Κι ἀκόμα καλίτερα νὰ ριζώση κάπου ἐκεῖ, ν' ἀπαγιάση, νὰ παρακολουθήση ἀπὸ μακριὰ τὴ λειτουργία τῶν Χριστουγέννων στὰ τρία χωριὰ τῆς χούνης. Θ' ἀκούση κι ἄλλες φορὲς τὶς τρεῖς καμπάνες. Θὰ ξαναΐδη τὰ φωτεράκια νὰ φεύγουν τὰ ξημερώματα ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες, ὅλα μαζί, καὶ νὰ σκορποῦν ἕνα—ἕνα πρὸς τοὺς μαχαλάδες.

Θὰ εἰπῆ: «—Χρόνια πολλά, χρόνια πολλά!». Κ' ἔπειτα, ναί ἂς γυρίση στὴ Χώρα καταμόναχος, ἀφοῦ ὁ κόσμος εἶναι τόσο κακὸς καὶ δὲ φοβᾶται τὸ Χριστό, οὔτε ὅταν σταυρώνεται, οὔτε ὅταν γεννιέται.

Ἔτσι θὰ κάμη... Ἀφοῦ μάλιστα καὶ ξαναβρέχει. Ἔτρεξε νὰ κρυφτῆ κάπου, καί, τυχερό του, βρέθηκε μπροστὰ στὴ μικρὴ σπηλιὰ ποὺ ἀντίκρυζε, καί παραπανούλια ἀπ' τὸ δρόμο, τὸ χωριό του, τὰ Βαρικά. Μπῆκε κι ἀπάγγιασε στὸν ταπεινό της θόλο. Κοιτάζοντας τὶς χλωμὲς σπιθοῦλες τῆς ξέμακρης ἐκκλησιᾶς, καὶ προσμένοντας νὰ ξανακούση τοὺς σβησμένους ἤχους τῆς χωριανῆς καμπάνας, ἀποκοιμήθηκε, γιὰ νὰ ἴδη στὸν ὕπνο του, πῶς βρίσκοταν τάχα στὴν ἴδια τὴ σπηλιὰ τῆς Βηθλεέμ ποὺ γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Νὰ ἡ Παναγία. Νὰ κι ὁ Ἰωσήφ! Νὰ τὸ ἄστρο ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς Μάγους!...

Ἔφτασαν οἱ Μάγοι καὶ προσκυνοῦν τὸ Χριστό. Γιομίζουν μὲ δῶρα, πολλὰ δῶρα τὴ φάτνη τῶν ἀλόγων!.... Οὔτε μπορεῖ νὰ ξεχωρίση κανεὶς πόσων λογιῶν δῶρα ἔχουν φέρει οἱ Μάγοι! Ὅμως, ἀνάμεσα στ' ἄλλα δῶρα, τὰ πολλὰ τὰ δῶρα, μπόρεσε ὁ Θανάσης νὰ ξεχωρίση ἕνα ζευγάρι καινούργια κατακόκκινα τσαρούχια!....

ΟΜΙΛΟΙ ΦΙΛΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Μιὰ πολύτιμος κοινωνικὴ προσφορά

Ὁ θεσμὸς τῶν Ὁμίλων Φίλων τῆς Χωροφυλακῆς, ἀποτελεῖ θετικὸν παράγοντα, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀναπτύξεως καὶ συσφίγξεως τῶν σχέσεων, μεταξὺ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ συμβολὴ τῶν Ὁμίλων Φίλων Χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν στόχων τοῦ Σώματος ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν πλουσίαν δρᾶσιν τούτων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς των μέχρι σήμερον.

Εἶναι πρὸς τιμὴν ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς Δημιουργίας τοῦ θεσμοῦ, ὡς καὶ ὅσων προσεφέρθησαν νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ὑλοποίησιν ταύτης.

Ἡ Χωροφυλακή, ὡς σῶμα ἀστυνομικὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της, ἔχει ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κοινοῦ.

Ἀποτελεῖ πλέον συνείδησιν ὅλων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὸ ἀστυνομικὸν ἔργον, ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ νὰ καταστοῦν ἄξια τῆς ἀποστολῆς των καὶ διὰ νὰ ἀποβοῦν ἀποτελεσματικοὶ παράγοντες προοτασίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα προσβάλλουν καὶ πλήττουν τὰ ἄτομα καὶ τὴν κοινωνίαν, πρέπει νὰ συνδεθοῦν τόσον στενῶς μετὰ τοῦ κοινοῦ τοῦ ὁποίου τὴν φρούρησιν ἔχουν ἀναλάβη, ὥστε νὰ ἐξαφανισθῆ καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑποψία ὅτι εἶναι δυνατὸν αἱ σχέσεις των νὰ διαταραχθοῦν ἀπὸ ὁποιανδήποτε αἰτίαν.

Εἰς τὸν τομέα αὐτόν, τὸν τόσον σοβαρὸν καὶ τόσον οὐσιώδη, ἡ συμβολὴ τῶν Ὁμίλων Φίλων Χωροφυλακῆς εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας.

Τὰ μέλη τῶν Ὁμίλων τούτων, δὲν εἶναι μόνον, οἱ νομοταγεῖς πολῖται οἱ ὁποῖοι σέβονται τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν καὶ πειθαρχοῦν πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἀλλὰ οἱ συνδεόμενοι συναισθηματικῶς μετὰ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, οἱ ἐνστερνισθέντες βαθύτατα τὰς ἐννοίας τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, οἱ ἰδεολόγοι ἂν θέλετε «ἀστυνομικοὶ» τῶν ὁποίων τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ πρὸς τοὺς ἐπιφορτισμένους μὲ τὸ ἔργον αὐτό, ξεπερνᾶ τὰ συνήθη ὅρια καὶ λαμβάνει μορφὴν προστασίας καὶ ἐνεργοῦ συμπαραστάσεως.

Πέραν ὅμως τούτου, ἡ προσφορὰ τῶν Ὁμίλων Φίλων Χωροφυλακῆς ἐκτείνεται καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς καὶ δύναται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ νὰ διευρυνθῆ ἀκόμη περισσότερον, ἐὰν δοθῆ εἰς αὐτοὺς ἡ σωστὴ ὀργάνωσις καὶ ὁ ὀρθὸς προσανατολισμός.

Αἱ δυνατότητες ὑπάρχουν καὶ εἶναι σημαντικαί. Αἱ σημεριναὶ Διοικήσεις τῶν Ὁμίλων ἀπέδειξαν ὅτι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργήσουν πολλὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν ὑψηλοτέρων στόχων. Ὑπὸ τὰς νέας διαμορφωθείσας συνθήκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ αἱ πλέον πρόσφοροι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐδοκίμησιν παρομοίων ὀργανώσεων, θὰ ἀπαιτηθῆ ἀφεύκτως νέα προσπάθεια ἡ ὁποία θὰ κατατείνη εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν Δ)σεων, διὰ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ των καὶ διὰ νέων προσωπικοτήτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διεύρυνσιν τοῦ ἀριθ. τῶν μελῶν αὐτῶν διὰ τῆς συμμετοχῆς ἀτόμων ὅλων τῶν κατηγοριῶν. Μετὰ τὸ στάδιον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν, θὰ πρέπει νὰ διευρυνθῆ ὁ κύκλος τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος τοῦ ὁποίου ὁ στόχος θὰ εἶναι, πέραν τῆς ἁπλῆς ἐπαφῆς καὶ τῶν γνωριμιῶν κοινοῦ καὶ ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, ἡ ἀνάπτυξις πολιτιστικῶν σχέσεων καὶ ἐπαφῶν καὶ ἡ δημιουργία καὶ σφυρηλάτησις δεσμῶν βασιζομένων εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διέπουν μίαν εὐνομουμένην κοινωνίαν.

Εἶναι βέβαιον ὅτι μία τοιαύτη προσπάθεια, θὰ στεφθῆ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας διότι, θὰ εὕρη συμπαραστάτας ὅλους τοὺς φιλονόμους πολίτας, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τῶν διανοιγομένων εὐρυτάτων πλαισίων, θὰ πυκνώσουν τοὺς Ὁμίλους Φίλων Χωροφυλακῆς καὶ θὰ συνεργασθοῦν εἰς τὸν νευραλγικὸν τομέα, τῆς διατηρήσεως τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας καὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν πλήθους κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν σκοπῶν.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τοὺς Ὁμίλους καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ πάντων τῆς χρησιμότητος αὐτῶν καὶ τῶν πολλαπλῶν ὠφελημάτων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Ἡ Χριστιανικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ δικαίου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΖΕΠΟΥ
Ὁμ. Καθηγητοῦ Νομικῆς Σχολῆς Παν)μίου Ἀθηνῶν – Ἀκαδημαϊκοῦ

Ὁ μιλοῦντες περὶ τῆς χριστιανικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ δικαίου, ἐννοοῦμεν τὴν ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς κοσμοθεωρίας ἀσκηθεῖσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν μέθοδον καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς ἑρμηνείας, ἤτοι τῆς ἐργασίας πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν κανόνων τοῦ δικαίου. Καὶ εἶναι μὲν εὐνόητον, ὅτι, μὲ τὴν ἀναζήτησιν τῆς χριστιανικῆς ταύτης ἐπιδράσεως, κατ' ἀνάγκην φερόμεθα πρὸς τὸ γενικώτερον πρόβλημα τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ συστήματος τοῦ δικαίου καθόλου, καὶ δὴ τοῦ συστήματος τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ἐφ' ὅσον, ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον καθ' ἣν ἀνεφάνη καὶ ἀνεπτύχθη ἡ ἐπίδρασις αὕτη, τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον διετήρει αὐτόχρημα οἰκουμενικὸν χαρακτῆρα, κατά τε τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Ἀλλ' ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ γενικωτέρου τούτου προβλήματος ἀποτελεῖ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἴδιον καθ' ἑαυτὸ θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἐνταῦθα σήμερον, ἔνθα, τοὐναντίον θὰ περιορισθῶμεν εἰς τινας παρατηρήσεις συναφεῖς πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἐπίδρασιν τὴν ἀσκηθεῖσαν εἰδικῶς ἐπὶ τὴν μεθοδολογίαν τῆς ἑρμηνείας τοῦ δικαίου.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἐλλείπει, ὡς γνωστόν, λεπτομερὴς τις θεωρητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ προβλήματος τῆς ὑπὸ τῶν ρωμαίων νομικῶν ἀσκηθείσης ἑρμηνευτικῆς μεθόδου, κατ' ἀνάγκην δ' αἱ πληροφορίαι μας περιορίζονται εἰς ὅσα μέσῳ τῶν ρωμαϊκῶν πηγῶν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ὡς πρὸς τὴν μέθοδον τῆς ἑρμηνείας συγκεκριμένης τινὸς περιπτώσεως καὶ μεμονωμένου τινὸς θέματος.

Εἰς τὴν ἱστορίαν ὅμως τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου καθόλου, δὲν ἐλλείπει καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς κατασκευὴν ἰδίου ἐπιστημονικοῦ, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, συστήματος τῆς ἑρμηνευτικῆς μεθόδου, τοιοῦτο δὲ σύστημα πράγματι ἀπαντᾷ οὐχὶ εἰς τοὺς ρωμαίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ἕλληνας, ἀκριβέστερον εἰς τοὺς ἕλληνας ῥήτορας, τῶν ὁποίων ἡ ρητορικὴ τέχνη, ἀναπτυχθεῖσα εἰς πλῆρες σύστημα, περιέλαβε καὶ μεθοδολογικὰ ἑρμηνευτικὰ στοιχεῖα σημαντικώτατα. Εἶναι δὲ σήμερον ἀναμφισβήτητον, παρὰ τὰς ἐπὶ μέρους διατυπουμένας ἀντιρρή-

σεις, ὅτι τὸ μεθοδολογικὸν ἑρμηνευτικὸν τοῦτο σύστημα τῶν ἑλλήνων ρητόρων ἤσκησεν ἤδη κατὰ τοὺς κλασσικοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ἐντονωτάτην ἐπιρροήν, εἰς τρόπον, ὥστε ἡ καθ' ἑαυτὴν λογικὴ ἐργασία πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν κανόνων τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου νὰ παρίσταται ὡς τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἑλληνικῶν τούτων μεθοδολογικῶν διδαγμάτων.

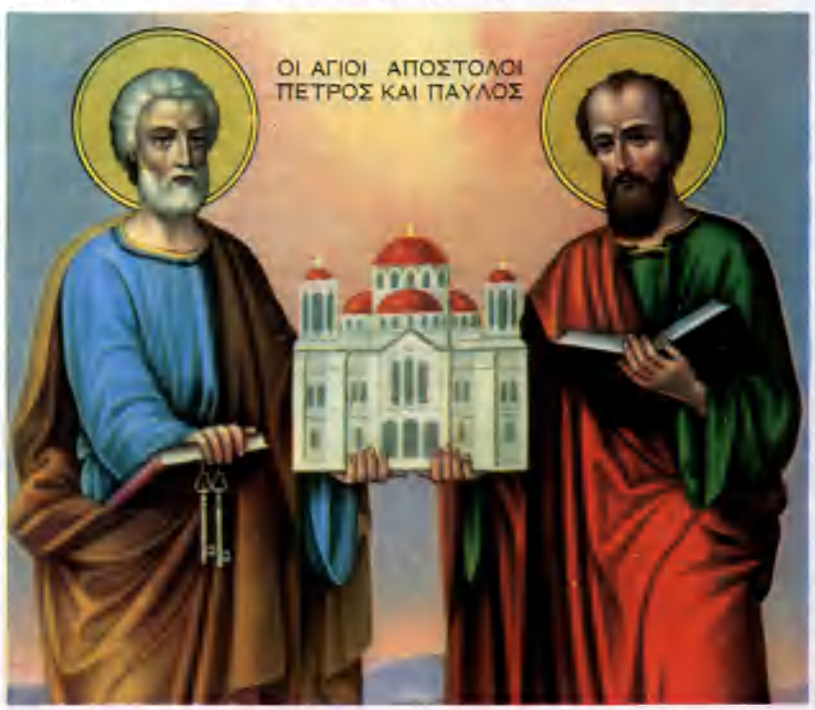
Οἱ ἕλληνες ρήτορες, ὡς γνωστόν, ἐδίδασκον πλείονας τρόπους καθ' οὓς ἠδύνατό τις νὰ ἀμυνθῇ ἐναντίον ἀγωγῆς ἐγειρομένης κατ' αὐτοῦ. Ἡ ἀμφισβήτησις τῆς νομιμότητος τῆς διαδικασίας ἢ τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ προσαγομένων πραγματικῶν περιστατικῶν, ἡ διὰ τῆς προβολῆς ἐνστάσεως ἀσκουμένη ἀντεπίθεσις διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν τούτων περιστατικῶν, ὡς καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ὀρθῆς ὑπό τινα τόμον ὑπαγωγῆς συγκεκριμένων πραγματικῶν γεγονότων,πάντα ταῦτα ἦσαν, κατὰ τοὺς ἕλληνας ρήτορας, τὰ συνήθη μέσα ὑπερασπίσεως τοῦ ἐναγομένου. Μεταξὺ τούτων δ' ἰδίως ἡ τελευταία περίπτωσις ὡδήγει εὐθέως εἰς τὴν ἀξίωσιν ὀρθῆς ἑρμηνείας τοῦ ἐφαρμοστέου κανόνος δικαίου, διὰ τὴν ἑρμηνείαν δὲ ταύτην, κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ρητορικήν, προσεφέρετο οὐ μόνον ἡ ἁπλὴ γραμματικὴ ἀλλ' ἰδίως ἡ λογικὴ ἑρμηνεία, ἡ προβολὴ «ἀντινομίας», ὅταν τὸ προσαγόμενον περιστατικὸν ἠδύνατο νὰ καλυφθῇ ὑπὸ πλειόνων συγκρουομένων πρὸς ἀλλήλους νόμων, ἡ προβολὴ «ἀμφιβολίας» ὅταν ὁ αὐτὸς νόμος ἦτο δεκτικὸς διαφόρου ἑρμηνείας, τέλος ὁ «συλλογισμὸς» ὅταν ἰδίως ὑπεστηρίζετο ἡ ὕπαρξις κενοῦ ἐν τῷ νόμῳ καὶ συνήγετο λύσις ἐξυπηρετοῦσα τὰ συμφέροντα τοῦ ἐναγομένου. Τὰ μέσα ταῦτα ἦσαν φύσεως τεχνικῆς, εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὅμως σκέψιν ταχέως κατέληξαν νὰ σημαίνουν ἀληθῆ μέθοδον ἑρμηνευτικήν, ἀντίστοιχον τῆς ὁποίας ἀπαντῶμεν σήμερον ἔτι εἰς τὴν καθόλου θέσιν τοῦ ἑρμηνευτικοῦ προβλήματος, τῆς ὁποίας ὅμως δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα νὰ παράσχωμεν περαιτέρω λεπτομερείας.

Διὰ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα, ἰδιάζουσαν ἔχει σημασίαν ἡ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τὸ πρῶτον ἐπιχειρηθεῖσα ἀνάλυσις τοῦ προβλήματος, ἐὰν ἔπρεπεν, ὁ νόμος νὰ ἑρμηνεύεται καὶ ἀπὸ τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ γράμμα ἢ τοὐναντίον κατὰ τὸ ἐλεύθερον νόημα αὐτοῦ, τὸ μέσῳ τοῦ γράμματος μὲν συναγόμενον ἀλλ' ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ νομοθέτου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἀκριβέστερον προσδιοριζόμενον. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ ἑλληνικὴ σκέψις ἔδιδε τὸ προβάδισμα εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἐλευθέρου νοήματος τῆς ἑρμηνευομένης διατάξεως. Ἡ ἰδέα δὲ τῆς ἐπιεικείας ὡς καὶ τῆς αὐτόχρημα ἠθικῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἑρμηνευομένου κανόνος ἦσαν τὰ κύρια κριτήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀρθὰ μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἑρμηνείαν κανόνος τινὸς κατὰ τὸ ἀδέσμευτον ἐκ τοῦ γράμματος αὐτοῦ νόημά του.

Τὰ διδάγματα αὐτὰ τῆς ἑλληνικῆς ρητορικῆς ἐπέδρασαν ἐμφανῶς ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ κανόνες τοῦ δικαίου ἡρμηνεύοντο εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἀκόμη καὶ κατὰ τοὺς κλασσικοὺς χρόνους. Μὲ τὴν ἀκολουθήσασαν δ' ἐπιβολὴν τῆς στωϊκῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς διδασκαλίας της ἐπὶ τοῦ γενικοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι τῶν κλασσικῶν ρωμαίων νομικῶν, τὰ διδάγματα ταῦτα ἐπλουτίσθησαν ἔτι μᾶλλον, καὶ αἱ ἰδέαι τῆς ἐπιεικείας, τῆς ἠθικῆς ἀξιολογήσεως τῆς καλῆς πίστεως κ. ἄ., ἐν γένει δὲ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἀδέσμευτον νόημα τοῦ κανόνος ἑρμηνευτικῆς τούτου ἐπεξεργασίας, κατέστησαν ἡ κρηπὶς τοῦ καθόλου ἑρμηνευτικοῦ ρωμαϊκοῦ συστήματος, οὗτινος ἔκφρασιν κατ' ἐξοχὴν παρέχει ὁ κλασσικὸς ὁρισμὸς τοῦ δικαίου ὑπὸ τοῦ Κέλσου, καθ' ὃν . . ., ἤ, κατὰ τὰ Βασιλικά, «νόμος ἐστὶ τέχνη τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἴσου».

Ἔκτοτε τὸ δίκαιον—καὶ ἐννοοῦμεν τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον—ἡρμηνεύθη κατὰ τὰς ἀξιώσεις τῶν φιλοσοφημένων ἑλληνικῶν ἰδεῶν. Ἡ μακρὰ δ' ἱστορία τῆς ἐξασκηθείσης ἑλληνικῆς ἐπιδράσεως συνεπληρώθη καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἑρμηνευτικῆς μεθόδου διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν διδαγμάτων τῆς τότε καινοφανοῦς χριστιανικῆς κοσμοθεωρίας, διδαγμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα διάπλατα πλέον ἠνοίχθη ἡ θύρα ἥτις ὡδήγησεν εἰς τὴν κατάκτησιν τοῦ ὑπὸ ἑλληνικὴν ἐπιρροὴν ἐκφιλοσοφηθέντος ρωμαϊκοῦ δικαίου. Τὸ ἔργον τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας συνεπληρώθη οὕτω καὶ εἰς τὸ κρίσιμον τομέα τῆς ἑρμηνευτικῆς μεθόδου διὰ τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν. Καὶ εἰς τὸν παράλληλον τοῦτον δρόμον τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἡ αἰωνία ἀξία, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν πρόοδον τῶν αἰώνων ἀπέκτησεν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πνεύματος τούτου τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον.

Οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΠΑΥΛΟΣ, οἱ ὁποῖοι μετέδωσαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν τότε γνωστὸν κόσμον καὶ εἰς τὸ τέλος ὑπέστησαν μαρτυρικὸν θάνατον δι' αὐτὴν τὴν πίστιν των.

Εἶχον ἄλλοτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ σημειώσω πῶς τὸ κεντρικὸν πρόβλημα τῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἰς τὰς ἐπιστολάς του, ὅπου πράγματι ὁ ἀπόστολος παρίσταται ὡς μὴ πιστεύων εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ γραπτοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον τοὐναντίον θεωρεῖ ὡς ἁπλῆν ἔκφρασιν τοῦ ὅλου πνεύματος τῆς Δικαιοσύνης, ἥτις καὶ μόνη δεσμεύει καὶ ἔχει δύναμιν ἀποφασιστικήν.

Κατὰ τὸν ἀπόστολον «τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ» (Β΄ Κορινθ. γ΄ 6), ὁ δ' ἀφορισμός του αὐτὸς εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τοῦ ξηροῦ γράμματος τοῦ (Μωσαϊκοῦ) Νόμου, τὸν ὁποῖον, κατ' αὐτόν, οὐδαμῶς συμπίπτει πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναζητουμένης Δικαιοσύνης. Ὁ νόμος, ἁπλῶς «σκιὰν ἔχων τῶν μελλόντων ἀγαθῶν», δὲν ἔχει «αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων» (Ἑβρ. ι΄ 1), καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἶναι ἁπλοῦν μέσον πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ τελικοῦ τῆς δικαιοσύνης σκοποῦ —«τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην» (Ρωμ. ι΄ 4) καὶ «ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη» (Γαλ. γ΄ 21), ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος.

Ὅπως εἰς τὸν Ἀριστοτέλην οὕτω καὶ εἰς τὸν Παῦλον, ὁ νόμος δὲν δύναται πάντοτε ν' ἀνταποκρίνηται πλήρως πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς ἰδέας τῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην κάποιου ἄλλου μέσου, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ προσεγγίσῃ τὸ ξηρὸν γράμμα τοῦ νόμου πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ διὰ τὸν Ἀριστοτέλη μὲν τὸ βασικὸν τοῦτο ἑρμηνευτικὸν πρόβλημα ἀντιμετωπίζεται μὲ τὴν Ἐπιείκειαν, τῆς ὁποίας «ἡ φύσις» εἶναι «ἐπανόρθωμα νόμου, ᾗ ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου» (Ἠθικ. Νικομ. Ε. 14. 1137 26 ἑπομ.). Διὰ τὸν Παῦλον ὅμως ἡ Ἐπιείκεια αὕτη δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν «Ἀγάπην», τὴν ὁποίαν μὲ τόσην τέχνην ἐξυμνεῖ εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους, Α΄ Ἐπιστολήν του (κεφ. ιγ). Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ πυρὴν πέριξ τοῦ ὁποίου ἐλίσσεται ἡ ὅλη χριστιανικὴ κοσμοθεωρία, κριτήριον δ' ἀποφασιστικὸν καὶ διὰ πᾶσαν ἑρμηνευτικὴν τοῦ νόμου ἐπεξεργασίαν. Διὰ τὸν Παῦλον «ὁ ἀγαπῶν, τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκε. . .» (Ρωμ. ιγ΄ 8 ἑπ.) ὡς καὶ «πλήρωμα νόμου ἡ ἀγάπη» (Ρωμ. ιγ΄ 10), οἱ δ' ἀφορισμοί του οὗτοι ἀποπνέουν ἴσως ὁλόκληρον τὴν τελεολογικῶς, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, ἀσκουμένην ἑρμηνευτικήν του μέθοδον, μὲ τὰς ἐπιεικεῖς, στοργικάς, ἀνθρωπιστικὰς καὶ κατὰ καθαρὰν χριστιανικὴν κοσμοθεωρίαν ἀντιλήψεις του.

Τοιαῦται ὅμως ἀντιλήψεις, ἱστάμεναι ἐγγὺς πρὸς τὰ προηγηθέντα διδάγματα τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιδιώξουν νὰ διαχυθοῦν καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ δίκαιον τοῦτο ἦλθεν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τὴν πνοὴν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Τεχνικῶς δὲ τοῦτο δὲν ἦτο δύσκολον, διότι καὶ ἡ ὁμοιογένεια τῆς ἀκολουθητέας ἑρμηνευτικῆς μεθόδου δὲν ἔλειπε, ἀλλὰ καὶ ἡ φορὰ τῆς ἱστορίας ταχέως ἔφερεν εἰς ἐπαφὴν τὸν κόσμον τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου πρὸς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Ἐπὶ τῶν δύο δὲ τούτων σημείων παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ σημειώσω τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ τὴν ὁμοιογένειαν τῆς ἑρμηνευτικῆς μεθόδου οὐδαμῶς πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ὅπως ὁ νόμος οὕτω καὶ ἡ Βίβλος εἶχεν ἀνάγκην ἑρμηνείας, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας ἀλλὰ καὶ προσαρμογῆς τοῦ γράμματος πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς διαρκῶς ἐξελισσομένης ζωῆς. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, ἡ ὑπὸ τῶν θεολόγων ἀσκηθεῖσα μέθοδος ὑπῆρξε μέθοδος ἑρμηνευτική, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ὑπὸ τὸ δίκαιον ἀναπτυχθεῖσαν, ὅπου λ. χ. τὸ ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ ἐλάσσονος εἰς τὸ μεῖζον ἢ ἀντιστρόφως ἐκ τοῦ μείζονος εἰς τὸ ἔλασσον, ἡ ἀναλογία, ὁ συμβιβασμὸς ἀντιμαχομένων χωρίων τῶν πηγῶν κ.τ.τ. ὑπῆρξαν, ὡς καὶ ὑπὸ τὸ δίκαιον, συνήθη μέσα λογικῆς θεολογικῆς ἑρμηνείας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην, ἕνεκα τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναπτυσσομένου ἐξ ἀποκαλύψεως στοιχείου, ἰδιάζουσαν ἀπέκτησε σημασίαν καὶ ἡ λεγομένη «ἀλληγορικὴ» ἑρμηνευτικὴ μέθοδος. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὅμως καὶ ἡ μέθοδος αὕτη τελικῶς ἀνάγεται εἰς τὸ πλατωνικὸν πνεῦμα τῶν ἰδεῶν, ἤτοι εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, τοῦ ὁποίου, ὡς ἐσημειώθη, εὐρυτάτη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὅλου ἑρμηνευτικοῦ προβλήματος, ἡ ἀλληγορικὴ αὕτη μέθοδος οὐδαμῶς ἐξαντλεῖ τὴν εἰς τὴν θεολογικὴν ἑρμηνείαν, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει παρίσταται ὡς κατεχομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀκριβῶς κανόνων τῆς Λογικῆς, οἵτινες διέπουν πᾶσαν ἑρμηνείαν, καὶ δὴ καὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ δικαίου. Πέρα δὲ τούτων, ὅλως χαρακτηριστικὸς διὰ τὴν ὁμοιογένειαν τῆς θεολογικῆς καὶ τῆς νομικῆς μεθόδου ἑρμηνείας εἶναι ὁ εἰς τὴν θεολογικήν, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἑρμηνείαν ἐνωρίτατα ἀναπτυχθεὶς θεσμὸς τῆς «οἰκονομίας», ἤτοι τῆς ἐπιεικοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν —θεσμὸς ὅστις ἔφερεν ἔτι μᾶλλον ἐγγὺς τὴν θεολογικὴν πρὸς τὴν νομικὴν ἑρμηνευτικὴν μέθοδον καὶ καθιέρωσεν ἔτι μᾶλλον σαφῶς τὴν ὁμοιογένειαν τῶν δύο τούτων μεθόδων ἑρμηνείας.

Ἡ Χριστιανικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ δικαίου

Τελικῶς, οὕτω, καὶ ἡ θεολογικὴ ἐπιστήμη, ἀκριβῶς ὡς καὶ ἡ νομική, παρίσταται εἰς τὸν τομέα τοῦ θέματος τῆς ἑρμηνείας ὡς δεσποζομένη ἀπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον, τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὸ πρῶτον καθιερωθεῖσαν, καὶ τῆς ὁποίας κύρια χαρακτηριστικὰ εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἑρμηνευτοῦ ὑπεράνω τοῦ ξηροῦ γράμματος, ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας κατὰ τὸ ἀδέσμευτον νόημα τοῦ κειμένου καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν αὐτῶν μέσων ἢ ἐπιχειρημάτων τῆς Λογικῆς. Θεολογία καὶ Δίκαιον ἑρμηνεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον. Ἡ δὲ τοιαύτη ὁμοιογένεια τῆς ἀκολουθουμένης ἑρμηνευτικῆς μεθόδου ἐνωρὶς ἔδωκε τοὺς ἀναμενομένους καρπούς, εὐθὺς ὡς τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ἦλθεν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τὴν χριστιανικὴν κοσμοθεωρίαν.

Πράγματι, διὰ τὴν τοιαύτην ἄμεσον ἐπαφὴν τοῦ κόσμου τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου πρὸς τὴν χριστιανικὴν

διδασκαλίαν ἀποφασιστικὴν σημασίαν ἔσχε ἡ πιθανώτατα καὶ πρὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἰδίᾳ ὅμως ἀπὸ τοῦ μεγάλου τούτου χριστιανικοῦ αὐτοκράτορος ἀναπτυχθεῖσα ἁρμοδιότης τῶν ἐπισκόπων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ χριστιανῶν ἀνακυπτουσῶν διαφορῶν. Οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ (Ματθ. ιη΄ 15 ἑπ.), καθ' οὓς: «ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης», ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ῥῆσις τοῦ Παύλου (Κορ. Α΄ στ΄ 1 ἑπ.), καθ' ἣν: «τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρίνουσιν;. . .», ἀπετέλεσαν τὴν δικαιολογητικὴν βάσιν διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας. Τὰ ἐπισκοπικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια ὑπῆρξαν ἔκφρασις τῆς καθαρᾶς χριστιανικῆς διδασκαλίας, καθιερώθησαν δὲ ταῦτα ἀρχικῶς ἁπλῶς ὡς διαιτητικὰ διὰ νὰ ἐξελιχθοῦν βραδύτερον, εἰς μεταγενεστέρους βυζαντινοὺς χρόνους, εἰς ἀληθῆ δικαστήρια, ἐξωπλισμένα μὲ πλήρεις ἁρμοδιότητας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τοῦ γάμου, καὶ δὴ τοῦ διαζυγίου, ἀνακυπτουσῶν ἀστικῶν διαφορῶν (βλ. οὕτω λ. χ. Νεαρὰν Ἀλεξίου Κομνηνοῦ ἔτους 1086 δ΄ ἐν τέλει, τὰ δικονομικὰ τυπικὰ διαλύσεως γάμων ἀπὸ τοῦ ιγ΄ αἰῶνος κ. ἄ.). Διὰ τὸ ἀπασχολοῦν ὅμως ἡμᾶς ἐνταῦθα ἑρμηνευτικὸν πρόβλημα, ἡ συμβολὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης δικαιοδοσίας δὲν ἦτο ἄνευ συνεπειῶν. Πράγματι δὲ δὲν λείπουν τὰ κείμενα, ἤδη ἀπὸ τοῦ Θεοδοσιανοῦ Κώδικος καὶ μεταγενεστέρως, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἁρμοδιότης διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἀστικῶν διαφορῶν παρίσταται ἀνάγλυφος, μὲ τὴν αὐτονόητον συνέπειαν, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἑρμηνεία τοῦ δικαίου ὑφίσταται πλουσίαν τὴν εἰσροὴν χριστιανικῶν ἰδεῶν. Αἱ ἀρχαιότεραι οὕτω ἔννοιαι τῆς ἐπιεικείας, τῆς καλῆς πίστεως, τῆς ἠθικῆς ἐκτιμήσεως κ. ἄ. ἀποκτοῦν διὰ τοῦ τρόπου τούτου νέον χρῶμα χριστιανικῆς νοοτροπίας. Δὲν εἶναι δὲ ἄνευ σημασίας τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὰς ρωμαϊκὰς πηγὰς ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἀπαντῶμεν τὴν ἑλληνορωμαϊκὴν «ἐπιείκειαν» ἐμπλουτισμένην μὲ στοιχεῖα χριστιανικά, ὡς ἀπέδειξαν πολλαὶ νεώτεραι ἔρευναι καὶ ὡς σαφῶς μαρτυρεῖται μὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ καὶ ἀνωτέρω σημειωθέντος θεσμοῦ τῆς «οἰκονομίας», ὡς ἐκφράσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιεικείας εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον. Τὸ ἑρμηνευτικὸν πρόβλημα προσλαμβάνει οὕτω ἀναντιρρήτως καὶ χρῶμα χριστιανικόν. Ἐὰν δ' εἶναι ὑπερβολὴ νὰ ὑποστηριχθῇ, ὡς ἰδίως ὑπὸ τῆς νεωτέρας ἰταλικῆς ἐπιστήμης ὑποστηρίζεται, ὅτι εἰς τὴν χριστιανικὴν πατρολογίαν διεμορφώθη ἴδιον αὐτόνομον σύστημα δικαίου μὲ τὰς ἰδίας αὐτονόμους συνεπείας καὶ διὰ τὴν ἑρμηνείαν, ἐν τούτοις εἶναι, ὡς φρονοῦμεν ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἑρμηνείας τοῦ δικαίου ἐπλουτίσθη μὲ στοιχεῖα χριστιανικὰ ἐντονώτατα. Τὸ θέμα οὕτω τῆς ἑρμηνείας τοῦ δικαίου, διαπλασθὲν εἰς τὸ ρωμαϊκὸν σύστημα ἀρχικῶς ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν ἑλληνικῶν ἀντιλήψεων, ἐπλουτίσθη εἰς τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους μὲ ἀντιλήψεις χριστιανικάς. Καὶ δύναται μετ' ἀσφαλείας ἐν τέλει νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ θέμα τῆς ἑρμηνείας τοῦ δικαίου κατέληξεν εἰς τοὺς βυζαντινοὺς νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν αὐτόχρημα ἀντιλήψεων ἑλληνοχριστιανικῶν, νὰ παρίσταται δ' ὡς θέμα· φωτιζόμενον ἀπὸ τὸν συνδυασμὸν τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς χριστιανικῆς κοσμοθεωρίας.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐκταθῶ περισσότερον.

Εἰς τὸ τέλος ὅμως τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ὑπομνήσω χαρακτηριστικήν τινα περίπτωσιν ἐπιβολῆς στοιχείων θεολογικῶν χριστιανικῶν ἐπὶ τὴν μέθοδον ἑρμηνείας τοῦ ρωμαϊκοῦ, ἀκριβέστερον τοῦ βυζαντινοῦ, δικαίου.

Πρόκειται περὶ τοῦ εἰς τὴν θεολογικὴν φιλολογίαν ἀπαντῶντος συστήματος τῶν «σειρῶν» καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἥτις ἠσκήθη ὑπὸ τοῦ συστήματος τούτου εἰς τὸν σχολιασμὸν θεμελιωδῶν κανόνων τοῦ ρωμαιοβυζαντινοῦ συστήματος δικαίου.

«Σειραὶ» ἀποκαλοῦνται, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν θεολογικὴν φιλολογίαν συλλογαὶ ὑπομνημάτων εἰς ὡρισμένον κείμενον εἰς τὰς ὁποίας ὁ συλλέκτης ἀναφέρει πάντοτε εἰς γενικὴν πτῶσιν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἑνὸς ἑκάστου ἀποσπάσματος τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑπομνήματος. Τοιούτων «σειρῶν» διακρίνονται πλείονες κατηγορίαι καὶ εἴδη εἰς τὴν θεολογικὴν φιλολογίαν. Τὸ χαρακτηριστικὸν ὅμως εἶναι πάντοτε, ὅτι ὁ διὰ τῶν τοιούτων «σειρῶν» ἐπιχειρούμενος ὑπομνηματισμὸς ἐν τέλει παρίσταται ὡς ἑνιαῖον καθ' ἑαυτὸ φιλολογικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον, δίκην ἀλύσεως, διήκει μέσῳ τῶν πλειόνων ἑρμηνευομένων κειμένων. Αἱ «σειραὶ» δ' αὗται εἶναι συνήθης ἑρμηνευτικὸς ὑπομνηματισμὸς εἰς θεολογικὰ κείμενα.

Ἀκριβῶς ὅμως ἡ μορφὴ αὕτη τοῦ ἑρμηνευτικοῦ ὑπομνηματισμοῦ, ὡς ἀπεδείχθη διὰ νεωτέρων ἐρευνῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔλειψαν καὶ αἱ ὑπερβολαί, ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἀπέκτησεν ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν βυζαντινὴν νομικὴν φιλολογίαν. Ὡς «σειραὶ» οὕτω χαρακτηρίζονται τὰ πολύτιμα σχόλια ἅτινα συνοδεύουν τὸ ἐκδεδομένον κείμενον τῶν Βασιλικῶν, σχόλια προερχόμενα εἴτε ἀπὸ τὴν παλαιοτέραν—ἀπὸ τοῦ ἕκτου αἰῶνος— ἐπιχειρηθεῖσαν ἑρμηνείαν τῶν Πανδεκτῶν, εἴτε ἀπὸ τὴν νεωτέραν — ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἢ ἑνδεκάτου αἰῶνος —ἀσκηθεῖσαν ἑρμηνείαν τῶν βυζαντινῶν κειμένων. Ἡ διάγνωσις δὲ τῆς «σειρᾶς» ταύτης τῶν ἑρμηνευτικῶν σχολίων, ἀπέβη, ὡς γνωστόν, σημαντικώτατον βοήθημα διὰ τὴν ἀκριβῆ κατανόησιν καὶ τὴν ἱστορικὴν τοποθέτησιν σπουδαίων προβλημάτων τῆς ὅλης ὕλης τοῦ βυζαντινορωμαϊκοῦ δικαίου. Ἐξ ἐπόψεως ὅμως μεθόδου ἑρμηνευτικῆς παρέχει κατ' ἐξοχὴν χαρακτηριστικὸν ἐπιχείρημα διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐπιρροῆς ἥτις ἠσκήθη ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τὴν ἑρμηνευτικὴν τοῦ δικαίου μέθοδον. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο σημεῖον ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν παροῦσαν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσπάθεια κατεβλήθη νὰ ἐπισημανθοῦν τὰ χριστιανικὰ στοιχεῖα, ἅτινα παραλλήλως πρὸς τὰ ἑλληνικά, ἐπέδρασαν ἐπὶ τὴν εἰς τὸ δίκαιον ἀκολουθουμένην ἑρμηνευτικὴν μέθοδον.

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟ ΑΔΙΚΗΜΑ

ΟΤΑΝ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας ἡ κυρία Πάτζετ σκούπισε μὲ δυσφορία τὰ χέρια της στὴν ποδιά της κι᾽ ἔτρεξε στὸ χώλ. Ἄνοιξε τὴν πόρτα μὲ ἐπιφύλαξη. Ὁ ψηλός, λιγνὸς ἄντρας, μὲ τὸ σκοῦρο κοστοῦμι, τὰ μαῦρα γυαλιὰ καὶ τὸ χαρτοφύλακα στό χέρι, τράβηξε ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον της.

—Ἡ κυρία Πάτζετ; τὰ μαῦρα γυαλιὰ ἔπεσαν ἐπάνω της, ἀλλὰ αὐτὴ δὲ μπόρεσε νὰ διακρίνη τίποτα πίσω τους. Θαυμάσια! Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀπασχολήσω γιὰ λίγο; Πρόκειται γιὰ τὸ γιό σας!

—Γιὰ τὸ γιό μου; τὰ φρύδια τῆς κυρίας Πάτζετ ἔσμιξαν ἀνησυχαστικά. Ὁ Ντέξτερ βρίσκεται στὸ σχολεῖο του!

—Κάνετε λάθος, ὁ γιός σας δὲ βρίσκεται στὸ σχολεῖο.

Τῆς ἦρθε ὁ οὐρανὸς σφοντύλι.

—Μήπως... μήπως ἔπαθε τίποτα κακό;

—Ὄχι, καθόλου... μὴν ἀνησυχῆτε! Ὅταν τὸν ἄφησα, ἦταν μιὰ χαρὰ στὴν ὑγεία του. Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἐξηγήσω πῶς ἔχουν τὰ πράγματα, ἐπέμενε ὁ ἄγνωστος, καὶ γλύστρησε μέσα.

Ἕνας ἀνεξήγητος πανικὸς τὴ σάρωσε σὰν ἀνεμοστρόβιλος.

—Καλά... πέστε μου, τί συμβαίνει;

—Κυρία Πάτζετ, γνωρίζω ὅτι ὁ ἄντρας σας εἶναι πρόεδρος τῆς Τραπέζης Ἐμπόρων, εἶπε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ μαῦρο καπέλο.

—Μά, τί σχέση ἔχει αὐτό; στάθηκε κουνώντας καταφατικὰ τὸ κεφάλι.

—Κυρία Πάτζετ, θὰ ἤθελα νὰ ἔχω στὴ διάθεσή μου πενῆντα χιλιάδες δολλάρια σὲ μικρά, ἀμαρκάριστα χαρτονομίσματα. Θὰ πρέπει νὰ τἄχω στὰ χέρια μου σὲ μιὰν ὥρα. Τότε, καὶ μόνον, τότε, ὁ γιό σας θὰ

Πρωτότυπο Ἀστυνομικὸ Διήγημα

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ μαῦρα γυαλιὰ καὶ τὸν χαρτοφύλακα ἦταν σαφής: «Ἂν δὲ μοῦ δώσετε μέσα σὲ μία ὥρα, πενῆντα χιλιάδες δολλάρια εἶπε στὴν κυρία Πάτζετ ὁ γιός σας κινδυνεύει».

γυρίση σῶος καὶ ἀβλαβὴς στὸ σπίτι του. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ, ἐνημερῶστε τὸν ἄντρα σας σχετικά.

—Ὥστε πρόκειται γιὰ ἀπαγωγή; ψέλλισε σὰν ξεφούσκωτο λάστιχο ἡ κυρία Πάτζετ.

—Ἡ λέξη «ἀπαγωγὴ» ἀκούγεται ἄσχημα καὶ θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴν τὴ χρησιμοποιήσω. Ἐλᾶτε, ἂς μὴ χάνουμε καιρό... οἱ συνεργάτες μου εἶναι ἄνθρωποι νευρικοί... ἀνυπόμονοι... θέλουν νὰ τελειώση γρήγορα αὐτὴ ἡ ἱστορία!

—Καὶ πῶς μπορῶ νἀμαι βέβαιη ὅτι ὁ Ντέξτερ;...

Δὲν πρόλαβε νὰ ἀποσώση τὰ λόγια της κι' ὁ ἄγνωστος ἄνοιξε τὸ χαρτοφύλακα κι' ἔβγαλε τρία σχολικὰ βιβλία. Τῆς τὰ ἔδωσε. Ἡ θέα τους τῆς ἦταν πολὺ γνώριμη Γιὰ πρώτη φορά, ἡ κυρία Πάτζετ πρόσεξε ὅτι ὁ συνομιλητὴς της φοροῦσε γάντια. Διάβασε γρήγορα, τὸ γνώριμο γραφικὸ χαρακτῆρα τοῦ Ντέξτερ καὶ κούνησε ἀπελπισμένη τὸ κεφάλι, ὅταν ὁ ἄγνωστος τῆς ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα προσκοπικὸ σουγιαδάκι.

—Ἂν αὐτὰ δὲ σᾶς πείθουν, τηλεφωνῆστε στὸ διευθυντὴ τοῦ σχολείου.

Ἡ κυρία Πάτζετ σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγο τὸ κατέβασε μὲ ἀπόγνωση.

—Μὲ πιστεύετε τώρα; τὴ ρώτησε λίγο ἀργότερα ὁ ἄγνωστος.

Κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι.

—Θαυμάσια. Θέλω νὰ ὑπολογίζω στὴν καλή σας συνεργασία, κυρία Πάτζετ. Ἂν κάτι δὲν πάη καλά, γνωρίζετε τὶς συνέπειες. Λοιπόν, τηλεφωνῆστε στὸν ἄντρα σας.

—Μπόμπ, ἄκουσε με, ἡ φωνὴ τῆς νεαρῆς γυναίκας ἔτρεμε ἐλαφρά, καθὼς μιλοῦσε στὸ σύζυγό της.

—Σ' ἀκούω, Ἔλλεν, συμβαίνει τίποτα; ὁ κύριος Πάτζετ ἀνησύχησε. Ἡ γυναίκα του ποτὲ δὲν τοῦ τηλεφωνοῦσε τέτοια ὥρα. Πρόκειται γιὰ τὸν Ντέξτερ, Μπόμπ.. τὸν... τὸν ἀπήγαγαν. Ζητοῦν πενῆντα χιλιάδες δολλάρια, σὲ μικρὰ ἀμαρκάριστα χαρτονομίσματα... τὰ χρήματα πρέπει νὰ τἄχουν μέσα σὲ μιὰ ὥρα.

Μιὰ μακρυά, δύσκολη σιωπή, συνόδεψε τὰ λόγια της.

—Ἀλλά... Ἔλλεν, μιλᾶς σοβαρά;

—Ναὶ Μπόμπ! Ὁ Ντέξτερ δὲν εἶναι στὸ σχολεῖο του... ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μοῦ ἔφερε τὰ βιβλία του καὶ τὸ σουγιαδάκι, ποῦ τοῦ εἶχες χαρίσει στὰ γενέθλιά του.

—Ποιὸς ἄνθρωπος;

—Αὐτὸς ποὺ ἀπήγαγε τὸν Ντέξτερ'. Ζητᾶ χρήματα, πρόσθεσε μὲ ἀνυπομονησία.

— Δηλαδή... θὲς νὰ πῆς, ὅτι ἦρθε στὸ σπίτι, λὲς καὶ ἦταν πλασιὲ ἢ κάτι παρόμοιο; ρώτησε ὁ ἄντρας της ἐμβρόντητος.

—Ἀκριβῶς... εἶναι ἐδῶ, κοντά μου τοῦ ἀπάντησε ξεψυχισμένα.

—Τρελλάθηκες! Δὲν γίνονται ἔτσι αὐτὰ τὰ πράγματα.

—Κυρία Πάτζετ, ἂς τελειώνουμε. Πέστε στὸν ἄντρας σας νὰ συγκεντρώση τὰ χρήματα, ἐπενέβη ὁ κύριος μὲ τὸ μαῦρο καπέλο.

—Μπόμπ, κύτταξε νὰ κάνης γρήγορα, ἄλλοιῶς... Ναί, ρώτησα... ὁ Ντέξτερ δὲν πῆγε σήμερα σχολεῖο.

—Μὰ πῶς μπορῶ νὰ συγκεντρώσω αὐτὰ τὰ χρήματα σὲ τόσο σύντομο χρονικὸ διάστημα; διαμαρτύρθηκε ὁ Μπόμπ.

Ἡ κυρία Πάτζετ μετέδωσε ἀμέσως τὰ λόγια του.

—Τὰ θέλουμε ὁπωσδήποτε σὲ μιὰ ὥρα, ἐπέμενε ὁ ἄγνωστος. Μπορεῖ νὰ τὰ ἀποσύρη ἀπὸ τὴν Τράπεζα, ποὺ εἶναι ἀπέναντι στὸ γραφεῖο του. Ἐκεῖ, ἔχει ἀπεριόριστη πίστωση.

—Μὰ τί λές; Νὰ πάρη ὁ διάβολος, πὲς του...

—Μπόμπ, σὲ ἱκετεύω, βιάσου!

—Καλά, καλά. Καὶ πῶς θὰ τοῦ δώσουμε τὰ χρήματα;

Ἡ κυρία Πάτζετ μετέδωσε καὶ πάλι τὴν ἐρώτηση.

—Θὰ περάσω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του σὲ μιὰ ὥρα. Ὁ Ντέξτερ θὰ γυρίση σπίτι του τὸ μεσημέρι, ἂν φυσικὰ δὲν ἐπιχειρήση κανεὶς νὰ παρέμβη ἢ νὰ μὲ ἀκολουθήση.

—Καλά, καλά... μπορεῖ νὰ πάρη τὰ χρήματα καὶ νὰ πάη στὸ διάβολο, κανεὶς δὲ θὰ τὸν ἐνοχλήση, εἶπε συνοφρυωμένος ὁ Μπόμπ.

Ὅταν ὁ κύριος μὲ τὸ μαῦρο καπέλο μπῆκε στὴν πολύβουη Τράπεζα Ἐμπόρων, μιὰν ὥρα ἀργότερα, ὁ Μπόμπ τὸν περίμενε στὸ σιδερένιο κιγκλίδωμα ποὺ χωρίζει τοὺς ὑπαλλήλους ἀπ' τὸ κοινό. Χωρὶς δισταγμὸ ὁ ἄγνωστος πλησίασε τὸν Πάτζετ, ποὺ τὸν κύτταζε ἄφωνος.

—Καλημέρα σας, κύριε Πάτζετ, εἶναι ὅλα ἐν τάξει; ρώτησε καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χαρτοφύλακα.

—Ναί... ναί... ὅλα τακτοποιήθηκαν, τραύλισε ὁ Μπόμπ καὶ χάθηκε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο μαζὶ μὲ τὸν χαρτοφύλακα.

—Ἐλᾶτε, κύριε Πάτζετ, μὴ παίρνετε αὐτὸ τὸ ὕφος, τοῦ εἶπε λίγο ἀργότερα ὁ κύριος μὲ τὸ μαῦρο καπέλο, σᾶς βεβαιώνω ὅτι ὅλα θὰ γίνουν ὅπως σᾶς ὑποσχέθηκα.

—Ξέρω ὅτι δὲν παίρνετε ἀπὸ λόγια, ἀλλὰ τὸ παιδί μου εἶναι ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχω στὸν κόσμο.

—Κύριε Πάτζετ, ὁ Ντέξτερ εἶναι παιδὶ χάρμα καὶ πολὺ θὰ λυπόμουνα ἂν τοῦ συνέβαινε κάτι «δυσάρεστο». Ἂν ἀκολουθήσετε πιστὰ τὶς ὁδηγίες μου, ὁ Ντέξτερ θὰ γυρίση σπίτι του, κι' ἐγὼ θὰ κερδίσω αὐτὸ ποὺ πάντα ὀνειρευόμουνα! Πολλὰ χρήματα.

Μ' ἕνα σύντομο χαιρετισμό, ὁ κύριος μὲ τὸ μαῦρο καπέλο, πῆρε τὸ χαρτοφύλακα ποὺ τοῦ ἄπλωσε ὁ Μπόμπ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Κανεὶς δὲν τὸν ἀκολούθησε καὶ κανεὶς δὲν ἔγραψε τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου του, γιατὶ ἁπλούστατα ὁ κύριος αὐτὸς χρησιμοποίησε ταξί.

Ὁ Ντέξτερ Πάτζετ γύρισε σπίτι του τὴν καθορισμένη ὥρα. Εἶχε περάσει ἕνα θαυμάσιο πρωϊνό. Καθὼς πλησίαζε στὴν ἐξόπορτα, εἶδε μ' ἔκπληξή του τρία— τέσσερα περιπολικὰ παρκαρισμένα ἔξω ἀπὸ τὴ βίλα καὶ μικρὲς ὁμάδες ἀνθρώπων στὴν καγκελόπορτα.

Κανεὶς δὲν ἔδωσε σημασία στὸ μικρό, ὣς τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκε σπίτι καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πίσω πόρτα.

Τότε κάποιος ἔμπηξε τίς φωνές.

—Τὸ παιδὶ γύρισε! Ἔ, νάτο!

Ὁ Ντέξτερ κύτταξε πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του. Μόλις εἶδε τὸ λεφοῦσι νὰ τρέχη πρὸς τὸ μέρος του, ἔκανε αὐτὸ ποὺ ἦταν φυσικό: τὄβαλε στὰ πόδια φοβισμένο. Ὅταν ἔφτασε στὴν πίσω πόρτα, ἄρχισε νὰ τὴ χτυπᾶ δυνατὰ μὲ τὶς μικρὲς γροθιές του. Ἡ πόρτα ἄνοιξε κι' ὁ Ντέξτερ ἔπεσε πάνω σ' ἕνα σμάρι ἀπὸ δημοσιογράφους καὶ φωτορεπόρτερς.

Ἡ σκηνὴ ποὺ ἀκολούθησε στὴν κουζίνα, πῆρε διαφορετικὴ μορφή. Λὲς καὶ κάποιος σίφουνας φύσηξε ἐκεῖ μέσα, κι' ὅλοι ἄρχισαν νὰ φωνάζουν, νὰ παίρνουν φωτογραφίες, νὰ τὸν κατακλύζουν μ' ἐρωτήσεις. Τελικὰ οἱ γονεῖς του κατάφεραν, μὲ πολὺ κόπο, νὰ σπάσουν τὸν κλιὸ καὶ νὰ τὸν πλησιάσουν.

—Θεέ μου σ' εὐχαριστῶ. Φτωχό μου ἀγοράκι. ἔλεγε καὶ ξανάλεδε ἡ κυρία Πάτζετ στὰ σύνορα τῆς ὑστερίας, ἐνῶ ὁ Ντέξτερ τὴν κύτταζε ἐμβρόντητος, χωρὶς νὰ μιλᾶ.

—Δὲν σὲ κακοποίησαν, δὲν εἶναι ἔτσι ἀγόρι μου; ρώτησε ὁ Μπόμπ καὶ τὸν ψαχούλεψε ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια.

—Μμ...ὄχι... τραύλισε τότε ὁ Ντέξτερ ἀνοιγοκλείνοντας ἡλίθια τὰ μάτια, στὰ φλάς.

—Ντέξτερ, ἡ ἀστυνομία καὶ τὸ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ θέλουν νὰ μάθουν τί ἀκριβῶς συνέβη, τοῦ εἶπε μὲ γλυκειὰ φωνὴ ὁ πατέρας του.

—Ἡ ἀστυνομία καὶ τὸ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ; ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ γέμισε ἀγωνία. Ὤ, θεέ μου, δὲ φανταζόμουνα ὅτι ἦταν τόσο κακὸ αὐτὸ ποὺ ἔγινε. Μὰ πῶς μὲ βρῆκαν; ὁ Ντέξτερ κύτταζε μὲ ἀνησυχία τὸν ἀστυνόμο Ἄλισον.

—Νεαρέ μου, αὐτὸ ποὺ συνέβη εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα ἀδικήματα, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο. Ἂς εἶναι, πὲς μας τί ἔγινε ἀκριβῶς.

—Καλὰ...καλά... θὰ σᾶς πῶ, ἂν καὶ δὲν φανταζόμουνα ὅτι θὰ σᾶς ἐνδιέφερε τόσο πολύ, ὁ Ντέξτερ ἔρριχνε ματιὲς δεξιὰ—ἀριστερά, λὲς καὶ ζητοῦσε νὰ χωθῆ κάπου.

Βαρειὰ σιωπὴ ἔπεσε στὸ δωμάτιο κι ὁ μικρὸς ἔγινε ὁ ὀπτικὸς στόχος ὅλων.

—Ἔ, νὰ ὁ Μπίλ κι' ἐγώ...

—Ὁ Μπίλ Χάκμαν; Μὴ μοῦ πῆς ὅτι τὸν ἀπήγαγαν κι' αὐτόν;

Ἔ, ἔκανε σὰ χαζὸς ὁ μικρός.

—Πές μας λοιπόν, τὸν ἀπήγαγαν κι' αὐτόν, κραύγασε ὁ Ἄλισον.

—Ὄχι...ὄχι, μὰ ποιὸν ἀπήγαγαν;

—Ἐσένα, ἀνόητο παιδί!

Ὁ Ντέξτερ ἐξακολουθοῦσε νὰ κουνᾶ ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι, καθὼς ἡ κυρία Πάτζετ ἔτρεξε νὰ τὸν ὑπερασπιστῆ.

—Μὰ πῶς; Δὲ σὲ ἀπήγαγε κανείς, ὁ Πάτζετ ἔπεσε σιγὰ σὲ μιὰ πολυθρόνα, γιατὶ τὰ πόδια του δὲν τὸν βαστοῦσαν.

—Διάβολε...ὄχι.

— Τότε, μπορεῖς σὲ παρακαλῶ νὰ μᾶς πῆς, ποὺ βρισκόσουνα σήμερα, ἀφοῦ ἔλλειπες ἀπὸ τὸ σχολεῖο;

Ὁ Ντέξτερ κύτταξε φοβισμένος τὸν Ἄλισον.

—Νά.... ὅπως σᾶς ἔλεγα πρίν, πῆγα μὲ τὸν Μπίλ στὴν Ντισνέυλαντ βέβαια δὲν ἔπρεπε ν' ἀπουσιάσουμε ἀπὸ τὸ σχολεῖο.

—Ποῦ πῆγες; οὐρλιαξε μὲ θυμὸ ὁ Πάτζετ. Στὴ Ντισνέυλαντ; Καὶ ποῦ βρήκατε τὰ χρήματα.

—Σήμερα τὸ πρωῒ καθὼς πηγαίναμε στὸ σχολεῖο, στάθηκε δίπλα μας ἕνα μικρό, ἀστεῖο αὐτοκινητάκι. Ἕνας κύριος, μᾶς ρώτησε, ἂν εἶχε κανείς μας ἕνα σουγιαδάκι.... Τοῦ ἔδειξα τὸ δικό μου, αὐτὸ ποὺ μοῦ δώρισες στὰ γενέθλιά μου. Μοῦ εἶπε ὅτι ἐργαζόταν στὴ Βιομηχανία ποὺ τὰ βγάζουν, κι' ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ ἔχω ἕνα ἀπὸ τὰ προϊόντα τους, εἶχα κερδίσει ἕνα λαχνό. Τὸ ἀντίτιμο ἦταν πενῆντα δολλάρια καὶ δυὸ δωρεὰν εἰσιτήρια γιὰ τὴ Ντισνέυλαντ. Φυσικά, ἀναγκάστηκα νὰ τοῦ δώσω τὸ σουγιαδάκι μου, ἀλλὰ τὸ βρῆκα πολὺ σωστό.

—Καὶ δὲ σκέφθηκες νὰ εἰδοποιήσης τὴ μητέρα σου, γι' αὐτὴν τήν...ἀλλαγὴ τοῦ προγράμματος; ἡ φωνὴ τοῦ Πάτζετ

Ἀστυνομικό Διήγημα

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟ ΑΔΙΚΗΜΑ

εἶχε γίνει ἕνα μουγκρητό.

—Ὄχι, γιατὶ αὐτὸς ὁ καλὸς κύριος, μοῦ εἶπε ὅτι θὰ κατάφερνε νὰ τὴν πείση, ὅταν θὰ ἄφηνε τὰ βιβλία μου στὸ σπίτι μας. Τοῦ τὰ ἔδωσα, ἀφοῦ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ τὰ κουβαλήση ὡς ἐδῶ.

Ὁ Ντέξτερ κύτταξε ἀνήσυχος γύρω του. Ὅλοι τὸν κύτταζαν σκυθρωποί, ἐχθρικοὶ καί, προπαντός, σιωπηλοί.

—Αὐτὸς ὁ κύριος δὲν ἐπεχείρησε νὰ σὲ πάρη μαζί του στὸ αὐτοκίνητο; ρώτησε ὁ Ἄλισον.

—Ὄχι, μᾶς ἔδωσε τὰ χρήματα, μᾶς εἶπε ὅτι κερδίσαμε στὸ διαγωνισμὸ καὶ πὼς τὰ εἰσιτήρια ἴσχυαν μόνο γιὰ σήμερα. Πατέρα, νὰ φαντασθῆς ὅτι μᾶς ἐξήγησε πῶς ἀκριβῶς θὰ πᾶμε στὴ Ντισνέϋλαντ.

Ὁ Πάτζετ γόγγυξε ἀπελπισμένος.

—Πενῆντα χιλιάδες δολλάρια γιὰ μιὰ μέρα στὴ Ντίσνέϋλαντ. Καὶ δὲ σοῦ ἄγγιξε οὔτε τὸ χέρι, ποὺ θὰ πῆ ὅτι δὲν ἔγινε κἄν ἀπαγωγή.

Ἀκολούθησε μεγάλη φασαρία, ὁ καθένας ἔλεγε τὴ γνώμη του.

—Ἡσυχία! οὐρλιαξε ὁ Ἄλισον... Κυρία Πάτζετ, αὐτὸς ὁ κύριος σᾶς εἶπε ἂν ὁ ἴδιος ἢ οἱ συνένοχοί του εἶχαν τὸ παιδὶ στὰ χέρια τους;

—Ὄχι, δὲν εἶπε τέτοιο πρᾶγμα... εἶχε βέβαια τὰ βιβλία τοῦ Ντέξτερ, τὸ σουγιαδάκι του καὶ ζητοῦσε χρήματα... ἔτσι ὑπέθεσα.

—Ἀκριβῶς. Ὑποθέσατε!

—Ἔχει κανεὶς νὰ μοῦ πῆ τίποτε γιὰ τὸ ταξὶ ποὺ μπῆκε;

—Τίποτα...τὸ ταξὶ τὸν ἄφησε τρία τετράγωνα παρακάτω... ἴσως ἐκεῖ κοντὰ νὰ ἦταν τὸ αὐτοκίνητό του, εἶπε ἕνας ἀστυνομικός.

—Κυρία Πάτζετ, πέστε μας τὶ ἀκριβῶς σᾶς εἶπε;

—Μοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ μοῦ μιλήση γιὰ τὸ γιό μου, ὅτι ὁ Ντέξτερ ἦταν σῶος κι' ἀβλαβὴς καὶ πὼς δὲν πῆγε σήμερα στὸ σχολεῖο του. Μοῦ ἔδειξε τὰ βιβλία του καὶ τὸ σουγιαδάκι καὶ μοῦ ζήτησε ἂν ἤθελα νὰ γυρίση σπίτι του, πενῆντα χιλιάδες δολλάρια σὲ μικρὰ χαρτονομίσματα.

—Δὲ χρησιμοποίησε ποτὲ τὴ λέξη ἀπαγωγή; φώναξε χολιασμένος ὁ Ἄλισον.

—Ὄχι...ἐγώ... ἐγὼ τὴ χρησιμοποίησα, ἀλλὰ μοῦ εἶπε ὅτι ἀκουγόταν ἄσχημα καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν ἀποφύγουμε.

—Κατάλαβα. Μήπως σᾶς ἀπείλησε καθόλου;

—Μμ... ὄχι ἀκριβῶς! Εἶπε ὡστόσο ὅτι οἱ συνένοχοί του ἦταν ἄνθρωποι ὀξύθυμοι... ἀνυπόμονοι.

—Καὶ σᾶς, κύριε Πάτζετ, σᾶς ἀπείλησε; Μήπως εἶπε ὅτι ἀπήγαγε τὸ γιό σας, μήπως ἀνέφερε τὴ λέξη «λύτρα»;

—Ὄχι...ὄχι... μοῦ εἶπε μόνον ὅτι ὁ Ντέξτερ εἶναι χάρμα παιδὶ καὶ ὅτι θὰ λυπόταν, ἂν τοῦ συνέβαινε κάτι «δυσάρεστο».

—Ἐγὼ ὅμως εἶμαι βέβαιη, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀρχηγὸς μιᾶς συμμορίας. εἶπε μ' ἐλπίδα ἡ κυρία Πάτζετ.

—Μαντάμ—ὁ Ἄλισον ἦταν τώρα ἐκτὸς ἑαυτοῦ—εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι, δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει καμμιὰ συμμορία. Ὅλη ἡ δουλειὰ ἔγινε ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο, κι' ἀπ' ὅτι κατάλαβα, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν καταπάτησε κανένα νόμο. Σᾶς πληροφόρησε ἁπλῶς ὅτι ὁ γιός σας δὲν ἦταν στὸ σχολεῖο, σᾶς ἔδωσε μερικὰ ἀντικείμενα ποὺ τοῦ ἀνῆκαν καὶ σᾶς εἶπε ὅτι θὰ «ἤθελε» πενῆντα χιλιάδες δολλάρια, σὲ μικρὰ χαρτονομίσματα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι νόμιμα. Ἀλλὰ ἀκόμα κι' ἂν βρίσκαμε κάτι ἐπιλήψιμο, δὲν ξέρουμε τίποτα γιὰ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Τὰ χοντρά, μαῦρα γυαλιά, τὸ καπέλο, τὸ μουστάκι, ὅλα μᾶς τὸν κρύβουν. Ἂς πάη, λοιπόν, στὸ διάβολο! φώναξε ὁ Ἄλισον καὶ μ' ἕνα σύντομο χαιρετισμὸ βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους.

—Μὰ τόσο γρήνορα κλείνουν μιὰν ὑπόθεση; ρώτησε ἡ κυρία Πάτζετ.

—Ὄχι βέβαια...ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀδίκημα...

—Μὰ ποὺ πῆγε ὁ Ντέξτερ; ρώτησε ἡ κυρία Πάτζετ, κυττάζοντας ἀνήσυχη γύρω της... Θυμᾶμαι ποὺ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶπε ὅτι θὰ λυπόταν, ἂν συνέβαινε κάτι «δυσάρεστο» στὸν Ντέξτερ;

—Περίμενε λίγο καὶ κάτι «δυσάρεστο» θὰ τοῦ συμβῆ, μουρμούρισε ἀπειλητικὰ ὁ Πάτζετ. Ἀκοῦς πενῆντα χιλιάδες δολλάρια γιὰ μιὰ μέρα στὴ Ντισνέϋλαντ...

Μαζὶ στὴν ἐποχή μας

Καλωσύνες

Πολλὲς φορὲς πλήττομεν στὴ μοναξιὰ τοῦ πλήθους. Οἱ ἄγνωστοι ποὺ πηγαινοέρχονται βιαστικὰ δύσκολα μᾶς συγκινοῦν.

Κάπου κάπου μερικὲς ἐκκεντρικότητες μᾶς ἀπορροφοῦν τὰ βλέμματά μας. Ἀλλὰ καὶ τότε φευγαλέα, μᾶλλον ἀδιάφορα ξεπερνοῦμε τὸ σκηνικὸ χωρὶς νὰ μᾶς καλιεργήση ἀξιόλογα τὸ ἐνδιαφέρον.

Τὰ βήματά μας συνεχίζουν μηχανικὰ τὸν ρυθμό τους σὰν νὰ πρόκειται γιὰ κάποια μηχανὴ ποὺ ἔτσι κλείνει τὸν κύκλο τῆς ἡμέρας—λειτουργίας.

Ὁ ἑαυτός μας ὅμως μαζεύει πολλὲς ἐντυπώσεις, παραστάσεις, ἐμπειρίες κάθε ἡμέρα.

Τὸ βράδυ στὴ γαλήνη τοῦ σπιτιοῦ, ὅταν καὶ ὅπου ὑπάρχει, ὁ κάθε ἑαυτὸς ὀργανισμὸς ἐπεξεργάζεται τὴν ὕλη τῆς ἡμέρας.

Ταξινομεῖ τὶς ἐντυπώσεις—εἰκόνες, διαλέγει ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἀφομοιώση καὶ δημιουργεῖ ἕνα δικό του ψυχολογικὸ ἢ αἰσθησιακὸ μπουκέτο.

Αὐτὸ πότε ἀρωματίζει τὴν ψυχὴ καὶ πότε σὰν πολύποδας ἀπειλεῖ νὰ τὴν πλημμυρίση μὲ ἀπαισιοδοξία.

Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς δυνατός, ἑτοιμοπόλεμος σ' αὐτὴ τὴν ἀπαισιοδοξία του γιὰ νὰ νικήση.

Ἐπιβάλλεται στὴ δίνη τῶν ἀπείρων προβλημάτων νὰ διαστείλη τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ ἐξαργυρώση μὲ ρεαλιστικοὺς συμβιβασμοὺς τὸν χρόνο του.

Εἶναι πολὺ τιμητικὸ καὶ εὐχάριστο νὰ μηδενίζωνται ὅλα τὰ δυσάρεστα αἰσθήματα.

Νὰ συντάσσεται ὁ ἄνθρωπος στὴν κατηγορία ἐκείνη ποὺ διακρίνεται γιὰ τὴν κάποια ἀφέλεια, γιὰ τὴν καλωσύνη της.

Ἡ καλωσύνη μὲ τὶς φιλοφρονήσεις, τὶς πρόθυμες ἐξυπηρετήσεις, γενικώτερα τὴν ἀπροσποίητη διάθεση νὰ μᾶς ἱκανοποιήση, κάθε ἐπιθυμία, εἶναι ἰδανικό. Δηλαδὴ ἡ ἁπλότης καὶ ἡ καλωσύνη γιὰ μᾶς ξεπερνᾶ τὴν συμβατικότητα ἢ τὴν ἀνεκτικότητα.

Ἀλλὰ καὶ τότε ὁ ἀνικανοποίητος, ὅπως συνήθως εἶναι, μεγάλος ἑαυτός μας, κουράζεται ἀπὸ τὶς καλωσύνες.....

Ἀπορρίπτει καὶ τὴν διέξοδο αὐτή.

...Σιγὰ σιγὰ ὅταν καὶ οἱ φίλοι του κουρασθοῦν ἀπὸ τὴν ἰδιορρυθμία του, ἀπομονώνεται ἐπικίνδυνα, καὶ μπαίνει στὸ κυκλοθυμικό του περιβάλλον.

Χαιρετῆστε τον ἀπὸ τὴν σκοπιά σας, δεχθῆτε ἄδολα τὶς καλωσύνες, ἀλλὰ προσέξατε... ἔχουν καὶ αὐτὲς τοὺς κινδύνους στὴν καθημερινή μας ζούγκλα...

ΣΕΡΓΙΟΣ

ΠΟΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΖΗΤΕΙΤΕ;

Παν. Ἀρχιμανδρίτου
ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΛΕΝΗ
Ταγματάρχου–Ἱεροκήρυκος Χωρ]κῆς

«Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων»;

Ἀπὸ καιρὸ τώρα ἔχομε ἐγκαινιάσει ἕνα διάλογο μὲ τὸν ἀναγνώστη μὲ κεντρικὸ θέμα τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐσώτερης γνωριμίας μαζί του. Στὴν προσπάθεια νὰ βοηθήσωμε στὴ συνειδητοποίησι αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως ἐθέσαμε στὸ προηγούμενο ἄρθρο τὸ ἐρώτημα· τί ξεύρεις γιὰ τὸν Ἰησοῦν; Καὶ εἴδαμε ἐκεῖ πόσο φτωχὲς καὶ ἐπιπόλαιες εἶναι οἱ γνώσεις μας ἐπάνω στὸ σπουδαιότερο πρόβλημα τῆς ὑπάρξεώς μας.

Σήμερα θὰ τοποθετήσωμε τὸν ἀναγνώστην καὶ πάλι μπροστὰ σὲ ἕνα ἐρώτημα. Θὰ τὸν ἐρωτήσωμε· ἀγαπητέ, γιὰ ποιὸν Ἰησοῦν ψάχνεις; Ποῖον Χριστὸν ζητεῖς; Πῶς Τὸν ἔχεις πλάσει μέσα στὴ φαντασία σου; Ἀναλογίζομαι πῶς μέσα στὴν καρδιά σου καίει ἡ φλόγα τῆς γνωριμίας σου καὶ τοῦ συνδέσμου σου μὲ τὸν Χριστό. Θέλεις νὰ τοῦ δώσης τὴν καρδιά σου, τὸ εἶναι σου ὁλόκληρο. Εἶσαι σὲ μιὰ νοσταλγικὴ ἀναζήτησι τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως αὐτὸ γιὰ νὰ τύχης τοῦ ποθουμένου. Πρέπει νὰ ξεύρης ποιὸν Χριστὸν θὰ ἀναζητήσης. Ὄχι, διότι εἶναι πολλοί. Ἕνας εἶναι ὁ Κύριος. Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ πρόσληψίς Του πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὡρισμένες προϋποθέσεις, ἀλλοιῶς μένει ἄγνωστος, καὶ ἐνῶ εἶναι παρὼν παντοῦ καὶ πάντοτε. συμβαίνει πολλὲς φορὲς νὰ εἶναι καὶ ἀθέατος. Μπορεῖ νὰ εἶναι δίπλα μας καὶ νὰ μὴ αἰσθανώμεθα τὴν παρουσίαν του. Πρέπει γι' αὐτὸ νὰ ξεκαθαρίσωμε μέσα μας τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ, πρέπει νὰ ξεύρωμε πῶς εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Ἂν τὸ κατορθώσης, τότε εὔκολα θὰ τὸν ἀναγνωρίσης. Γι' αὐτὸ λοιπὸν σήμερα σὲ ἐρωτῶ. Γιὰ ποιὸν Ἰησοῦν ψάχνεις; Πῶς τὸν φαντάζεσαι; Ποιὸν Ἰησοῦν ζητεῖς;

Στὸ γεγονὸς τῆς Γεννήσεως, ἐκεῖ κάτω στὴν μικρὴ πολίχνη, τὴν Βηθλεέμ, μέσα στὸ ἁπλὸ καὶ ἀπέριττο ἐκεῖνο λίκνο, τὴν φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ Πανυπερτέλειος καὶ Ἄπειρος Θεὸς ἐνηπίασε γιὰ νὰ σώσῃ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο καὶ νὰ ἀναστήσῃ τὴν ἀνθρώπινη φύσι, ἐκεῖ λοιπὸν ἀποκαλύπτεται ἕνα μεγάλο μυστικό, σχετικὸ μὲ τὸ θέμα ποὺ διερευνᾶμε.

Ἡ ἀνθρωπότης περίμενε τὸν Μεσσία, λαχταροῦσε γιὰ τὸν Σωτῆρα, ἀγωνιοῦσε γιὰ τὸν Λυτρωτή. Πανανθρώπινη ἦταν ἡ νοσταλγία καὶ ἡ προσμονὴ τοῦ ἐρχομοῦ του. Καὶ ὅμως ὅταν ἦλθε ἐλάχιστοι ἔλαβαν αἴσθησι τῆς παρουσίας του. Τὴν νύχτα τῶν Χριστουγέννων ὁ Χριστὸς ἦλθε πάνω στὴ γῆ. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας » (Ἰωάν. α΄ 14).

Στὴν κατάμεστη ἀπὸ ξένους Βηθλεὲμ τὴ νύχτα τούτη τῶν Χριστουγέννων προσετέθη καὶ ἕνας ἀκόμη ἐπισκέπτης, ὁΜεγάλος Ξένος καὶ τόσο δικός μας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Καὶ ὅμως κανεὶς δὲν λαμβάνει αἴσθησι τῆς παρουσίας Του. Καὶ τοῦτο γιὰ δύο λόγους. Πρῶτον μὲν γιατί ὁ Χριστὸς ἦλθε ταπεινά, ἁπλᾶ, ἀθόρυβα, δίχως μεγαλειώδεις πομπὲς καὶ δίχως τυμπανοκρουσίες. Ἢ μᾶλλον αὐτὸ ἀκριβῶς ἦτο τὸ μεγαλεῖον Του «ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Β΄ Κορ. η΄ 9). Ἦτο ὁ Μέγας καὶ Ἀχώρητος παντὶ καὶ ἐσμίκρυνεν ἑαυτὸν τόσον, ὥστε νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπότητος ὡς ἕνα νήπιον, μέσα σὲ μία φάτνη, στὸ βάθος ἑνὸς σπηλαίου, ποὺ ἦταν τόπος σταβλισμοῦ ζώων καὶ ὄχι κατοικίας ἀνθρώπων, σὲ μία ἄσημη πολίχνη! Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Σωτῆρος ἦταν ἡ ἔσχατη ταπείνωσίς του! «Ἐπτώχευσε»! Αὐτὴ ἡ λέξις τὰ λέγει ὅλα. Μέσα ἀπὸ τὸ ἀνήλιο σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ ξεπρόβαλε ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης! Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο θαῦμα, ποὺ ἐπετέλεσεν ὁ Κύριός μας, τὸ θαῦμα τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. Μέσα σ' αὐτὸ περιέχεται συγχρόνως καὶ τὸ μέγιστο θαῦμα τῆς ἀφάτου ταπεινώσεώς του. Γι' αὐτὸ τὸ θαῦμα ὁ μὲν Παῦλος ἔγραψε: «ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. β΄ 7), ὁ δὲ ὑμνωδὸς μὴ μπορῶντας νὰ τὸ χωρέσῃ μέσα στὴ σκέψίν του, περιωρίσθηκε νὰ εἴπῃ: «ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός», Ὁ Μέγας Ἐπισκέπτης, ὁ Ἀπεσταλμένος τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ Ἀναμενόμενος, ὁ προσδοκώμενος Λυτρωτής, ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ἦταν ἤδη ἐπάνω στὴ γῆ! Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι τῆς Βηθλεὲμ δὲν Τὸν ἀντελήφθησαν.

Ἐρχόμεθα ἤδη στὴ δεύτερη αἰτία, ἕνεκα τῆς ὁποίας οἱ ἄνθρωποι τῆς Βηθλεὲμ δὲν ἔλαβαν αἴσθησι τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἡ πρώτη ἦταν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἦλθε. Ἡ δεύτερη ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, καὶ ἂν ἀκόμη ἐμάθαιναν γιὰ τὸν ἐρχομό του, δὲν θὰ μποροῦσαν ποτὲ νὰ γίνουν ταπεινοὶ προσκυνηταί Του. Γι' αὐτούς, τοὺς σοφοὺς καὶ πεπαιδευμένους, τὸ μεγαλεῖον τῆς φάτνης ἦταν σκάνδαλο. Δὲν διέθεταν τὴν ἀπαιτούμενη ἁπλότητα γιὰ νὰ διακρίνουν τὸν ἀνατέλλοντα Ἀστέρα μέσα ἀπὸ τὸ ἄσημο σπήλαιο. Ὁ Χριστὸς δὲν θέλησε νὰ γεννηθῇ οὔτε στὴ Ρώνη οὔτε στὴν Ἀθήνα οὔτε στὴν Ἱερουσαλήμ. «Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔχει σπουδαία σημασία. Πρέπει νὰ ξέρουμε πῶς δὲν μποροῦμε νὰ νοιώσουμε τὸ μυστήριο τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ παρὰ μόνο στὸ φτωχικὸ χωριὸ τῆς Ἰουδαίας. Πρέπει νὰ ἀνεβοῦμε στὴ Βηθλεέμ, νὰ γίνουμε πολῖτες τῆς Βηθλεέμ, νὰ ἐπιτύχουμε—ὄχι νὰ κατακτήσουμε—τὸ ταπεινὸ πνεῦμα τῆς Βηθλεὲμ» (Ἰησοῦς σελ. 11 - 12). Αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ποὺ εἶχαν ἀπ' ὅλη τὴν πολίχνη μόνον οἱ ποιμένες. Αὐτοὶ οἱ ἁπλοϊκοὶ ἄνθρωποι πρῶτοι μαθαίνουν τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς Γεννήσεως καὶ πρῶτοι γίνονται ταπεινοὶ προσκυνηταὶ τοῦ θείου Βρέφους. Ἔχουν τὸ μεγάλο προνόμιο νὰ εἶναι ἀνέγγιχτοι ἀπὸ τὰ μολύσματα τῆς ἀνθρώπινης σοφίας. Δέχονται ἀπὸ τὸν ἄγγελο τὸ μέγα μήνυμα ὅτι «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ» καὶ τὸ ἀκούουν ἐν ταπεινώσει ψυχῆς, μὲ χαρακτηριστικὴ παιδικὴ εὐλάβεια.

Ἀγαπητὲ ἀναγνῶστα,

Ἂν δὲν ἦσαν καὶ οἱ Μάγοι προσκυνηταὶ τοῦ θείου Βρέφους θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πῶς ὁ Χριστὸς ἀποστρέφεται τοὺς σοφοὺς καὶ ἐκλέγει τοὺς ἀγραμμάτους. Ὅμως στὴν περίπτωσι τῶν ποιμένων, ὅτι εἶλκυσε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ ἀγραμματοσύνη τους ἡ ἁπλῆ ἀλλὰ καὶ πάναγνη ψυχή τους. Δὲν εἶχαν προκαθορίσει μέσα τους τὴν εἰκόνα τοῦ Μεσσία, ἀλλὰ ἐδέχθησαν Αὐτὸν ὅπως ὁ ἄγγελος τὸν ἀπεκάλυψε. Ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων ἐπροχώρησαν σὲ μιὰ ἐσώτατη ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐδέχθησαν ταπεινὰ τὴν ἀποκάλυψι τοῦ Οὐρανοῦ.

Τὸ μήνυμα λοιπὸν τῆς Βηθλεὲμ εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ταπεινός, εἰσέρχεται ταπεινὰ καὶ ἀθόρυβα καὶ ἀποκαλύπτεται σὲ ταπεινὲς καρδιές. Δὲν μπαίνει σὲ ἐπηρμένες κεφαλές. Δὲν πλησιάζεται μὲ λογικὰ μέτρα. Γιὰ τὴ λογικὴ ἡ παρουσία του εἶναι «σκάνδαλον», «μωρία», «λίθος προσκόμματος». Πλησιάζεται μόνον μὲ πίστιν, μὲ βαθειὰ καὶ ὁλοκάρδια πίστι. Γιὰ νὰ Τὸν πλησιάσης πρέπει καὶ ἐσύ, ὅπως, Ἐκεῖνος, νὰ πτωχεύσῃς. Νὰ ἀποθέσῃς ἐκούσια ὅλα τὰ κοσμικὰ μεγαλεῖα καὶ νὰ προσέλθῃς ταπεινὸς προσκυνητής.

Ἂν σοῦ ἀρέσουν οἱ κοινωνικὲς διακρίσεις, ἂν σὲ θέλγῃ ἡ δόξα τοῦ κόσμου, ἂν ὁ πλοῦτος εἶναι γιὰ σὲ ὁ μοναδικὸς ὑποκάρδιος πόθος, ἂν σοῦ ἀρέσῃ ἡ εὔκολη ἀναρρίχησι, ἂν ἀγαπᾶς τοὺς συμβιβασμούς, ἂν εἶσαι αἰχμάλωτος τῶν τύπων, ἂν θέλῃς ἕνα χριστιανισμὸ μέσα κλεισμένο σὲ ὡρισμένες συνταγές, τότε μὴ προχωρῆς πρὸς τὸ Χριστό. Τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ ὑποσχεθῇ. Τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀναγέννησι τῆς καρδιᾶς σου, τὸν ἀγιασμό σου, τὴ θέωσί σου, τὴν πολιτογράφησί σου στὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στὴ χορεία τῶν σεσωσμένων. Πρὶν ἀκόμη ξεκινήσης γιὰ μιὰ συνάντησι μαζί Του σκέψου τί εἶναι ὁ Χριστὸς γιὰ σὲ καὶ τί μπορεῖ νὰ σοῦ προσφέρῃ. Καὶ τότε συνειδητὰ ἄρχισε αὐτὴ τὴ σωστικὴ πορεία ποὺ θὰ σὲ φέρῃ ταπεινὸ προσκυνητὴ τοῦ μεγαλείου Του.

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ Των ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΕΤΣΕΚΟΥ
Μοιράρχου

Πέρασαν 31 ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τότε. Ἀπὸ τὴν ἀνείπωτα φοβερὴ καὶ ἐφιαλτικὴ τραγωδία τῶν Καλαβρύτων. Ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἐκείνη Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου 1943. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ξέσπασε ἡ ἀνήκουστη βαρβαρότητα καὶ θηριωδία τῶν ἀνθρώπων τοῦ Φύρερ, ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως Καλαβρύτων καὶ τῆς γύρω περιοχῆς.

Ὁ νοῦς σταματάει μ' εὐλάβεια, μπροστὰ στὰ ἀθῶα ἐκεῖνα θύματα τῆς Ναζιστικῆς βαρβαρότητος. Δάκρυα καὶ λουλούδια προσφέρονται, μὲ ξεχωριστὴ συγκίνησι, ἀπ' ὅλους, στὰ θύματα αὐτά, τὰ τραγικώτερα τῆς Γερμανικῆς λαίλαπος. Στὰ Καλάβρυτα οἱ ὑποτακτικοὶ τοῦ Χίτλερ διέπραξαν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ φοβερὰ ἀνοσιουργήματα. Μὲ τὰ μυδραλιοβόλα τους θέρισαν νέους, γέρους, παιδιά, ἀκόμη καὶ Καλογήρους. Ἀνθρώπους ἄφταιγους, προσηλωμένους στὶς δουλειές τους καὶ ἀφωσιωμένους στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. Σκόρπισαν τὸν θάνατο καὶ τὴν καταστροφὴ χωρὶς ἔλεος.

Ἀνόσιο τὸ ἔγκλημά τους, ἀλήθεια. Ἀφάνταστα ἀνατριχιαστικό. Αἰώνιο στίγμα τῶν ἀνθρώπων ποὺ φαντάστηκαν πὼς ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιβάλουν καὶ νὰ θεμελιώσουν τὸν ἐθνικοσοσιαλισμό τους, περνῶντας τὶς σιδηρόφρακτες δυνάμεις τους πάνω ἀπὸ ἀμέτρητες χιλιάδες ἀνθρώπινα κορμιὰ καὶ ποικίλες καταστροφές. Πρωτάκουστη ἡ ἀπανθρωπιά τους. Πολὺ σπάνια στὴν ἱστορία ἀναφέρεται παρόμοια ἐγκληματικὴ μανία. Μὲ τὰ ἐγκλήματα τῶν ναζιστῶν στὰ Καλάβρυτα στιγματίστηκε ἀνεξίτηλα ἡ ἀνθρωπότης.

Εἶναι ἀδύνατον. Ἀφάνταστα ἀδύνατον νὰ ἀναφέρουμε ἐδῶ, ἔστω καὶ σὲ σύντομη περίληψι, τὰ γεγονότα τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς τῶν ἱστορικῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς γύρω περιοχῆς καὶ τὰ ἀνήκουστα ἐγκλήματα τῶν Γερμανῶν Ναζί. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρέσῃ κάτι τέτοιο, στὸν λίγο, αὐτὸν ἐδῶ, χῶρο τῆς «Ε. Χ.». Θὰ ἐπιχειρήσω ὅμως μιὰ σύντομη, πολὺ σύντομη, μὲ κίνδυνο νὰ ὑποπέσω σὲ ἀσάφειες, ἀναδρομὴ στὰ συγκλονιστικὰ ἐκεῖνα γεγονότα τῆς 8ης καὶ 13ης Δεκεμβρίου 1943:

Ὀκτὼ (8) Δεκεμβρίου 1943. Μιὰ Γερμανικὴ φάλαγγα ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Αἴγιο καὶ κατευθύνεται πρὸς τὰ Καλάβρυτα, καταστρέφει, χωρὶς λόγο καὶ μὲ ξεχωριστὸ μῖσος, περιουσίες, πυρπολεῖ οἰκίες τῶν χωριῶν Ρωγοὺς καὶ Κερπινῆς καὶ θανατώνει 95 ἄνδρες κάθε ἡλικίας, μπροστὰ στὰ μάτια γυναικοπαίδων. Τὴν ἴδια ἡμέρα, μιὰ ἄλλη Γερμανικὴ φάλαγγα, ποὺ κι' αὐτὴ στὸ διάβα της σκορπάει τὸν ὄλεθρο καὶ τὸν θάνατο, περνάει ἀπὸ τὸ Μέγα Σπήλαιον, παίρνει μαζί της 19 μοναχοὺς κι' ἕναν ὑπηρέτη, τοὺς ὁδηγεῖ σὲ οἰκτρὸ θάνατο καταγκρεμίζοντάς τους σ' ἕνα βάραθρο καὶ καίει τὸ ἱστορικὸ Μοναστῆρι, τὸ «προπύργιο» αὐτὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλὰ στὰ Καλάβρυτα, στὶς 13 Δεκεμβρίου 1943, οἱ Γερμανοὶ τοῦ Χίτλερ διαπράττουν τὸ πιὸ φρικαλέο ἔγκλημά τους. Συγκεντρώνουν ὅλους τοὺς κατοίκους στὸ Σχολεῖο καὶ βάζουν φωτιὰ στὰ σπίτια. Ὅλα γίνονται στάχτη. Κατόπιν ξεχωρίζουν τοὺς ἄνδρες, ἀπὸ 14 ἕως 80 χρόνων, τοὺς ὁδηγοῦν στὸ χωράφι τοῦ δασκάλου Καππῆ καὶ τοὺς ἐκτελοῦν

31 χρόνια ἀπό τήν ὁλοσχερῆ καταστροφή τῆς ἡρωικῆς κωμοπόλεως

ἄνανδρα. (Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς διεσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος μόνον δέκα τρεῖς).

Κατόπιν βάζουν φωτιὰ καὶ στὸ Σχολεῖο ὅπου ἔχουν κλείσει τὰ γυναικόπαιδα. Θεέ μου, πόση θηριωδία ἔκλειναν μέσα τους αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι... Εὐτυχῶς ποὺ τὴν τελευταία στιγμή, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς στυγνοὺς καὶ ἀνελέητους πυρπολητές, Αὐστριακὸς στὴν καταγωγή, ποὺ ξύπνησαν μέσα του κάποια φιλάνθρωπα αἰσθήματα, ἀνοίγει τὴν πόρτα τοῦ Σχολείου καὶ σώζονται τὰ ἀθῶα αὐτὰ πλάσματα.

Ὁ θλιβερὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἀνεπανάληπτων αὐτῶν γερμανικῶν κακουργημάτων, ἀπὸ τῆς 8 μέχρι καὶ 13 Δεκεμβρίου 1943, στὰ Καλάβρυτα καὶ στὴν γύρω περιοχή, ἦταν 1.400 νεκροὶ καὶ ὁλοσχερὴς καταστροφὴ τῶν ἱστορικῶν Καλαβρύτων...

Πέρυσι σὲ δημοσίευμα Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, σχετικὸ μὲ τὴν «σφαγὴ στὰ Καλάβρυτα» ἀνεφέρετο ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ μοιραίου γερμανικοῦ ἀποσπάσματος, ὁ «Πυρράρχης» Τέννερ,

> **«ἦταν κοντός, μιᾶς πιθαμῆς ἄνθρωπος. Κανεὶς μέχρι σήμερα δὲν ἔμαθε γιὰ τὴν τύχη του .... Κοιτοῦσε σαρκαστικὰ τοὺς μελλοθανάτους Καλαβρυτινοὺς καὶ ἀναμασοῦσε, σὰν τρωκτικό, μύγδαλα περιμένοντας τὸ σύνθημα διὰ νὰ φέρη εἰς πέρας τὴν ἀποστολή του».**

Στὸ ἴδιο αὐτὸ δημοσίευμα ἀνεφέρετο ἐπίσης ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ «κατακρεούργησε» τοὺς Καλαβρυτινούς,

> **«εἶχε τὸν βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ καὶ στὸν πολιτικό του βίο, ἦταν ἢ εἶναι καθηγητὴς βοηθὸς ἢ ὑφηγητὴς τῆς ἀγροτικῆς χημείας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καινιξβέργης τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καὶ ἦταν ἢ εἶναι ἰδιοκτήτης περιοχῆς πλησίον τοῦ ELBINQ, ὅτι κάποιος συμπατριώτης του δικηγόρος ,τὸν εἶδε γιὰ τελευταία φορὰ στὶς 31 Δεκεμβρίου 1944 τὸ βράδυ σ' ἕνα πύργο καὶ ὅτι ἀπὸ τότε δὲν γνωρίζει τίποτα δι' αὐτόν».**

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ παγκόσμιος κοινὴ γνώμη ἐστιγμάτισε, κατεδίκασε καὶ ἐστηλίτευσε μὲ τὰ πιὸ μελανὰ χρώματα καὶ πρωτοφανῆ δριμύτητα, τὴν χωρὶς προηγούμενο ἀνθρωποσφαγὴ τῶν Καλαβρύτων. Ἀκόμη καὶ αὐτοί, οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ναζισμοῦ Γερμανοί, κατέκριναν τὸ ἀνείπωτα ἀποτρόπαιο αὐτὸ ἔγκλημα τῶν συμπατριωτῶν τους.

Ὅμως, τὸ ἔγκλημα τῶν Καλαβρύτων, τὸ θέλουμε δὲν τὸ θέλουμε, θὰ θυμίζῃ στὶς ἐπερχόμενες γενιές, ὅλων τῶν λαῶν, ὅτι κάποιοι συνάνθρωποί τους, ἀπόγονοι τοῦ Κάϊν, ἀρνηταὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ κάθε ἀνθρωπιστικῆς ἐννοίας, πέρασαν ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ Καλάβρυτα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄφησαν ἀδρὰ δείγματα τῆς ἀξεπέραστης ἀπανθρωπιᾶς τους.

Ἀλλὰ ἐσὺ ταξιδευτή, Ἕλληνα ἢ ξένε, σὰν πᾶς στὰ Καλάβρυτα στάσου στὸ χωράφι τοῦ δασκάλου Καππῆ, στὸ ταπεινὸ μνημεῖο μὲ τὸν ὁλάσπρο σταυρό, κλίνε εὐλαβικὰ τὸ γόνυ καὶ πρόσφερε λουλούδια, ραντισμένα μὲ τὰ δάκρυά σου, στοὺς ἀδικοσκοτωμένους, πρὸ τριάντα ἑνὸς χρόνων, ἀδελφούς σου. Θὰ εἶναι τὸ εὐλαβικώτερο μνημόσυνό τους...

Οἱ πρῶτοι Ἀξ/κοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χωρ/κῆς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Ταγμ/ρχης Χωρ/κῆς

(1802-1868)

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΤΕΝΙΑΔΗ
Δημοσιογράφου

Ἐγεννήθη ἐν Μπρομμυρίῳ τοῦ Βόλου τῷ 1802. Ὁ πατήρ του Γεώργιος Φιλάρετος κατήγετο ἐκ Τρικάλων καὶ ἦτο ἀρκετὰ εὔπορος. Εἰς τὸν υἱόν του ἔδωκε ἀρίστην ἀνατροφὴν γαλουχήσας αὐτὸν εἰς τὰ νάματα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἦτο τὸ ὄνειρον τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ ἡ κρυφία ἐλπὶς κάθε καλοῦ πατριώτου.

Ὅταν ἐξερράγη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, ὁ Νικόλαος Φιλάρετος ἦτο μόλις δεκαενεατής. Ὁ πατήρ του, φοβούμενος τὰς ἀντεκδικήσεις, παρέλαβε τὴν οἰκογένειά του καὶ ἐτράπη εἰς τὰ ὄρη, οὕτω δὲ διέφυγε τὴν μῆνιν τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν ἀγρίαν σφαγὴν εἰς Μπρομμῦρι τὴν 9ην Μαΐου 1821. Ὀλίγον μετὰ τὴν σφαγὴ τοῦ Μπρομμυρίου, ὁ υἱὸς Φιλάρετος κατετάσσετο, μετὰ τοῦ πατρός του, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γ. Ζορμπᾶ καὶ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τοῦ Βόλου καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Θεσσαλίας. Τῷ 1822, ἀλωθείσης τῆς γεννετείρας του ὑπὸ τοῦ Δράμαλη, ὁ Νικόλαος Φιλάρετος ἠχμαλωτίσθη. Ἀπελευθερωθεὶς μετὰ ἓν ἔτος, προσῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ζορμπᾶ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας. Τῷ 1825 προήχθη εἰς ταξίαρχον. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, πολεμῶν μὲ τὸ σῶμα του ἐναντίον τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἰμπραὴμ πασᾶ, ἐπληγώθη σοβαρῶς εἰς τὸ δεξιὸν ὦμον. Ὁ Νικόλαος Φιλάρετος ἔλαβεν ἐπίσης μέρος εἰς τὰς μάχας τῆς Σκοπέλου, Τρίκκερι, Πέρκοβας, Λιδωρικίου, Ὑπάτης, Θηβῶν καὶ ἀλλαχοῦ, διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν του.

Ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου, ἐστάλη πρὸς κατασβέσιν τῶν ληστῶν εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, διακριθεὶς καὶ πάλιν.

Τὴν 10ην Ἰουνίου 1833, ὁ Νικόλαος Φιλάρετος, κριθείς, λόγῳ τῆς πείρας του καὶ τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν του, κατάλληλος διὰ τὴν Χωροφυλακήν, κατετάχθη εἰς αὐτὴν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπομοιράρχου Β΄ τάξεως καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Μοιραρχίαν Εὐβοίας. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπεσπάσθη ὑπὸ τοῦ Γκραγιὰρ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἓν ἔτος εὐδοκίμως. Ἀκολούθως μετετέθη εἰς τὴν Λεβάδειαν, ἡ ὁποία ἐμαστίζετο τότε ὑπὸ τῆς ληστείας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἀρχίζει ἡ λαμπρὰ δρᾶσις τοῦ γενναίου τούτου ἀξιωματικοῦ. Καταρτίσας καταδιωκτικὸν ἀπόσπασμα ἐκ χωροφυλάκων καί τινων πεπειραμένων ἐντοπίων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησίμευσαν μᾶλλον ὡς ὁδηγοί, περιέτρεχε τὰ βουνὰ τῆς ἐπαρχίας του, κατορθώσας νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα.

Τὸ 1847 ὁ Φιλάρετος διετάχθη νὰ συλλάβῃ τὸν ἀπειθήσαντα στρατηγὸν Κριεζώτην τὸν ὁποῖον ἐνέκλεισεν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Χαλκίδος. Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Φιλάρετος προήχθη εἰς μοίραρχον, διατελέσας προϊστάμενος διαφόρων Μοιραρχιῶν καὶ ἐπιδείξας παντοῦ καὶ πάντοτε ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον. Τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1861 ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου Ἀπεβίωσε τὴν 19ην Ἰουλίου 1868.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

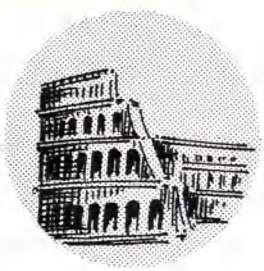
Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 727.

ἄνετα τοὺς δίνομε καὶ κάτι ἄλλο πολύτιμο: Χρήσιμες ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν ὑπηρεσιακή μας ζωή. Τὰ παιδιὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ φοιτοῦν σήμερα στὶς διάφορες Ἀνώτατες Σχολὲς ἢ καὶ τὶς Γυμνασιακὲς ἀκόμη τάξεις, γεννήθηκαν σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ γάμος ἐπετρεπόταν μετὰ τὴν συμπλήρωσι τοῦ 30οῦ ἔτους. Σήμερα ὅμως ὁ γάμος ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν συμπλήρωσι τοῦ 26ου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι στὸ μέλλον θὰ παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς: Τὸ παιδὶ τοῦ Ἀξιωματικοῦ, Ὑπαξιωματικοῦ, ἢ Χωροφύλακος θὰ ἀποφοιτᾶ ἀπὸ μία Ἀνώτατη Σχολὴ ἀρκετὰ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποστρατεία τοῦ πατέρα του. Ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς γίνονται συνταξιοῦχοι γύρω στὸ 50ὸ ἔτος τῆς ἡλικίας τους, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ δύσις τῆς ὑπηρεσιακῆς μας ζωῆς θὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ἀνατολὴ μιᾶς λαμπρῆς ἐπαγγελματικῆς καρριέρας τῶν παιδιῶν μας. Πρὶν κλείσωμε τὸ σημειωμά μας σφίγγομε νοερὰ τὸ χέρι ὅλων τῶν παιδιῶν ποὺ στολίζουν σήμερα τὴν στήλη μας. Τοὺς συγχαίρομε θερμὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους, καὶ τοὺς διαβεβαιώνομε ὅτι μοιραζόμαστε τὴν χαρὰ τους. Τοὺς εὐχόμεθα «καλὸ πτυχίο» καὶ λαμπρὴ σταδιοδρομία μέσα σὲ Ἑλληνοχριστιανικὰ πλαίσια γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας. Τὶς ἴδιες εὐχὲς ἀπευθύνομε καὶ πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς τους καθὼς καὶ σὲ ὅλους τοὺς νέους μας ποὺ φοιτοῦν σήμερα σὲ διάφορα Ἀνώτατα Πνευματικὰ Ἱδρύματα τῆς Χώρας μας.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δημήτριος τοῦ Σταύρου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Νομικὴ Θεσσαλονίκης (1ος). ΜΠΟΖΙΚΗΣ Κων]νος τοῦ Νικολάου (Υἱὸς Ἐνωμ]ρχου ἐ. ἀ.) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς (1ος). ΚΩΤΣΗΣ Κων]νος τοῦ Χρήστου (υἱὸς Ὑπερ]χου) Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Σωμάτων (Τμῆμα Ἰατρικῆς 3ος) καὶ Ἰατρικὴ Θεσσαλονίκης (6ος). ΡΟΥΣΑΚΗ Μαρία τοῦ Ἀριστοτέλους (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Χημικὸν Θεσσαλονίκης (2α). ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ἀλεξάνδρα τοῦ Γεωργίου (κόρη ὑποστρατήγου Χωρ]κῆς ἐ.ά.) Νομικὴ Ἀθηνῶν (5η). ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ Γεώργιος τοῦ Δημητρίου (υἱὸς Ἀντι]ρχου) Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Σωμάτων (1ος Ὀδοντιατρικοῦ 9ος Ἰατρικοῦ Τμήματος). ΜΠΕΤΣΙΟΣ Νικόλαος τοῦ Γεωργίου (υἱὸς Ἀνθ]ρχου ἐ. ά.) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς (8ος) ΘΕΟΔΩΡΟΓΛΟΥ Χαρίκλεια τοῦ Δημοσθένους (κόρη Ὑπεν]ρχου) Γεωπονικὴ Θεσσαλονίκης (10η) ΣΥΡΟΓΙΑΝΝΗ Αἰκατερίνη τοῦ Θεοδώρου (κόρη Ἀντ]ρχου) Νομικὴ Ἀθηνῶν (20η). ΚΟΥΣΟΥΝΗΣ Σπυρίδων τοῦ Γεωργίου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου ἐ. ἀ.) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς (Πτυχιοῦχος Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς). ΚΥΡΙΤΣΑΚΗΣ Ἐμμανουὴλ τοῦ Ἀντωνίου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς,ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος τοῦ Νικολάου (υἱὸς Ἀνθυπασπιστοῦ ἐ. ά.) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς. ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙΩΤΗΣ Ὀδυσσεὺς τοῦ Κων]νου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Χωρ]κῆς, ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου (υἱὸς Ταγ]ρχου) Πολυτεχνικὴ Πατρῶν. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Δημητρούλα τοῦ Εὐσταθίου (κόρη Χωρ]κος)Φιλοσοφικὴ Ἰωαννίνων. ΚΟΡΜΑ Γεωργία τοῦ Μαρίνου (κόρη Ἀντ]ρχου) Πολυτεχνικὴ Πατρῶν Τμῆμα Πολιτικῶν Μηχανικῶν. ΛΑΖΑΡΟΥ Ἀθανασία τοῦ Διονυσίου (κόρη Ὑπομ]ρχου) Πάντειος. ΓΙΩΤΗ Ἀθανασία τοῦ Χρήστου (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Φιλοσοφικὴ Ἰωαννίνων. ΣΤΑΓΑΚΗΣ Χαράλαμπος τοῦ Κων]νου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Θεσ]νίκης. ΖΟΡΜΠΑΣ Ἰωάννης τοῦ Σπυρίδωνος (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Ἰατρικὴ Ἀθηνῶν. ΔΕΑΣ Παῦλος τοῦ Χρήστου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Χημικὸν Θεσ]νίκης. ΣΤΑΪΡΟΥ Λιθαρία τοῦ Ἀβραάμ (κόρη Χωρ]κος) Νοκιμὴ Θεσ]νίκης. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Σοφία τοῦ Σταύρου (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Ο.Π.Ε. Θεσ]νίκης. ΠΑΠΠΑΣ Δημήτριος τοῦ Βασιλείου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Ο.Π.Ε. Θεσ]νίκης ΛΥΤΡΑΣ Δημήτριος τοῦ Διονυσίου (υἱὸς Ἀνθ]ρχου) Νομικὴ Θεσ]νίκης. ΑΝΔΡΙΚΟΥ Χριστίνα τοῦ Κων]νου (κόρη Χωρ]κος) Φαρμακευτικὴ Ἀθηνῶν. ΧΡΥΣΑΓΗΣ Κων]νος τοῦ Δημητρίου (υἱὸς Ἀντ]ρχου) Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον—Τμῆμα Πολιτικῶν Μηχανικῶν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Κων]νος τοῦ Φωτίου (υἱὸς Ἀντ]ρχου) Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολιτεχνεῖον—Τμῆμα Πολιτικῶν Μηχανικῶν. ΑΝΥΦΑΝΤΗΣ Γεώργιος τοῦ Σταύρου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Γυμναστικὴ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. ΜΠΟΣΜΗ Ἰωάννα τοῦ Εὐστρατίου (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Φυσικομαθηματικὴ Ἰωαννίνων. ΣΙΜΙΤΖΗ Μερόπη τοῦ Σπυρίδωνος (κόρη Χωρ]κος) Φιλοσοφικὴ Ἰωαννίνων. ΚΙΦΟΚΕΡΗΣ Γεράσιμος τοῦ Δημοσθένους (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Πολυτεχνικὴ Θεσσαλονίκης—Τμῆμα Ἀρχιτεκτόνων. ΛΑΖΑΡΑΤΟΥ Ἑλένη τοῦ Περικλ. (κόρη Ἀντ]ρχου) Ἰατρικὴ Ἀθηνῶν. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΗ Ἀναστασία τοῦ Ἰωάννου (κόρη Ταγματάρχου) Ἀγγλικὴ Φιλολογία Θεσσαλονίκης). ΤΣΩΚΟΥ Μαρία τοῦ Σωτηρίου (κόρη Ὑπομ]ρχου) Ἀγγλικὴ Φιλολογία Ἀθηνῶν, ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου (υἱὸς Ἀνθ]στοῦ) Ἰατρικὴ Ἀθηνῶν—Τμῆμα Κτηνιατρικόν. ΡΑΠΤΟΔΗΜΟΣ Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου (υἱὸς Ἀντ]ρχου) Πολυτεχνικὴ Πατρῶν—Τμῆμα Ἠλεκτρολόγων. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰωάννα τοῦ Γεωργίου (κόρη Ἀνθ]ρχου) Μαθηματικὴ Ἀθηνῶν. ΜΑΡΤΣΟΥΚΟΥ Ἀσημένια τοῦ Εὐαγγέλου (κόρη Ἀνθ]στοῦ) Ἀγγλικὴ Φιλολογία Θεσσαλονίκης. ΚΑΤΣΟΣ Παναγιώτης τοῦ Ἀθανασίου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου, Γεωπονικὴ Ἀθηνῶν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθανάσιος τοῦ Κων]νου (υἱὸς Ἀνθ]στοῦ) Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Πειραιῶς. ΑΛΕΞΙΟΥ Γεώργιος τοῦ Βασιλείου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Θεσσαλονίκης. ΠΑΤΣΩΝΑΚΗΣ Φραγκίσκος τοῦ Νικολάου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων) ΠΑΝΤΑΓΑΚΗ Ἰωάννα τοῦ Δημητρίου (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Φιλοσοφικὴ Θεσσαλονίκης. ΠΑΝΤΖΟΣ Ἀθανάσιος ροῦ Χρήστου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Ἰατρικὴ Ἀθηνῶν. ΤΣΙΟΓΚΑΣ Γεώργιος τοῦ Βασιλείου (υἱὸς Ὑπεν]ρχου) Ἰατρικὴ Θεσ]νίκης. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ Ἰωάννα τοῦ Κυριάκου (κόρη Ὑπεν]ρχου). Νομικὴ Ἀθηνῶν. ΜΠΕΚΑ Λυδία τοῦ Δημητρίου (κόρη Ἀνθ]στοῦ) Φαρμακευτικὴ Θεσ]νίκης. ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ Ἀθανάσιος τοῦ Εὐθυμ. (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου) Ο.Π.Ε. Θεσ]νίκης. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Ζωὴ τοῦ Ἀντωνίου (κόρη Ἀντ]ρχου) Νομικὴ Ἀθηνῶν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος τοῦ Ἐμμανουὴλ (υἱὸς Ἀνθ]στοῦ) Ὀδοντιατρικὴ Θεσ]νίκης. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ Χρῆστος Κων]νου (υἱὸς Ἐνωμ]ρχου)Φυσικομαθηματικὴ Πατρῶν. ΖΙΩΓΑ Ἀθηνᾶ τοῦ Ἀθανασίου (κόρη Ἐνωμ]ρχου) Νομικὴ Ἀθηνῶν. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗ Ἑλένη τοῦ Νικολάου (κόρη Χωρ]κος) Νομικὴ Ἀθηνῶν. ΠΑΠΠΑ Ἑλένη τοῦ Χρήστου (κόρη Χωρ]κος) Πάντειος. ΤΣΟΓΚΑΣ Ἀναστάσιος τοῦ Εὐαγγέλου (υἱὸς Ὑπενωμοτάρχου) Πολυτεχνικὴ Θεσ]νίκης. ΣΤΕΦΟΥ Δημήτριος τοῦ Στεφάνου (υἱὸς Χωρ]κος) Φιλοσοφικὴ Θεσ]νίκης. ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ Φιλαρέτη τοῦ Δημητρίου (κόρη Χωρ]κος) Φιλοσοφικὴ Θεσ]νίκης. ΤΡΟΥΛΑΚΗ Μαρία τοῦ Ἰωάννου (κόρη Ὑπεν]ρχου) Φαρμακευτικὴ Θεσσαλονίκης. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ Γεσθημανῆ τοῦ Κων]νου (κόρη Χωρ]κος) Φιλοσοφικὴ Θεσ]νίκης. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Αἰκατερίνη τοῦ Βασιλείου (κόρη Ὑπεν]ρχου) Φιλοσοφικὴ Θεσ]νίκης. ΔΟΣΗ Μαρία τοῦ Σωκράτους (κόρη Ἀνθ]στοῦ) Πολυτεχνικὴ Θεσ]νίκης. ΒΛΑΧΟΥΛΗΣ Γεώργιος τοῦ Κανέλλου (υἱὸς Χωρ]κος) Πολυτεχνικὴ Θεσ]νίκης. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος τοῦ Γρηγορίου (υἱὸς Χωρ]κος) Μαθηματικὴ Ἰωαννίνων. ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ Βαρβάρα τοῦ Χρήστου (κόρη Χωρ]κος) Μαθηματικὴ Θεσ]νίκης. ΛΕΧΟΥΡΙΤΟΥ Βασιλικὴ τοῦ Ἀνδρέου (κόρη Ἀντ]ρχου) Ἀγγλικὴ Φιλολογία Ἀθηνῶν.

ἀπό τόν

ΓΟΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟ.... ΖΟΡΙ

Κάπως ἔτσι θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν ὁ τίτλος τοῦ σεναρίου, ποὺ θὰ ἐβασίζετο στὸ θέμα τῆς φωτογραφίας μας, μὲ τὴν ὁποίαν δίνεται μιὰ καινούργια διάστασις στὴν ἁπλῆ καθημερινὴ ζωή μας, ποὺ μερικὲς φορὲς ξεπερνᾶ, ἀναμφισβητήτως, καὶ τὴν πιό... καλπάζουσα φαντασία. Στὸ Βανκοῦβερ τοῦ Καναδᾶ ἕνα ζευγάρι ρώτησε ἀστειευόμενο μιὰ γυναῖκα, ποὺ κρατοῦσε τὸ μωρό της, ἂν τὸ πουλοῦσε. Αὐτὴ συγκατένευσε καὶ ζήτησε πέντε δολλάρια. Συνεχίζοντας τὸ ἀστεῖο ὁ ἄνδρας τῆς ἔδωσε τὰ 5 δολλάρια, τὰ ὁποῖα ἡ γυναῖκα πῆρε καὶ ἐξαφανίσθηκε, ἀφήνοντας στό... ἐμβρόντητο ζευγάρι τὸ μωρό. Στὴν φωτογραφία μιὰ γυναίκα Ἀστυνομικὸς δίνει τό... μπιμπερὸ στὸ μωράκι, ἐνῶ ἡ Ἀστυνομία ψάχνει ἀκόμη γιὰ τὴν «στοργικὴ» μητέρα.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΝΤΙ.... ΚΛΗΣΕΩΝ

Ἡ Ἀστυνομία δὲν εἶναι πάντοτε ἡ βλοσυρὴ διώκτρια τῶν πολιτῶν, ποὺ σημειώνει συνεχῶς παραβάσεις καὶ μοιράζει διαρκῶς κλήσεις, ἀλλ' ἀντίθετα ὁ προστάτης καὶ φύλαξ ἄγγελος ὅλων μας. Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει... περιτράνως!... τὸ στιγμιότυπο τῆς φωτογραφίας, ποὺ εἰκονίζει τοὺς τροχονόμους τῆς Γαλλικῆς «Ζενταρμερύ» Χωρ]κῆς νὰ προσφέρουν ἄνθη στοὺς παραβάτας ὁδηγούς, ἀντὶ κλήσεων, σὲ μιὰ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσι.... Ἀνθεστηρίων, τὴν ὁποίαν πλαισιώνουν μαθηταὶ καὶ φοιτηταί.

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΙΔΡΥΜΑ

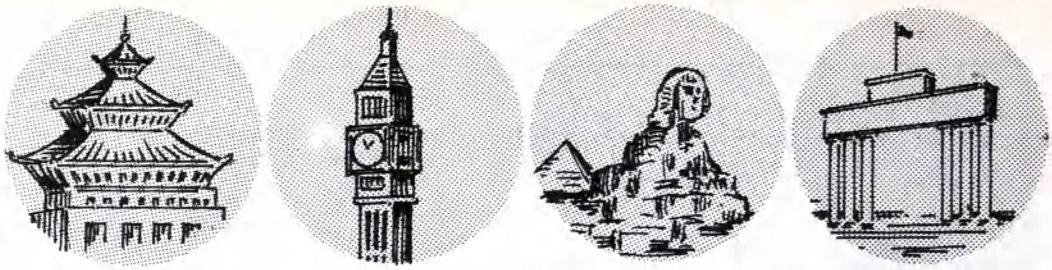

Τό Ἑλβετικό Μουσεῖο Λαθρεμπόρων

Ἐὰν ἔχη κανεὶς κουρασθῆ, ἐπισκεπτόμενος τὰ κλασσικὰ Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, ἠμπορεῖ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του Μουσεῖον Λαθρεμπόρων, εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Εὑρίσκεται εἰς τὰ Ἰταλο—Ἑλβετικὰ σύνορα, πλησίον τῆς λίμνης Λουγκάνο, εἰς δὲ τὰς αἰθούσας του ἐκτίθεται ἡ καταπληκτικώτερη συλλογὴ ἀντικειμένων καὶ συσκευῶν, τὰς ὁποίας ἔχουν ἐπινοήσει οἱ λαθρέμποροι διὰ νὰ μεταφέρουν, διὰ μέσου τῶν συνόρων, ἀπηγορευμένα εἴδη... κάτω ἀπὸ τὴν μύτην τῶν μεθοριακῶν φρουρῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ καταπληκτικώτερον τῶν ἐκθεμάτων εἶναι ἓν μικροσκοπικόν, μονοθέσιον ὑποβρύχιον, εἰς ὃ ὁποῖον ὁ ἐπιβάτης κρατεῖ τὴν κεφαλὴν του ὑπεράνω τοῦ ὕδατος. Οἱ μεθοριακοὶ φρουροὶ τὸ κατέσχον, καὶ συνέλαβον τὸν ἐπιβάτην του καθ' ἣν ὥραν ἔπλεεν εἰς τὴν λίμνην Λουγκάνο, μεταφέρων ἐξ Ἰταλίας ἄνω τοῦ ἑνὸς τόννου σαλάμι.

Οὐδεὶς γνωρίζει πόσας φορὰς τὸ μικροσκοπικὸν τοῦτο ποδοκίνητον—ὡς ποδήλατον—ὑποβρύχιον, διῆλθε τὰ ὑδάτινα Ἰταλο—Ἑλβετικὰ σύνορα. Ἐν τούτοις, μίαν νύκτα, εἷς ρωμαντικὸς περιπατητής, προικισμένος μὲ ἀρκετὴν φαντασίαν, ἐνόμισεν ὅτι εἶδε νὰ πλέῃ εἰς τὴν λίμνην ἓν «παράξενο ψάρι», καὶ εἰδοποίησε τὰς Ἀρχάς. Ἡ ἀστυνομία, ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ δυσπιστῇ πρὸς τὰ «παράξενα ψάρια», ἀπέστειλε περιπολικὰς ἀκάτους, αἱ ὁποῖαι συνέλαβον τὸ ἀσύνηθες αὐτὸ πρᾶγμα. Ὁ πρωτότυπος ἐκεῖνος λαθρέμπορος ἦτο εἷς σπουδαστὴς τοῦ Πολυτεχνείου, ἡλικίας 23 ἐτῶν, ὅστις εἶχεν ἐπινοήσει καὶ κατασκευάσει ὁ ἴδιος τὸ μικροσκοπικὸν του ὑποβρύχιον. Ἀφοῦ ἐξέτισε τὴν ποινήν του εἰς τὰς φυλακάς, ὁ σπουδαστὴς—λαθρέμπορος συνεφιλιώθη μετὰ τῆς Ἀστυνομίας, τώρα δὲ φέρει συχνὰ εἰς τὸ μουσεῖον τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς φίλους του διὰ νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἐκτιθέμενον δημιούργημά του.

ὅλο ὁσμο

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συνοδεία ζώντων καί... ὑπαρκτῶν προσώπων, οἱ Ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς βρίσκονται στὴν ἀδήριτη ἀνάγκη νὰ συνοδεύουν πολλὲς φορὲς ἄψυχα μέν, ἀλλὰ ὑπερπολυτελῆ ἀντικείμενα καὶ μάλιστα κοσμήματα, μεταφραζόμενα σὲ δεκάδες ἑκατομμύρια δραχμῶν. Αὐτὸ συνέβη—πρὸ τινος—μὲ τὴν ἐπίδειξι στὴν Βιέννη τῆς μεγαλυτέρας συλλογῆς κοσμημάτων ἡ ὁποία ἔχει ἐκτεθῆ ποτὲ στὴν Αὐστρία. Πρόκειται γιὰ τὸ δημιούργημα τοῦ παγκοσμίου φήμης Ἀμερικανοῦ σχεδιαστοῦ κοσμημάτων Χάρρυ Οὐίνστον, περιλαμβάνουσα τὸ μεγαλύτερο σμαράγδι τοῦ κόσμου, βάρους 143 καρατιῶν, ποὺ ἔχει τὸ περίεργο... σεληνιακὸ ὄνομα «Τὸ Ἀστέρι τῆς Σιέρα Λεόνε». Ἡ ἀξία τῆς συλλογῆς ὑπολογίζεται σὲ 80 ἑκατομμύρια, ἑλληνικὲς δραχμές, γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἀστυνομία ἔχει λάβει «ηὐξημένα» μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν, ὅπως φαίνεται στὴν φωτογραφία πλαισιώνουν καλλιπάρειες ὑπάρξεις... πάσης φυλῆς καὶ ἀποχρώσεως. →

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἐὰν δεν ὑπῆρχε τὸ Γουτεργκαίητ γιὰ νὰ ἀπασχολήση τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἀμερικανῶν, γράφει σὲ πρόσφατο τεῦχος τὸ ἔγκυρο ἀμερικάνικο περιοδικὸ TIME, ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος θὰ ἦταν τὸ κυριώτερο θέμα τῆς καθημερινῆς συζητήσεως.

Συμφωνα μὲ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα ἡ αὔξησις αὐτὴ ἐνῷ τὸ 1972 ἦτο 4 ο]ο γιὰ τὸ τρέχον ἔτος λέγεται ἀπὸ ὑπευθύνους φορεῖς καὶ ἐπίσημα χείλη ὅτι θὰ προσεγγίση τὸ 14 ο]ο.

Τὸν περασμένο μῆνα ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. ἐτίμησε μὲ τὴν παρουσίαν του τὴν ἐτησίαν σύνοδον τῶν Ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων Δημοτικῶν Ἀστυνομιῶν τῆς Ἀμερικῆς, γιὰ νὰ διατρανώση μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, τὴν ἀμέριστον ὑποστήριξιν τοῦ ἐπισήμου κράτους πρὸς τὸ δύσκολον, ἀλλὰ κοινωνικῶς ἀναγκαῖον καὶ πολύτιμον ἔργον τῶν Ἀστυνομικῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συνεχάρη προσωπικῶς τοὺς ἀνακηρυχθέντας ὡς καλυτέρους Ἀστυνομικοὺς γιὰ τὸ ἔτος 1974 ὅπως εἰκονίζει ἡ φωτογραφία.

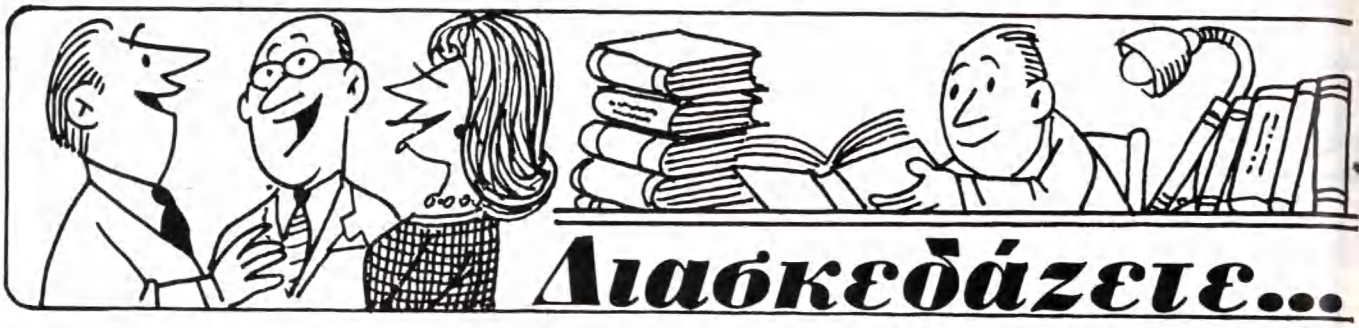
Ὁ Πρόεδρος Φόρντ ἐτόνισε μὲ ἔμφασι ἐνώπιον τῶν 3000 συνέδρων, ὅτι τὸ πολύπλοκο καὶ δαιδαλῶδες σύστημα τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν ἀδικοπραγούντων ἔχει ἀνάγκη ἀμέσου ἀναπροσαρμογῆς, οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ παρανομοῦντες νὰ ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῶν πράξεών των χωρὶς νὰ διαφεύγουν, ἐκμεταλλευόμενοι τὶς ἀτέλειες, τὶς χαριστικὲς εὔνοιες καὶ τὶς ἀσάφειες τοῦ ποινικοῦ συστήματος ποὺ ἰσχύει σήμερα εἰς τὰς Η.Π.Α.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ... ΣΥΝΟΔΕΙΑΝ

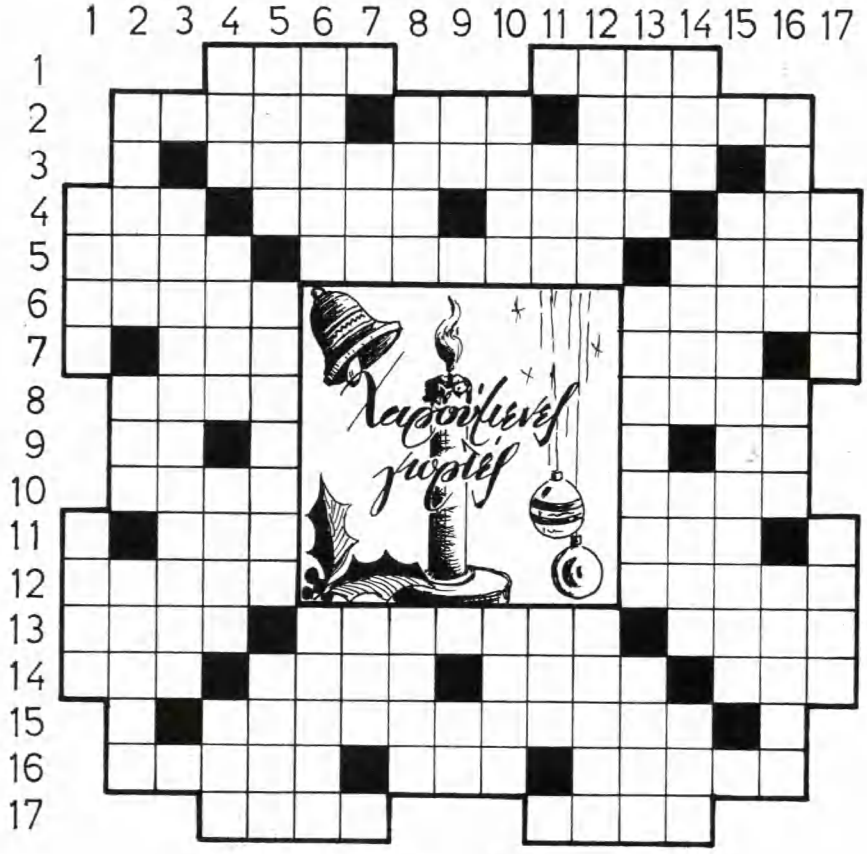
29771 ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ 1000 ΩΣ ΤΟ 1900

Μιὰ ὁμάδα καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ρώμης ἔκανε ἀπογραφὴ τῶν διασήμων προσωπικοτήτων τοῦ κόσμου καὶ τὶς κατέταξε κατὰ ἔθνη καὶ αἰῶνες, ἀπὸ τὸ ἔτος 1000 ὡς τὸ 1900. Ἡ Γαλλία ἔχει τὴ μερίδα τοῦ λέοντος: περίπου τοὺς μισούς. Ἡ Γερμανία, ἡ Βρεττανία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν, ἡ καθεμιά, ἕνα ποσοστὸ περίπου 10 τοῖς ἑκατὸ ἀπὸ τὸ παγκόσμιο σύνολο τῶν διασήμων προσωπικοτήτων, ποὺ ἀνέρχεται σὲ 29.771. Ἡ μελέτη, ποὺ τὴν ὠργάνωσε τὸ Δημογραφικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, βασίσθηκε σχεδὸν ἀποκλειστικὰ στὴ γαλλικὴ ἐγκυκλοπαίδεια Λαρούς, ἂν καὶ οἱ καθηγητὲς παραδέχονται πὼς συμβουλεύθηκαν, σὲ μερικὲς περιπτώσεις, καὶ τὴ Βρεττανικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, καθὼς καὶ τὴν Ἰταλικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια Τρεκάννι.

Διασκεδάζετε...

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 60

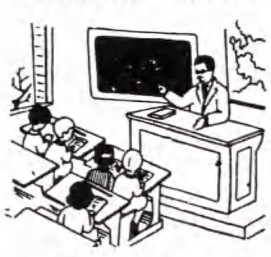

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1 Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως —Τὸ ἀνθρώπινο κεφάλι (ἀρχ.).
2 Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ —Ἔχει τὶς ἴδιες διαστάσεις —Τὰ μικρότερα τμήματα τῆς ὕλης.
3 Τὰ πεδία ὅπου ἔγινε ἡ μάχη τῶν Ἐθνῶν καὶ νικήθηκε ὁ Ἀττίλας.
4 Διεστραμμένος Μαρκήσιος –Ἀπαραίτητη στὸ παποῦτσι—Πρωτεύουσα τῆς Λετονίας —Ἱσπανικὸς τίτλος εὐγενείας.
5 Βασικὸ προσὸν προόδου—Συμπαθητική, γλυκειὰ—Νήπιο στὴν καθομιλουμένη.
6 Τὸ προσφιλέστερο ὄνομα (γεν.)—Διάσημη Γαλλίδα συγγραφεύς.
7 Λεπτὴ κλωστὴ —Γερμανικὸς τίτλος εὐγενείας.
8 Ἐπαναλαμβάνει (ἀντιστ.) —Βλέπε,...
9 Ἐρωτᾶ —Ἀμερικανὸς στρατηγὸς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (ἀντ.).
10 Χωρὶς θέλησι —Εἶναι πολλὲς φορὲς μιὰ ἐντολή.
11 Ἦταν καὶ ὁ Πήγασος—Πρόθεσις.
12 Πόθος, μένος —Τὸν φοροῦν Ἀρχιερεῖς (γεν.).
13 Μίασμα, ἀνοσιούργημα —Ἔχει τὴν ἔννοια τῆς βαρειᾶς προσβολῆς—Πρωτεύουσα μεσογειακοῦ κράτους.
14 Ὄργανο αἰσθήσεως—Μέρος τοῦ σώματος—Ἀκολουθεῖ σὲ πολλὲς ἐπιχειρήσεις—Ἐπίκλησις βοηθείας.
15 Εἶναι ὁ Προῦθος γιὰ τὸν Δούναβι.
16 Μικρὸ ἑρπετὸ—Σύζυγος τοῦ Δία—Ὅ,τι ἔμεινε ἀπὸ τὴν παληὰ Ἀθήνα.
17 Συνήθως δὲν κάνουν τὸν παπᾶ—Στρατάρχης τῆς Γαλλίας καὶ μετέπειτα Πρόεδρος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

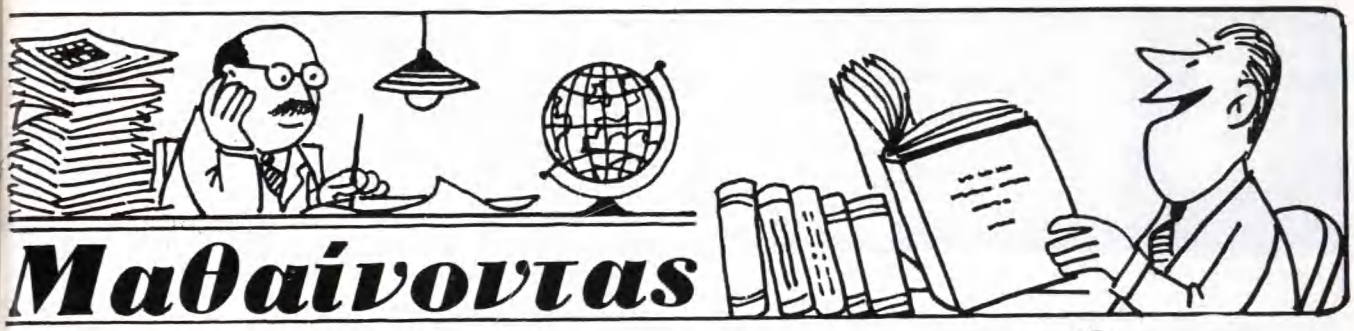
1 Εἶναι τὸ ἔμβλημα—Ἡ ἡμέρα τοῦ Ὁμήρου.
2 Συχνὰ ἐννοεῖ καὶ τὰ μέσα διαβιώσεως —Περίπατος νηπίων—Λατρεύεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.
3 Μοναχὸς γνωστοῦ Τάγματος Καθολικῶν.
4 Τὸ μικρὸ ὄνομα πολλῶν Σκωτσέζων—Πρωτεύουσα τῆς Ὑεμένης —Πτηνό, τὸ γνωστὸ ἀγριόγαλο —Τὸ ἔκλεψε ὁ Προμηθέας.
5 Ὁλόκληρος—Παλαιὸ ὁμόσπονδο κράτος τῆς Γερμανίας —Συνήθως κρατᾶ λίγο.
6 Περιέχει ἀρκετὴ σοφία—Ἔχει τὸ ἀρσενικὸ ἐλάφι (ἀρχ.).
7 Τηλεφωνικὴ κλῆσι (ξεν.) —Παραπέμπει.
8 Τὸ φοροῦν γυναῖκες (ἀντ.) —Εἶναι τὰ... στέατα.
9 Παρομοιάζει (δημ.) —Ἀγγλικὴ διάζευξις.
10 Ὡραῖες γυναῖκες τοῦ Μουσουλμανικοῦ Παραδείσου—Εἶναι καὶ τὰ ἄνθη.
11 Πόλις τῆς Γαλλίας—Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (ὀν. πληθ.).
12 Ἀνόθευτα, ἁγνὰ —Τὴν διεδέχθη τὸ καλοριφέρ.
13 Τὴν χρησιμοποιοῦν ἀκόμα οἱ γυναῖκες στὰ χωριὰ —Σκοτώνουν —Μονωδία.
14 Συμπεραίνει—Δένει πλοῖα—Πολύτιμο ὄργανο τοῦ σώματος (καθ.) —Παρομοιάζει.
15 Ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι ἀνάπηροι (ἐπιρ.).
16 Ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Νόμου—Εἶναι ἄφθαρτη—Γειτονικὰ κράτη.
17 Ἡ ζημιά, τὸ πάθημα—Γιὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γαίας.

Στὴν εἴσοδο ἑνὸς σχολείου, ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου τοποθέτησε μιὰ πινακίδα ποὺ ἔγραφε: «Ὁδηγοί: Ἐδῶ Σχολεῖο. Προσέχετε μὴν παρασύρετε κανέναν ἀφηρημένο μαθητή...».

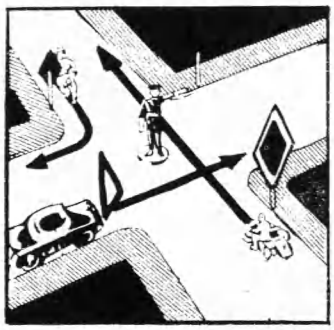
Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν εἰδοποίηση αὐτή, ἕνας μαθητὴς προσέθεσε:

«Προπιμᾶτε τοὺς διασκάλους».

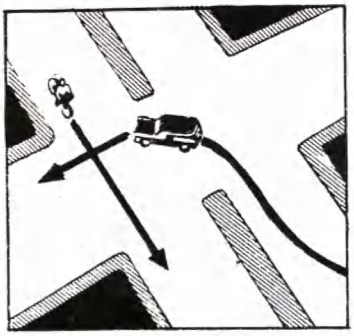

Μαθαίνοντας

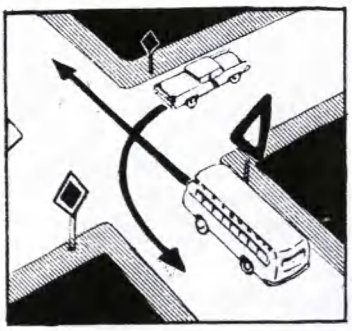
ΟΔΗΓΕΙΤΕ ΣΩΣΤΑ;

1) Εἰς ποῖον ὄχημα ἐπιτρέπεται ἡ περαιτέρω κίνησις;
α) Εἰς τὸ ἐπιβατηγόν.
β) Εἰς τὸ δίκυκλο.
γ) Εἰς τὸ τρίκυκλον.

2) Ποῖον ὄχημα πρέπει ν' ἀναμείνῃ εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα;
α) Τὸ αὐτοκίνητον.
β) Τὸ ποδήλατον.

3) Ποῖον ὄχημα ἔχει προτεραιότητα εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα;
α) Τὸ λεωφορεῖον
β) Τὸ ἐπιβατηγὸν

Ἀριθμητικὰ παράξενα

α) Μπορεῖτε νὰ χωρίσετε τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ τὸ 1 μέχρι τὸ 9 σὲ τρεῖς ὁμάδες, ὥστε νὰ σχηματιστοῦν τρεῖς διαφορετικοὶ τριψήφιοι ἀριθμοί, ποὺ ὁ μεσαῖος νὰ εἶναι διπλάσιος ἀπὸ τὸν μικρότερο καὶ ὁ μεγαλύτερος τριπλάσιος ἐπίσης ἀπὸ τὸν μικρότερο;

β) Μπορεῖτε νὰ γράψετε ἑπτὰ τεσσάρια σὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ δίνουν ἄθροισμα 100;

γ) Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀλσατίας ἀποτελεῖται ἀπὸ Γάλλους καὶ Γερμανούς. Τὰ 70% τῶν κατοίκων μιλᾶνε γερμανικὰ καὶ τὰ 60% γαλλικά. Τί ποσοστὸ κατοίκων μιλάει καὶ τὶς δυὸ γλῶσσες συγχρόνως;

δ) Πῶς μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἀριθμητικὸ ἀποτέλεσμα τὸ 25, βάζοντας τὰ σημεῖα + ἢ — ἀνάμεσα στοὺς ἀριθμούς:

68 37 12 43 13 62

ΣΟΦΑ λόγια

*** «Οἱ ἐμπλευσμένοι ἄνθρωποι φωτίζουν τὸ λαό, ἐνῶ οἱ ἐνθουσιώδεις τὸν παραπλανοῦν». Ντ' Ἀλμπέρ

*** «Εἶναι δυσκολώτερο νὰ εἶναι κανεὶς εἰλικρινὴς γιὰ τὰ μικρὰ πράγματα, παρὰ γιὰ τὰ μεγάλα». Σὰρλ ντὲ Φραισινὲ

*** «Νάμος εἶναι ὁ κανόνας ποὺ ἀπαγορεύει τόσο στοὺς πλουσίους ὅσο καὶ στοὺς φτωχούς, νὰ κοιμοῦνται στὰ παγκάκια, νὰ ζητοῦν ἐλεημοσύνη στοὺς δρόμους καὶ νὰ κλέβουν ψωμί». Ἀνατὸλ Φράνς

*** «Κανένα πουλὶ δὲν πετᾶ ψηλότερα ἀπὸ τοὺς πόθους τοῦ ἀνθρώπου». Ταγκὼρ

*** «Ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ἡ βασίλισσα τοῦ κόσμου, γιατί ἡ ἀνοησία εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀνοήτων». Σαμφόρ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΤΗ Ο.Ε.

ΤΣΑΜΑΔΟΥ 16—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΤΗΛ. 422-728

Ὡς προερχόμενος ἐκ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας θέτω εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ Ὁπλιτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς, ἅπαντα τὰ εἴδη τοῦ Καταστήματός μας.

ΑΝΔΡΙΚΑ: Κουστούμια, σακκάκια, πανταλόνια, γραβάτες, ὑποκάμισα, ἐσώρουχα κ.λ.π.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ: Φορέματα, ταγιέρ, κουστούμια, πανταλόνια, φοῦστες, πλεκτὰ κ.λ.π. ὡς καὶ εἴδη προικός.

ΠΑΙΔΙΚΑ: Κουστούμια, φορεματάκια κ.λ.π.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω εἴδη μας, παρέχονται μὲ εὐκολίας πληρωμῆς ἐπὶ μικρᾶ προκαταβολῇ, μὲ ἔκπτωσιν 10ο)ο ἐπὶ τῶν ἀναγραφομένων τιμῶν μας καὶ ἐξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου εἰς 6 μηνιαίας δόσεις.

Σημ. Ἐπὶ τῶν ἀγοραζομένων τοῖς μετρητοῖς ἐμπορευμάτων ἡ παρεχομένη ἔκπτωσις ἀνέρχεται εἰς 20ο)ο.

Μετὰ τιμῆς
Νικόλαος Κουρκουντῆς

Νέα τοῦ μηνός

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς Χωρ]κῆς ἐξέφρασαν τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν τους πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν ἐπικράτειαν ὑπηρετοῦντας ἄνδρας τοῦ Σώματος διὰ τὸ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐπιδειχθὲν ἐμπράκτως ὑψηλὸν αἴσθημα εὐθύνης καὶ τὴν πλήρη συναίσθησι τῶν εὐθυνῶν καὶ τοῦ χρέους των πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συντελέσουν ἀποφασιστικῶς κατὰ λόγον εὐθύνης καὶ ἁρμοδιότητός των, εἰς τὴν ἐπικράτησιν κλίματος εἰρήνης, τάξεως, ἀσφαλείας καὶ πολιτισμοῦ τόσο κατὰ τὴν προεκλογικὴ περίοδο, ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἡμέρα διενεργείας τῶν ἐκλογῶν τῆς 17-11-1974.

ΝΕΟΣ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ Μ.Ε.Ο\Υ.Δ. ΤΑΞΕΩΣ

Κατόπιν προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Σόλωνος Γκίκα ἐτοποθετήθη ὡς προϊστάμενος τοῦ Μικτοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Υ.Δ. Τάξεως, ὁ ἐ.ἀ. ἐξ ἐφέδρων μόνιμος Ταξίαρχος κ. Ἀναστάσιος ΜΠΑΛΚΟΣ ὁ ὁποῖος ἀνεκλήθη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν. Ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Μπάλκου ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ παραιτηθέντος ἀπὸ τὴν ἰδίαν θέσιν Ἀντ]γου κ. Ἀποστόλου Βαρνάβα.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ συνελθόντος τὴν 28-11-74 Συμβουλίου Κρίσεως Ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου οἱ κάτωθι Ταξίαρχοι τῆς Χωρ]κῆς.

1) ΚΟΚΚΙΝΟΣ Εὐάγγελος, Α' Ὑπαρχηγὸς Χωρ]κῆς.

2) ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Παντελῆς, Β' Ὑπαρχηγὸς Χωρ]κῆς.

3) ΠΟΡΙΚΟΣ Νικόλαος, Ἐπιθεωρητὴς Α' Ἐπιθεωρήσεως Χωρ]κῆς.

4) ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Σόλων, Ἐπιθεωρητὴς Β' Ἐπιθεωρήσεως Χωρ]κῆς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ—ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

—Ὠνομάσθη Ἀνθυπίατρος Χωρ]κῆς ὁ ἀποφοιτήσας τελευταίως ἀπὸ τὴν Σ.Σ. Α.Σ. ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ Κων]νος (Π.Δ. τῆς 27-9-74).

—Ἀπεστρατεύθησαν προσφάτως, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, δώδεκα (12) Ἀξιωματικοὶ καὶ τέσσερες εἰσέτι οἱ ὁποῖοι ἀπελύθησαν τοῦ Σώματος καὶ δὲν παρέμειναν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς συμπλήρωσιν 35ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας, διότι προσμετροῦν πέντε ἔτη (5) ἐπὶ πλέον συντάξιμα εἰς τὸ διπλάσιον, δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 142] 1-11-74 ποὺ ἔγινε πλέον νόμος τοῦ Κράτους, καὶ ἔτσι καλύπτουν 50 πεντηκοστὰ στὴ σύνταξίν των.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1974 ἀπεστρατεύθησαν καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος συνολικὰ (104) ἑκατὸν τέσσαρες Ἀνθυπασπισταί.

Οἱ Ἀνθυπασπισταὶ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Γρηγόριος καὶ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Κων]νος ποὺ εἶχον ἀποστρατευθῆ ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσία τοῦ Σώματος δικαιωθέντες, κατόπιν προσφυγῆς των εἰς τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον κρίσεων Χωροφυλακῆς, δυνάμει τοῦ Π.Δ. τῆς 22-10-74,

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡ)ΛΑΚΩΝ

Κατὰ τὸ ἔτος 1974 προήχθησαν, βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ κεκυρωμένων πινάκων 332 Ἐνωμοτάρχαι εἰς Ἀνθυπασπιστάς, 1733 Ὑπενωμοτάρχαι εἰς Ἐνωμοτάρχας καὶ 2488 Χωροφύλακες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπενωμοτάρχου.

ΕΟΡΤΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ

Μὲ θρησκευτικὴν λαμπρότητα ἑώρτασε καὶ ἐφέτος ὁ φερώνυμος Ἱερὸς Ναὸς τῶν Σχολῶν Χωρ]κῆς τὴν μνήμην τῶν προστατῶν του Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 7-11-74. παραμονὴν τῆς ἑορτῆς, ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου, τὴν δὲ ἑπομένην Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

Εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις, τὸν κωλυόμενον εἰς περιοδείαν κ. Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς, ἐξεπροσώπησεν ὁ Α' Ὑπαρχηγὸς Ταξίαρχος κ. Κόκκινος. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Β' Ὑπαρχηγὸς Χωρ]κῆς Ταξίαρχος κ. Καραγιάννης, ὁ Α' Ἐπιθεωρητὴς Χωρ]κῆς Ταξίαρχος κ. Πορικός, οἱ Διοικηταὶ τῶν Σχολῶν Ταξίαρχοι κ.κ. Θεοδωρόπουλος καὶ Καραμπάγιας, οἱ εἰς τὸ Λεκανοπέδιον Ἀττικῆς ὑπηρετοῦντες κ.κ. Ταξίαρχοι καὶ Συνταγματάρχαι, ἀντιπροσωπεῖαι Ἀξιωματικῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων, οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὰς Σχολὰς Δόκιμοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ πλῆθος πιστῶν τῶν πέριξ περιοχῶν. Εἰς τὰς φωτογραφίας στιγμιότυπα ἀπὸ τὸ ἑορτασμόν.

ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΕΠΟΠΟΙΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΑΡΧΗΓΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς 27ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς Ὑποστράτηγον κ. Νικόλαον Κουτσιανᾶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰουλιανοῦ ἀρ. 36 Γραφεῖον του, ὁ ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς συνταρακτικῆς ἐποποιΐας τοῦ Μακρυγιάννη, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἐ.ἀ. Στρατηγὸς κ. Κωνσταντῖνος Κωστόπουλος. Ὁ σεβάσμιος Στρατηγός, ὑπερογδοηκοντούτης σήμερον, Ἀντ]ρχης τότε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δραματικῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ὠργάνωσε τὴν ἄμυναν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη καὶ ἐπολέμησεν ἡρωϊκῶς μαζὶ μὲ τοὺς ἄνδρας τῆς Χωρ]κῆς. Ὁ Στρατηγός ἀπουσιάζων ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν κ. Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς διὰ νὰ ἐκφράσῃ διὰ μία ἀκόμη φορὰν τὸν θαυμασμόν του πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς τοῦ Μακρυγιάννη πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των διὰ νὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ ἥρως Στρατηγὸς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς.

ΝΕΑ ΡΗΞΙΚΕΛΕΥΘΑ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Χάρις εἰς τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος καὶ τὴν ἔμπρακτον συμπαράστασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἡ ἔγκαιρος κατάρτισις, ψήφισις καὶ δημοσίευσις ρηξικελεύθων Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τὰ ὁποῖα ἐπιλύουν σπουδαῖα προβλήματα οἰκονομικῆς καὶ βαθμολογικῆς ἐξελίξεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωρ)κῆς.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ (Ν. Δ. 142)1–11–1974)

Μὲ τὸ ἀνωτέρω Νομοθετικὸν Διάταγμα, ἀνεγνωρίσθη νομοθετικῶς πλέον ἀπὸ 1-11-74, πλασματικὸς χρόνος ὑπηρεσίας, μιᾶς ἐπὶ πλέον πενταετίας δι' ὅσους ὑπηρέτησαν εἰς ὡρισμένας σαφῶς εἰς τὸ νόμον ἀναφερομένας τοῦ Σώματος ὑπηρεσίας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1949 καὶ μέχρι τῆς παρόδου πέντε (5) ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (1-11-1974). Βασικὴ προϋπόθεσις διὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ ἐν λόγῳ χρόνου ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ ἡ ἔξοδος (ἀπόλυσις—παραίτησις) τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐκ τοῦ Σώματος μετὰ ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ διανυθεὶς δηλαδὴ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς τοῦ Νόμου χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μονίμων ὀργάνων ὑπολογίζεται ἠὐξημένος εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ταὐτόχρονα ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ συνολικῶς τὰ πέντε (5) ἔτη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ (Ν.Δ. 445)1-6-74)

Τὸ Ν.Δ. 445]1-6-74 τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὴν διαδικασίαν προαγωγῆς τῶν Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Ὁπλιτῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, προσφάτως ἀπέκτησε ἰσχὺν καὶ ἔχει ἀνάλογον ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς τῆς Χωρ]κῆς. Εἰς τὸ ἄρθρον 52 αὐτοῦ καθορίζεται ἡ ἐξομοίωσις τῶν Ἀνθυπασπιστῶν πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδοχῶν καὶ μόνον, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν παραμονῆς πού ἔχουν συμπληρώσει εἰς τὸν βαθμόν των. Ἡ ἐξομοίωσις αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν λῆψιν τοῦ βασικοῦ μισθοῦ μετὰ τῶν ἐπιδομάτων τοῦ ἀντιστοίχου βαθμοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξομοιοῦνται κατὰ Νόμον. Διὰ τὴν λῆψιν δὲ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς, τὰ ἔτη ὑπηρεσίας Ἀνθυπασπιστοῦ θεωροῦνται ὡς ἔτη διανυθέντα εἰς τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξομοιοῦνται ἀπὸ μισθολογικῆς ἀπόψεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Ἀνθυπασπιστὴς ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσε 4—7 ἔτη πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμόν του, προάγεται οἰκονομικῶς καὶ λαμβάνει ἀποδοχὰς Ἀνθυπομοιράρχου. Ὁ Ἀνθ]στὴς ὅστις συνεπλήρωσε 7—11 ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμόν του λαμβάνει ἀποδοχὰς Ὑπομοιράρχου. Τέλος Ἀνθ]στὴς συμπληρώσας πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμόν του ἀνωτέραν τῶν ἑνδεκα ἐτῶν, ἐξομοιοῦται οἰκονομικῶς πρὸς Μοίραρχον.

ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ (Ν.Δ. 142)6–11–1974)

Τὸ Ν.Δ. 142]6-11-74 ἐπέφερε βαθεῖαν τομὴν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περὶ ἐξελίξεως τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων. Μὲ τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Διάταγμα προβλέπεται ἡ προαγωγὴ Ἐνωμ]ρχῶν προερχομένων ἐκ τῆς Σχολῆς Ὑπαξ]κῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ]στοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 9ετοῦς ὑπηρεσίας πραγματικῆς εἰς τὸν βαθμόν των. Ἐπίσης καθωρίσθη διὰ πρώτην φορὰν ἡ προαγωγὴ Χωροφυλάκων εἰς Ὑπενωμοτάρχας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 22 ἐτῶν πραγματικῆς εἰς τὸ Σῶμα ὑπηρεσίας καὶ ἡ μετὰ ταῦτα προαγωγή των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐνωμοτάρχου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Μὲ τὸν ἴδιον ἐπίσης Ν.Δ. καθωρίσθη ὅτι δύνανται πλέον νὰ ὑπηρετοῦν Χωροφύλακες, Ὑπαξιωματικοὶ ἢ Ἀνθυπασπισταὶ εἰς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὸν Νομὸν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν τῶν ἰδίων ἢ τῆς συζύγου των πλὴν τῆς ἐπαρχίας.

ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΥΧΩΝ Μ.Τ.Σ. (Ν.Δ. 312)1974)

Μὲ τὸ Ν.Δ. 312]1974 ἱδρύθη εἰς τὸ Μ.Τ.Σ. Εἰδικὸς Λογαριασμὸς μὲ σκοπὸν τὴν ἐφάπαξ χορήγησιν χρηματικῆς παροχῆς πρὸς ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν τῶν δικαιουμένων ἀσφαλίσεως ΤΕΚΝΩΝ τῶν μετόχων ἢ μερισματούχων του τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν ἀπὸ 1-1-1952 καὶ μετέπειτα. Ἡ παρεχομένη αὐτὴ ἀσφάλισι εἶναι προαιρετική. Κάθε τέκνον ἀσφαλίζεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ μετόχου ἢ μερισματούχου εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τέσσαρας κατηγορίας, ἀνάλογα μὲ τὴν εἰδικὴν μηνιαίαν προσφορά, τῶν δραχμῶν 50, 100, 150, 200 ἀνεξαρτήτως ἀποδοχῶν βαθμοῦ ἢ μερίσματος τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου. Ἐκτὸς τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς προβλέπεται καὶ κράτησις ἐφάπαξ ἐκ 500 δραχμῶν διὰ δικαίωμα ἐγγραφῆς τοῦ τέκνου εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῶα ἀσφαλίσεως. Ἡ ἐφάπαξ χρηματικὴ παροχὴ θὰ ἀρχίσῃ νὰ καταβάλλεται στοὺς δικαιούχους ἀπὸ 1-1-1977, δηλ. μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων πού ἐγεννήθησαν τὸ ἔτος 1952. Τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ ἐγγραφῆς τῶν τέκνων εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῶα κ. ἄ. πληροφορίες γιὰ τὸ θέμα αὐτό, παρέχονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 518]7]4 τῆς 23-10-74 Διαταγὴν τῆς Δ]νσεως Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ]κῆς.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Ἐγγράφους εὐχαριστίας

ἐξέφρασαν :

Ὁ κ. Παναγιώτης ΜΑΜΜΑΣΗΣ, Πολιτικὸς Συνταξιοῦχος, κάτοικος Ἀθηνῶν, ὁδὸς Θησέως 125, Καλλιθέα, πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δ]τοῦ τοῦ Σταθμοῦ Χωρ]κῆς Ν. Ἀρτάκης —Εὐβοίας παρασχεθεῖσαν συνδρομὴν πρὸς τοῦτον, κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του, πρὸς διεκπεραίωσιν σοβαρᾶς καὶ ἐπειγούσης ὑποθέσεώς του.

• •

Ὁ ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (ὁδὸς Ἀριστοτέλους ἀριθ. 89, Ἀθῆναι) πρὸς τὸν Δ]τὴν τῆς Δ.Χ. Ἀρκαδίας Ἀντ]ρχην κ. Γεράσιμον ΚΟΥΤΑΒΑΝ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς ἐν λόγῳ Διοικήσεως, διὰ τὰς καταβληθείσας ἀόκνους προσπαθείας πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης Ἐμποροπανηγύρεως ΤΕΓΕΑΣ.

• •

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΒΥΡΩΝΟΣ, πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς, διὰ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Σώματος, κατὰ τὴν θρησκευτικὴν πανήγυριν τοῦ φερωνύμου ναοῦ.

• •

Ὁ κ. Βρασίδας ΚΟΥΖΟΥΝΑΣ, Συνταξιοῦχος Ὑπαξ]κὸς Χωρ]κῆς, κάτοικος Ἀθηνῶν, Πουλοπούλου 23, πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς διὰ τὴν ἐθελουσίαν προσφορὰν αἵματος ὑπὸ τῶν ἀθλητῶν Χωρ]κῶν τῆς Σχολῆς Χωρ]κῆς Ἀθηνῶν κ.κ. Ἀνδροκλῆ ΜΩΫΣΙΔΗ, Πελοπίδα ΗΛΙΑΔΗ καὶ Θωμᾶ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΛΗ, κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπικίνδυνον ἐγχείρισίν του.

• •

Ὁ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ (ΣΕΓΑΣ) πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν τῶν Ἀρχῶν Χωρ]κῆς, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Μαραθωνίου Δρόμου τῆς 19-10-1974.

• •

Ὁ κ. Ἀν. ΜΠΕΚΟΣ, Βοτανολόγος, κάτοικος Βέλου—Κορινθίας πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Χωρ]κῆς Ὑποσ]γον κ. Νικόλαον ΚΟΥΤΣΙΑΝΑΝ διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Κορίνθου, τοῦ Α.Τ. Βραχατίου καὶ τοῦ Σ.Χ. Βέλου, οἵτινες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἄμμεσον ἐξιχνίασιν σοβαρωτάτης κλοπῆς διαρρήξεως εἰς βάρος τοῦ ἀνωτέρω ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ὁποίου ἄγνωστοι ἀφήρεσαν τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (1.145.000) δραχμῶν. Οἱ δρᾶσται συνελήφθησαν καὶ τὸ χρηματικὸν ποσὸν ἐπεστράφη εἰς τὸν κάτοχον.

• •

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ» (Φιλελλήνων 9 Ἀθῆναι) πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς διὰ τὴν ἀμέριστον συμβολὴν τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἔργον τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ προγράμματος ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ἱδρύματος.

Ὁ κ. Ἀθανάσιος ΔΙΑΛΥΝΑΣ, Δικηγόρος, Δημοτικὸς Σύμβουλος Θεσ]νίκης, πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς, διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς τῆς Δ]νσεως Ἀστυνομίας Θεσ]νίκης, κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, καθ' ἣν ἐλήφθησαν ἐπιτυχῆ μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπικρατήσουν ἰδεώδεις συνθῆκαι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

• •

Ὁ Νομάρχης Καβάλας κ. Δημήτριος ΚΙΟΥΡΚΤΣΗΣ πρὸς τὴν Δ]σιν Χωρ]κῆς Καβάλας, διὰ τὴν θετικὴν συνδρομὴν τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν, πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν τῆς περιοχῆς.

• •

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΣΤΙΩΝ ΘΕΣ]ΝΙΚΗΣ τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ» πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ]κῆς, διὰ τὴν δωρεὰν διάθεσιν 30 τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ κατὰ μῆνα, πρὸς τοὺς οἰκοτρόφους τῶν Φοιτητικῶν Ἑστιῶν Θεσ]νίκης.

• •

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος καὶ εἰς τὴν στήλην «μικρὰ ἀλλὰ ἐνδιαφέροντα» ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη ὁ Ἐνωμ]ρχης Τουρισμοῦ κ. Κων]νος ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ὡς Ταξίαρχος Χωρ]κῆς ἐ.ἀ.

Κατόπιν σχετικῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐν λόγῳ Ἐνωμ]ρχου διευκρινίζεται ὅτι ἡ Γαλλὶς Δικηγόρος Κα MARI—FRANS GAVARONE ἐκφράζει πρὸς τοῦτον τὰς εὐχαριστίας της.

Ἕνας θερμὸς φίλος τῆς Χωρ)κῆς ἔφυγε γιὰ πάντα

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

Πρόεδρος Ο.Φ.Χ. Σάμου

Ἔσβυσε ἀθόρυβα, ἤσυχα, ἤρεμα καὶ γρήγορα σὰν ἄνθρωπος ποὺ ξέρει νὰ πεθαίνῃ. Ἔτσι κάπως ξαφνικὰ —οὔτε ποὺ προφθάσαμε νὰ τὸν ἰδοῦμε, πέθανε σχεδὸν νέος, μετὰ βραχυτάτην ἀσθένειαν τὸ πρωϊνὸ τῆς 22-10-1974 εἰς τὸ Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. ὅπου ἐκτάκτως μετεφέρθη ἐκ τῆς γενετείρας του Σάμου, ὁ καθηγητὴς Μαθηματικῶν ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Φίλων Χωροφυλακῆς Σάμου.

Ἕνας ἁπλὸς ἄνθρωπος. Ἀθόρυβος. Αὐτοδημιούργητος. Ἐνθουσιώδης πατριώτης, μὲ ἐξαιρετικὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν καὶ κοινωνικὴν προσφορὰν στὸν τόπο του. Μὲ ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην πολλὴν πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ τὶς ἔδειχνε ὄχι μόνον μὲ λόγους ἀλλὰ καὶ τὶς πρόβαλε μὲ ἔργα ζωντανά, σημαντικά.

Δεμένος ὅπως ἦταν μὲ τὸ νησί του—τὴν Σάμο—πρόσφερε πολλὰ στὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξι καὶ πρόοδό της.

Μεταξὺ ἄλλων ἵδρυσε καὶ τὸν Σύνδεσμο Φίλων Χωροφυλακῆς Σάμου. Καὶ τὸν κατέστησε πρότυπον τοῦ εἴδους του. Μέσῳ τοῦ Συνδέσμου τούτου ἐργάσθηκε ἁπλᾶ, μεθοδικὰ πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς ἀναπτύξεως ἀρίστων σχέσεων μεταξὺ κοινοῦ—Χωροφυλακῆς. Καὶ τὸ πέτυχε. Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦτο ἐπαξίως. Αὐτοπροσώπως μάλιστα ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς σὲ σεμνὴ τελετὴ στὴν Σάμο τὸν Μάϊο 1970 τοῦ ἀπένειμε ἀνωτάτην τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ Σώματος.

Μὲ τολμηρὲς ἐξ ἄλλου πρωτοβουλίες του ἐθεμελίωσε καὶ ὁλοκλήρωσε διάφορα ἔργα εἰς Σάμον, πολιτιστικοῦ κυρίως ἐνδιαφέροντος, ποὺ τιμοῦν τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Λέσχη Χωροφυλακῆς Σάμου, ποὺ τὴν ἀνέδειξε εἰς τόπον συνεντεύξεων καὶ μοναδικὸν κέντρον ψυχαγωγίας τῶν Σαμίων. Τὸ περικαλλὲς μαρμάρινον μνημεῖον Ἡρώων τῶν πεσόντων εἰς Σάμον ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς, ποὺ κοσμεῖ κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως. Ὁ νέου ρυθμοῦ Ἱερὸς Ναὸς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς Προστάτιδος τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ εἰς περίοπτον καὶ δεσπόζουσαν θέσιν τῆς Σάμου, εἶναι δικά του πρὸ παντὸς ἔργα.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος—ὁ καλὸς φίλος τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἔφυγε τόσο γρήγορα. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς φιλόξενης Σαμιακῆς γῆς ποὺ τὸν σκεπάζει.

Εἰς τὴν κηδείαν του ποὺ ἔγινε πάνδημα στὴ Σάμο παρέστησαν καὶ ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς Σάμου.

Τὸν κ. Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς ἐξεπροσώπησε ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Σάμου, ὁ ὁποῖος καὶ κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του ἐκ μέρους τοῦ Σώματος διὰ τὰς προσφερθείσας πρὸς αὐτὸ λαμπρὰς ὑπηρεσίας του.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἡ Χωροφυλακὴ συνέδραμε ποικιλοτρόπως τὸν Ἕλληνα πολίτην εἰς πλείστας περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας προσέφυγε πρὸς αὐτήν. Παρέσχεν ἀνιδιοτελῶς τὴν ἀρωγήν της εἰς τοῦτον καὶ τοῦ συμπαρεστάθη θετικῶς, εἰς ὡρισμένας δὲ περιπτώσεις τὰ ὄργανα τῆς Χωρ]κῆς ἐξέθεσαν εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ζωήν των, προκειμένου νὰ διασώσουν κινδυνεύοντας συναθρώπους των. Ὡς πρᾶξις αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ Δ]τοῦ τοῦ Α.Τ. Σκριπεροῦ Κερκύρας Ὑπομ]ρχου κ. ΤΣΟΥΚΑΚΗ Γεωργίου, ὁ ὁποῖος μὲ ἄμεσον κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσε ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ τὴν Ὄλγαν ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΥ 82 ἐτῶν. Αὕτη πάσχουσα ἐξ ἀνοίας καὶ διαλαθοῦσα τῆς προσοχῆς τῶν οἰκείων της ἔπεσεν ἐντὸς φρέατος καὶ θὰ ἐπνίγετο, ὁπωσδήποτε, ἂν δὲν κατήρχετο νὰ τὴν ἀνασύρῃ καὶ νὰ τὴν διασώσῃ ὁ ἀνωτέρω Ὑπομ]ρχος. Ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ πρᾶξις, ἡ ὁποία ξεπερνᾶ κατὰ πολὺ τὰ ὅρια τοῦ καλῶς ἐννοουμένου καθήκοντος, ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα μεταξὺ τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ ἐξαρθεῖσα ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τῶν λοιπῶν μέσων ἐνημερώσεως.

Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τῆς παθούσης κ. Κοσμᾶ Νικ. ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΥ ἀπεστάλη συγκινητικὴ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δ]τὴν τῆς Δ]σεως Χωρ]κῆς Κερκύρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξαίρεται τὸ ἦθος καὶ ἡ αὐταπάρνησις τοῦ Ὑπομ]ρχου. Μεταξὺ ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς ὁ κ. Μαρτζοῦκος εἰς τὴν ἐπιστολήν του.

«Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω ἐνώπιον ὑμῶν τὴν εὐαρέσκειάν μου πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Σκριπεροῦ τῆς καθ' ὑμᾶς Διοικήσεως Ὑπομοίραρχον Τσουκάκην Γεώργιον. Ἡ πρᾶξις αὕτη τιμᾶ ὄχι μόνον τὸν ἀνωτέρω Ὑπομοίραρχον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τὸ ὁποῖον ἀγρυπνεῖ, διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας του, πρὸς πᾶσαν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν κατεύθυνσιν..

Τοιοῦτοι εὐσυνείδητοι ἀξιωματικοί, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐκτιμηθοῦν ἀπὸ τοὺς πολίτας τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Τμήματός των καὶ νὰ μὴ ἐμπνεύσουν τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν κατοίκων, ὄχι μόνον πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ Σῶμα τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦν...».

• •

Ἡ μεγάλη οἰκογένεια τοῦ Σώματος τῆς Χωρ]κῆς βλέπει μὲ στοργὴ καὶ συμπάθεια τὰ ὄργανά της, τὰ ὁποῖα πάντα μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα ὑποθάλπει εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς, ποὺ συναντοῦν τόσον εἰς τὴν ὑπηρεσιακήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικήν των ζωήν. Τὰ συντρέχει παντοτρόπως καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀπαλύνῃ τοὺς τρομεροὺς ἀντικτύπους, ποὺ συσσωρεύονται ἀπὸ τὰς τραγικὰς ἐνίοτε δοκιμασίας τῆς ζωῆς. Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν πρόσφατον θάνατον τοῦ Χωρ]κος ΚΑΡΙΩΡΗ Ἀντωνίου τοῦ Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτει εἰς τὸν Σταθμὸν Χωρ]κῆς Ἐπιταλίου τῆς Διοικήσεως Χωρ]κῆς Ἠλείας καὶ ἀπεβίωσε εἰς τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν ἐκ χρονίας νεφρικῆς ἀνεπαρκείας. Ὁ ἀτυχὴς Καριώρης κατέλιπε σύζυγον καὶ τρία ἀνήλικα τέκνα. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας ἡ Ἀνωτέρα Δ]σις Χωρ]κῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνήργησε προαιρετικὸν ἔρανον μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς δυνάμεώς της καὶ συνεκέντρωσε τὸ ποσὸν τῶν 80.000δραχμῶν τὸ ὁποῖον καὶ παρέδωσε εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος, εἰς ἔνδειξιν φιλαλληλίας καὶ συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης. Διὰ συγκινητικῆς ἐπιστολῆς της ἡ χήρα Καριώρη ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της καὶ τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην της, πρὸς τὸν Ἀνώτερον Δ]τήν, διὰ τὴν στοργικὴν καὶ φιλάνθρωπον χειρονομίαν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ

Χιλιάδες πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας συνέρρευσαν καὶ ἐφέτος εἰς τὸ ὡραῖο νησὶ τῆς Αἰγίνης διὰ νὰ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Τὴν 8ην Νοεμβρίου ἐτελέσθη μέγας ἀρχιερατικὸς ἑσπερινὸς τὴν δὲ ἑπομένην ἀρχιερατικὴ θεία λειτουργία καὶ λειτάνευσις τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας παρηκολούθησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν ἡ Χωροφυλακὴ ἐτήρησε ὑποδειγματικὴν τάξιν, ἡ ὁποία ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν καὶ τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ κοινοῦ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν περιφορὰν τῆς κάρας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ», ὅτι ἀδήριτος ἀνάγκη ὑπηγόρευσε τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ)κῆς ἀναπροσαρμογὴν τῶν συνδρομῶν διὰ τὸ ἔτος 1975. Εἶναι γνωστὴ εἰς ἅπαντας ἡ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐπελθοῦσα αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου διεθνῶς εἰς ποσοστὰ ἐγγίζοντα τὰ 100ο)ο, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτυπώσεως. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξε ὁ διπλασιασμὸς σχεδὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου. Ἐκ τῶν ἀναγκῶν τούτων καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ» ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν συνδρομῶν κατὰ 2,50 δραχμὰς μηνιαίως. Οὕτω αἱ συνδρομαὶ τῶν μὲν Ἀξιωματικῶν, Ἀνθ)στῶν καὶ Ἰδιωτῶν συνδρομητῶν ἀπὸ 120 δραχ. αὐξάνονται εἰς 150 δρχ. ἐτησίως, τῶν δὲ Ὑπαξ)κῶν καὶ Χωρ)κων ἀπὸ 100 δρχ. εἰς 120 δρχ. ἐτησίως. Τὸ μικρὸν τοῦτο ποσὸν αὐξήσεως τῶν συνδρομῶν πιστεύεται ὅτι θὰ τύχῃ τῆς δεούσης κατανοήσεως ἐκ μέρους ὅλων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐκδόσεως εἰς τὰ αὐτὰ ὑψηλὰ ποιοτικὰ ἐπίπεδα, δεδομένου ὅτι οὐδεμίαν σοβαρὰν οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν δημιουργεῖ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ περιοδικοῦ.

«ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ»

ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

Συνέχεια
ἐκ τῆς σελ. 731

διετία 1958—1960 ἀπὸ τὸν κ. Ροβύθην ἔμαθα πολὺ καλὰ τὴν σύνθεσι τῶν χρωμάτων, στοιχεῖα ἀπὸ τὴν προοπτική, καθὼς ἐπίσης πῶς νὰ ἀντιλαμβάνωμαι τὴν μοντέρνα τέχνη.....

...Τὴν ὁποίαν καὶ δὲν ἀκολουθήσατε...

—Ὄχι βεβαίως. Νομίζω ὅτι ἔκανα ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάνη κάθε αὐτοδίδακτος. Ἀκολουθῶ τὴν κλασσικὴ ζωγραφικὴ ἡ ὁποία μοῦ ἀρέσει ἀλλὰ καὶ μοῦ δημιουργεῖ λιγώτερα προβλήματα. Ὅπως σᾶς ἀνέφερα στὴν ἀρχή, εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ζωγραφίζει ἀπὸ «χόμπυ». Μὲ αὐτὸ βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι εἶμαι βιαστικὸς ἢ σκόπιμα ἀφαιρετικὸς στὴν δουλειά μου...

Γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχομε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία. Ἀφοῦ ὁ κ. Ξέρας ζωγραφίζει μόνο γιὰ φίλους, εἶναι αὐτονόητο ὅτι φροντίζει πάντα ὥστε κάθε ἔργο του νὰ εἶναι ἕνα «εὐπρόσδεκτον καὶ διατηρητέον» ἢ μᾶλλον «διαρκῶς ἀνηρτημένον» δῶρον. Καὶ μιὰ ἀκόμη πρωτοτυπία του: Τελευταῖα συνηθίζει νὰ κάνη ὄμορφες μινιατοῦρες πάνω σὲ ξύλινη ἐπιφάνεια ἀπὸ κορμὸ δένδρου μὲ τὸν φλοιό του, πριονισμένη σὲ ἐλλειπτικὸ σχῆμα μὲ τὶς διαστάσεις τῆς λοξῆς καὶ ἰσόπαχης «φέτας». Μέχρι νὰ ἀποκτήση τὴν εὐχέρεια αὐτὴ τοῦ χρωστῆρα, ὁ κ. Ξέρας δούλεψε σκληρά. Στὴν ἀρχὴ ἔκανε ἐλεύθερα σχέδια μὲ κάρβουνο γιὰ νὰ ἐξοικειωθῆ μὲ ἕνα σωρὸ λεπτομέρειες ποὺ συγκροτοῦν ἕνα καλὸ ζωγραφικὸ σύνολο. Μόλις τὸ '61 ἀπεφάσισε νὰ δημιουργῆ «ὑπεύθυνες» ὅπως θὰ ἔλεγε κανεὶς συνθέσεις. Μέσα σὲ μιὰ 3ετία ἐδημιούργησε διάφορα ἀξιόλογα ἔργα, κυρίως τοπία καὶ προσωπογραφίες. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἄρχισε νὰ ἀσχολῆται καὶ μὲ τὴν ἁγιογραφία. Τὸ πρῶτο «ὑπεύθυνο» ἔργο του ἦταν ὁ Ἅγιος Σεραφείμ σὲ φυσικὸ μέγεθος. Τὸ ἐδώρησε γιὰ νὰ τοποθετηθῆ σὲ μιὰ ἐκκλησία τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης. Ἕνα ἄλλο ἔργο του μὲ θέμα. «Ἡ φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ» στολίζει σήμερα τὸ τέμπλο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος στὴν γενέτειρά του. Ἤδη ἑτοιμάζει καὶ μία εἰκόνα τῆς Ἁγίας Εἰρήννης προστάτιδος τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, δωρεὰ γιὰ τὴν Λέσχη Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων. Τὸ '65 ὑπηρετεῖ ὡς Διοικητὴς τοῦ Σ.Χ. Πέρδικας —Θεσπρωτίας. Ἐκεῖ ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ μὲ τὶς ἐντυπωσιακὲς ἐναλλαγὲς Ἠπειρωτικὸ τοπίο, μὲ τοὺς ἐλαιῶνες καὶ τὶς ἀπότομες παραλιακὲς βουνοπλαγιὲς ποὺ ἄλλοτε λογγίζουν τὰ κύματα καὶ ἄλλοτε τὰ καταβροχθίζουν μὲ τὰ κοφτερὰ ἢ σπασμένα ὑπερφυσικὰ πέτρινα δόντια τῆς ἀκτῆς.... Σπουδαῖα ἐπίσης θέματα τοῦ δίνει καὶ τὸ Ἰόνιο ποὺ ἀλλάζει χίλια χρώματα καὶ ἄλλες τόσες μικρὲς ἢ μεγάλες ὑδάτινες ρυτίδες ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ μέχρι τὸ ἡλιοβασίλεμα. Στὴν ἀπέναντι παραλία τῆς Ἀρήλας δουλεύει μὲ κέφι τὶς παρισσότερες θαλασσογραφίες του. Ἀπὸ τὴν ἀπασχόλησί του αὐτὴ θυμᾶται καὶ ἕνα εὐχάριστο περιστατικό. Δύο Γερμανοὶ τουρίστες παρακολουθοῦσαν κάθε ἡμέρα καὶ μὲ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον τὶς συνθέσεις του. Καὶ ἐκεῖνος ἄφησε νὰ ξεχειλίση τὸ παραδοσιακὸ Ἑλληνικὸ φιλότιμό του. Τοὺς χάρισε δύο πίνακες ποὺ ἔγιναν δεκτοὶ μὲ χαρὰ καὶ συγκίνησι. Ἔτσι οἱ δύο αὐτοὶ ξένοι μαζὶ μὲ τὶς εὐχάριστες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν ὄμορφη χώρα μας πῆραν μαζί τους καὶ ἕνα πρωτότυπο σουβενίρ μὲ «Χωροφυλακίστικη» ὅπως θὰ λέγαμε σφραγίδα. Ὁ Ἀνθυπασπιστὴς κ. Ξέρας εἶχε δημιουργήσει μὲ ἕνα ἁπλὸ τρόπο αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς ἐδῶ ἀποκαλοῦμε συχνὰ «Διεθνεῖς σχέσεις τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς».Τὴν τελευταία 6ετία ὑπηρετεῖ σὲ διάφορες Ὑπηρεσίες τῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων. Στὸ διάστημα αὐτὸ εἶναι ὁ μόνιμος διακοσμητὴς τῆς Λέσχης Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων σὲ κάθε ἑορταστικὴ ἐκδήλωσι. Ἐντύπωσι ἔχει προκαλέσει ἡ ἐπιβλητικὴ σὲ φυσικὸ μέγεθος Φάτνη, ἡ ὁποία ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος θὰ ἀποτελέση τὸ ἐπίκεντρο στὸν Χριστουγεννιάτικο διάκοσμο τῆς Λέσχης. Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ κ. Ξέρας ἀφιερώνει ὅλες σχεδὸν τὶς ἐλεύθερες ὧρες του γιὰ νὰ τελειώση μία σειρὰ ἀπὸ ἁγιογραφίες καὶ πρωτότυπες μινιατοῦρες. Πλησιάζουν βλέπετε τὰ Χριστούγεννα καὶ ἡ Πρωτοχρονιὰ ὁπότε πρέπει νὰ βρεθοῦν τὴν ὡρισμένη ἡμέρα στὰ χέρια ἑορταζόντων καὶ μὴ φίλων καὶ συγγενῶν. Αὐτὸ μᾶς τὸ ἐκμυστηρεύεται σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ γιὸς του Γιάννης, ἕνα συμπαθέστατο ἀγόρι ποὺ εἶναι ἀριστοῦχος μαθητὴς τῆς Δ΄ τάξεως τοῦ Γυμνασίου, ἐπίδοξος ὑποψήφιος ἀρχιτέκνων, καὶ ἀρκετὰ μυημένος στὰ μυστικὰ τῆς ζωγραφικῆς. Αὐτὸ τοὐλάχιστον φάνηκε ἀπὸ μερικὲς μοντέρνες συνθέσεις μὲ τὴν ὑπογραφὴ του ποὺ εἴδαμε κρεμασμένες στὸ Γραφεῖο του. Κατὰ σύμπτωσιν, ὅσοι ἐπισκεφθήκαμε τὸ χαρούμενο αὐτὸ σπίτι εἴμαστε γονεῖς παιδιῶν σὲ ἀρκετὰ μικρὴ ἡλικία. Εὐχόμεθα νὰ ἔχουν μία ἡμέρα καὶ ἐκεῖνα καθὼς καὶ ὅλα τὰ μικρὰ σήμερα παιδιὰ τῶν συναδέλφων, τὶς Γυμνασιακὲς ἐπιδόσεις τοῦ Γιάννη Ξέρα... Ὅσο γιὰ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς του τί νὰ γράψωμε; Μία λέξι: Συγχαρητήρια. Κλείνομε τὸ σημείωμα αὐτὸ μὲ ἕνα μεγάλο «Εὐχαριστῶ» γιὰ τὸν σημερινὸ φιλοξενούμενο τῶν «Γνωριμιῶν» ὁ ὁποῖος μὲ ἀνυπόκριτη μετριοφροσύνη, εὐγένεια, καὶ συναδελφικὴ ἀγάπη μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθοῦμε γιὰ κάτι ποὺ τιμᾶ τὸν ἴδιο, τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ φυσικὰ καὶ τὶς σελίδες μας...

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΔΗΓΕΙΤΕ ΣΩΣΤΑ

1) Εἰς τὸ ἐπιβατηγὸν
2) Τὸ αὐτοκίνητον
3) Τὸ ἐπιβατηγὸν

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ

α) 192, 384 (2 Χ 192) καὶ 576 (3 Χ 192) β) 44 + 44 + 4 + 4 + 4 = 100 γ) Τὰ 30% τῶν κατοίκων μιλᾶνε καὶ τὶς δύο γλῶσσες συγχρόνως διότι 70% + 60% = 130% δ) 68 + 37 + 12 −43 + 13 − 62 = 25.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 60

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1					Μ	Α	Ρ	Α				Κ	Α	Ρ	Α		
2		Α	Γ	Α	Π	Η	■	Ι	Σ	Ο	■	Μ	Ο	Ρ	Ι	Α	
3		Γ	■	Κ	Α	Τ	Α	Λ	Α	Υ	Ν	Ι	Κ	Α	■	Μ	
4	Σ	Α	Δ	■	Σ	Ο	Λ	Α	■	Ρ	Ι	Γ	Α	■	Δ	Ο	Ν
5	Η	Θ	Ο	Σ	■	Ν	Ο	Σ	Τ	Ι	Μ	Η	■	Ν	Ι	Ν	Ι
6	Μ	Α	Μ	Α	Σ								Σ	Τ	Α	Ε	Λ
7	Α	■	Ι	Ν	Α								Φ	Ο	Ν	■	Α
8		Α	Ν	Α	Ξ								Α	Κ	Ο	Υ	
9		Τ	Ι	■	Ω								Ι	■	Η	Λ	
10		Α	Κ	Ω	Ν								Ρ	Η	Τ	Η	
11	Η	■	Α	Τ	Ι								Ε	Π	Ι	■	Γ
12	Μ	Α	Ν	Ι	Α								Σ	Α	Κ	Ο	Υ
13	Α	Γ	Ο	Σ	■	Κ	Ο	Λ	Α	Φ	Ο	Σ	■	Ρ	Ω	Μ	Η
14	Ρ	Ι	Σ	■	Χ	Ε	Ρ	Ι	■	Υ	Ι	Ο	Σ	■	Σ	Ο	Σ
15		Ο	■	Π	Α	Ρ	Α	Π	Ο	Τ	Α	Μ	Ο	Σ	■	Ρ	
16		Σ	Α	Υ	Ρ	Α	■	Η	Ρ	Α	■	Π	Λ	Α	Κ	Α	
17				Ρ	Α	Σ	Α					Μ	Α	Ο	Ν		

HELLENIC GENDARMERY REVIEW

OFFICIAL MONTHLY PUBLICATION
OF THE GENDARMERY'S HEADQUARTERS
PUBLISHED BY THE PUBLIC RELATIONS BUREAU

ADDRESS : No 36 IOULIANOU Str. Athens - Greece

DECEMBER 1974, VOLUME 5, No 60

YEARLY SUBSCRIPTION FOR ABROAD

1.— U.S.A. $ 12
2.— South America-Canada $ 14
3.— Australia $ 20
4.— Western Europe Countries $ 7

The subscription include postage by air mail.

COVER PAGE

«Love each other!...» was the slogan of our Lord Jesus Christ.
«Love each other!...» is the slogan of the Hellenic Gendarmery which has already proved it though the years it has been serv ing the public.

IN THIS ISSUE

Major John G. Tripis in his effort to give some idea of the necessity for an organized Traffic Safety program stresses in this article, that there is no mystery about an effective safety program, but there are principles and policies of operation that are essential to success.

If these principles and policies are followed, the effort will make satisfactory progress toward its objectives, and it will be an asset to the community and a credit to those who are engaged in its work.

TRAFFIC SAFETY

A daily challenge

BY
JOHN TRIPIS
Gendarmery Major

(SECOND PART)

In our previous article we referred to some generalities of the today's traffi c problems and we mentioned a few of the most important factors which generate it. We have, also, stressed that road accidents are a symptom of the modern traffic disease, —which indicates something or many things, wrong in the today's high way transportation operation.

There is no doubt that the traffic problem is a most complex one. Nevertheless, it is not unsolvable. It cannot be considered unsolved because it is created by men who do not follow certain rules and regulations, and since it is a result of man's carelessness it surely can be prevented, or reduced.

The Traffic problem is a general one. It affects the interests of every individual directly or indirectly. It is everybody's business and responsibility. And, everybody's business must not be allowed to become nobody's business». The vehicle is here to stay, it is a most vital need for every individual and for the entire society as well, and when official and every citizen, driver or pedestrian, fail to control it, the vehicle will overun lives and crush people and properties. It, surely, is extremely difficult that the overall traffic problems will ever be completely solved, but there is no reason why they cannot be controlled efficiently and satisfactorily.

The control of traffic is one of the most thankless and heartbreaking tasks performed by those who are responsible for it. It is like the drudging routine of the housewife. No sooner is her house clean, the dishes washed and the children cared for the job has to be done all over again. Managing traffic can be even more arduous than keeping house. While the housewife can call on automatic devices such as washing machines and vacuum cleaners to lighten her burden, the most successfully managed — and generally the happiest — households revolve around a carefully planned schedule.

So it is with traffic, and more traffic problems stem from inadequate planning than from any other single cause.

Traffic rules should be made as simple as possible. If they are com-

plicated, the time spent drafting them is certainly wasted. The public will not obey rules and regulations that it cannot understand.

The traffic problem can be divided into what are probably called the «three E's» that is, engineering, enforcement and education. There must be a skillful blending of the «E's» to solve the problem, because if one would put emphasis on only one phase there surely will be shortcomings in the two others. The basic problem of good traffic management has many ramifications, and everyone concerned with solutions should remember that the underlying objective is «to do the greatest good for the greatest number».

The engineer, in theory, is concerned with laying out roads and improving them to the extent that permits traffic to move smoothly fastly and safely.

Unfortunately, traffic engireering process is very difficult, time-consuming and of course most expensive. Perfection can hardly be reached for many reasons and disadvantages. To build a road, a street or a highway which will secure comfort, speed, and safety, it takes long planning, it needs money and finally it requires quite a long time to be realized.

Planning, which is the traffic en ginner's original and most important concern, is a time consuming process and, because of the tremendous acceleration of road traffic volume, frequently becomes outdated before the construction crews are even ready to start.

There are countless half-truths uttered in defence of expensive traffic projects, and one of the most hallowed statements of engineers is that they «can do anything that the public is willing to pay for».

Half-truths about enforcement, Good traffic habits go hand in hand with rational and good enforcement. Teaching traffic rules requires endless repetition. Not justified or bad traffic rules encourage laxity of enforcement and breed disrespect for enforcement officers and the law itself. But even, in the case when haw Enforcement officials, traffic engineers and policy making bodies are in agreement, it is most essential that the Courts which are the final arbiters, also be in agreement and impose the penalties set by the traffic laws. Overlenient or renal jurists can defeat the best traffic regulations and rules.

"There is no mystery about an effective organized safety programm, but there are principles and polices of operation that are essiential to succes,,.

Traffic Safety Education is certainly a sadly overworked word, in which some see a panacea for the countries' traffic ailments. Any how, it is certain, however, that systematic and continuous vigorous traffic safety education programs covering the entire population of a Country-drivers and pedestrians — can, at best, keep at least road accidents in check. At worst, they give righteous groups an opportunity to make headlines that might better be devoted to emphasizing the shortcomings of indolent interests which hold that all traffic reforms are wonderful, if only favorate their interests.

Traffic safety experts believe that traffic accidents can be cut in half by using the knowledge, tools and methods at present available. Us ing the knowledge, tools and methods require organized efforts by both the State and its entire population. It requires both official State action and citizen action as well. Analysis of the traffic problem clearly reveals that the problem lies primarily in the minds and hearts of men-drivers and pedestrians. It involves the thinking and actions of all the citizens, and it can be solved only by the citizens themselves. They can do this only by organised study, mutual understanding, cooperation and vigorous and combined systematic action.

The overall traffic problem of our Country is the sum total of the local road traffic problems of all the cities, villages and communities, large or small.

For this reason the traffic Safety program must be generated and put into practice by the officials and the citizens of each community in their own community under the guidance and counseling of the State respective Body, which should work out generalities about it and support local programs in terms of money and advice.

Unfortunetely, in our Country, despite some official and private efforts, the traffic Safety is still in the birth stage. The struggle through the years, in the face of indifference and ignorance and against the overwhelming odds in motor transportation growth, in many cases is little known even to older persons who are well informed on many important subjects.

If there is justifiable cause for worder, it is that so much has been accomplished, that today we know so much of the methods and techniques for dealing with the problem. The difficulties of applying what we know are inherent in the very nature of the road-problem itself. Nevertheless, the traffic safety movement in Greece has not yet reached the point that we can say, it is effectively satisfactory. There exists a great deal of know ledge and good will but a general and systematic action has not yet been generated and put in work.

Men in all walks of life must willingly offer their services in this respect if we want to have good results, because the work of accident prevention today must reach into every area of human activity. On land and water and in the air, in the work places, the homes, on the roads and highways and in the places of recreation the safety movement must influence the way of living of all people. Only this way we can have good results and block the road to the disastrous monsters the death bringing accidents.

Today motor vehicle traffic presents the most serious accident problem, and its control is the number one objective of a safety program.

Accidents certainly can be prevented. Today we have enough knowledge and methods for dealing with the problem effectively, and the great need is for them to be used universally with determination and intelligence.

It is of paramount importance that a National Safety Counsil must be set up in order to initiate a nationwide traffic safety movement and resume the responsibility and initiative in working out the general outlines and details of a programum to be put into practice by all communities of our accident suffering country. This national Traffic Safety Body, must include every personality that could offer its knowledge and experience in this so important field. It must become the Country's clearing house for accident prevention information in all areas. It must collect information pertaining to every aspect of the problem, but not only to pile it up in the dusty shelves of the record rooms. It must analyse every cause and it must scientifically study problems of all kinds and be able to come into useful conclusions for making analogous traffic safety policy and for taking immediately correct decisions in this respect. It must be able to produce an enormous quantity of materials of wide variety which must be available to anyone who desires to use them. Into this material goes the knowledge not only of trained specialists, but of many volunteers and experient people in all areas of accident prevention. This National Body must assist its members, public officials and local authorities and communities in solving particular road-accident problem and especially in developing effective traffic safety campaigns and short or long range education programs.

It must keep on carrying constantly out broad programs of public information on traffic safety. Besides, it must coordinate, supervise and support all kind of safety activities initiated and developed in every nook and corner of our Country. It must welcome the efforts of other responsible organizations and cooperate willing and closely with them.

Traffic safety is not an object or

An effective weapon to combat traffic accidents is to teach children the value of life to themselfes and to the nation.

thing that one can reach out and grasp when he wants it. It is a completely negative condition, whose image is reflected only in the absence of accidents. But, even though Traffic Safety is negative, there is a positive approach to it. We know that it is the product of doing a lot of things right. To do these things right, however, one must first know all there is to know about them. What must be done, how they should be done for the greatest effectiveness, and why they must be done in the general public interest. So that everyone will understand and do his part and share in the overall program.

Statistics indicate that the human factor, the willingness of drivers and pedestrians to take unwise risks, is the cause of the large majority of road accidents at general. Defects in roadways and vehicles, physical defects of drivers and pedestrians, and lack of driver and pedestrian skill are certainly contributory factors in many traffic accidents. The majority occur, however, when there is no defect in the driver, vehicle, or roadway, and they involve the skilled rather than the unskilled driver. The contributing factor in this case is certainly the so called attitude, which also aggravates congestion and many other traffic situations and problems.

Attitude is most vital in every aspect or walk of life, but basically serious as far as the motor vehicle traffic concerns. It is the state of mind that influences conduct for good or bad. And, an improper attitude induces violations that represent bad driving manners, which undoubtedly lead the guilty driver to an accident. A driver with physical defects but with a proper attitude may drive a defective vehicle through hazardous locations in relative syafet. Some violations that cause accidents and other problems result from ignorance of the road rules and regulations, some from ack of driver skill, but the great majority are the direct result of a selfish attitude and bad driving manners that cause the motorists to disregard and disrespect the safety and concevience of the other people-drivers or pedestrians. Thus, the most paying and fruitful direction of traffic safety education effort, therefore, should be certainly

To day motor vehicle traffic, presents the most serious traffic problem and its control is the number one objective of a safety programm.

directed towards correcting the unsatisfactory attitudes and manners of both drivers and pedestrians.

One most effective way in doing this is, surely, winning compliance through persuading drivers and pedestrians to respect and comply with the provisions of traffic laws. Safe driving practices are thus ensured. Compliance with regulations is won by public support. The public must understand and approve both the purpose of the regulation and the method used in effecting observance.

This can be done by both the Law Enforcement officials and the Traffic Safety Organization people by informing the public of the best practices of driving and walking, and of the nature and purpose of the rules and regulations and their effectiveness in preventing or reducing road accidents and other road traffic problems.

The effectiveness of traffic safety education is much more worthy and important than any other method, for each drachma or minute expended, traffic safety education offers greater immediate results in preventing accidents than any engineering or enforcement effort. Important engineering chenges or improvements, as we have mentioned here above, to eliminate traffic accidents require time-consuming and costly major construction or reconstruction projects. Even such relatively minor undertakings as signal installations and intersection redesign are quite expensive and frequently require considerable installation time. Also, the enforcement of road rules and regulations by the presence of a law enforcement officer and by arrest or punishment of the violator is most expensive in terms of salary and equipment operating costs. Decrease in the accident ratefollowing rigid enforcement results from the publicity incident thereto as wellas from the actual punishment of the offender. The education benefits of the publicity may by gained without prosecution of large numbers of drivers, such action, therefore, may be both unnecessary and sometimes unwise. A well-grounded traffic safety education program reaches more people than does an enforcement and persecution program because it affects every citizen.

It is most advisable, therefore, and most advantageous and fruitful that traffic safety Educational programs should be preferable than any other. They should precede any other method in this respect. This program should be directed towards the following objectives;

(a) Winning public understanding of traffic problems in general and support of the programs, policies, and methods used in their solution and,

(b) Improving habits of safety among individual drivers and pedestrians and school children.

Educational programs, designed to accomplish these objectives and purposes, should be specific and for thright.

The first objective is attained by explaining the purpose and the relationship between the accident rate and enforcement, the reason for selective enforcement the need for engineering improvements, the results of engineering and enforcement failure, and the progress and effectiveness of the Law Enforcement Traffic program.

The second objective, to influence drivers and pedestrians to circulate safely, is perhaps the primary purpose of a traffic education program. It is attained by improving their skills, icreasing the desire to move with consideration for the safety and convenience of other people. This is accomplished by training in superior driving and walking practices, by disseminating information to ensure that the public undrstands traffic rules and regulations and appreciate their purpose, and by stimulating an active public disapproval of noncompliance with safe practices. Of these most important is the development of manners and attitudes that favor safe practices and condemn behavior that is without regard to the comfort, convenience and safety of other people. Man's great desire for public approval and favorable recognition causes him to conform to public opinion.

The second objective of traffic safety education is, surely, also the unique purpose of law enforcement. Enforcement, however, is intended principally for the driver who demonstrates by wilful and persistent violations a driving attitude not amenable to correction by the education process. Enforcement is a form of education for those, who will learn in no other way.

It must be stressed here that enforcement not preceded and accompanied by a thorough traffic safety education of the public regarding the regulation will be almost invariably unsuccessful. Punishment for a violation that results from ignorance of the regulation or law usually creates an undesirable attitude and ill will toward the Law Enforcement Agency. Inadvertent violations of this kind indicate a need for more adequate signs and markings and the dissemination of regulatory information.

The Police as the avanguard in the combat against the road accidents and traffic problems should play a leading role and participate in the development and carrying out of the traffic safety educational plans and efforts of the State and its communities or other public and private Organizations or groups

Traffic Safety education is the most serious and important activity of the police and the State.

Public opinion is the device by which it can attain successfully its objectives and goals, which are the prevention or elimination at least of the traffic accidents and other problems. The active and systematic participation of the police in the educational efforts is of a paramount and decisive importance. Because the police are those who can discover needs and obtain facts and relative information which aid the establishing, development and successful application of such educational programs and efforts.

Police participation in all and every phase of public safety programs has considerable and most important values. In addition to stimulating safe practices, valuable contacts are made which have favorable public reactions, which develop a spirit of mutual understanding, respect and cooperation and promote the relationship with the public and especially with the youngsters.

Such educational programs are not easy to be put into effect. They require preparation, information, study of facts and analysis of factors of the problems they are con-

Traffic safety education is the most serious and important activity of the Police and the State.

fronted with and finally they require development of plans, the carrying out of which require also competent and skilled personnel and of course considerable time and effort. It must not be a part time activity but a continuous and constant concern of every member of a Police Department and especially of those responsible for the road traffic ones.

Since the traffic problem is of a more general concern and since the responsibility of it lies upon every citizen driver or pedestrian it is urgently necessary that every citizen should be involved in the process of preventing or solving it. This practically cannot be realized but it is necessary that the official authorities and especially those responsible for dealing with this so important problems secure the cooperation and support of those elements of each community which can devote time, brain and good will in establishing and carruing out educational programs. As soon as they organise such groups they must get to work with enthusiasm and determination, which should not be lost but directed always by wise leadership. The most important thing is to harness it to the job which needs to be done first.

In promoting the idea of safety organization to community leaders and to the public it is necessary to present systematically some facts about the accident record, in order to prove the need for immediate action. These facts must be the basis of the development of the safety program. Any proposed new idea should be based on facts and sufficient knowledge of the problem.

Thus, the first step in setting up a safety program is a thorough study of the traffic situation in the area to be served. Nothing should be assumed to be true until such investigation shows it to be true. This study is in two parts : (a) Examination and analysis of the accident facts and (b) A survey of the facilities and resources available for dealing with the problem.

Since the traffic problem is a modern disease should be met with the same manner and methods which the doctors use in dealing with the various diseases at general. In this case the public is the

patient and the Law Enforcement and the Safety Organizations are the doctors. In a safety program the remedial measures are decided on and applied after thorough diagnosis.

For this reason, in the first step, an examination of the accident facts, complete information must be gathered about the road accidents which are occrring and have occurred in the immediate past-how many, what kind, when and where, pertinent facts about the people involved, and the immediate causes of the accidents. There should be constant study of these facts, so that changes in the traffic situation will be recognized promptly as they occur and the safety program can be kept properly related to the current problems.

The study of the traffic accident records will reveal some problems which need attention, and will help point the way to what should have priority in the safety program.

Then it comes, as we said here above, the second step in preparing a safety program and this is the gathering, analysis and study of the facilities and resources available. This is most important because one cannot put into practice or realize any idea without having the necessary facilities, tools and resources.

Finally, there should be a general operating policy and this should be followed without deviation. Doing this will help prevent costly mistakes and help insure sound operating.

In concluding, we can say, that there is no mystery about an effective traffic safety program, but there are some principles and policies of operation that are essential to final suceess, and some of these are the following :

1. Get the facts and work from the facts.
2. Apply efforts to major problems first, where it is needed as revealed by the facts.
3. Adopt and strictly follow general operating policies.
4. Invite and urge support of others and give them credit for good work.
5. Coordinate and control the entire program.
6. Work from a clear plan toward specific objectives and appraise results regularly.

If these principles and policies of operation are followed, the traffic safety will make satisfactory progress toward its objectives.

In our next article we shall deal with some of these principles and policies in order to give a thorough picture of application of a traffic safety program.

TO BECONTINUED IN THE NEXT ISSUE

DEEP WISHES
FOR
A MERRY CHRISTMAS
AND
A HAPPY NEW YEAR

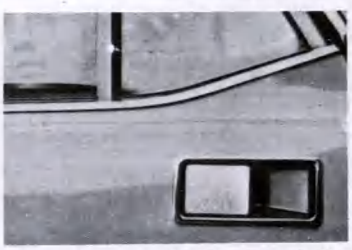

Μιά κομψή καί περήφανη Ἀγγλίδα:

Γνήσιο τέκνο τῆς μεγάλης γενιᾶς τῶν MORRIS.
Κληρονόμος 60 χρόνων ἱστορίας καί παραδόσεως μηχανικῆς τελειότητος.
Κλασσικό ἐγγλέζικο στύλ στήν πιό μοντέρνα του ἔκφρασι.
Συνδυασμός ὅλων τῶν συγχρόνων ἀντιλήψεων περί κομφόρ.
Καί μιά ἀπό τίς πιό δοκιμασμένες μηχανές πού ἔχουν ποτέ τοποθετηθῆ σ' ἕνα καινούργιο αὐτοκίνητο.
Ὁ κινητήρας αὐτός τῶν 1.300 κυβικῶν ἔχει πίσω του πολλά ἑκατομμύρια χιλιόμετρα - καί ὄχι λίγα ἀπ' αὐτά διανύθηκαν σέ ράλλυ. Τελειοποιημένος καί ἐφοδιασμένος μέ νέο κιβώτιο ταχυτήτων, δικαιώνει ἀπόλυτα τίς ἀεροδυναμικές γραμμές τῆς MARINA.
Κάτι ἄλλο πού ὑπογραμμίζει τήν ποιότητα τοῦ μοντέλου αὐτοῦ τῆς MORRIS εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική προστασία τοῦ ἀμαξώματος ἐπάνω κάτω μέσα κι' ἔξω, ἐναντίον τῆς σκουριᾶς καί παντός εἴδους διαβρώσεως. Κάθε τετραγωνικό ἑκατοστόμετρο μετάλλου ἔχει ἠλεκτρολυτικῶς καλυφθῆ μέ ἀδιαπέραστη προστατευτική ἐπίστρωσι πρίν ἀπό τήν βαφή.
Θά μπορούσαμε ἀκόμα νά ἀναφέρουμε τά προστατευόμενα ἀπό τίς μικροσυγκρούσεις φανάρια, τίς πίσω πόρτες πού δέν μποροῦν ν' ἀνοίξουν τά μικρά παιδιά καί πολλές ἄλλες λεπτομέρειες πού τίς χαίρεται ὁ πεπειραμένος ὁδηγός.
Θά ἀρκεστοῦμε ὅμως νά τονίσουμε τήν ὑπεροχή τῆς BRITISH LEYLAND γιά τό αὐτοκίνητο αὐτό.
Καί θά θυμίσουμε πώς οἱ ἀγγλικές ἐφημερίδες χαρακτήρισαν τό λανσάρισμα τῆς MARINA σάν ἕνα ἀπό τά σημαντικώτερα αὐτοκινητιστικά γεγονότα τῶν τελευταίων 20 χρόνων.

Ἄνεσις, εὐρυχωρία, πολυτέλεια

Χωνευτές χειρολαβές ἀσφαλείας

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ BRITISH LEYLAND ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κενταυρος α.ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Ἱερά Ὁδός 131, Τηλ. 367.201
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Θεμ. Σοφούλη 14, Τηλ. 425.530-4
ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

BRITISH LEYLAND

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΑΘΗΝΩΝ:
ΣΤΥΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε.Π.Ε.
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 16 - ΚΑΛΛΙΘΕΑ, ΤΗΛ. 952.0116
ΣΤΑΥΡΟΣ ΖΑΛΜΑΣ Ε.Π.Ε. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ 30 (ΙΛΙΣΣΟΥ), ΤΗΛ. 919.284
Χ. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 97, ΤΗΛ. 644.3479
ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ:
ΑΦΟΙ ΚΑΛΑΦΑΤΗ (ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ) ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 11, ΤΗΛ. 822.294

LACTA PAVLIDES